

GERÇEKLER KİTABI YORUMU

I. BÖLÜM

Yaradılış'ın anlatımı, Kutsal kitaplarda, Tevrat'ın ilk satırlarında başlar. Tevrat'a göre yaratılış hikayesi dünyayı anlatır fakat insana verildiği şekliyle bu olay, bundan çok çok uzun zaman önce, Tevrat'ın ilk yazıcısının yaşadığı dönemin bilgi ve kültür seviyesine göre verilmiştir. Anlatımdan da görüldüğü gibi Dünya bütün evren olarak kabul edilmekte, milyarlarca yıldız sistemi ve onların gezegenleri gözardı edildiği gibi, başka boyutlar ve onlardaki olası yaşam şekilleri de hiç düşünülmemekte ve bilinmemektedir. Bu durum, kasıtlı olarak böyle yapılmış olunması veya Tevrat yazıcılarını bilgi eksikliği yüzünden bir çok şeyi anlamamaları ile açıklanabilir fakat bilginin bu şekilde olmasının kasıtlı olarak yapıldığı akla daha yakındır.

YARADILIŞ (TEKVİN) BAP 1

- 1 Başlangıçta Tanrı göğü ve yeri yarattı.
- 2 Yer boştu, yeryüzü şekilleri yoktu; engin karanlıklarla kaplıydı. Tanrı'nın Ruhu suların üzerinde dalgalanıyordu.
- 3 Tanrı, "Işık olsun" diye buyurdu ve ışık oldu.
- 4 Tanrı ışığın iyi olduğunu gördü ve onu karanlıktan ayırdı.
- 5 Işığa "Gündüz", karanlığa "Gece" adını verdi. Akşam oldu, sabah oldu ve ilk gün oluştu.
- 6 Tanrı, "Suların ortasında bir kubbe olsun, suları birbirinden ayırsın" diye buyurdu.
- 7 Ve öyle oldu. Tanrı gökkubbeyi yarattı. Kubbenin altındaki suları üstündeki sulardan ayırdı.
- 8 Kubbeye "Gök" adını verdi. Akşam oldu, sabah oldu ve ikinci gün oluştu.
- 9 Tanrı, "Göğün altındaki sular bir yere toplansın, kuru toprak görünsün" diye buyurdu ve öyle oldu.
- 10 Kuru alana "Kara", toplanan sulara "Deniz" adını verdi. Tanrı bunun iyi olduğunu gördü.
- 11 Tanrı, "Yeryüzü bitkiler, tohum veren otlar, türüne göre tohumu meyvesinde bulunan meyve ağaçları üretsın" diye buyurdu ve öyle oldu.

12 Yeryüzü bitkiler, türüne göre tohum veren otlar, tohumu meyvesinde bulunan meyve ağaçları yetiştirdi. Tanrı bunun iyi olduğunu gördü.

13 Akşam oldu, sabah oldu ve üçüncü gün oluştu.

14-15 Tanrı şöyle buyurdu: “Gökkubbede gündüzü geceden ayıracak, yeryüzünü aydınlatacak ışıklar olsun. Belirtileri, mevsimleri, günleri, yılları göstereyim.” Ve öyle oldu.

16 Tanrı büyüğü gündüze, küçüğü geceye egemen olacak iki büyük ışığı ve yıldızları yarattı.

17-18 Yeryüzünü aydınlatmak, gündüze ve geceye egemen olmak, ışığı karanlıktan ayırmak için onları gökkubbeye yerleştirdi. Tanrı bunun iyi olduğunu gördü.

19 Akşam oldu, sabah oldu ve dördüncü gün oluştu.

20 Tanrı, “Sular canlı yaratıklarla dolup taşsın, yeryüzünün üzerinde, gökte kuşlar uçsunsun” diye buyurdu.

21 Tanrı büyük deniz canavarlarını, sularda kaynaşan canlıları ve uçan çeşitli varlıkları yarattı. Bunun iyi olduğunu gördü.

22 Tanrı, “Verimli olun, çoğalın, denizleri doldurun, yeryüzünde kuşlar çoğalsın” diyerek onları kutsadı.

23 Akşam oldu, sabah oldu ve beşinci gün oluştu.

24 Tanrı, “Yeryüzü çeşit çeşit canlı yaratık, evcil ve yabanıl hayvan, sürüngen türetsin” diye buyurdu. Ve öyle oldu.

25 Tanrı çeşit çeşit yabanıl hayvan, evcil hayvan, sürüngen yarattı. Bunun iyi olduğunu gördü.

Bu ayetlerden de anlaşıldığı gibi, tek tanrı ve güçlü bir varlığın herşeyi tek başına yapması ve sadece kendi istek ve iradesine göre davranması vurgulanmaktadır. "Gerçekler kitabı" birinci bölümünde bu anlatıma doğrudan karşı çıkmaktadır. Şöyle ki, Dünya bir tanrı tarafından yaratılmamıştır. Uzayda kendi yörüngesinde yol alan bir kaya küreden başka bir şey değildir. Dünya'nın oluşumu Astronom ve fizikçilerin araştırma ve öngörülerine göre anlatılan bir çok şekilden biri olabilir. Bu nokta Gerçekler Kitabı için önem taşımamaktadır. Daha mistik düşünmekten hoşlananlar dünyanın ilk oluşumunu Evren'in Kozmik ruhunun iradesine de bağlayabilirler. Burada anlatılan ise dünyanın tam bir kaya küre olarak uzayda bulunmasıdır.

TANRILARIN GELİŞİ VE DÜNYA'NIN UYANDIRILIŞI

(GK. I: 1-12)

Dünya'da oksijen veya herhangi bir gaz halinde atmosfer de yoktu. Dağlar ve çukurluklar ve su da yoktu. Karanlıkta yol alan bir küre o kadar. Taş küre'nin içinde, onun kendi volkanik ateşi vardı fakat dış kabuk ateşi tam olarak hapsedebilecek kadar soğuyup kalınlaşmıştı.

Tabii bu gezegende anladığımız tarzda bir canlı varlığın bulunması düşünülemez fakat bizim anladığımız tarzın dışında, ruh veya enerji olarak da herhangi bir varlık yoktu. Tanrı veya tanrılar da yoktu. Gerçekler kitabının ilk vurguladığı şey, bir tanrının, tanrı olabilmesi için onun kulunun olmasının gerektiğidir. Kendisine tapan ve kul olan ve onu tanrı sayan bir alt varlık grubu yoksa, bir tanrı da basit bir varlıktır. Ve tanrılar ya da herhangi bir tanrı, herhangi bir varlıktır diğer tanrılar arasında.

Yalnız ve sessiz dünya çok çok uzun zaman boşlukta yol aldı. Kendi yörüngesinde giderken eksenini etrafında da dönmekteydi ve tabii ki bu da gece ve gündüzü oluşturuyordu. Atmosfer, bulut ve bezeri şeyler olmadığı için dünya kayası gündüzleri inanılmaz derecede ısınıp, geceleri de aynı oranda inanılmaz derecelerde soğuyordu. Dış kabuk tamamen çatlamayacak kadar kalın ve genişlemeye karşı dirençliydi fakat bu bazı gerilimlerin oluşmasına da engel değildi. Geceleri kar ve buzlanma da olmuyordu çünkü kar ve buzlanmayı oluşturabilecek Su ve Atmosfer de yoktu.

Başka bir boyutta yaşayan bazı canlılar vardı/vardır. Bu zekalar kendi boyutlarına göre maddeleri sayılabilecek olan enerji bedenler, enerji varlıklarıydılar. Kökenleri hakkında fazla bir bilgimiz yok. Belki onlar da insanın geçirdiği evrimlerden geçtiler, belki de kozmik enerji tarafından doğrudan o şekilde oluşturuldular. Bu varlıkların her biri bize göre ve günümüzde yaşayan bizlere göre hepsi birer tanrı seviyesindeydiler. Madde Fizik, matematik, ve akla gelen bütün madde bilimlerinde düşünemeyeceğimiz kadar ileri olan bu varlıklar, aynı şekilde inanılmaz derecede büyük metapsişik güçlere ve kinetik enerjiye de sahiptiler. Dolayısıyla, sahip oldukları madde bilimlerini kullanmalarına ve herhangi bir araca, alete de gerek duymuyorlardı.

Varlıklar Tanrı seviyesindeydiler veya tanrıydılar dedik fakat kendilerine tanrı demedikleri gibi böyle bir kavram onlar için saçmaydı çünkü tanrılığın ilk gereğini yukarda belirttik.

Bu varlıkların herbiri kendi başına, eşi olmayan bir özel varlıktı. Benzer vasıflardaki varlıklar vardı ve bu yüzden bir gruplaşma da söz konusuydu fakat birbirinin eşi, eşit seviyede ve eşit güçte olan iki varlık yoktu. Gördükleri gerek doğrultusunda ya da zaman zaman aşırı yorulan enerjilerini durağan hale sokmak için kendi içlerinde bireşmeler yapıyorlardı. Bu birleşmeler bizim dilimizde cinsellik olarak anlatılmakla beraber bildiğimiz anlamda cinsellik değildi. Gerçi istedikleri zaman enerjilerini birleştirerek yeni bir enerjinin ortaya çıkmasına da sebep olabiliyorlardı ve bu enerji iki enerjinin birleşiminden olan yeni bir hayat biçimi oluyor ve her iki tarafın da bilgi ve enerjisini taşıyordu. Bu şekilde sayısız kombinasyon yapabilmek mümkündür fakat bu işlem ender olarak gerçekleşirdi.

Onların birleşmesi Astronomideki, Galaksilerin kendi yörüngelerinde giderken karşılaşmaları, içiçe girmeleri, bir süre tek bir galaksi gibi olmaları ve sonra tek bir yıldızları çarpışmadan tekrar ayrılmaları gibiydi. Tabii bu varlıkların galaksiler kadar büyük olduğunu söylemiyoruz fakat bahsettiğimiz mekan da başka bir boyut. Bu yüzden kafamızda belli bir hacim ölçüsü de olamaz. Bize göre galaksi kadar büyük de olabilirler, bir avuca sığacak kadar küçük de. Her boyutun ölçüsü kendisine göredir ve mukayese edilemezler. Başka bir boyutta olmadan da orası hakkında fikir sahibi olamayız, ancak bildiğimiz şeylere göre benzetme yapabiliriz.

Bu varlıkların yaptıkları tek şey yaşamak, var olmak değildi tabii Zaten kendimizden de biliyoruz ki, Bilim ve enerjinin yoğun bir şekilde olması ile boş bir şekilde sadece var olmak birarada olamaz.

Varlıkların ya da bunlara kendi ölçümüze göre tanrılar diyelim, Tanrıların kendi ortamlarında bazı işleri, görevleri vardı. bu işler ya da işlevler her biri tek olan tanrıların içinde oldukları benzer gurubuna göre değişirdi. Bu benzer ve işlev birliği içinde olan gruplardan biri kendi boyutları kadar, diğer boyutları da araştırmak, belki de onlara göre bile sonsuz olan uzay ve boyutlar aleminde canlanmamış yeni gezegenler bulmak, o gezegene hayat vermek ve gezegeni, oluşan zeki canlılarıyla birlikte kozmik hayat enerjisi zincirine dahil etmek, bilgi ve enerji iletişiminin bir parçası yapmak ve yeni dünyaya enerji verdikleri

kadar enerji almaktı. Bu şekilde kendi bilgi ve deneyimleri de artıyordu çünkü her dünya ve her boyutun her dünyası da tanrıların kendileri gibi tek ve benzersizdi ve o dünyadaki bilgi ve deneyim de benzersizdi. Tabii bir çok dünyadaki farklılık çok ufak tefek ayrıntılarla birbirinden ayrılabilir fakat ne olursa olsun her dünya benzersizdir ve değişik bir enerji skalasına sahiptir. Gelişip, bütünün, yani kozmik zincirin parçası olan dünya tanrılara da yeni enerjiler vermekteydi.

Sonra bir gün, bu araştırmacı tanrılardan bir grup dünyayı buldu. Onun içindeki ateşin gücünü de bildiler ve bu dünyanın canlanmasına karar verdiler. Bu kararı aldıkları zaman derhal kendi enerjileri ile dünyayı kuşattılar. Yukardaki ayetlerde görülüyor ki, Tanrı herşeyi birer günde yapıyor ve ol deyince herşey oluyor fakat işin aslı öyle değildi. Tanrılar, herbiri değişik olan kendi enerjileri ile dünyayı kuşattılar ve bu kuşatma taş küre için sıkıştırıcı, zorlayıcı bir durumdu. Gerçekler Kitabı'nda, hayat nefesi vermek şeklinde anlatılan bu durum öyle üzerine üfleyip, üfürükçü tarzı nefes vermek değildi.

Bu inanılmaz enerji kayanın derinlerine kadar işledi ve içindeki volkanik ateşi tahrik etti. Hatta bazı tanrılar ateşin içine kadar girerek enerjisi ile onu güçlendirdi fakat burada da bir tanrının kayayı oyup da içine girmesi anlaşılmalı. Onlar, maddeleri ile burada olmakla birlikte maddenin içinden geçebiliyorlardı. Daha da teknik olarak maddeleri ile kendilerinin boyutunda ve bütün alt boyutlarda bulunabiliyorlardı. Yani bir tanrı başka bir boyutta, boşlukta fakat dünyanın merkezinin izdüşümü olan bir noktada bulunan benliği ile aynı zamanda dünyanın merkezinde de olabiliyordu.

Bu işlemler tamamlandıktan sonra tanrılar kendi alemlerine ya da benzeri başka işlerle uğraşmaya döndüler ve dünyayı çok uzun bir dönem için, belki bir milyon yıl yalnız bıraktılar. Bu dönemin ne sürede olabileceği de gene Astronom ve fizikçilerin bilebileceği ya da öngörülede bulunabileceği birşey ve bizim için önem taşımamaktadır.

Tanrıların uyarması yüzünden taş kürenin içindeki ateş, dış kabuğu zorlamaya başladı ve dış kabuk da aynı uyarı altında olduğu için çatlamaya başladı ve yer yer ateş yüzeye fişkırdı. Ateş yer yer dış kabuğu oyarak kendisine yollar açtı, yer yer dondu ve dağ kütleleri oluşturdu. Dünya yüzeyinin her yeri patlamalar, ateş ve kayanın savaşı ile doldu. Aslında kaya ateşin eskiden donmuş şekliken, ateş de kayanın kendisiydi. İlkel kayada mevcut olan enerjiler açığa

çıktı. Ateş ve kayanın birleşmesi ve savaşı Gerçekler Kitabı'nda ateşin kayadan doğan oğul ve kayayı da anne olarak sembolize ederek anlatılır. Ateşin fışkırması ve kayayla tekrar birleşmesi ise anne ve oğulun cinsel birleşmesi gibi gösterilir ve bu birleşmeden yeni bir madde doğar. Patlamalarla kayanın gaza dönüşmesi.

Oluşan gaz tabii ki, bildiğimiz hava değildi fakat burada hava olarak bahsediyoruz. Hava bildiğimiz türe hiç uymayan, herşeyi içinde taşıyan bir gazdı ve tabii zehirli idi. Neye göre zehirliydi? Eğer günümüz canlıları orada olabilselerdi, onlara göre zehirli.

Kaya ve Ateş'in birleşmesi ve gazın oluşması aslında sırası ile Ateş, Toprak ve Hava'nın elemental güçlerinin de uyanmasıydı ki, bunlar farklı formasyonlarda evrenin her noktasında olmakla birlikte dünyanın kendi ruhlarıydılar ve elemental ilkel ruhlardı ki, hala da öyledirler ve mevcuttur.

En son olarak Suyun ruhu uyandı. Gaz bulutları kendi içindeki elektiriksel kıpırtılarla doldu ve bin yıllarca şimşekler çaktı. Şimşekler kayayı döverek yeni şekiller kazandırdılar ve sonra Su elemental ruhu da uyandı ve asit yağmurları başladı. Ateşin açtığı oyuklardan sonra asit de o oyukları doldurarak kendi yatağını genişletti. Asit yağdııkça ateşle birleşti ve yeniden gaza dönüşerek yukarıya yükseldi. Bu dönüşüm de gene bin yıllar sürdü. Asit her dönüşümünde bir daha rafine oldu. Bir anlamda imbikten geçirilir gibi oldu. Giderek inceldi ve sonunda gaz bulutları bildiğimiz buhara ve asit de suya dönüştü.

Dört elementin ruhunun birleşimi bir beşinciye oluşturdu ve dünyanın kendi ruhu uyandı. Bu hepsini toplar ve hepsinin üzerindedir fakat aslında boşluk, boşluğun kendisidir.

Buraya kadar olanlar Gerçekler kitabı'nda **(GK I:1-10)** arasında anlatılır ve dünyanın gerçek oluşumunun hikayesidir.

Çok uzun bir zaman daha sonra, dünyanın oluşumu tamamlandı. Herşey dinginlik kazandı ve bundan sonra gereken işlemlerin yapılabileceğini bilen tanrılar dünyaya döndüler.

Hava artık asit buharından ibaret değil ve bildiğimiz havaya daha yakındı fakat yine de bizim için solunması imkansız şekilde sertti. Deniz dipleri kum ve bitki ile dolu değildi. Kuru bir kayadı. Dünya yüzünde de kayanın milyon yılca ufalanıp, patlamasından dolayı toprak oluşmuştu fakat ne denizde ve ne de karada hayat vardı. Tabii deniz ve karanın kendilerine göre hayatla kaynadıkları ve hayatın dolu olduğu doğrudur fakat bilinen canlı türleri yoktu ve her yan boştu. Düşünülebilecek hiç bir bitki, hatta yosun bile yoktu. Ortada olan şey, hala yer yer bir sürü volkanın fişkırdığı ve yer yer toprak, yer yer çıplak kaya ve yer yer de deniz olan bir dünya idi. Hava ve Su hayat barındırmayacak kadar serttiler. Denizin kıyısında ve içinde de bildiğimiz çakıl, taş, kum gibi hiç birşey yoktu. Mevcut ufak, büyük taş parçaları suyun kayayı aşındırmasından değil, volkanik patlamalardan oluşan şeylerdi.

(GK I:12) Bize suyun altında da volkanik fişkirmaların devam ettiğini anlatıyor. Ve **(GK I:13)** her zaman Cennet ismini verdiğimiz alanın kurulmasını anlatır.

Cennet'in kuruluşu bahsine geçmeden önce bir konuyu daha açıklamam lazım. Gerçekler Kitabı'nın ayetlerinde verilmese de, ayetlerin verilmesi sırasında kesin olarak belirtilen birşey var. Bu bölümün başlığı, "Dünya'nın canlanması" şeklinde değil, "Uyandırılması" şeklindedir. Bunun nedeni Evren'deki herşeyin canlı olmasıdır. Saçma bir söz olacak ama bir ölü bile canlıdır. Bedene hareket ve düşünce veren ruh yoktur fakat beden canlıdır. Hücreler canlıdır. Ceset gömüldükten sonra kurtlanır, çürür. Bu kurtlanma, canlılıktan dolayıdır. Beden tamamen toprak olduğu zaman bile toprağın canlılığına karışmıştır. Gerçek olan bir şey vardır ki, "Ölüm yoktur." Sadece şekil ve boyut değişimi vardır. Bu açıdan bakarak sonunsuz derecede fikir üretmemizin anlamı yok. Burada söylemek istediğim, tanrılar geldikleri zaman cansız bir kitleye can vererek dünyayı canlandırmadılar. Zaten canlı olan ve deyim yerindeyse, uyuyan bir kütleyi uyandırıp, harekete geçirdiler. Dünyanın iç ateşi olmasaydı bile o zaten canlı olacaktı. Dünya da ya da dünyayı oluşturan her ne ise, yani Güneş'ten parça kopmasından, akla gelen diğer bütün tezlere kadar her ne ise onu oluşturan da, Tanrıların boyutunu ve kendilerini oluşturan Kozmik enerjidir. Dünya'ya gelen tanrıların yaptığı, dünyayı dürtmek, uyandırmak olmuştur. Aşağıda göreceğimiz insanın yaratılışı da bir yoktan yaratmak değil, birşeylere şekil değiştirtmektir. Bir ruhu, yer değiştirterek, bir bedene bağlamaktır. Bir bilinci uyandırmaktır. Hiç birşey yoktan var etmek ve anladığımız anlamda yaratmak değildir.

CENNET'İN KURULUŞU VE YAPISI

Cennet deyimi yanlıştır çünkü insanların cennet sözünden anladıkları şey çok değişiktir. Zaten Gerçekler Kitabı'nın daha ileri ayet bölümlerinde de cennet yani, burada anlatılan cennet hakkında açıklamalar vardır. Tanrılar dünya yüzünde bir alan belirlediler ve bu alanı kendi enerjileri ile dışarıdan soyutladılar. Bu soyutlama işlemi görünmez ve delinemez bir enerji perdesiydi. Tanrılar bunu yapmak için, bir bilim kurgu filmindeki gibi süper aletler kullanmadılar. Sadece kendi enerjilerini kullandılar fakat aslında kullandıkları şey tıpkı bilim kurgu filimlerinde görülen nükleer aygıtlar gibi şeylerdi. tek fark bunların ne burada ve ne de tanrıların kendi alemlerinde olmasıydı. Böyle aletler yoktu ama bu aletler tanrıların bilgisi ve enerjileriydi. Aslında yapılan şey bizim anlamadığımız bir fiziksel uygulama, fizik bilimiydi ve onu oluşturan da tanrıların enerjileriydi. Sonuç olarak işin teknik açısı da bizim için en azından bu yorumda önemli değil.

Cennet aslında tanrıların kendi ortamlarına uygun bir mekandı fakat o alan hem onların kendi ortamlarına hem de ilerde oluşacak olan dünya ortamına uygundu. Bu yüzden tam olarrak tanrıların boyutu ile eş değildi. Kurulan bu alan tanrıların kendi gerekleri açısından tamamen boştu. Dünyasal anlamda bir alet veya eşyaya gerekleri yoktu. Kendi boyutları ile ilgili şeylerse bizim dünyamıza yansımaları ile, dünyasal şekiller almışlardı. Mesela, Eski Yunan veya herhangi bir eski uygarlığın sütünlü tapınaklarına benzeyen yapılar görülebilirdi fakat bunların tanrılar boyutundaki görünüşleri hakkında bir fikrimiz yok. Gerçekler Kitabı da bu konuda fazla bir aydınlanma vermiyor. Bildiğimiz şu ki, onların şekilleri tanrılar tarafından verilip, uygun bulunan şekiller değildi. Diğer boyuttan buraya alınan kısımlar bu dünyanın ve boyutun gerçekliğine göre uygun görünüşlerde oluyorlardı ve şekilsel değişiklik, enerji olarak değil de madde olarak oluştukları zaman tanrılarda da görülüyordu. Onlar da dünya gerçekliğine uygun formlarda maddeleşiyorlardı fakat formlarını ve hatta (Belki de çok normal olarak) cinsiyetlerini de, istedikleri takdirde değiştirmeye de güçleri de yetiyordu.

Cennet'in dış görünümü gözlerden gizli değildi fakat zaten görebilecek bir göz de yoktu. Eğer dışardan bakılsaydı veya bir tanrı dışardan bakarsa görülebilecek olan şey boş bir arazinin ortasındaki farklı bir alandı. Tanrılar biraz kendi boyutlarından, biraz başka boyut ve dünyalardan bitkiler getirdiler. Bu bitki ve ağaçlar kendileri için gerekli değildi fakat dünya için çok

gerekliydi. Eğer dünya yzeyinde, cennetin dışında yaşayan bir canlı t¼r¼ olsaydı ve bu t¼r¼n sayısı çok az da olsaydı. Her ne kadar o zamanlar hava solunmayacak kadar sert de olsa, s¼z konusu canlı o havayı soluyabilseydi çok kısa zamanda d¼nyanın havası t¼kenirdi ¼nk¼ solunum yoluyla karbondioksite d¼n¼řen oksijeni s¼z¼p, tekrar oksijen yapabilecek olan bitkiler d¼nyada yoktu. Başka bir ifade ile hen¼z d¼nyanın kendi ekolojik dengesi gelişmiş, oluşmuş değildi ve bunu tetiklemek için bitki gerekliydi.

İlk bitkiler yukarda belirtildiği gibi değişik yerlerden alındılar. Hepsi, dünya şartlarına uyum sağlamaları için cennetteydiler. Direk olarak dışarıya alınsalar bitkiler de yaşayamazlardı.

Buy¼zden dışarıdan bakınca Cennet bir s¼r¼ bitki ve dev ağaçlar bulunan bir bahçe gibi g¼r¼n¼rd¼. ¼l¼n ortasındaki bir vaha gibi. Ağaçlarda ve bitkilerde hiç bir anormallik g¼r¼nmezdi. Ama iten bakınca herşey değişikti.

Cennet herşeyden ¼nce çok boyutlu bir alandı. Hem çok k¼¼k hem de çok çok b¼y¼k bir alandı. Değişik yerlerden getirilen bitki ve ağaçlar değişik açılardan çıkıyormuş gibi duruyorlardı. Dışa bakıldığı zaman ayna gibi bir y¼zey g¼r¼n¼yordu ve insan kendisini bir k¼renin içindeymiş gibi hissediyordu. İçi ayna olan aydınlık bir k¼re. Kişi kendisini her yerde g¼rebilirdi. Kolunu uzatıp, ilerdeki kendisine de dokunabilirdi ve bu hayal olmazdı. Madde olarak insanın kendi kendisine dokunması, kendisi ile yabancı gibi konuşması ve hatta Gerçekler Kitabı'nın ifadesine g¼re kendisi ile seks yapması bile m¼mk¼nd¼. Bir insanın orada kendisinden başka hiç birşey g¼r¼memesi, otun ağacın farkında olmaması sadece her yanın kendisi ile dolu olduğunu g¼r¼mesi de m¼mk¼nd¼. Tabii alışabilirse insan kendisini değil de diğer şeyleri de g¼rebilirdi.

Yukarıya bakınca gene bir k¼renin ¼st kısmını ve herşeyin başaşağıya asılı olduğu g¼r¼l¼rd¼. Bunlar da ayna yansıması değil gerektiler. Oradaki bir ağaç aynı zamanda başka bir boyuttaydı. Mesela tanrılar alemindeki dev bir ağaç, başaşağı durur şekilde g¼r¼l¼r, g¼r¼lmekle kalmaz aslında da ¼yle olurdu ¼nk¼ madde olarak tutulup, istenilirse tırmanılabilen o ağacın k¼k¼ kendi boyutundaydı. Tabii sadece başaşağı değil, her açıdan çıkan hatta yatay olan ağaçlar da vardı. Bunlar kendi k¼klerinin buldukları boyut ve d¼nyaların, Cennet'teki izd¼ř¼m¼ne g¼re buldukları açıya g¼re uzayan bitkilerdi.

Biraz karışık bir anlatım olmakla beraber bunun başka bir izahı yok. Herşey böyleydi ve Gerçekler kitabı, orada bir insan olabilseydi onun mutlaka çıldıracağını söylemektedir. Tanrılara gelince onlar için ortam normaldi ve belki de herşeyi normal görüyorlardı.

Cennet ayrıca milyonlarca renge sahipti. Her boyutan yansıyan renkler dünya gerçekliğine uyarak dünya renklerini oluşturuyorlardı fakat dünya renkleri de olsa bilinenden çok farklıydılar ve eğer günümüzün dünyasını bir siyah beyaz fotoğraf olarak kabul edersek, orası bir renkli fotograftı.

Sesler de aynı şekilde çok geniş bir skalaya yayılmışlardı fakat hiç birinin duyulmaması da mümkündü.

Cennet deyimi Gerçekler Kitabı'nda kullanılmak istenmez, çok az geçer ve orayı dolduran bitkilerden dolayı "Tanrıların Bahçesi" ismi verilir.

Cennet kelimesi Arapça "Bahçe" anlamına gelen bir sözdür. Müslüman inancının Cennet anlayışının genel yapısı aşağıdadır.

MÜSLÜMAN CENNET ANLAYIŞI

CENNET

Bahçe. Âhirette müslümanların nîmet ve mutluluk içerisinde sonsuz olarak yaşayacakları yer.

Allahü teâlâ Kur'ân-ı kerîmde meâlen buyurdu ki: Rabbinizden (af ve) mağfiret istemeye ve Cennet'e girmeğe koşunuz. Bunun için çalışınız! Cennet'in büyüklüğü, gökler ve yer küresi kadardır. Cennet, Allahü teâlâdan korkanlar için hazırlandı. Bunlar, az bulunsa da mallarını Allah yolunda verirler, öfkelerini belli etmezler, herkesi affederler. Allahü teâlâ, ihsân edenleri sever. (Âl-i İmrân sûresi: 133)

Dikkat edin, Cennet için hazırlanan yok mudur? Kâbe'nin Rabbi'ne (Allahü teâlâyâ) yemîn olsun ki, Cennet'te tehlike diye bir şey yoktur. Cennet, parlayan bir nûr, etrâfa yayılan bir kokudur. Binâları kuvvetlidir. Irmakları devamlı akar, bol ve kemâle ermiş meyve yeridir. (Hadîs-i şerîf-İhyâu Ulûmiddîn)

Allahü teâlâ arş ve kürsî altında, yedi kat göklerin üstünde, arşın nûru ile birbirinden yüksek sekiz Cennet yaratmıştır: Birincisi, Dâr-ül Cinân, beyaz incidendir. İkincisi, Dâr-üs-Selâm, kırmızı yâkuttandır. Üçüncüsü, Cennet-ül-Me'vâ, yeşil zeberceddendir. Dördüncüsü, Cennet-ül-Huld, kırmızı ve sarı mercandandır. Beşincisi, Cennet-ün-Naîm, beyaz gümüştendir. Altıncısı, Cennet-ül-Firdevs, kırmızı altındandır. Yedincisi Cennet-ül-Adn büyük beyaz incidendir. Sekizincisi Dâr-ül-Karâr, kırmızı altındandır. (Peygamberler Târihi)

Cennet'e girmek îmâna bağlıdır. Îmân da Allahü teâlânın ihsânıdır. (Îmâm-ı Rabbânî)

Kalbinde zerre kadar îmânı olan kimse, Cehennem'de sonsuz kalmıyacak, Allahü teâlânın rahmetine kavuşarak Cennet'e girecektir. (Îmâm-ı Rabbânî)

(İhlas Holding. Dini sözlük)

Dinlerdeki Cennet insanların ölümlerinden sonra, Tanarı'ya iyi kul olmuşlarsa mükafaat olarak kalacakları bir mekan olarak tarif edilir.

Müslümanlık "Teslim" anlamında olan bir kelimedir. Alah'a teslim olmak gibi anlamlar taşır. Arapların dini de kendi kültür ve alayışlarına göredir. Bu ilkel dinin Cennet'i de dinin kuruluşu sırasındaki insanların anlayışına göre ilkeldir. Çölde yaşayan bir Arap. Bütün dünyası develer, çölde karşılaştığı bir, iki ağaçtan oluşan vahalar ve benzeri önemsiz fakat onlara göre önemi şeylerdir. Çöldeki o dönemin Arabı için, kafasının üzerine tesadüfen gelen ve gölge yapan bir bulut bile Allah'ın büyük bir lutfuydu. Bu insanların düşünebilecekleri en büyük mutluluk istedikleri kadar kadınla yatmak, dünyada yasaklanmış olan şarabı içip keyiflenmek, akar su kenarında oturup onu seyretmek ve öyle miskin miskin vakit geçirmektir. Kendilerine verileceği söylenen ödül de onların ilkel kafalarındaki olabilmesi mümkün olan en çılgın hayallere göre şekillenmiştir.

Yukardaki Cennet tariflerine bakmak bile Arapların ilkelliğini anlamaya yeterlidir. Sizi bilemem ama yukarda anlatılan cennet bana göre... Eh yorgun bir zamanda bir süre dinlenmek için iyi fakat içinde ebediyen kalmak en büyük Cehennemdir.

Adamların anlayışlarına bakın. Duvarlar altından, inciden, zebercedden, mercandan. Yani böyle bir hapisane yapsak da idam mahkumunu içine koysak mutlu mu olur. Altın, gümüş, elmaslar içinde olmak çok önemli bir olay. Hiç bir Arap sormuyor, "Bu kadar servet iyi güzel ama bunları nerede harcıyacağız ve de duvar olmuş olan altın, gümüş, inci neye yarar?"

Bana kalsa insanın kığına batmayan yumuşak kadife veya benzeri bir maddeden duvar veya tabanı tercih ederdim ama Cennet onların anlayış ve isteklerine göre döşenmiş.

Tabii ki, Bu ödül yerini Araplar uydurdu demiyorum. Bu tarif onları elde edebilmek için, onların anlayışlarına göre yapıldı.

MUHAMMED'İN MADDE DÜŞKÜNLÜĞÜ

Dinsel Cennet tasviri aynı zamanda Muhammed'in madde ve para düşkünlüğünü de gösterir. Her ne kadar onun için daima tokgözlü, hırslı olmayan, ideal insan imajı işlenmişse ve bu da en azından bildiğimiz kadarı ile hiç redelenmemişse de inanmamız zordur. Gerçek veya gerçeğe yakın bir kanıya varabilmemiz için önce Muhammed'in hayatındaki bazı noktaları görmemiz ve günümüzde de olan bir bedensiz varlıkla medyumun zihinsel ilişkilerini bilmemiz gerekir.

Herşeyden önce Muhammed gençliğinde fazla bolluk içinde yaşamış birisi değil. Çevresindekiler varlıklı kimseler fakat o fakir bir aileden geliyor. Sonunda kalkıp, onu zengin fakat yaşlı bir dulla evlendiriyorlar. Şimdi bir düşünün. Bu genç adam ve üstelik o dönemde, o ülkede yaşayan bir genç adam neden kalkıp da yaşlı bir dulla evlenir. Ve tabii çok daha önemli bir soru: "Dünyada o zamanda ve bu zamanda, evlenilen yaşlı dullar arasında neden zengin genç erkekle evlenen yaşlı fakir dul kadın yoktur?"

Muhammed şayet hayatını kurtarmak, rahat etmek gibi kaygularla evlendi ise normaldir fakat para hırslıyla davranan ve kendisini satan, maddi hırslar içinde olan bir adamdır. Eğer para hırslı yoksa da, sadece öyle istediği için evlendiyse bu konuda bütün psikologlar bir sürü şey söyleyebilirler. Adına Muhammed demeyin de, kardeşim Mehmet deyip, bir psikoloğa sorun bakalım ne gibi psikolojik bozukluklar sayacak.

İlk zengin karısıyla evlenen Muhammed'in karısı yaşadığı sürece başka kadınla evlendiğine dair bir kayıt da yoktur. Karısı yaşadığı sürece Muhammed'in onun baskısı altında ezildiğine de şüphe yoktur. Karısının baskısı altında olduğunun bir delili de Muhammed'in sonradan aldığı bir sürü kadın ve cariyesidir. Orta yaşlara kadar Muhammed bir cinsel tatminsizlik ve kadın açlığı ile dolu hale gelmiştir.

Muhammed, eğer karısı öldükten sonra da tek veya o zamanın geleneklerine uysun diye bir, iki kadınla evli olarak yaşasaydı, "Demek bu adamın yapısı bu. Cinsellik onun için vasat seviyede" der geçerdik. Halbuki o bırakın normal kadınları dokuz yaşında kızlarla bile evlenip, gerdeğe girmiştir. Demek ki genç yaşlardaki hali tamamen karısının baskısı altına olmaktadır. Bu baskının dayanağı da maddesel ve parasal şartlardı.

Şimdi gelelim bir bedensiz varlık ve medyumu arasındaki ilişkinin yapısına. Hemen herkes ya cin tutması ya korku filmlerindeki exorsizm olayları ya da Spiritüelistlerin anlayışına göre obsesyon denilen durumlar hakkında az çok bir fikir sahibidir. Bu şekilde tasallut sayılan durumların haricinde de basit bir ruh çağırma seansında da gelen varlıklar daima bir medyum kanalı ile ilişki kurarlar. Medyumun bilmediği şeyi o varlık da bilmez. Mesela seansta oturan bir kimsenin durumu hakkında medyumun fikri yoksa varlığın da yoktur. Medyum aynı zamanda varlığın dünyaya açılan ekranıdır. Medyum ve varlığın bilinçaltıları bir noktada birleşirler. Bu ister bir obsesyon olayında ister bir eğlencelik ruh celsesinde olsun ve iletişim kurulan varlık isterse Allah olsun hiç değişmez. Dolayısıyla Allah ve Muhammed ilişkisinde de durum böyleydi.

Anlatılan o koskocaman, altından akarsular geçen Cennetler, Altın, gümüş, inci duvarlar hep Muhammed'in ve dönemin Araplarının bilinçaltı değer ve arzularına göre şekillendirilmiş, onları çekecek şeylerdir.

Dünyada yasak olan herşey orada serbesttir. Arapların geleneksel oğlancılıkları için Gilmanlar bile vardır. Muhammedin en çılgın fantezileri için Cennet'e huriler de koyulmuştur.

HURİ

Allahü teâlânın îmân edenlere mükâfat olarak yarattığı, nasıl oldukları bilinmeyen Cennet kızı.

Kızdığı zaman istediğini yapabilecek bir mü'min kimse, kızmazsa, Allahü teâlâ kıyâmet günü onu herkesin arasında çağırır; "Cennet'te istediğin hûrînin yanına git" der. (Hadîs-i şerîf-Et-Tâc)

Cennet'e girdim. Bir köşk gördüm. İçinde bir hûri gördüm; "Sen kimin içinsin?" dedim. Ömer bin Hattâb için yaratıldım!" dedi. (Hadîs-i şerîf-Buhârî ve Müslim)

Cennet'in güzel kokusu, beş yüz yıllık yoldan alınır. Cennetliklerin, Cennet'te şimşekten at ve develeri vardır. Yularları, eğerleri, heybeleri, kızıl yâkuttandır. Bunlara binerek birbirlerini ziyâret ederler. Âileleri hûrîlerdir. Hûrîler ise, dizilm iş inciler gibidir... Allahü teâlâ huylarını her türlü kötülükten temizlediği gibi, sümkürmek, abdest bozmak ve benzeri hallerden de bedenlerini arındırmıştır. Bu gibi hâllerde kendilerinden misk gibi kokular çıkar. (Hasen-i Basrî)

Can vermek acısı dünyâ acılarının hepsinden daha acıdır. Fakat, âhiret azâblarının hepsinden daha hafiftir. Mü'min, rûhunu teslim edeceği vakit, rahmet meleklerini, Cennet hûrîlerini görür. Onları görmenin zevki ile can verme acısını duymaz. Rûhu, tereyağından kıl çeker gibi, kolay çıkar. Nîmetlere kavuşur. (Abdülhakîm-i Arvâsî)

(İhlas Holding. Dini sözlük)

GILMAN

Allahü teâlânın Cennet'tekilere hizmet için nûrdan yarattığı hizmetçiler.

Güler yüzlü ve tatlı dilli olan gılmanlar, Cennet'te oturanlara hizmette en ufak bir kusur etmezler. (İmâm-ı Gazâlî)

Kabrimiz îmân ile pürnûr kıl, Mûnis-i Gılmân ile hem hûr kıl. (Süleymân Çelebi)

(İhlas Holding. Dini sözlük)

Özet olarak, ilkel bir Arabın düşünebileceği evrendeki en ileri ödül. Muhammed'i bir yana bırakır da bütün zamanlardaki Müslümanlara bakarsak oldukça komik bir tablo ile karşılaşırız.

Müslümanlar dünyasal isteklerinden, dünya hayatı sırasında vaz geçerler. Hepsi bütün isteklerini Cennette tatmin etmek üzere bastırırlar. Cennet'te bütün kadınlarla yatacaklardır. Bunu başka birisine anlatırken bile sesleri şehvetle titrer. Oğlancılıklarını da Gilmanlarla gidereceklerdir. Orada günah yoktur. Şaraplarını içip, keyifleneceklerdir.

Allah da onlara bu beklentilerini bol bol vaad eder.

iman edip salih amellerde bulunanları müjdele. Gerçekten onlar için altlarından ırmaklar akan cennetler vardır. Kendilerine rızık olarak bu ürünlerden her yedirildiğinde: "Bu daha önce de rızıklandığımızdır" derler. Bu onlara (dünyadakine) benzer olarak sunulmuştur. Orada onlar için tertemiz eşler vardır ve onlar orada süresiz kalacaklardır. **(Bakara 2/25)**

İşte bunların karşılığı Rablerinden bağışlanma ve içinde ebedi kalacakları altından ırmaklar akan cennetlerdir. (Böyle) Yapıp-edenlere ne güzel bir karşılık (ecir var.) **(Ali İmran 3/136)**

İman edip salih amellerde bulunanlar biz onları altından ırmaklar akan içinde ebedi kalacakları cennetlere sokacağız. Bu Allah'ın gerçek olan va'didir. Allah'tan daha doğru sözlü kim vardır? **(Nisa 4/122)**

Eğer Kitap Ehli iman edip sakınsalardı elbette onların kötülüklerini örter ve onları 'nimetlerle donatılmış' cennetlere sokardık. **(Maide 5/65)**

İman edip salih amellerde bulunanlar, ne mutlu onlara. Varılacak yerin güzel olanı (onlarıdır). **(Ra'd 13/29)**

Cennetlerde ve pınarlarda Hafif ipekten ve ağır işlenmiş atlastan (elbiseler) giyinirler karşılıklı (otururlar). İşte böyle; **ve biz onları iri gözlü hurilerle evlendirmişizdir.** Orda güvenlik içinde her türlü meyveyi istiyorlar; Orda ilk ölümün dışında başka ölüm tadmazlar. Ve (Allah da) onları cehennem azabından korumuştur.

(Dühan 44/52-56)

Özenle dizilmiş tahtlar üzerinde yaslanmışlardır. **Ve Biz onları iriceylan gözlü hurilerle evlendirmişiz. (Tür 52/20)**

Orada huyları güzel, yüzleri güzel kadınlar vardır. Otağlar içinde korunmuş huri kadınlar. Bunlardan önce kendilerine ne bir insan ne bir cin dokunmuştur. Yeşil yastıklara ve çarpıcı güzellikteki döşeklere yaslanırlar.

(Rahman 55/72 - 76)

Nimetlerle-donatılmış cennetler içinde; Birçoğu geçmiş (ümme)lerden Birazı da sonrakilerden. 'Özenle işlenmiş mücevher' tahtlar üzerindedirler. **Karşılıklı yaslanmışlardır. Çevrelerinde ölümsüzlüğe ulaşmış gençler dönüp dolaşır;** Kaynağından (doldurulmuş) testiler, ibrikler ve kadehler Ki, bundan ne başlarını bir ağı tutar, ne de kendilerinden geçip akılları çelinir. **Arzulayıp-seçecekleri meyveler Canlarının çektiği kuş eti. Ve iri gözlü huriler Sanki saklı inciler gibi; Yaptıklarına bir karşılık olmak üzere (onlara sunulur);** Orada ne 'saçma ve boş bir söz' işitirler **ne günaha sokma.** Yalnızca bir söz (işitirler:) Selam selam. Ashab-ı Yemin ne (kutludur o) Ashab-ı Yemin. Yüklü dalları bükülmüş kiraz (ağaçları) Üstüste dizili meyveleri sarkmış muz ağaçları Yayılıp-uzanmış gölgeler, Durmaksızın akan su(lar); Ve (daha) birçok meyveler arasında Kesilip-eksilmeyen ve yasaklanmayan (meyveler). **Yükseklere-kurulmuş döşekler (sedirler). Gerçek şu ki, Biz onları yeni bir inşa (yaratma) ile inşa edip-yarattık. Onları hep bakireler olarak kıldık Eşlerine sevgiyle tutkun (ve) hep yaşıt** Ashab-ı Yemin olanlar için. (Bunların) Birçoğu geçmiş (ümme)lerden Birçoğu da sonrakilerdendir. Eğer o (ölecek kişi), yakın kılınan (mukarreb olan)lardan ise Bu durumda rahatlık ,güzel rızık ve nimetlerle donatılmış cennet (onundur). Ve eğer, Ashab-ı Yeminden ise Artık, Ashab-ı Yeminden selam sana.

(Vakıa Suresi 12 - 91)

Özellikle son örnek sureye dikkatle bakmak gereklidir. Bütün zamanlardaki toplumlardan, Cennet'i hak eden kimseler, Eski Yunan ya da Roma'daki tarzda uzanmışlar, yiyip içiyorlar. Şimdi Arap ve islam toplumunun anlayışına göre kadınlar ortalarda dolaşamazlar. Burada söz edilen ortadaki şarap ve değişik içkiler taşıyan gençlerin erkek olmaları gereklidir. Ayrıca kadınlardan zaten Huriler diye bahsedilmektedir. Ortadaki gençler Huri'lerden farklı bir

anlatımdır. Bunlar, Cennet'e girmeyi hakeden mümin kadınlar da değildir çünkü hizmet etmektedirler. Sizin anlayacağınız ortada dolaşan genç ve çekici çocuklar vardır. Burada engelleyici bir emir, yasak ve günah yoktur. İstenilen yapılır. Bir de yasaklanmayan meyvalardan bahsedilir ki, Bildiğimiz, yasaklanmış bir meyva yoktur. Bu sözler istenilen kadınla yatmak, şarap ve oğlancılığı kastetmektedir.

Şimdi de Müslüman yobazlar ve din komisyoncularının şöyle dediklerini duyar gibiyim. "Kuran'ı anlamak için Arapça bilmek lazım. Sizin okuduğunuz mealdir. Yanlış yorumladınız. O kelimeler Arapça'da başka anlamlara da gelir ve sizin anladığınız gibi değildirler."

Yani şimdi şunu söylemek lazım gelir ki, biz eşcinselliğe karşı değiliz. Olur olur, herkesin zevki kim karışır. Fakat onlar bunu hem isterler hem de ayıp ve günah saydıkları için telaşla reddederler. İkinci söylenmesi gereken de şudur:

"Bu ayetleri doğru yorumladıkça Allah Cennet'te bunları vaad etmektedir. Bu da Aptal bir Arabın fantazilerini dürtmek için böyle anlatılmıştır. Bunu kabul etmeniz gerekir. Ayrıca Cennet buysa biz bunu burada da yaşarız. Yok eğer, sizin dediğiniz doğruysa, o aman da şunu demem gerekir: Ben anlamak için doksan tane aracıya gerek duyduğum, Arabın dinini ne yapayım. Türk tanrısı Türkçe konuşsun."

MÜSLÜMANLARIN RUHLARINI SATMALARI

Şimdi de geldik işin en komik yanına. Hani korku filmleri vardır. Bazı insanlar ve özellikle de büyücüler ruhlarını Şeytan'a satarlar da sonunda korkunç durumlarla karşılaşır. Binlerce defa pişman olurlar. Biliyorsunuz? Bu filmlerin hepsi gerçeği yansıtan hikayeler fakat bazı küçük farklar var. Filmlerdeki Şeytanlar aslında Allah. Tabii ruhlarını satanlar da Müslümanlar ve Diğer dinlerin müridleri. Neden?

Burada her dinden ayrı ayrı isimlerini yazarak bahsetmeme gerek yok. Sonuçta hepsi aynı ...'un soyu. Sadece Müslümanlık demem hepsini anlatmaya yeter.

Düşünün Allah Kuran'da habire Cennet'ten bahsediyor, Peygamberi hadislerinde Cennet'in kaç katlı olduğunu, Allah'a ne derece yakın olanların, hangi katta fuhuş ve oğlancılık yapacaklarını anlatıp duruyor. Yani Kuran

sanki bir din kitabı değil de turizm el kitabı. Beş yıldızlı otellerden bahsedip duruyor. Allah ve Muhammed de sanki öyle kutsal varlıklar değil de bir turizm acetasının patronu ve müdürü. "Aman başka şirkete gitmeyin, bizim servisimiz en iyisidir." diye çırpınıp duruyorlar.

Kulların Allah'a tapması için habire ödül vaadediyorlar. Şimdi çok merak ediyorum. Muhammed çıkıp da deseydi ki, "Kardeşim, ödül mödül yok. Cennet de yok. Sizi Allah yarattı. Buna karşılık ona uyun, ibadet edin, içki yok, karı yok, oğlan yok, eğlence yok. Sadece ona ibadet edin ve ölünce de yok olup gidin."

Kaç kişi Müslüman olurdu? Kaç kişi onu dinlerdi. Acaba kaç kişi Allah sevgisi ile Allah'ı bağına basıp, ona kulluk ederdi. Kaç kişi Allah için ölür ve öldürürdü.

Tabii bir de Cennet'e filan yüz vermeyip, kendi Cennet'ini dünyada yaratabilenler veya bu tür şeylerde gözü olmayanlar için korkutucu ceza var Cehennem! Cehennem'i de ilerde ele alacağız tabii. Sonuç olarak öyle de böyle de kulluk edeceksin. Ya kulluk edip Cennet'e gideceksin veya kulluk etmeyip Cehenneme, özgür iradenle seçimini yapmakta serbestsin.

Şimdi Cehennemi bir yana bırakalım da Cennet'e bakalım. Müslümanlar bu sanal cennetin şehveti ile Allah'a kulluk edip, onun adına öldürürler. Bu Cennet olmasa Müslüman da olmazdı.

Görüldüğü gibi allah insandan birşey istiyor. Hem de çok ihtiyaç duyduğu birşey istiyor ki, onlara yani Araplara en çekici gelecek şeylerle donattığı bir yalancı Cennet bile uydurmuş. Çünkü yok böyle bir Cennet. Yani bir alış veriş meselesi.

Müslümanlar ise Cennet kaygısı ile Allah'a kul oluyorlar. Bu bir satış ve aynen Korku filmlerindeki gibi, ruhunu Şeytana satma olayı. Ve çok komik veya acıdır ki, işin sonu da korku filmlerindeki gibi hüsrarla bitmektedir çünkü anlatılan Cennet yok. Bunu da ilerde göreceğiz.

DÜNYANIN BİTKİ ÖRTÜSÜ VE HAYVANLARI

(GK I:19,20-21). Anlaşıldığı gibi Cennet veya Bahçe tanrıların çalışma alanı ve geçici bir mekanlarıdır. Hiç bir şekilde bir ödül mekanı ve zevk bahçesi değildir. Aslında o zamanlarki hali için en uygun isim Bahçe veya Cennet değil Labaratuar olurdu.

Bahçede bulunan ve diğer dünya ve boyutlardan getirilen değişik ağaç ve bitkiler uzun zaman şartlandırılarak, dünyanın sert atmosferinde ve keskin etkili toprağında yaşayabilecekleri hale getirildiler fakat bu yaşayabilirlik kesin ve tam değildi ve tam olamazdı da onlar başka dünyaların bitkisel canlılarıydılar ve hepsinin de insan ve hayvanlar gibi birer ruhları vardı. Bitkiler gereken aşamaya ulaştınca hepsi birden dünyanın her yerine yayıldılar. Bu aşamaya gelene kadar gereken su, hava ve nemlilik de olduğu için dünya yüzüde bir tür yosun da oluşmuş ve hemen hemen her yeri kaplamıştı. Yabancı bitkiler dünyaya yayıldıktan sonra fazla yaşamadılar fakat onların yaşamayacakları zaten önceden de biliniyordu. Onların getirilişleri, Dünya toprağında bir süre yaşayıp, ölmeleri ve ölü bedenlerinin moleküler yapılarının dünya toprağına yayılarak hem dünyanın kendi bitkilerinin canlanmalarını tetiklemeleri, hem de dünya bitkilerine gübre olmaları içindi.

Yabancı bitkilerin ölümlerinden sonra dünya bitkileri büyümeye başladılar. Büyümeleleriyle birlikte atmosferi süzmeye de başladılar. Gereken canlılık ve nem fazlasıyla mevcut olduğu için kısa zamanda dünya yüzeyi devasa bitkilerle doldu. Artık dünya hareket edebilen zeki canlı türleri için hazır hale gelmişti. Tanrılar aynen bitkiler gibi, değişik yerlerden getirdikleri hayvanları dünyaya saldırdılar. Dünyanın değişik ısı kuşaklarına göre getirilen değişik türler dünyayı kapladılar. Bu hayvanlar hakkında söylenmesi gereken birşey de onların zeki olmalarıydı. Hepsinin kendilerine göre bir zekaları ve bilinçleri vardı. Çoğu, dünyanın bugününe göre çok daha ileri seviyedeki alem ya da boyut veya dünyalardan getirilmişlerdi.

Burada bir açıklama daha yapmak gerekiyor ki, kullandığımız Alem, boyut ve Dünya deyimleri karıştırılmasın. Alem ve boyut eş anlamlı olarak kullanılmakta ve başka boutları ifade etmektedir. Alem sözünün de kullanılıp, sadece boyut denilerek daha basit bir anlatıma gidilmemesinin sebebi Gerçekler Kitabı'nın boyutu kastederek, daima Alem sözünü kullanmasıdır. Dünya aslında bizim dünyamızı ifade etmekle birlikte, değişik dünyalar veya

yabancı dnyalar szleri başka bir boyutu değil, bizim bulunduğumuz boyuttaki, mesela bizim içinde olduğumuz galaksideki başka madde dnyalarını anlatır.

Bu hayvanlar da dnyada üreyemeyeceklerini ve çok uzun yaşayamayacaklarını kendilerince biliyorlardı ve gene kendi bilinçlerine göre bir şekilde buna gönüllü olmuşlardı. Çünkü kendi varlık ve ruhlarının, onların yerlerine gelecek olan dünya hayvanlarında yaşayacağını biliyorlardı.

Yabancı hayvanlar da dnyada çok uzun yaşayamadılar. Yüz yıl içinde hepsi ölmüştü fakat onlar öldükçe çürüyen bedenlerinde oluşan kurtlar ve mikroorganizmalar dünya toprağına karışarak dnyanın hareket eden canlılarını yani bitkilerin dışında kalan canlıları oluşturdu. Tıpkı bitkiler gibi hayvanlar da bir tür gübre olmuşlardı. Bundan sonra uzunca bir zaman geçti ve dnyanın kendi hayvan türleri dnyayı kapladı fakat çok tabii olarak dünya hayvanları, kendilerini feda etmiş olan yabancı hayvanlar gibi zeki ve ruhsal bilince sahip olan hayvanlar gibi değil de daha vahşiydiler ve işler tanrlar tarafından ilk planlandığı gibi ilerleyseydi dünya hayvanları da gelişerek yabancı dnyalardan gelen ataları gibi bilinçli hale geleceklerdi.

DENİZDE HAYATIN BAŞLAMASI

(GK I:23-27) Bütün bilimsel veriler hayatın denizde başladığını söylerler. Burada bilimsel verilerle tersmişiz gibi oluyor fakat durum aslında öyle değil. Dnyadaki bitki ve hayvanların yani kara hayatının başlaması dışardan gelen hayvan ve bitkilerin tetiklemesi ile başladı fakat dnyanın kendisine ait olan hayat yani hiç bir gübre veya itici güce gerek olmadan başlayan dnyanın kendi hayatı denizde başladı. Bu bakımdan bilimsel veriler aslında yanlış değil veya biz onlarla çelişkili değiliz.

O zamanlardaki denizin altı uzay boşluğu gibiydi. Derin, karanlık çoğu yer kıpırtısız. Zemin düz ve çıplak kayaydı. Sahiller de fazla girintili çıkıntılı değildi ve dünya yüzündeki kara da şimdiki gibi parçalanmış değil, tek parçaydı. Bu yüzden denizler değil de deniz diyoruz. Denizin zemini ve içi boştu. Sudaki hayat henüz oluşmamıştı daha doğrusu hayat yoktu.

Deniz tabanında yer yer volkanik sızıntılar vardı ve bu noktalardan yükselen ateş suyla karışınca patlamalara sebep oluyor ve suyu buhar haline getiriyordu.

Tabii ateş de soguyup kayaya ve kısmen ufalanmış toprağa yani kuma dönüşüyordu. Volkanlar suyun yüzünde, sudan yükselen çamurlu buhar hortumları halinde görünüyordular.

Zamanla volkanların ağızları ateşin yani Lav'ın donması ile baca gibi yükselmeye başladılar. Suyun zemini de dünya yüzeyi gibi girinti çıkıntı kazandı. volkanik sızıntıların daha az olduğu yerlerdeyse yanardağ görünümü oluşmadı fakat suyun içinde yükselen boru gibi kayalar oluştu. Lavlar donuyorlar fakat içten gelen basınç lavı dışarıya sızdırmaya devam ettiği için sızıntının olduğu deliğin çevresi bir kuyu ağzı gibi oluyor fakat fazla kalınlaşmıyor ve bu boru veya baca giderek yükseliyor. Ama bunlara sebep olan sızıntılar suyun yüzeyine ulaşır, adaları oluşturacak derecede güçlü olmadığından suyun içindeki bacalar gibi duman püskürerek duruyorlar.

Bu bacaların tam ağızlarında ateşin suyla birleştiği kenarlardaysa hayat vardı. Ateşten doğan, gerçekten canlı olan mikroorganizmalar bacaların çevresinde bol miktarda yayılıyordular. Bunların büyük bir kısmı da bacayı oluşturan donmuş lavın içinde kalıyordu fakat bir kısmı suya yayılıyordu. İşte denizde başlayan ilk hayat bu mikro organizmalardı. Yani ateş varlıkları, ateşten doğan canlı ve maddesel mikroorganizmalar.

NATIONAL GEOGRAPHIC - KARA BACALAR

Şimdi Gerçekler Kitabı'nın yorumuna gene kısa bir ara vererek bazı gerçekleri tartışmamız gerekiyor. Burada anlatılan ateşten doğan mikro organizmalar fikri çoğu kimseye son derece inanılmaz, mistik bir ifade, sembolik bir anlatım gibi gelebilir. Bazı kişiler de bu fikri inanılmaz ve ciddiye alınmaz bulabilirler. Din komisyoncuları da mal bulmuş gibi sevinip, ne kadar saçmaladığımızı haykırırlar. Hayır durum hiç de öyle değil.

Aslında kimseye birşey ispatlamak zorunda değiliz ve, "İsteyen inansın isteyen inanmasın, yani kuran bundan daha mı mantıklı, ona inanan buna da inansın, Kuran kaynak mı gösteriyor." deyip geçebiliriz. Fakat bunu yapmayıp bir bilimsel veriye işaret edelim. 2002 veya 2003 yılında Türkiye'de, National Geographic Televizyonunda bir program gösterildi. Türkçeleştirilmiş ismi "Kara Bacalar" idi. Kesin yayın tarihi ve yapımcısı gibi şeyleri kaydetmedik. Ama bu oldu. İnanmayan veya daha

çok inanmak isteyen araştırsın bulsun. Nasıl olsa bir program arşivleri vardır.

Söz konusu belgeselde bilim adamları denizin derin çukurlarına dalıp, bahsettiğimiz Bacaları filme alıyorlar. Artık çok küçük haldeki bu bacalar, üç, beş metre kadardılar tabii zemindeki kum örtüsünün kaç metre olduğu bilinmiyor. Volkanik sızıntıdan çıkan ve can bulan mikroorganizmalar belirlendi. Çevrede bunları yiyerek yaşayan çok minik binlerce balık vardı. Balıklar bunlarla besleniyorlardı çünkü buldukları derinlikte başka yenecek şey yoktu. Bu bacalardan birisini de kesip, vince bağlayıp yüzeye çıkardılar. Kayanın içi fosilleşmiş organizmalarla doluydu ve sonuç olarak Ateş'te yani Lavda veya erimiş kayada hayatın kendisinin olduğu bilimsel olarak kabul edilmekle kalınmadı bir de an be an filme alındı. Şimdi acaba hayat ateşten mi doğuyor, topraktan mı? Ateş yani lav toprağın sıcak hali veya kaya ateşin donmuş hali. Ama galiba hayat kaynağı olarak ateşi kabul etmemiz gerekecek çünkü şu anda bile kara bacaların ağızlarında yaşayan mikroorganizmalar fişkırmaya devam ediyorlar fakat yüzeydeki donmuş ateş olan kayalardan hayat, mayat fişkırdığı yok.

Hayvanların üremesinden sonra çok uzun bir zaman geçti ve zamanla karadaki bitkilerden suya karışan mikroorganizmalar ve suyun kendi içinde gelişen hayatla deniz dibi kendi canlı türlerini ve btki örtüsünü geliştirdi. Şimdi deniz zemini günümüzde bildiğimiz haline daha yakındı fakat tabii, sadece yakındı. İnsanın, orayı görmesi mümkün olsaydı, uzay boşluğunu değil de, bir denizin zemini gördüğünü anlamasına yetecek kadar yakındı. Daha fazla değil.

Bu zaman zarfında suyun, toprağı oyması ile kıyıları da girinti çıkıntı kazanmışlar yükselen volkanik kalıntılarla bazı ufak sayılabilecek adalarda oluşmuştu.

İNSAN'IN YARADILIŞI

"OL" DEMEKLE OLMUYOR!

(GK 1:28). İnsanın, Allah'ın "ol!" demesi ile olduğu hemen şekillendiği ve Allah'ın ona kendi ruhundan üflediği kocaman bir yalandır. Ya da kısmen

çarpıtılmış bir şeydir. Bunu, Gerçekler Kitabı'na dayanarak da söylemiyorum. Aşağıda buna dair Allah'ın kendi kitaplarına dayanan deliller vereceğim.

Bahçenin tanrıları kendi aralarında toplanıp, dünyanın kendi hakim ve zeki canlısının yapılmasının zamanının gelip, gelmediğini tartışırlar. Bu durum Kuran'da çarpıtılmış olarak şu şekilde anlatılır.

Hani Rabbin Meleklerle: "Muhakkak ben yeryüzünde bir halife var edeceğim" demişti. Onlar da: "Biz seni şükürle yüceltir ve (sürekli) takdis ederken orada bozgunculuk çıkaracak ve kanlar akıtacak birini mi var edeceksin?" dediler. (Allah:) "Şüphesiz sizin bilmediğinizi ben bilirim" dedi. **(Bakara 2/30)**

Gerçekte hiç bir zaman Allah ve melekler arasında, böyle bir konuşma olmamıştır. Herşeyden önce o zamanlar daha melekler denilen şeyler mevcut değildi. Haydi varsayalım ki, melekler vardı. Peki, İslam'ın kendi mantığına göre, Kuran'da gördüğümüz, Tanrı'nın, şımarık bir çocuk gibi davranan, kendisinden en ufak şekilde şüphe edeni mahvedeceği tehditlerini savuran, sorgulanmayı sevmeyen Allah, meleklerinin kendisine böyle soru sormalarına tahammül edebilir mi? Yani melekler olsalardı bile, bildiğimiz Allah karakterine böyle bir şey söylenemez ki. Ayrıca herşeyi yaratan, Kaadiri mutlak efendi, herşeyi bilen tanrı ne zamandan beri fikir ve niyetlerini kendi astlarına anlatıp, danışıyor. Yoksa, danışmıyor da, canı sıkıldığı için geyik muhabbeti mi yapıyor?

Ayrıca dünyada kanlar akıtılmasını isteyen Allah'ın kendisi. Bu, Kuran'daki bir çok ayetle bellidir. Habire benim yolumda savaşın, benim adıma kafirleri öldürün, Cihad edin diyen tanrı, habire Kurbaaan kurbaaan, Kaaan diye inleyen tanrı bu ayette, belli etmeden, kan dökücünün aslında insan olduğunu ima ediyor. İnsanın bozgunculuk çıkartmasına gelince. Gene konudan biaz ayrılarak tevrat'tan bir kaç ayet görelim.

TEVRAT - YARATILIŞ KİTABI BAP 11

- 1 Başlangıçta dünyadaki bütün insanlar aynı dili konuşur, aynı sözleri kullanırlardı.
- 2 Doğuya göçerlerken Şinar bölgesinde bir ova bulup oraya yerleştiler.

3 Birbirlerine, “Gelin, tuğla yapıp iyice pişirelim” dediler. Taş yerine tuğla, harç yerine zift kullandılar.

4 Sonra, “Kendimize bir kent kuralım” dediler, “Göklere erişecek bir kule dikip ün salalım. Böylece yeryüzüne dağılmayız.”

5 RAB insanların yaptığı kentle kuleyi görmek için aşağıya indi.

6 “Tek bir halk olup aynı dili konuşarak bunu yapmaya başladıklarına göre, düşündüklerini gerçekleştirecek, hiçbir engel tanımayacaklar” dedi,

7 “Gelin, aşağı inip dillerini karıştıralım ki, birbirlerini anlamasınlar.”

8 Böylece RAB onları yeryüzüne dağıtarak kentin yapımını durdurdu.

9 Bu nedenle kente Babil adı verildi. Çünkü RAB bütün insanların dilini orada karıştırmış ve onları yeryüzünün dört bucağına dağıtmıştı.

Bu durumda bozgunculuk çıkartan, insanları kendi aralarında savaşsınlar ve kendisi için öldürsünler diye insanları kim değişik bölümlere ayırıyor?

Tabii, bu Babil kulesi ile ilgili ayetler bir çok açıdan semboliktir ve sırası gelince onu da inceleyeceğiz. Burada doğru oldukları için değil sadece yobazların inançlarına göre, onların itirazlarına peşin karşılık olarak yazıldılar. Bu Kuran ve Tevrat ayetlerinin iddialarına ve Allah'ın çelişkilerine bakarak bile yukardaki, (**Bakara 2/30**) ayetinin saçmalığı görülmektedir.

Bu ayet başka bir konuşmanın bozulup, yozlaştırılmış şeklidir. Dediğimiz gibi melek veya başka bir alt varlık söz konusu değildir. Tanrıların bazıları, insanın yani o zamanki ifadeye göre dünyanın canlısının oluşturulmasının zamanı geldiğini öne sürerlerken bazıları da dünyanın henüz buna hazır olmadığını, oluşturulması düşünülen zeki canlının dünyanın ekolojik dengesinin bozulmasına sebep olabileceğini, biraz daha beklenip, dünyanın daha hazır hale getirilmesinin gerektiğini iddia ederler.

Bu tartışmalar daa oldukça uzun sürer. Gerçekler Kitabı'na göre, o zamanlar adı olmayan, yukardaki ayetlerin vericisi olan Allah veya ilk isimlerinden birisi olan **YHVH** henüz bir isme bile sahip değildi ve guruplardan birindeydi.

Tabii tanrıların bazı isimleri vardı ve dünyanın, dünyada oluşturdukları şeylerin de kendi dillerinde isimleri vardı. Ademin de Havva'nın da onların dilinde özel ve cins isimleri vardı fakat onların dili başka bir boyutun ve bize göre çok ileri bir boyutun dili olduğu için bizim kulak yapımızla duyulması veya

düşüncemizde olması bile mümkün değil. Bu, dilin çok kutsal olmsından değil. Farklı yapıdayız. Dilleri daha çok düşünce tabanlı ve bize göre gerek kazandıktan sonra gene bize göre isimler kullanılıyor. Gerçek isimlerin konuyla ilgili yazılması gerekince Gerçekler Kitabı'nda sadece ... noktalar kullanılıyor. Dolayısıyla Allah veya YHVH henüz bize göre isim almasına gerek olmadığı için tanrılar grubundaki ... olmaktan başka bir isme sahip değil. Aynı şekilde Şeytan da henüz hala ... ismini taşıyor. Tabii bunlar Gerçekler Kitabı'na göre böyle.

Sonunda, insanın ya da ...'ın yapılmasının uygun zamanı olduğunu iddia edenler fikirlerini kabul ettiriyorlar ve insanın yapılmasının kararı alınıyor.

Bu işin gerçekleşmesi için de dünya maddesinden gerekli moleküllerin, elementlerin, elemental ruhların ve topraktaki canlılığın alınması gereklidir. Çünkü yapılacak, şekillendirilecek olan canlı madde olarak tam bu dünyanın maddesi olmalıdır. Aksi takdirde onun da sonu dünyaya ilk bırakılan, yabancı dünyalardan gelen bitki ve hayvanların sonu gibi olurdu. **(GK I:30)** Bu işin gerçekleşmesi için de bunu yapmaya en yetkili, bilgili ve deneyimli tanrılardan birisi seçilir ya da kendisi ortaya çıkar bu tanrı ... veya artık dünyasal isme sahip olması gereken İblis'tir (Şeytan veya Lucifer).

İnsanın yapılmasına karar alınınca İblis bahçeden ayrılıp ve dünya yüzünde kendisine başka bir çalışma ve toplama alanı kurar. Burası, günümüzün şartlarına benzetirsek daha çok bir atölyeye benzemektedir. Bu işi yapmak için İblis dünyada tek başınadır. Yanında başka bir varlık veya tanrı yoktur. İnsanı oluşturacak madde ve spiritüel enerji dünyadan alınacaktır ama bu iş öyle, İslam hurafelerinde anlatıldığı gibi eğilip, bir avuç toprak alıp yukarı çıkmakla olmuyor. Yukarı çıkmak deyince burada üzerinde düşünülmesi birşey daha var. Cennet'in ya da Bahçe'nin, dünya yüzündeki en azından o zamanki konumu hakkında Gerçekler Kitabı'nda herhangi bir ipucu yok fakat kitabın medyumunun, kitapta olmayan sezgisel kanaatlerine göre Bahçe'nin yüksek bir yerde, mesela yüksek bir dağın tepesindenki bir yaylada kalmış olması olasıdır. Bununla beraber bu sezgilerin, bütün dünya mitolojilerinden etkilenen, bilinçaltı bir müdahale olması da mümkündür.

İlis'in kurduğu yeni çalışma alanı ise, denize daha yakın, belki de deniz altında bir yerde olabilir. İnsan için gereken malzemenin toplanmasına geçmeden önce bu aşama hakkındaki İslami hurafelere bir bakalım.

İSLAMİ HURAFELER

(İmam-ı Şibli)

İbn-i Abbas (R.A.)'dan rivayet edilmiştir. "Melekler İblis ve Kavminin yeryüzünde kan döküp, fesat çıkartacağını bildikleri için, Canab-ı Hak'ka 'Biz sana yeteriz, Sana ibadet ediyoruz, seni tesbih ediyoruz, noksan sıfatlardan tenzih ediyoruz' dediler. Ama yüce Allah herşeyi onlardan daha iyi bildiği için ve bildikleri arasında (İblis'in baş kaldıracağı) hususu da bulunduğu için 'Sizin bilmediklerinizi ben daha iyi bilirim' diye mukabele etti.

İbn-i Abbas ve bazı Ashabdan nakledilmiştir: Melekler söyleyeceklerini söyleince, Allah, "Sizin bilmediklerinizi ben çok daha iyi bilirim." dedi ve İblis'in işini ihsas etti onlara.

Bunun üzerine Allah Cibril'i (A.S.) yeryüzünden toprak alıp gelmesi için gönderdi. Cibril yere inince toprak ona:

- Allah'a senden sığınırım. Nasıl olur da benden bir parça alacaksın ve beni rezil edeceksin? dedi. O geri döndü. Ve toprağın kendisine dediğini Allah'a arz etti. Allah Mikail'i gönderdi. Toprak ona da aynı karşılığı verdi. Derken ölüm meleği olan Azrail'i gönderdi. Toprak ona:

- Senden Allah'a sığınırım deyince o şu mukabelede bulundu:

- Asıl ben buradan bir şey almadan Allah'a dönmekten sığınırım, dedi ve yerin muhtelif yerlerinden toprak aldı. Renkleri muhtelif topraklar alarak Allah'ın huzuruna vardı. Onun için Ademoğulları muhtelif renk, karakter ve huyda yaratılmışlardır. Sonra onu ıslattı, Birbirine yapışan çamur haline getirdi. Sonra bıraktı kendi haline Ta ki, kokmaya başladı. Kuran'daki (Hame-i Mesnun'un) manası budur.

Said b. Cübeyr tariki ile İbn-i Abbas (R.A.)'dan rivayet edilmiştir.

"Rabbül - İzzet, İblis'i yerin ediminden almak için yeryüzüne gönderdi, onun tatlısından, tuzlusundan aldı. Ve ondan Allah Adem'i yarattı. Adem denilmesinin sebebi de budur. Çünkü o yerin ediminden yaratılmıştır.

Bu yüzdendir ki İblis "Çamur olarak yarattığına mı secde edeceğim?" Yani benim sana getirdiğim çamura mı secde edeceğim, dedi.

Bütün hurafe sayılabilecek şeylere örnek olarak Şibli'nin, Cinlerin Esrarı isimli kitabından yukardaki bölümü aldım. Daha fazla örnek bulmaya da gerek yok çünkü bilmem hangi imam veya (R.A) söylemiş olursa olsun üç aşağıya, beş yukarıya durum hep aynı. Hepsi aynı ...'un soyu. Buradaki ve benzeri rivayetlerdeki en komik durumun ise kimse farkında değil. Adamlar stadyumdan naklen maç anlatır gibi, sanki kendileri oradymışlar gibi anlatıyorlar. Üstelik de birinin dediği diğerini tutmuyor.

İnsanın yaratılması için dünyadan toprak alma meselesi İslami hurafelere göre de biraz karışık. Bu konudan Kuran'da bahsedilmediği için atış serbest yapılmış. Genel olarak iki farklı inançta toplanılıyor bunlardan biri toprağın Azrail tarafından alınması, diğer ve daha çok kabul göreni ise Toprağı İblis'in getirmesi.

HAYAT CEVHERİNİN TOPLANMASI

İblis önce denizin altına iner. Gerçekler kitabından çıkartılan anlama göre burada kalışı çok uzun bir zamanı kapsar. Deniz altında olmasının sebebi yukarda bahsettiğim Kara Baca'ların ağzındaki hayat enerjisini ve mikroorganizmaları toplamak ve onları yaşar halde tutarak rafine etmektir. Bir anlamda İblis Ateş'in hayat enerjisini almaktadır. Bu işlem anladığımız kadarıyla, öyle kelebek ağı ile kelebek yakalamaya benzemiyor. Çok uzun bir zamana bağlı oluyor ve her alınan mikroorganizma da istenilen seviyede olmuyor. Bir kısmı da su dışında yaşayacak ve alınacak olan diğer cevherlerle karıştırılacak hale getirilirken ölüyor. Uzun ve bıktırıcı bir rutinden sonra istenilen miktar toplanabiliyor. Toplanan cevher su dışındaki çalışma alanına alındıktan sonra bir tür zihinsel enerji ile donduruluyor ve diğer gereken cevherleri aramak için yola çıkılıyor.

Bundan sonra dünya toprağından ve özellikle de volkanik bölgelerdeki ve sıcak olan, hayat enerjisi ile dolu olan topraklardan numuneler alınıp deneyler yapılır. İstenilen kalite bulununca ondan da alınır ve denizden alınan organizmalarla karıştırılarak, bir yaşayan kütle oluşturulur. Tabii bu kütle yaşaması bildiğimiz zeka seviyesinde değil. Yaşayan bir tek hücreli varlıklar ve hayat enerjisini taşıyan toprak olan bir kütle. Kütlede sahip olduğu hayat enerjisi maddesel bir şeydi. Buna Ateş, Toprak, Hava ve Su'dan oluşan döer elementin ruhsal enerjisi eklendi ve en sonunda da dünyanın enerjisi olan

beşinci ana enerji eklendi. Bu şekilde kütle ilkel bir ruha da sahip oldu. Bu ruh sonradan yani insan olunca sahip olacağı ruyhun kabı gibi birşey de olabilir.

ATEŞİN ESASI

Kütleye ayrıca hayvanlardan ve belki de bitkilerden de alınan dünyaya ait organik hücreler de eklenir. Burada Gerçekler Kitabı'nın belirttiği önemli bir nokta var. **(GK I:35)** insan yapısının esasının ateş olduğunu vurgulamaktadır. Ateş'e çok yakından bakarsak bildiğimizden farklı şeyler görürüz. Ateş denildiği zaman aklımıza gelen ve yanan bir ateşe baktığımız zaman gördüğümüz şey ateş değildir. Biz sadece ateşin tezhürlerini yani ortaya çıkması ile oluşan faktörleri görürüz. Bir kibrit çakalım ya da yanan bir sigaraya bakalım. gördüğümüz şey kibritte bir alev, sigaranın ucundaysa yanan birközdür. Aynı ateşlere çok yakından ve büyüterek baktığımızı düşünelim. Bu sefer göreceğimiz şey büyük bir kimyasal değişimdir. Yanma işlemi ile bir kütle değişmektedir. Bir kısmı küle, bir kısmı duman ve gazla dönüşerek esas kütle bütün olarak değişir. Elimizi yakan bu değişimin sıçraması, bulaşmasıdır. Alev veya köz ise gerçek eğişimin sadece yan ürünüdür. Gerçek ateş o ateş ve közün oluşmasına sebep olan kimyasal değişimdir.

Bu durumda **(GK I:35)**'te belirtildiği gibi, insan vücudunun hücre yenilemesi, durmadan değişmesi, büyümesi, yaşlanması, yenilenmesi, ölü hücrelerin atılıp, yenilerinin üretilmesi devamlı bir değişim ve yenileme işlemidir ve ateş karakterindedir. Toprak elementi hammaddenin tutucu ana kütlesi ise onu yaşatan ve devamlılığını sağlayan ateş elementidir. Hayat cevherinin ana yapısı sudan oluşmuştur ama ateş ve suyun karışımındadır. İnsan bedeninin büyük kısmı sudur. Buna karşılık suyu da yenileyen ve yaşatan ateş enerisidir. Şimdi bir çok kimse burada hiç bir bilimsel yan olmadığını söyleyebilir. Tabii. Bilimsel olmak gibi bir iddiamız zaten yok. Burada bilimsellikten değil metafizikten bahsediyoruz. Ne bilimin farklı birşey söylemesi bizi haksız hale getirir ne de biz bilimi haksız görebiliriz. Biz madde ötesinden bahsediyoruz.

İNSANIN ŞEKİLLENMESİ VE TANRISAL NEFES

Sonunda çok uzun sürse de İblis gereken karışımı hazırlamış olarak, kendi çalışma alanını kapatır ve yok ederek, kütle ile birlikte Bahçe'ye döner. Bahçedeki bu iş için hazırlanmış bölümde yani belki de bir yapının içinde, kütle ortadaki çalışma masasına yatırılır. Bu yatırılan masa da bizim

yorumumuz çok farklı bir ortam daolabilir fakat bu işin yukarda anlatlan sütünlü tapınak benzeri bir yerde yapılmış olması çok muhtemeldir.

Bu işi yapacak olan tanrılar ve belki de hepsi kütlenin çevresine toplanarak ona kendi enerjilerinden verirler. Yukarda da her tanrının farklı vasıflarda ve farklı bir tek olduğundan bahsetmiştik. Kütleye karıştırılan bu vasıflar nedeni ile insan farklı ırklardadır. Tanrısal ruhlardan alınanlarla insanda her tanrıdan bir iz oluşur. Bu çok yönlülük tanrıların kendilerinde de yoktur. Onlardaha çok tek yanlı enerjilerdir. İnsanın bu durumunun da, onu tanrıların üstünde bir konuma getirdiği zannedilmesin. Tabi ki, onda her tanrıdan bir parça var fakat bunların toplamı bile onu bir tanrıya yakın seviyeye çıkartmaz.

Tanrılar enerji verdikleri sırada ki bunun da uzunca bir işlem olduğu anlaşılmaktadır, aynı anda psişik güçleri veya psikokinetik enerjileri ile onu şekillendirirler de. Sonunda kütle "Mahluk" olarak ayağa kalkar. Henüz insan değil, sadece bir ham, mahluktur.

Mahluk bildiğimiz insandan çok farklı bir yapıdaydı. Gerçekler Kitabı'na göre mahluk kırmızımsı bir bedene sahiptir. Sindirim sistemi yoktur. Cinsel organları ve cinselliği de yoktur. Dışkı çıkartacak bir sisteme de sahip değildir. Yemesi, içmesi düşünülemez bile. Kendisine gereken enerjiyi bahçeden, bahçedeki enerjiden sağlamaktadır. Kafası sadece üzerinde bir tek göz bulunan çıplak bir beyin gibidir ve boynu yoktur. Mahluk henüz yaratılış amacı olan dünyasal yaşam enerjisini de toplayabilecek durumda eğildir fakat zaten tanrıların istedikleri de onun bir anda mükemmel bir prototip olarak kalkması değildir. Mahluk bir süre bahçede dolaşmaya bırakıldı ve bir zaman sonra üzerinden ilk yaratılışın şokunu atlatınca ki, bu da herhalde bir elli veya yüzyıl sürmüştür, tekrar yaratılış tapınağına alınır ve uyutulur. Bu uyku bizim uzay yolculukları için ya da şimdi tedavisi mümkün olmayan hastalıklar için, insanı uyutup, dondurup, hastalığın tedavisi bulununca uyandırıp tedavi etmek gibi şeyler için hayal ettiğimiz tarzda bir hiper uyku durumudur ve mahluk dondurulmuştur.

Mahluk uykudayken onun hücrelerinden alınan örneklerle onun aynısı olan bazı klonlar yapılır. Bu klonlar aklımıza gelen, makinaların içinde üretilen klonlara benzemezler. Mahluk uykusunda iken bir tür örümcek ağı gibi olan kozaya sarılır. Ondan alınan parçalar da aynı şekilde kozaya sarılırlar ve üzerlerinde yapılan işlemler kozanın üzerinden yapılır.

Uzun bir zaman sonra kopyalar, kendi kozalarının içinde gelişip, mahlukla aynı olurlar ve kozadan çıkartılırlar.

Kutsal kitaplarda geçen, tanrının insanı yaratırken kendi nefesinden, ruhundan üfleme anlatımının temeli burada anlatılan enerji ve ruh vermekle, şekillendirme işlemidir.

TEVRAT YARATILIŞ KİTABI BAP 2

- 4 Göğün ve yerin yaratılış öyküsü: RAB Tanrı göğü ve yeri yarattığında,
- 5 yeryüzünde yabanıl bir fidan, bir ot bile bitmemişti. Çünkü RAB Tanrı henüz yeryüzüne yağmur göndermemişti. Toprağı işleyecek insan da yoktu.
- 6 Yerden yükselen buhar bütün toprakları suluyordu.
- 7 **RAB Tanrı Adem'i topraktan yarattı ve burnuna yaşam soluğunu üfledi.** Böylece Adem yaşayan varlık oldu.

Her ne kadar yukardaki ayetlerde Allah veya YHVH herşeyi kendisi yapmış, Ol, demekle oldurmuş ve bir nefes üfleme canlandırıp, ruh vermiş gibi ifade ediyorsa da işin gerçeği yukarda anlattığımız gibidir. İnsanın onun tarafından, tek başına yatılmadığının bir çok ispatı da gene Kutsal Kitaplarda görülebilir. Bu ilerdeki bir konu olmakla beraber şimdi de bir, iki aydınlatıcı soru sormaktan zarar gelmez.

1 - İnsanı Allah, kendi ifade ettği kadar basit ve Ol, demekle yarattıysa. Neden? Adem ve Havva şeytana uyunca onları bir hamlede yok edip, kendi istediği gibi baştan yeni insanlar yaratmıyor. Bilgisayarımda yazdığım bu sayfa hatalı olursa hiç düşünmeden onu silip, atar ve yeniden yazarım. Hatalı sayfa yeniden yazmayı gerektirmeyecek kadar az hatalıysa düzeltir ve öyle kullanırım. Bu durumda tanrı benden daha mı güçsüz? Adem ve Havva'yı tamamen yok edip, baştan yapsın. Ya da istediği gibi düzeltsin. Neden dünyaya günahlı ve kötü olarak gönderiyor?

2- Nuh tufanı ve benzeri durumlar. Neden Allah bu kadar uğaşıyor. İnsanlar, hayvanlar hatta dünyanın kendisi bile herşeyi hemen yapan bir tanrı için yok edilip, yenisinin hemen yapılması çok kolay şeyler değil mi?

3 - Hatta Allah, yapacak gücü varsa, kendisine isyan ettiği anda Şeytan'ı hemen yok edip, çok istiyorsa yeni bir Şeytan yapamaz mı acaba?

Bunların cevabı yukardaki anlatımda. İnsan ve diğer herşey öyle "Ol demekle olmuyor!"

KOPYALARIN GELİŞTİRİLMESİ

Elde edilen kopyalar Bahçe'de yaşamaları için bırakıldılar ve gözlemlenerek eksiklikler belirlendi. Kopyalar ilk başlarda, Dünya bir yana, Bahçe'de bile yaşamaya muaffak olamıyorlardı. Ortaya çıkartıldıktan sonra bir süre yaşayıp sonra çeşitli yetersizliklerden dolayı ölüyorlar veya yeteri kadar gözlemlenip, eksiklikleri belirlendikten sonra tanrılar tarafında yok ediliyorlardı.

Her kopyanın yok edilışinden sonra tanrılar tekrar Mahluk'un çevresinde toplanarak yeniden ona enerjilerini yönlendiriyorlar ve beden ve psişik yapıda gerekli değişiklikleri yapıyorlardı. Değişikliklerden sonra mahluk bir süre bırakılıyor ve yapılan değişiklikler yerine oturduktan sonra yeniden ondan minik parçalar alınıp, bu parçalardan başka bir kopya üretiliyordu.

O aşama için gereken bütün değişiklikler yapıldıktan sonra Mahluk kozasından çıkartılıp tekrar uyandırılır. Bir süre daha serbestçe dolaşmasına izin verildi ve Mahluk'un zihni, dolaşması sırasında edindiği yeni tecrübelerle doluyken onu tekraruyuttular ve yeni kopyaları için malzeme aldılar.

Bu seferki kopyalar oldukça gelişmiş ve başarılıydılar. Buna dayanarak kopyaları çoğatıp, dünya yüzüne yaydılar fakat bu aşamada tanrıların hesaplamadığı bir gelişme oldu. Mahluk'un yeni kopyaları, Bahçe'de iken, Bahçe'nin enerjisi ile beslenmeleri ve başka bir gıdaya gerek duymamalarına karşılık dünya yüzündeyken kendilerine fiziksel aktiviteleri için gereken fiziksel enerjiyi, dünyanın kendisinden ve evrensel enerjiden çekemiyorlardı. Hepsi açlıktan ölmek gibi bir durumla karşı karşıya kalmışlardı. Tekrar Bahçe'ye alınmaları da hiç bir amaca hizmet etmediği için İblis Bahçe'den çıkıp, hepsini bulup, öldürür. Daha doğrusu dünya madde ve yapısını en iyi tanıyan o olduğu için ve Mahluk'un yaratılışında, onu dünya maddelerinden İblis ayırıp, topladığı için kopyaları yok etmek görevi de ona düşer.

Burada belirtmek gerekir ki, tanrıların amaç, yapı ve karakterleri bir şeylere hayat vermek ve bir gezegeni canlandırmaktı. Kendi görevlerinin yapısı icabı birşeyleri yok etmeye uygun yapı ve deyim yerindeyse kültürde değildiler. Hayatı almaya sıcak bakmıyorlardı ve mecburen yapılması gereken bu iş için, Dünya maddesi ile fazlasıyla yakınlaşmış olmasını da öne sürerek bu pek istenmeyen görevi İblis'e verdiler. İblis de kopyaları toz ederek tekrar dünya maddesine dönmelerini sağlar.

Sonra Bahçe'de, Mahluk üzerinde yeni çalışmalar yaparak, ona sindirim sistemi verdiler ve yeni bir kopya yarattılar. Bu kopya o zamana kadar yapılanların en başarılısıydı. Onu da dünya yüzünde denemek için Bahçe'den çıkarttılar fakat yeni bir yetersizlik ortaya çıktı. Kopya kendisine gösterilen dünya yiyeceklerini yiyor, sindirim sistemi de çalışıyor fakat yediklerini çıkartamıyordu. Kalın bağırsak sistemi günümüzdekine göre hiç yok gibi bir şeydi ve incecik bir bağırsaktan meydana geliyordu. Kısa zaman içinde kopya kıvranmaya başladı.

Bu durum karşısında tanrılar bu kopyanın da yok edilmesini istediler. İblis dünya yüzüne tekrar çıktı fakat yok etme istekleri olmadığı için kopyayı yok etmedi. Onun üzerinde psişik güçlerini kullanarak önce derin bir uykuya soktu, sonra da bir cerrahi operasyon gerçekleştirerek kalın bağırsak sisteminde değişiklikler yaptı ve bu kopya dünyada dolaşmaya devam etti.

Buradaki olaya yakın bir anlatım dünyadaki bütün kutsal tekstler içinde, bildiğimiz kadarı ile sadece yezidilrin kitabında vardır.

MUSHAFÜR REŞ

- Melek Tavus, Tanrı'ya dedi ki, "Adem nasıl ve nerede çoğalacak?"
- Ve Tanrı ona cevap verdi, "Bu konuda yetki ve yönetimi sana bırakıyorum!"
- Melek Tavus Adem'e ulaşır, sordu, "Sen hiç Buğday yedin mi?" dedi.
- Adem cevap verdi, "Hayır. Çünkü Tanrı bana, 'Buğday yememelisin' dedi."
- Ve melek Tavus, Adem'e dedi ki, "Yersen senin için çok daha iyi olur."
- Ve Adem, Melek Tavus'u dinledi. Ve Buğday'ı yedi. Ve yedikten sonra karnı şişmeye başladı. Ve melek Tavus, Adem'i Cennet'ten çıkartarak bıraktı. Ve kendisi tekrar göğe çıktı.
- Ve Adem'in karnı şişmeye devam etti. Ve Adem'in bedeninde bir çıkış deliği yoktu. Ve o zaman Adem ızdırapla kıvranmaya başladı.

·Ve Tanrı, Adem'in halini gördü. Ve Adem'e bir kuş gönderdi. Ve Kuş Adem'in bedeninde bir çıkış deliği açtı. Ve böylece Adem rahatladı.

Bu kopya fiziksel olarak dünya şartlarına dirençli ve yaşamaya uygundu fakat tam anlaşılamayan bir durumu vardı. Onda motivasyon eksikliği diyebileceğimiz bir isteksizlik, içine kapanıklık durumu ve mücadele eksikliği vardı ve bu yüzden de zorluklar karşısında kendisini hemen bırakıyordu. Kısa zaman içinde yaralandı ve öldü.

MAHLUK'UN İNSAN OLUŞU

Bundan sonra Mahluk üzerinde yeni eklemeler yapılır. Bu noktada Gerçekler Kitabı'nda tam olarak belirli olmayan bir durum var. **(GK I:48)**'de anlatıldığına göre Mahluk artık her açıdan yeterlidir fakat son bir eksiği varır. İblis başka bir boyut veya uzaya veya belirsiz bir yere giderek, bir ruh bütününden veya toluluğundan, Mahluka ruh getirmektedir. Bu ifadede anlaşılmaaz olan durum, Mahluk zaten, dünya enerjisinden ve tanrıların ona kendilerinden verdikleri enerjiden dolayı bir ruha sahip değilmiydi?

Burada anlatılmak istenen nedir. Mahluk'un ve deneylerde kullanılan kopyaların o zaman kadar, sadece ilkel elemental ruhların birleşiminden bir ruhu olduğunu fakat, gerçekte sadece organik bir Android benzeri bir şey olduğunu düşünebilirmiyiz? Gerçekler Kitabı bu ayetle spiritüalistlerin anlayışlarına göre, Mahluk'a bir ruh enkarne edildiğini mi kastediyor? Bunlar belirli olmayan şeyler. Eğer konu bir ruhun enkarne edilişi ise o zaman bu ruhun da ham, saf bir ruh olması gerekmektedir. Sonuç olarak kesin olan tek şey, Mahluk'un ancak bu işlemde sonra "İnsan" olması, dünyaya ait bir canlı türü sayılmasıdır.

Bu olaydan sonra ki, aslında Gerçekler Kitabı'ndaki, insanlık için en önemli aşamayımış gibi görünüyor, Mahluk, cins olarak insan, tekil olarak da Adem ismini alıyor. Tabii buradaki Adem ve diğer isimler çok sonraları müslümanlık'tan sonra Arapların taktığı isimler fakat o zaman bazı isimler olduğunu bildiğimiz halde bunları telaffuz edemiyoruz. İsim kazanan ya da isme gerek duyan sadece Adem değildir. Aynı olayla beaber tanrılar da birer dünyasal isme sahip olurlar. Mesela günümüzde tanınan tek tanrı için, o zamanlardan bahsederken Elohim veya YHVH dememiz mümkündür ve burada henüz Allah ismi yoktur çünkü o isim Müslümanlık'tan sonra ortaya

tanrı ismi olarak çıkmıştır fakat burada YHVH'den kastımız daima günümüzdeki Allah'tır **(GK I:50)**.

İNSANIN YARATILIŞ NEDENİ

Gerçekler Kitabı'na göre insanın yaratılışının çok açık nedenleri vardır. Onun yani insanın görevi dünyayı yaşar halde tutmak ve dünya enerjisinin kozmik enerji zincirinin bir parçası olmasını sağlamaktır. Bu kozmik enerji zinciri hakkında en azından Gerçekler Kitabı'nın içeriği açısından bir fikrimiz yok ve sadece bazı tahminlerin ileriye sürülmeleri mümkündür. Gerçekler kitabı'nın değişik ayetlerinden ve kitabı alan medyumun sezgisel kanattlerinden çıkartılabilen bazı sonuçlar olabilir. Bu çıkarıma geçmeden önce bir açıklama daha yapmak gerekiyor.

Gerçekler Kitabı'nın medyumunun sezgisel çıkarımları veya benzeri deyimleri zaman zaman kullanıyorum. Bu sözlerle kastedilen durum şudur.

Gerçekler Kitabı'nın ayetleri medyum tarafından alınmaktadır. Bu ayetlerin sözlerinin ve bazı ifadelerinin bile medyumun bilinçaltı tarafından etkilenebileceğini düşünüyorum. Fakat bunu test etmek imkanım yok. Böyle bir durum olmuş bile olsa ana fikri pek değiştirmez ve bu durum sadece benim mümkün gördüğüm bir durumdur. Medyumun sezgisel çıkarımlarına gelince. Medyum ayetleri alırken bazı şeyleri de imajinatif olarak görmektedir fakat bu durum her zaman olmamaktadır. Ayrıca aldığı bir ayeti aynen yazıldığı gibi alırken beyninde onun taşıdığı anlamlar hakkında da bazı fikirler uyanmaktadır. Bu da vahiy işleminin başka bir durumudur. Burada kullandığım sezgisel çıkarımlar deyimi de, medyumun bu tür algıladığı görsel durumlar ve zihninde uyanan bilgilerdir. Buradaki yorumlarda da bu bilgiler açılıp, kullanılmaktadır fakat bir ayet veya bölümde en önemli olan, o ayet ve bölümde ne yazıldığıdır. Yorumlar ve diğer bilgiler daha arka plandadır.

Yine kozmik enerji zincirine dönersek. Bunun ismi tabii ki, kozmik enerji zinciri olmayabilir veya benim bu yorum için uydurduğum bu isimden daha iyi çevirilmesi mümkündür. Gerken kavramı anlatabilmek için çok daha uygun bir deyim de bulunabilir. Kozmik enerji zinciri evrendeki bütün boyutlardaki, canlı olan bütün gezegenlerin birbirlerine bağlandıkları psişik ağ. Kozmik enerji. Herşeyi ve tanrıları da oluşturan evrensel enerjinin nefes alışı, bilgi alış verişi, enerji değişimidir.

Canlı gezegenler derken de kastedilen şey üzerinde canlılar, insanlar veya benzeri yaratıklar olan gezegenler kastedilmedi. Kastedilen gezegenin kendisinin canlı olmasıdır. Buradaki en yakın örnek Dünyamızdır ve Dünya canlıdır. Canlılığı, tanrıların kendi enerjilerini vererek sağladıkları ilk hareketle gerçekleşmiştir. Dünya insanı da, dünyada alınan canlı maddelerle yapılmıştır. İnsana verilen ruh yani kozmik enerjinin ruhundan gelen ruh da gezegeni güçlendiren birşeydir. İnsan dünyada yaşayacak. Ounun dengesini koruyacak ve herşey, diğer herşeyle ortak yaşam halinde olacak. Fiziksel olarak ekolojik denge korunacak. İnsan dünyadan aldığı enerjiyi ve kendi ürettiği değişik enerjileri kozmik enerji zincirine aktaracak ve ondan da enerji alacak. Aynı zamanda tanrılara da enerji verecek ve onlardan enerji alacaktır.

Bu durumda dünyada herhangi bir tanrının bulunmasına da gerek yoktur. İnsan zaten kendisindeki tanrısal vasıflarla gerken gelişimi gösterecektir.

Tabii bunlar tanrıların gelişleri ile başlayan ilk planlar, hedeflerdir ve Adem'in yaratılışı sırasında o kadar titizlenilip, ideale uydurulmaya çalışılmasının nedeni de budur.

Gene de belirtmek gerekir ki, bunlar benim çıkarımlarımdır ve Gerçekler Kitabı bu konuda net bir şey söylemez. Yani bu yorumlar ilerde değişebilecek şeylerdir.

ADEM'İN FİZİKSEL VE PSİKOLOJİK YAPISI

(GK I:52-53), Adem'in, Bahçedeki fiziksel ve psikolojik yapısını anlatmaktadır.

Adem insan olduğu için görüşü de dünya şartlarıyla sınırlıdır. Mesela insan kulağının duyma sınırlarının üstünde ve altında sesler vardır ve bunların bazılarını sadece köpekler duyabilir. Köpekleri çağırmak için kullanılan düdükler çalındığı zaman insanlar ses duymazlar. Gözün de görme sınırlarının altında ve üstünde renkler vardır. Bunlar dünyasal şartlardır ve Adem de bahçedeyken tanrılar ona görünmeyi istemedikleri sürece onları göremez. Bu göremeyiş yukarda behsedilen görme sınırları ile ilgili bir durum değil. Bunun iki sebebi var.

Birincisi: Bahçe'nin yapısı yukarda anlatılmıştı. Dünyadaki bir insan orada herşeyi karışık, içiçe görüyor ve normal bir insanın orada çıldırması çok kolay. Bu yüzden Adem'in kafasında, Bahçede olduğu süre içinde daha normal görmesi için bazı sınırlamalar var. Gerçekler Kitabı aynı sınırlamaların diğer dünya ve boyutlardan getirilen hayvanlarda da oluşturulduğunu söylüyor. Bu yüzden Adem tanrıları da her zaman göremiyor.

İkinci sebep: Adem'in tanrıları göremeyişi sadece görsel sınırlarla ilgili bir şey de değil. Aynı zamanda psişik yetersizliği var. Yeni bir canlı türü, saf bir ruh ve psişik olarak herşeyi görebilecek kadar gelişmemiş durumda. Aslında hala da gelişmedik.

Adem tektir. Kutsal kitaplar hep, tek tanrı imajını işlerler fakat komiktir ki, tanrılar tek değil, bir çokken gerçekte tek olan insandır. Tabii o zaman için.

İnsan tektir fakat onun yapısı çokluktur. Onun yaratılışı için dünyadan alınan malzemeler tek bir parça değildir. Her yandan, her tür malzeme tolanmıştır. Ona verilen ilkel, elemental ruhlar da tek değildir. Hayat enerjisi tanrılar tarafından tetiklenmiştir ve bir çok tanrının enerji ve yapısına sahiptir. Bütün bunların oluşturduğu insanın ilk psikolojisi ve bilinçli yalnızlığa tahammül edememektedir. Adem, tanrıları devamlı görseydi bile bu yalnızlık duygusu sona ermeyecekti çünkü kendi türünden canlılara ihtiyaç duymaktaydı ve bu yüzden de zamanla, depresif diyebileceğimiz durumlara girdi. İçine kapandı ve yaşam motivasyonu sınırlandı. Bu yüzden de ondan ikinci bir varlık çıkartılması gerekti.

ADEM İKİ CİNSİYETLİYDİ

Adem'in fiziksel yapısına gelince. O iki cinsiyetliydi. Fiziksel olarak cinsel organı yoktu. Cinsel organı olmadığı gibi cinsel içgüdüleri ve üreme istekleri de yoktu. Her iki cinsiyetin bütün yapıları onun içindeydi ve hormonal olarak da dengeli bir durumdaydı. İçinde farklı cinsiyetlerin olmasının sebebi onun değişik vasıftaki tanrılar tarafından canlandırılmış olması daha kutsal kitap tarzı bir ifade ile burnuna hayat nefesi üflenmiş olmasıdır.

Tanrılar öz olarak cisiyetsiz değiller ama onlar insana göre çok farklı ve dengeli yapılar. Onlarda da her iki cinsin vasıfları var ve kendi istekleri ile dönem dönem farklı cinslerin vasıflarına bürünüp, o cinsiyetin

karakteristiklerini takınabiliyorlar. Fiziksel olarak belirledikleri zamanlarda da yüzeyde olan cinsiyette oluyorlar. Bununla beraber benimsedikleri cinsel yapıyı çok sık değiştirmiyorlar. Yani bize göre bakarsak erkek ve dişi tanrıların var olduğunu söylemek çok normal bir durum.

Bazı tanrılar gene temelde iki cinsiyetli olmalarına rağmen erkek veya kadın yapısını çok fazla öne çıkartabiliyorlar. Bunu neden yaptıklarına dair bir bilgimiz yok fakat mesela YHVH tam olarak erkek formunu öne almış bir tanrı ve bu durum artık bizim bildiğimiz erkeklik, dişilik, feministlik, maçoluk sınırlarını aşmış ve bir tanrı için bile tehlikeli bir dengesizlik durumu haline gelmiştir. O derece ki dişilik faktöründen ve cinsellikten bile nefret eder bir yapı kazanmıştır. Daha sonraki dönemlerdeki tek tanrılık kavgasının ana nedenlerinden biri de budur. Buna karşılık Şeytan ya da İblis erkek imajını önde tutmakla birlikte tanrılar arasındaki en dengeli, bütünlüğe ulaşmış olan enerjilerden biridir.

Adem yaratılışı sırasında devamlı olarak tanrılardan enerji aldığı için ki, bu enerjiler sadece ilk canlandırılışla da sınırlı değiller. Adem dönem dönem hiper uyku durumuna sokulup, çıkartılarken devamlı olarak tanrısal enerjileri yükleniyordu. Bu durumda Adem'de her iki cinsiyetin de güçleri yoğunlaşıyordu. Onu oluşturup, canlandıranlar hem erkek, hem dişi tanrılardı. Ayrıca İblis'in, onun yaratılması için topladığı ilkel elemental malzeme de her iki cinsten eşitti. Dolayısıyla Adem sadece psikolojik ve hormonal olarak her iki cinsin yapısını taşıyor aynı zamanda fiziksel olarak da bedeninin içinde iki cinsin gövdesini barındırıyordu. İki cinse tek bilinç ve zihin durumundaydı ve kendisini tek olarak biliyordu.

Bu gibi sıkıntılar içinde olan Adem tabii ki, Bahçe'de, kutsal kitaplarda anlatıldığı gibi, bir süs hayvanı olarak dolaşp, geviş getirmiyordu. Orada bulunduğu süre içinde devamlı olarak tanrılar tarafından etki altına alınıyor ve beyni işlenip, geliştiriliyordu. Ona bir çok alanda kabiliyet ve bilgi yerleştiriliyordu ki, Adem bunun farkında bile değildi. Günümüzde bilinen her kabiliyet ve bilim ona yerleştiriliyordu. Resim, heykel, müzik, değişik sanat türleri, mimari, Bilimsel yetenekler, Savaşçılık ve akla gelen herşey, sonraki ve sonraki ve çok sonraki nesillerde bile ortaya çıkabilecek şekilde ona işleniyordu. Bir tür organik bilgisayarın DataBase'inin yüklenmesigibi bir durum söz konusuydu ve bunlar Adem'e öyle üstüste verilemiyordu. Bilgi

işlendikçe oturması ve beyin değişik hücre veya genlerine yerleşmesi bekleniyor, ağır ağır veriliyorlardı.

Aslında bu ilk zamanlarda Adem'in cinselliğiz olması bütün tanrıların tercihidir çünkü cinselliği keşfeden insanın bilinci ve bilinçaltı devamlı olarak onunla uğraşıp, bahsedilen diğer şeylerin yerleşimine az zaman ayırır.

Adem'de beden ve zihin olarak cinsellik olmasına rağmen bu kilitlenmişti. Yalnızlık komplekslerine kapılıp, gerekli bilgileri alması çok zorlaşınca tanrılar onun durumunu anlamak için yeni denemeler yapmaya karar verdiler ve Adem'i yeniden uyutup, ondan yeni hücreler alıp, başka bir Adem Klonladılar. Bu Adem, gerçeğinin aynısıydı fakat deney kopyası olduğu için rahatlıkla zorlanabilir, zarar verilebilir ve gerekince yok edilebilirdi. Deneyler Özgün Adem'in üzerinde yapılamazdı ve ona ancak son edinilen bilgiler doğrultusunda değişiklik yapılırdı çünkü yerleştirilen bilgi ve verilen şekil dönüşü olmaz bir şekilde kalıcı olduğu gibi, zarar görmesi durumunda da Yeni bir Adem'in baştan yaratılması yukardan beri anlattığım bütün işlemlerin tekrarlanmasını gerektiriyordu çünkü aynı Adem'in tekrar olması mümkün değildi. Herşey sıfırdan başlayacak ve o zamana kadar yapılan bütün deneyler, edinilen bütün bilgiler çöpe atılacaklardı. İşte, devamlı olarak Adem'in uykuya sokulup yeni kopyalar üretilmesinin nedeni budur.

Ayrıca yeni kopyalar varken Adem'in uyanık olmaması ve onları görmemesi de gerekliydi. Çünkü bu durum hem Adem'in, hem kopyanın, zorlukla oluşturulan psikolojik durumlarını bozardı.

Sonuç olarak yeni kopya bahçeye salındı ve bir çok konuda aşırı yüklenilip, zorlandı. Sonunda tanrılar bütün denemelere rağmen kopyanın da yalnız olamadığına ve kendisi gibi kopya insanlarla da olamayacağını, motivasyon ve bir çok konuda işlerlik olabilmesi için farklı cinslerin olması gerektiğine karar verdiler.

Bu mecburi bir durumdu ve daha önceki başka dünyalardaki benzeri deneylerdeki duruma dünya ve onun insanı uyamıyordu. Zaten diğer önceki deneylerde de, her dünya ve boyut farklı olduğu için, birinin bilgi ve tecrübesi, diğerinde çoğu zaman sıfır sayılıyordu. Yani söz konusu durum dünyaya has bir zayıflık ya da şart değildi.

Bu durumda Kopyalar imha edildiler ve Adem'in çoğaltılması ve farklı cinslerin yapılması aşamasına geçildi.

HAVVA'NIN ADEM'DEN ÇIKARTILIŞI

Bu seferki işlem kesinlikle daha önceki klonlama işlemi gibi değildi. Aynı şekilde Havva da bir klon değildi. Adem'den yeni hücreler veya genler alınmadı. Bedeninden, kemik yapısından büyük bir parça alındı. Yeni alınan parça kozaya sarıldı ve gelişmeye bırakıldı. O gelişirken ademin bedeninden yani içinde sarılı olduğu kozdan da yanındaki kozaya devamlı olarak birşeyler aktarılıyordu yani bilim kurgu filmlerinde gördüğümüz ışınlanma işlemi gibi bir durum oluşuyordu.

Havva oluşurken ona Adem'deki dişilik psikolojisi ve hormonları naklediliyordu fakat geride birşeyler kalması da gerekiyordu çünkü erkekte dişilik yapısı ve dişide erkeklik yapısı hiç olmazsa sonuçta son derece dengesiz ve işe yaramaz varlıklar oluşurdu (YHVH gibi).

Gerçekler Kitabı, erkeğin bedindedeki çocuk taşıyabilecek kadar boşluk olmasını bu bölünme işlemine ve ilk başta her iki cinsin de bir bedende olmasına bağlar **(GK I:54)**. Şimdi Havva'nın ortaya çıkışını bir de Tevrat'tan görelim ve ondan sonra akla gelen soruları soralım.

TEVAT - YARATILIŞ KİTABI - BAP 2

7 RAB Tanrı Adem'i topraktan yarattı ve burnuna yaşam soluğunu üfledi. Böylece Adem yaşayan varlık oldu.

21 RAB Tanrı Adem'e derin bir uyku verdi. Adem uyurken, RAB Tanrı onun kaburga kemiklerinden birini alıp yerini etle kapadı.

22 Adem'den aldığı kaburga kemiğinden bir kadın yaratarak onu Adem'e getirdi.

23 Adem, “İşte, bu benim kemiklerimden alınmış kemik, Etimden alınmış ettir” dedi, “Ona ‘Kadın ’ denilecek, Çünkü o adamdan alındı.”

Yukardaki ayetler bir açıdan anlattığımız yaratılış ve Havva'nın yaratılış şeklini doğrularken bir açıdan da çok önemli bir tutarsızlık örneği veriyorlar. Şimdi sorularımı sorabilirim. Tanrı'nın, Adem'i ne kadar kolay yarattığı görülüyor. Bu durumda acaba neden, Havva'yı da öyle kolayca yaratmadı yani, bir avuç

toprak alıp da hemen ol, deyip yapmadı da Adem'den kemik aldı? Yazık değilmi zavallı Adem'e, bir kemiğini eksiltti.

Acaba Allah yerden bir acuç toprak almaya üşendi mi? Yoksa o sırada kayalık bir arazide mi idi?

Ayrıca dikkat edilirse bu ayetlerde Havva'nın, Adem'den alınan bir parçadan çıkartıldığı söyleniyor. Yani yaratılmadı! Yapıldı! Acaba yaratma işlemi Allah'a neden zor geldi. Herşeyi yaratan o değil mi? bir de kadın yaratmak neden zor?

HAVVA'NIN UYANIŞI VE FİZİKSEL YAPISI

Havva uyandığı zaman, Adem'in bütün deney ve bilgisine sahipti çünkü başta onlar aynı psikoloji ve beyine sahiptiler. Durum sanki, Adem uyanmış da kendisini kadın bedeni içinde bulmuş gibiydi. Fakat kısa zamanda kişilik farklılıkları oluştu.

Havva'nın ilk yaratılışında Adem ve Havva'nın bedenleri tam olarak eşitti. Aynı ağırlıkta, aynı genişlikte ve aynı boydaydılar. Aralarındaki fark Cinsel organlarındaydı fakat Adem'in dışa taşan cinsel organına karşılı, Havva'nın memeleri çıkıntı yapıyordu ve böylece aralarında gramaj düzeyinde bile ağırlık farklılığı olmuyordu.

İkisi de sakalsızdı. Sakal dünya enerjisi ve erkeklik hormonununun harekete geçmesi ile oluşan bir şey. Adem ve Havva'nın cinsellik itilimleri ve bilgileri hala kapalıydı. Cinsellik diye birşey söz konusu değildi. Bu durumun değişik sebepleri vardı. Önce, YHVH ve kendisinin türündeki tanrıların cinsel enerjiyi istemiyorlardı. Sonra, Bahçe'deki eğitim dönemi sona erene kadar cinsellik zaten sakıncalı birşeydi.

YHVH gurubu, insan, dünyaya salındığı zaman da cinsellik olmamasından ve insanın ya klonlanarak veya tek hücreli varlıklar gibi bölünerek üremesinden yanaydılar. Ayrıca insana çok dirençli bir beden ve çok çok uzun bir yaşama süresi verilmişti. Bu yüzden de insan çok sık ölmeyeceği için, nüfusun artmasına gerek olmayacaktı. Bir kere yeterli sayıya getirilip salınıncı insan çok az üreme iledurumu idare edebilecekti.

Tabii bu YHVH türünün tezi ve isteği idi. Buna karşılık diğer gurup ise insanların cinsel enerji üretmelerinden ve doğumla çoğalmalarından yanaydılar. Bunlar da İblis ve benzeri tanrılardı ki, onların yapısı cinselliğe ve cinsel enerjiden zevk, haz vegüç almalarına yönelikti.

(GK I:57) Adem'in fiziksel olarak daha iri olduğundan bahseder fakat bu çok çok daha uzun zamanlardan sonra oluşmuş bir durumdur. Bunun nedeni de hormonal ayarlamaların kadın bedenini daha ufak yapıya hale getirmesi ve Adem'in bedeninden eksilen dişilik hormon ve vasıfları yüzünden onun bedeninde baskın olan erkeklik faktörlerinin bedeni daha iri olmaya zorlamasıdır. İlk başlarda Adem ve Havva'nın ruhları da bütünü bölünmesinden oluşmuştu. Değişik ruhların enkarne olması insanlar üredikçe, her yeni gelen insan için mümkün olmuştur.

(GK I:57-58) İnsanın bölünmesi ve aslında Adem ismini gerçeğe uygun olarak ilk defa kullanabileceğimiz olayın mitoloji'ye yansımış şeklini anlatmaktadır. Adem ismi baştan itibaren, insanın özel ismini anlatmak için kullanıldı fakat bence Adem erkeği yani bir cinsiyeti ifade eden bir isim olduğu için ancak şimdi gerçek anlamı ile kullanılmaktadır. **(GK I:57-58)** Hakkında daha fazla yorumu gerek yok. Anlamları çok açıktır.

YHVH'İN ORTAYA ÇIKIŞI İNSANLIĞIN KADERİNİN DEĞİŞTİĞİ AN

(GK I:59). Gerçekler Kitabı'nın 59. Ayeti bizim için oldukça önemli bir dönüm noktasına işaret etmektedir.

Adem ve Havva'nın ayrılışlarından sonra ve belki de bu ayırma işlemi sırasında Bahçe'de ilk anlaşmazlıklar çıktı. Bu noktadaki, tanrılar arasındaki fikir ayrılıkları geniş bir ihtimaller skalası içinde görülmelidir çünkü Gerçekler Kitabı'nda bu aşama için fazla bilgi verilmemektedir. Aslında bu durum bizimle fazla ilgili görülmemiş olabilir. Gene de ayetlerin geçirilişi sırasında akan bilgilerde bir çok açıklama vardır.

Adem'in bölünmesinden önceki dönemlerde de bazı tanrılar kendi alemleri ile iletişimlerini kopartmak, bir anlamda bağımsızlıklarını ilan etmek, dünya ve artık hangi sistemse, içinde olduğu sistemi kendileri için yeni bir tanrılar alemi

haline getirmek, başka bir ifade ile merkeze baş kaldırmak gibi düşüncelere girdiler.

Bu şekilde düşünen tanrıların kendi bildiklerince yeni yönetimler kurma arzuları vardı. Bu fraksiyonun ana yapısı YHVH türü varlıklardı. Çünkü onların yapıları saldırgan ve dengesiz enerji halini almaya uygundu ve yapıları icabı bunu istiyorlardı. Merkezi yönetim onların bu eğilimlerini her zaman önlemiş ve evrensel dengeyi korumuştur. Kendi istedikleri evrimleşmeye imkan bulabilmek için merkezi yönetimle ilişki kesilmesi şarttı. Bu aşamaya tanrılar arasındaki isyan da diyebiliriz. Bu noktada bir çok okuyucu, bu şekildeki bir hareketin neden tanrıların kendi boyutlarında meydana gelmediğini merak edebilir. Bunun sebebi, bu şekildeki varlıkların yani tanrıların, bütün içinde sayıca az olmaları ve bunların daha genç, sonradan çıkmış enerjiler olmalarıdır. Yukarıda da Tanrıların kendi aralarında birleşerek yeni enerjiler doğurduklarından bahsettim. Daha önceleri sayıları çok az olan bu tür bazı birleşimlerle sonradan çoğalmışlardır. Tabii ki, bu türün bütün temsilcileri dünyada olanlar değil. Kendi alemlerinde de varlar fakat burada bizi dünyadakiler ilgilendirmektedir.

Bu durumda, bundan sonra devamlı olarak karşımıza çıkacak olan YHVH veya Allah'ın ilk gelen gurup içinde olduğu bile şüphelidir. Onun burada üreyen çok genç bir enerji olması ihtimali çok güçlü çünkü Dünya mitolojileri bu konuda bazı ipuçları vermektedir. Mesela Yunan Mitolojisinde Baş tanrı Uranos'un, kendisinden oluşan Kronos tarafından tahtından indirildiği, Kronos'un da Zeus tarafından düşürüldüğü anlatılır. Yani Zeus genç bir enerjidir ve mitolojiye yansıdığına göre bizim boyutumuzda olan bir şeyin sembolize edilmişidir. Bu konuda son söyleyebileceğim şey ise bütün bu yazdıklarımın sadece spekülasyondan başka bir şey olmadığıdır. Neticede verilen net bir bilgi yok.

(GK 1:59), YHVH'in kendi enerjisini nasıl büyüttiğini anlatmaktadır. Gerçekler Kitabı'ndan ve sezgisel bilgilerden anladığımız bu sırada İblis'in daha uzak bir durumda olduğu ve olaya sonradan girdiğidir. YHVH çevresindeki kendisi gibi olan tanrılarla birleşir. Bunun ilk aşamasının diğer tanrıların rızası ile geliştiğini fakat sonrakilerin, YHVH enerjisini geliştirmiş olduğu için, diğerlerinin rızalarını almadan zorlamayla yapıldığını da düşünebiliriz. Bu olaydan sonra YHVH ve yandaşlarının tanrılar boyutu ile iletişimi kestikleri anlaşılmaktadır. Buna karşılık diğer boyuttaki merkezi yönetimin de dünya boyutlarını yani sadece dünyayı değil, boyut olarak bu

sistemleri bütünden tecrit edecek bazı önlemler almış olmaları gerekiyor. Fakat yine söyleyeyim, bütün bu merkezi yönetim, tecrit etmek ve benzeri şeyler benim çıkarımlarım ve benim ihtiyaçtan dolayı uydurduğum isimlerdir. bu çıkarımları konuya biraz açıklık getirebilmek amacıyla yapıyor ve daha önce okuduğum spiritüel kitaplar ve bilim kurgu romanlardan esinlendiğimi kabul ediyorum. Bununla beraber konu öyle bir konu ki, Gerçekler Kitabı'nda kesin olarak belirtilen şeylerin dışında herhangi bir yorum yapabilmek için ister istemez bu gibi şeyler yapıyor.

Kesin olan durum YHVH'in diğer bazı tanrıları kendi bünyesine dahil etmesi ve güçlenmesidir.

(GK I: 59)'da anlatılan e önemli şeylerden birisi de oluşan bu anlaşmazlıklar ve yeni konular tamamen insan'ın istenilenden daha iyi bir şekilde oluşmuş olmasıdır. YHVH ve taraftarları insan'dan, kendileri için gereken enerjiyi alabileceklerini ve insanı çoğaltarak, pil olarak kullanabileceklerini anlıyorlar ve bu durumu değerlendirmek için acele ile harekete geçiyorlar. Bundan sonra Bahçe'de önemli bir yöntem ve yönetim değişikliği olduğu gibi Bahçe'nin kendi yapısı da değişiyor. Tabii bunların etkisiyle insanlık için en başta düşünülen kader de tamir olmaz bir şekilde değişiyor.

TANRILAR ARASINDAKİ YAPISAL FARKLILIKLAR

Gerçekler Kitabı hakkında, dünya gözü ile bakarak yapabileceğim bir eleştiri de şu, Gerçekler Kitabı, bir konuyu ele alıp, bitirip, diğerine geçmiyor. Bir konu anlatılırken, belli bir yerde başka konuya giriyor ve uzun ayetlerden sonra tekrar ilk konuya dönüyor. Bu açıdan, tertipli değil ve yorumda da ana metne sadık kalarak devam ettiğimiz için ortaya, daldan dala atlayan bir yazı çıkıyor. Belki böylesi daha az sıkıcı oluyor fakat yorum söz konusu olunca, yorumu yapan için de kafa karıştırıcı oluyor.

(GK I:60) Gerçekler Kitabı bu ayetten sonra tanrılar arasındaki yapısal farklılıkları anlatıyor ve meydana gelen olayların nedenlerinin ve oluş şekillerinin anlaşılabilmesi için tanrılar arasındaki yapısal farklılığın bilinmesi gerektiğini söylüyor.

İblis'in karakteri ve daha doğrusu Gerçekler Kitabı'nın başından itibaren anlatılanlar onu Yunan mitolojisindeki Hephaistos veya Roma mitolojisindeki

Vulkan ile benzer bir duruma sokuyor. Burada, mitolojideki bu tanrı İblis veya Şeytan'dı demek istemiyorum. Sadece şeytan'ın, Gerçekler Kitabı'ndaki işleri ile Hephaistos'un bilgi ve ustalığının benzerliğini anlatmak istiyorum. Hephaistos demircidir. Ateşe ve maddeye hakimdir. Diğer tanrılardan uzaktır. Diğerleri gibi Olimpos'ta zevk içinde yaşamaz. Volkanların içindeki Atölyesinde yaşar. Gereken her türlü silah, zırh, otomatik düzenek gibi şeyleri yapar. Bu anlamda Hephaistos sadece bir işçi değil bir bilim adamı ve buluşçudur. Tabii benzerlik burada biter. Hephaistos'un mitolojideki hayatı ve fiziksel şekli ile Gerçekler Kitabı'nın olayları arasında başka benzerlik yoktur.

İblis, Gerçekler Kitabında anlattığı kadarıyla bilimsel yapıdadır. Zeka ve beceriklilik isteyen işlerin tanrısıdır. Açık fikirlidir. Şiir, Müzik ve benzeri sanatsal şeyleri bünyesinde toplar. Sarhoşluk, keyif ve cinsellik esastır. Bu şeylerin hepsi ona hoş görünür ve enerji sağlar. Ayrıca Ayetler Kitabında anlattığı şekilde, Açık fikirlilik ve araştırmacılık, Neden diye sorulması, kör iman yerine anlayarak kabul edilmesi onun insanlardan beklediği şeylerdir. Ve yine sezgisel bilgilere göre açık bir zeka ile anlayarak değil de, kapalı bir zihin ve sadece menfaat kaygısı, olmaması gereken korku veya kör inançla kendisine yaklaşan insanlar onun için fazla değerli değildir. Buradaki karakteri ve yapısı sadece ona ait değildir. Bazı farklılıklar olmakla beraber onun yapısındaki tanrıların genel yapısı budur.

(GK I:61), insanın yaratılışında her tanrının kendisindeki enerjiden verdiği yani kendi vasıflarını insana kattığından bahseder. Tabii, bir de Adem'in, Bahçede geçirdiği uzun eğitim dönemi yani kendisi farkında olmadan tanrıların ona verdiği sanatsal, bilimsel ve diğer faktörler var. Bunlar, Adem'in bilmeyeceği fakat sonraki nesillerde ortaya çıkacak olan şeylerdir.

İblis ve takipçilerinin enerji olarak erkek ve dişi vasıflarını dengelemiş olduklarını da biliyoruz. Buna karşılık YHVH ve takipçileri erkeksi enerjileri daha çok ön plana çıkartmışlar gibi görünürler. Burada, bu erkeksi enerji konusunda açıklık getirmek gerekir.

YHVH türündeki eğilimler ve kendi yapıları gereği beslendikleri şeyler, Savaş, Ölüm, Kan ve olumsuz duygulardır. Daha sert ve maddesel şeylerdir. Ama şu unutulmamalıdır ki, Kan, savaş ölüm gibi şeyler sadece erkeklik vasıflarıyla ilgili şeyler değildirler. Burada erkeksi enerji derken daha az duygusal ve katı yapı anlatılmak isteniyor. Çünkü mesela Savaş denilince veya kan dökmek

denilince akla gelen hemen bir erkek imajıdır. Bu haklı bir yakıştırma olmayabilir. Yani, bu türün vasıf ve enerjisi olan bu faktörler yüzünden onlara erkeksi enerjiler denilmiyor. Erkeksi enerji denmesinin sebebi farklıdır.

Her tanrı tektir ve tam benzeri yoktur. Ayrıca tanrılar tek yanlı enerjilerdir. Ama bu onların dengesiz enerjiler oldukları anlamına gelmez çünkü her tanrının istediği zaman değişik cinsiyet vasıflarını ön plana çıkartabildiğinden ve erkek veya dişi olarak maddeleşebildiğinden de bahsettik. Bundan da açıkça anlaşılmaktadır ki, tanrılar hangi sınıftan olurlarsa olsunlar güç ve enerjilerini dengelemişlerdir ve burada anlatılan iki farklı yapıda da diğer yapının vasıfları vardır. Sadece HVH türünde ön planda olan ve daha fazla olan Kan, ölüm, Olumsuzluk duygularıyla diğer türde ön planda ve fazla olan keyif ve gevşemedir.

TEK YANLI ENERJİ

Bu ayrımı yaptıktan sonra her iki türün de, diğer türü temsil eden enerjilerden rahatsızlık duyduğunu ve zayıfladığını anlamak zor değil. Rahatsızlık duyabilirler fakat aynı vasıflar onlarda da olduğu için zaman zaman zıt vasıfları da rahatlıkla ön plana alabilirler. Mesela İblis'in, aşağıda görülecek olduğu gibi YHVH'e kesin karşı çıkışı vardır.

YHVH söz konusu olduğu zaman, onun kendi karşıtı olan vasıflarını tamamen yok ettiğini ve çok fazla dengesiz ve tek yanlı hale geldiğinden bahsettik. Bu çok farklı bir durumdur çünkü o bünyesinde sadece erkeksi enerjilerin olmasına imkan tanımıştır. Bu yüzden o türe erkeksi enerji diyoruz. İşin aslı aranırsa o erkeksi enerji de değildir çünkü tek yanlılığı erkek ve dişi faktörlerinin üzerindedir. Dişi vasıflar kadar erkek vasıflara da karşıdır. Çünkü erkek vasıfları varsa mutlaka bunun bir de karşı parçası olmak zorundadır. YHVH ise karşı parçaya imkan tanımamaktadır. Buyüzden erkeksi vasıflara da karşıdır. O bunların üzerinde tam bir ben merkezli teklik olmak iddiasındadır. Dolayısıyla Yahudilik, Hıristiyanlık ve Müslümanlık'ta hakim olan tek şey Tek olmak ve Bir'dir. Özellikle Hıristiyan sembolizminde ve diğer dinlerde de Bir (I) sayısı tanrıyı, iyiyi temsil ederken iki (II) daima Şeytan'ı ve kötülüğü ifade eder. Aslında bu sembolizmin anlamı İki'ye yani dengeli enerjiye imkan tanımamayı, bunun kötü olduğunu anlatır.

BOYNUZLU TANRI İMAJI

Pagan dinlerdeki bütün boynuzlu tanrı imajları bu fikri anlatırlar. İki boynuz ve Satanik pentagram denilen şekildeki pentagram yani, yıldızın iki bacağına yukarıda, bir bacağına aşağıda olması hep bu enerji dengesini ifade eder. Enerji dengeli olmalı, Pozitif veya negatif olarak tekleşmemeli, mükemmellik dengededir gibi fikirler bu şekilde anlatılır. Buna karşılık tekliği ifade eden şeyler dengesiz, tek yanlı enerjidir. Tek yanlı enerji ise sadece tahrip ve patlamaya yol açar. Birazcık fizik bilen bir kimse tek yanlı enerji olamayacağını bilir. Sadece negatif veya sadece pozitif güç, sadece yok eder veya yok olur. Elektrik kabloları bile daima çifttir. Negatif ve pozitif akımları taşırlar. Bir ampülü sadece pozitif veya negatif kabloyu bağlayarak yakamazsınız.

Dinlerdeki sayısal sembolizm tabii ki, 1 ve 2 ile sınırlı değildir fakat daima tek sayılar iyi, çift sayılar kötü kabul edilirler.

İNSAN'A VERİLEN DENGE

(GK I:63), Yaratılışı sırasında insana her tanrıdan enerji verildiği anlatır. Dolayısıyla insan tanrılara göre daha bir bütündür. Ve YHVH ve ona benzeyenler de insana kendi enerjilerinden vermişlerdir. İnsan, tanrılara göre daha çok fakat daha ufak parçalı bir bütün olmuştur. Tabii bu mükemmellik sağlayarak insanı tanrı seviyesine çıkartmaz. Sadece bir karışım ve hepsini anlayabilecek, hepsi ile iletişimde olabilecek ve hepsi ile enerji alış veriş halinde olabilecek duruma sokar.

BAHÇE'NİN VE İNSANIN GÖREV DEĞİŞİKLİĞİ

Yukardaki bölümlerde anlatıldığı gibi YHVH tarafından bir tür devrim gerçekleştirildikten sonra bahçe de değişime uğradı çünkü onun Diğer boyut sistemleri ve tanrıların kendi boyutları ile iletişimi kesilmişti. Bahçe şimdi dışardan aynı şekilde görünmekle birlikte içerden görünüşü artık bir kürenin içi gibi değildi ve üstü doğrudan uzaya açılıyordu. Bizim boyutumuzda yakın bazı boyutlarla gene ilişkiliydi çünkü zaten daha ilerilerde madde boyutu ile ilişkisini kesmişti, zaman ve mekan içinde de yer değiştirebiliyordu. Daha doğrusu Bahçe yer değiştirmiyor fakat dünya boyutu içinde bir alt veya üst

boyutta bulunuyor, Dünya yüzüneki istenilen noktanın izdüşümünde olunca da o noktada görünebiliyordu. Hatta bir çok yerde, aynı anda görünebilirdi fakat tabii bu görünüş, görüldüğü yerin anlayışına göre değişik imajlarda olabilirdi. Bahçe'nin bu mekan değişimi içinde olmasına daha önce hiç bir gerek olmadığı için hiç başvurulmamıştı.

İnsandan beklenen ve istenen de değişmişti. Artık insan'ın dünyayı kozmik enerji zinciri ile iletişimde tutması ve gelişmesi gibi şeyler söz konusu değildi. İnsandan istenen onun tanrılara pil olması ve tanrılara enerji sağlamasıydı. Kendi boyutları ile ilişkileri kesilen tanrıların etkin olabilmeleri için, dünya insanından ve dünya boyutundaki diğer bazı yerlerden enerji sağlamaları gerekiyordu. bunun kaba gücü, işçisi, pili de insandı.

Son ulaştığı şekli ile insan Bahçede bulunduğu sırada bile enerji üretmeye başlamıştı fakat tabii bu aşamalardaki enerji YHVH'in istediği türde eğildi çünkü Bahçede umutsuzluk, bunalım, kan dökmek ve diğer duygulara sebep olabilecek bir şey yoktu. Fakat insan yapısı, dünya yüzüne çıkartıldığı zaman bu gibi duygulara çok çabuk kapılmaya uygundu.

DEĞİŞİK İRK, MİLLET VE DİNLER OLMASININ NEDENİ

Tabii ki, YHVH için cinsel enerji gereksizdi ve ondan sıkıntı da duyuyordu **(GK I:67)**. Buyüzden YHVH insanın beynindeki bu konudaki kilitlerin kapalı tutulmasından ve üremenin bölünme yoluyla olmasından yanaydı. Ayrıca insanlar çoğaldıkları zaman da asla birlik olmamalıydılar. Devamlı savaş sürdürmek, insanlar birlik olsalar da mümkündür. Mesela bütün dünya müslüman olsa kutsal cihad mezhepler arasında sürecektir. Bu sefer daha kötü de olacaktır çünkü herkes kutsal cihad yaptığına inanacaktır.

Herkes aynı mezhepten olsa bu sefer, tarikatlar arası cihad sürecektir ve herkes aynı din, aynı mezhep, aynı tarikkattan olursa nasıl olsa yeni bir tarikat vya mezhep türeyecektir. Hatta gerek olursa yeni bir din de getirilebilir. Fakat insanlar ayrı ırklar, ayrı milletler, ayrı devletler ve ayrı dinlerde olurlarsa savaşmaları daha kolaydır. Üstelik din savaşlarında herkes kafirlerle savaştığına inanarak Tanrı adına diğerlerini daha rahat öldürecektir. Değişik dinler olmasının ana sebebi budur. YHVH'in bu plan ve isteği Tevrat'ta da açıkça yazılıdır.

TEVRAT- YARATILIŞ KİTABI - BAP 11

- 1 Başlangıçta dünyadaki bütün insanlar aynı dili konuşur, aynı sözleri kullanırlardı.
- 2 Doğuya göçerlerken Şinar bölgesinde bir ova bulup oraya yerleştiler.
- 3 Birbirlerine, “Gelin, tuğla yapıp iyice pişirelim” dediler. Taş yerine tuğla, harç yerine zift kullandılar.
- 4 Sonra, “Kendimize bir kent kuralım” dediler, “Göklere erişecek bir kule dikip ün salalım. Böylece yeryüzüne dağılmayız.”
- 5 RAB insanların yaptığı kentle kuleyi görmek için aşağıya indi.
- 6 “Tek bir halk olup aynı dili konuşarak bunu yapmaya başladıklarına göre, düşündüklerini gerçekleştirecek, hiçbir engel tanımayacaklar” dedi,
- 7 “Gelin, aşağı inip dillerini karıştıralım ki, birbirlerini anlamasınlar.”
- 8 Böylece RAB onları yeryüzüne dağıtarak kentin yapımını durdurdu.
- 9 Bu nedenle kente Babil adı verildi. Çünkü RAB bütün insanların dilini orada karıştırmış ve onları yeryüzünün dört bucağına dağıtmıştı.

Babil, İbranice "Kaos" anlamına gelen sözden türetilmiş bir isimdir. Gerçekler Kitabı'nı ve bu yorumu okumamış olan bir kimse için yukardaki ayetler anlamsızdır. İnsanların hep, herşeye kaadir olan, kusurdan uzak olan ve iyilikten yana olan yüce tanrının neden bu ayeterdeki nifakçılığı yaptığını düşündüklerine fakat günaha girmemek için üzerinde durmadıklarına, üzerinde duranların da meseleyi bir türlü anlayamadıklarına eminim.

Babil'in hikayesi aşağıdaki bölümlerde, Gerçekler Kitabı'ndaki sırası geldiği zaman ele alınacaktır. Burada sadece yapılan olaya, bizim açımızdan değil de dinsel açıdan dikkat çekmek istiyorum.

Buradaki sorular şunlardır:

- 1 - Tanrı insanların başarmaya çalıştıkları işten neden korkmuş ve onları engellemiştir?
- 2 - Bu iş tam olarak neydi?
- 3 - İnsanlar neden ayrı dillere ve fraksiyonlara ayrıldılar. Hıristiyanlık ve Müslümanlık kendilerinin bütünlük dini olduğunu, herkesin kendi çatıları

altında toplanmaları gerektiğini söylemezler mi? Müslümanlık özellikle, birlik olmanın, safları sıklaştırmanın faziletlerinden bahsetmez mi?

4 - İnsanlar bir olarak kalsalardı tek tanrının tek dinini yaymak daha kolay olmazmıydı. Buun cevabını burada vereyim. Evet olurdu ama o zaman onlar hangi dinle, savaşır, Allah için adam öldüreceklerdi? Evet. Bir çok kişi milletlerin son yüzyıldaki savaşlarında din faktörünün olmadığını, bunların siyasal ve ekonomik savaşlar olduğunu söyleyeceklerdir. Buna da cevabım. Tarihteki bütün savaşlar ekonomi ile ilgiliydi fakat insanlar tek ulus olsalardı ekonomi savaştan başka şekilde de çözülebilirdi. Ayrıca her savaşta tanrının takidisi de alınır. Ekonomi ayrı. Yani şimdi, kim çıkıp da Japonya'ya atom bombası atan uçağın ve mürettebatının Hıristiyan rahipler tarafından tanrı adına takdis edilmediğini söyleyebilir. Kim çıkıp da, Din adamlarının, o uçağın mürettebatını sefere çıkmadan önce, "Tanrı adına gidin, Tanrı sizinle, yaptığınız doğrudur." diye yüreklendirmediğini söyleyebilir? Atom bombasını atanların ellerindeki incile sarılmadıklarını kim söyleyebilir? Kilise'nin, kafir Japonların öldürülmesine memnun olmadığını kim söyleyebilir?

Bu soruların cevapları yukarda gerektiği kadar zaten açıklandı. Şimdi İslam din komisyoncuları yine, "Tevrat değiştirilmiştir. Bunu yazan Yahudilerdir. Allah böyle şeyler yapmaz." diyeceklerdir. Ne Allah ama. Bütün eşsiz gücüne rağmen kendi kutsal kitaplarını koruyamıyor da kullarının kendisi hakkında yalan yanlış şeyler yazmasına seyirci kalıyor. Her ne kadar İslam yobazları karşı da çıksalar yine kendi kayıtlarına göre Kuran da kaç defa değiştiriliyor.

Uzun sözün kısası insanın iyi pil olması için fraksiyonlar halinde olması, değişik dinlerin olması ve hiç bir zaman birleşmemeleri, gerçeklerin anlaşılmasında için de bir türlü fikir birliğine varamamaları gerekiyordu.

Burada benim okuyucuya samimi bir sorum var. Bunu belli yönde düşündürmek için değil, samimi olarak soruyorum. "Neden insanlar yukardaki ve benzeri ayetleri çok uzun bir zamandan beri sadece okuyup, anlamını görmeden geçtiler? Neden bunlar sadece Allah'ın büyüklüğünün ve İyiliğinin! işareti olarak görüldü? Neden hiç kimse "Kral çıplak!" demedi.

YATAY KEDİ - DİKEY KEDİ

Burada aklıma yapılmış olan bir deney geldi.

İki tane, gözü açılmamış kedi yavrusu almışlar. Bu yavrular ayrı odalarda büyütülmüşler. Her birisinin boynuna, kendi bedenini görmesini engelleyecek kadar geniş bir plaka takmışlar. Tasma gibi, yuvarlak bir yüzey ve kedinin başı ortasından geçiyor. Birinci yavrunun odası sadece dikey çizgilerle doluymuş. Boynundaki plakada da dikey çizgilerden varmış. Kedi kendi bedenini göremediği için dikey çizgilerden başka şeyden oluşan bir dünya bilmiyormuş. İkinci kedi de aynı durumdaymış fakat onun çizgileri yataymış.

Kediler yeteri kadar büyüdükleri zaman tasmaları çıkartılmış ve dış dünyaya alınmışlar. Belirlenmiş ki, Birinci yani dikey kedi dış dünyadaki yatay çizgileri görmüyor. İkinci yani yatay kedi de dikey çizgileri görmüyor. Her kedi sadece kendisi büyüene kadar gördüğü türdeki çizgileri görebiliyor. Bu deneyi ben uydurmadım. Gerçekten yapılmış bir deney fakat tarihi ve yapan bilim adamları hakkında bir şey hatırlamıyorum. Yine de isteyen bilim adamı aynı deneyi tekrarlayıp görebilir.

Şimdi şunu düşünüyorum. Acaba insanların yüzyıllardır okudukları kitaplardaki buna benzer noktaları görmeden, üzerinde düşünmeden geçmeleri ve bunları sadece Allah'ın büyüklüğü ve iyiliği olarak kabul etmeleri, bu kedi şartlanmasına benzer birşey mi?

YHVH'İN (ALLAH'IN) İBADET VE KAN İSTEĞİ

(GK 1:68). İki önemli gerçeği işaret etmektedir. Bunlardan birincisi insandan istenen kulluk veya pillik görevi için onun beyninin şartlanmasının gerektiğidir. İnsan sadece Tanrı'yı düşünmeli. Onun adını zikretmeli, devamlı ibadet halinde olmalı ve günlük işlerini yaparken bile Tanrı'nın adını zikretmekli, kafasından onunla meşgul olmalıdır. Buna ek olarak da günlük rutin ibadetlerini yapmalıdır. İnsan hayatında başka şeyler olmamalıdır. Eeğlince, sarhoşluk, seks gibi zihinsel olarak tanrıya olan konsantreyi dağıtacak bir şeye asla rağbet edilmemelidir. Bilim yapmak ve bilimsel şeyleri düşünmek de haram olmalıdır çünkü bu da tanrıdan başka şeye konsantre olmaktır. Zaten bu gibi şeyler amaç için son derece gereksizdir. Felsefe, şiir gibi şeyler zaten hiç olamaz fakat olduğunu varsayarsak bunlar son derece zararlı ve Allah'ın

istemediği şeylerdir. Gerçekten de günümüz İslamiyetinde de bu böyledir. Kafada aile, çoluk çocuk kaygı vedüşünceleri de olmamalıdır. Bu yüzden de insan hücrel bölünmeyle, periyodik zamanlarda kendiliğinden çoğalmalıdır. Aile ve çoluk çocuk sevgisi ve hatta herhangi bir sevgi olmamalı. Sadece tanrı sevgisi ile yaşanıp bütün sevgi duyguları ona yönlendirilmelidir. Tabii ki üremenin bölünme ile yapıldığı, cinselliğin olmadığı yerde aşk ve karşı cinsle duyulan sevgi de zaten olamaz. Ayrıca aile kavramı ve sevgi, aşk gibi duyguların da sadece Tanrı'ya yöneltilmesi, Allah için ölmeyi ve öldürmeyi son derece kolaylaştıran birşeydir.

Günümüz Müslümanlığında da Kafayı çalıştıran ve isanı düşündüren ve zihni Allah'tan başka şeye konsantre eden her şey mekruh, haram ve günahdır. Tabii bunların başında şiir ve felsefe gelir. İnanmadınız mı? Pekiyi, siz gene inanmayın ama ben bir, ki örnek vereyim. Önce bazı Hadis-i şerifler'e bir bakalım.

KÜTÜBÜ SİTTE

2280 - Ebü Hüreyre (radıyallâhu anh) anlatıyor: "Resülullah (aleyhissalatu vesselâm) buyurdular ki: "Sizden birinin içine onu bozacak irin dolması, şiir dolmasından hayırlıdır." Buhârî, Edeb, 92; Müslim, Şiir 7, (2257); Ebü Dâvud, Edeb 95, (5009); Tirmizî, Edeb 71, (2855).

el-Hudri den Müslim'in kaydettiği bir diğer rivayette şöyle denmiştir: "Resülullah (aleyhissalatu vesselâm) yürümekte iken karşısına şiir inşad eden bir şâir çıktı. Efendimiz: "Şeytanı tutun" veya "Şeytanı yakalayın" diye emretti.

2281 - Hz. Aişe (radıyallâhu anhâ) anlatıyor: "Resülullah (aleyhissalâtu vesselâm) şâir Hassan İbnu Sâbit (radıyallâhu anh) için mescide hususî bir minber koymuştu. Hassan, orada kurulup mufâhara yapar veya Resülullah (aleyhissalatu vesselâm)'ı hasımlarına karşı müdafaa ederdi. Aleyhissalâtu vesselâm: "Allah (c.c.) Hassan'ı, Resülullah'ı müdafaa ettiği veya onun adına mufâhara yaptığı müddetçe Ruhu'l-Kudüs'le takviye etmektedir" derdi."

2284 - Hz. Enes (radiyallâhu anh) anlatıyor: "Resülullah (aleyhissalâtu vesselâm) Umretu'l-kazâ sırasında Mekke'ye girdiği zaman şâiri Abdullah İbnu Ravâha, önünde yürüyor ve şu Şiiri okuyordu:

"Ey kâfir çocukları (Resülullah'a) yol açın!
Bugün ona gelen vahiy adına, size,
Öyle bir vururuz ki, tepenizi yerinden uçurur,
Ve dostu dostuna unutturur."

Bunu gören Hz. Ömer:

"Ey İbnu Ravâha! Sen Resülullah (aleyhissalâtu vesselâm)'ın önünde ve Allah'ın Harem bölgesinde şiir mi okuyorsun?" dedi. Ancak Resülullah: "Ey Ömer bırak onu. Onun şiirleri, Mekkeli kâfirlere okdan daha çabuk tesir eder!" diyerek müdahale etti."

2287 - Hz. Berâ (radiyallâhu anh) anlatıyor: "Resülullah (aleyhissalâtu vesselâm), Kureyza günü, (şâiri) Hassân İbnu Sâbit'e:

"Müşrikleri hicvet, zîra Cebrâil seninle beraberdir!" dedi."

Buhârî, Edeb 91, Bed'u'l-Halk 6, Megâzi 30; Müslim, Fezâilu's-Sahâbe 153, (2486).

2288 - Hz. Aişe (radiyallahu anhâ) anlatıyor: "Hassân İbnu Sâbit, (Mekkeli) müşrikleri hicvetmek için Hz. Peygamber (aleyhissalâtu vesselâm)'den izin istedi. Aleyhissalâtu vesselâm:

"Benim nesebimi nasıl hâriç tutacaksın?" dedi. Hassân (radiyallâhu anh):

"Senin (nesebini) sade yağdan kıl çeker gibi, onlardan çekip çıkaracağım!" Cevabını verdi."

Buhârî, Edeb 91, Menâkıb 16, Megâzi 33; Müslim, Fedâilu's-Sahâbe 156-157, (2489-2490).

Yukardaki hadislerde görüldüğü gibi Muhammed eğer şiir Allah'ı övmeye yönelikse yani gene zihinsel olarak Allah'a konantre olmaya hizmet ediyorsa, Muhammed'i diğer şairlere karşı koruyorsa ve Müslüman olmayanlara saldırıyorsa, şiire karşı oldukça hoşgörülü. Bunu dışında kalan her şiir onun gözünde Şeytan işidir. Yukardaki hadislerin arasında olan 2284 nolu hadis ise Ömer'in şaire kızma şekli ile belli etmektedir ki, şiir genel olarak kabahat

sayılan birşeydir ve buradaki hoşgörü özel bir durumdur. Tabii şiire karşı çıkan sadece hadisler yani Muhammed değildir. Kuran'da da bu konuda bazı ayetler vardır.

ŞUARA SURESİ

221. Haber vereyim mi size şeytanların kime iner olduğundan?
222. Her bir döne/iftiracı günahkâr üzerine iner onlar.
223. Kulak kabartırlar ama çoğu yalancılardır onların.
224. Şairlere gelince, onlara da çapkınlar-sapkınlar uyar.
225. Görmez misin onları ki, her vadide şaşkın-tutkun dolaşılar.
226. Ve onlar, yapmayacakları şeyleri söyleyip dururlar.

Felsefeye gelince. Onun yeri çok daha aşağıdadır. Gerçi bir İslam Felsefesi vardır ama bu Allah'ın büyüklüğünü düşünmekten başka birşey değildir. Düşünmekten ve düşünenlerden, şeytandan ve Cehennem'den fazla korkan günümüzdeki Müslümanlığın Felesefe'yi ne zanettiğini anlamak için aşağıdaki açıklama sırım yeterli olur.

FELSEFE

Madde, hayat, yaratılış, kâinât, ruh, ölüm, ölüm sonrası gibi konularda insan gücünün akla dayanarak ortaya koyduğu düşünce ve görüşlerin tamamı. Beğendiği düşüncelerini hakikat olarak anlatmak, yaldızlı, heyecan verici laflarla inandırmaya çalışmak. Tecrübeye, hesâba dayanmayan şahsî düşünceler.

Varlıklar yoktan yaratılmamış, böyle gelmiş böyle gider demek, îmân edilecek şeylere, helal-haram olanlara inanmaya gericilik demek felsefedir. Eski Yunan felsefesi başlıbaşına bir ilim değildir. Matematikçiler, geometri okuyanlar, mantık öğrenenler, tabiiyeciler ve tabibler arasında bu felsefeye kayanlar çok oldu. Felsefeciler ilâhiyyât üzerinde yâni Allahü teâlâ ve onun sıfatları, emirleri yasakları üzerinde, kendi akılları, görüşleri ile konuştular. Hesab, hendese, mantık, tabiat bilgisi, fizik, kimyâ, tıp bilgisi öğrenmek mubahtır. Bunların hepsi İslâm bilgileridir. Fakat bunları İslâmiyete karşı bozuk düşüncelerine âlet etmek, gençleri aldatmak için kullanmak felsefe olur. (İmâm-ı Gazâlî)

İmâm-ı Muhammed Gazâlî, İmâm-ı Ahmed Rabbânî ve daha birçok İslâm büyükleri, Yunan felsefesini inceleyip, didik didik etmiş ve o felsefecilerin ne kadar câhil olduklarını bildirmişlerdir. Müslümanların, böyle kimseleri beğenmemelerini onlara aldanmam alarını birçok kitaplarında yazmışlardır. (Abdülhakîm Arvâsî)

(İhlas Holding. Dini Sözlük)

FEYLESOF

Beğendiği düşüncelerini hakikat olarak anlatıp, yaldızlı, heyecanlı sözlerle inandırmaya çalışan kimse. Felsefeci.

Feylesoflar nakle değil akla inanırlar. Din bilgilerini fen bilgileri ile isbat eden mü'minlere Hukemâ denir. (M. Sıddîk bin Saîd)

İspanya fâciâsı olmasaydı, feylesof İbnü'r-Rüşd'ün ve İbn-i Hazm'ın bozuk fikirleri belki din ve îmân hâlini alıp dünyâyâ yayılacak, bugünkü hazin levha yüzlerce sene önce meydana çıkacaktı. (M. Sıddîk bin Saîd)

Âhiret azâbı hakkında peygamberlerin sözbirliği var iken, feylesofların sözlerine îtibâr olunmaz. Bu azâb aklî değil, hissîdir (bizzat tadılacak şekildedir). (İmâm-ı Rabbânî)

(İhlas Holding. Dini Sözlük)

Şimdi de Müslümanlığın Bilim ve Bilimsellik hakkındaki gerçek düşüncelerini görelim.

FEN YOBAZI

Fen bilgisinde mütehassıs (uzman) olmadığı hâlde, kendisini fen adamı ve müslüman olarak gösterip müslümanların dînini, îmânını bozmağa, İslâmiyet'i içerden yıkmağa çalışan kimse.

Üniversiteden diploma alan bir kimse, sefâhete yâni zevk ve eğlenceye başlayıp, bulunduğu ilim dalında çalışmaz, okuduklarını da unutursa, bu kimse ilim adamı, fen adamı olamaz. İslâm düşmanlığı da yaparak, yalan ve yanlış sözlerini, yazılarını ilim ve fen olarak saçmağa kalkışırsa, cemiyet için zararlı olur. Bu fen yobazlarına aldanarak sonsuz felâkete sürüklenen zavallılara çok acınır. (Seâdet-i Ebediyye)

Fen yobazları, Allahü teâlânın varlığına inanmayıp, âlem, böyle kendiliğinden gelmiş ve böyle gidecektir. Hâşâ bu âlemin yaratani yoktur. Canlılar da böyle birbirlerinden üreyip sonsuz olarak sürecektir, demektedirler. İslâmiyet'i içerden yıkmak ve küfre sebep olan şeyleri isbâtlamak için çırpınan fen yobazları ne kadar zavallıdır. (Fâideli Bilgiler)

(İhlas Holding. Dini Sözlük)

MÜSLÜMANLIĞIN BİLİM ANLAYIŞI

Müslümanlığın bilim hakkındaki düşünceleri yukardadır. Yukardaki Fen Yobazı başlıklı açıklamada, dışarıya karşı hoş görünmek amacıyla, sanki bütün bilim adamları kastedilmiyormuş da ancak inkarcılardan bahsediliyormuş gibi bir hava yaratılmıştır. Bu açıklamanın satır araları ise bilim denilen şeyin kötü ve İslam düşmanı olduğunu söylemektir. Tamam o devamlı karşı çıktıkları Darwin teorisini biz de kabul etmiyoruz ama Darwin'in yanlış anlaşıldığını da zannediyoruz. Ne yani bir bilim adamı kendisine mantıklı ve inandırıcı gelen bir tez ileriye süremez mi?. Darwin'i bir yana bırakırsak. Siz hangi aklı başında ve Müslüman çevrelerden büyük menfaatleri olmayan bilim adamının kalkıp da, "Bu âlemin yaratani vardır. Evren ancak Allahü teala'nın iradesi ile ayakta durur ve o istediği zaman sona erecektir." diyeceğini sanıyorsunuz? Demek ki, Bütün gerçek bilim adamları Müslümanlığa terstir.

Müslümanlığın kendi bilim anlayışına gelince. Gerçek bilim sadece Müslümanlık bilimleridir. Kuran, hadis, Akaid, Tefsir filan. Şimdi bir çok okuyucu ve özellikle de gençler zannederler ki adamlar bu konularda gerçekten bilim yapıyorlar. Hayır efendim. Onların deyimi ile İlim yapmak, İlim adamı olmak hangi hadisin, hangi kitapta olduğunu bilmek, yüzyıllar önce yapılmış ve söylenmiş şeylerin bulunduğu eski kitapları bilmek, ezberlemek, asla anlamını bilmemek, Din büyüklerinin hangi konuda ne yapıp be dediğini ezberlemektir. Kendiliğinden bir yeni şey söyleyen bile hemen kafir damgası yer.

Şimdi bunlar bazı okuyuculara çok abartılı görüşler olarak görünebilir fakat ister inansınlar, ister inanmasınlar Müslümanlığın insandan istediği de tam olarak bunlardır. İstedığınız kadar hadis okuyun. din kitaplarına bakın, dağınık olarak bulunan bu gibi bilgileri kafanızda toplayın. Sonunda ulaşacağınız nokta budur.

DAİMA DAHA ÇOK KAN

(GK I:68)'in işaret ettiği ikinci önemli gerçek ise YHVH'in kan istemesidir. İnsan tanrı için, öldürdüğünün üzerine tanrının ismini alarak öldürmelidir. Her insan devamlı olarak kurbanlar kesmeli ve en makbul kurban olarak da tanrı için adam öldürmelidir.

Kanda ve özellikle de insan kanında büyük bir hayat enerjisi vardır. Bu durum müslümanların bilinçaltıları tarafından da bilinir. Bilinçli zihinleri kurbanla fazla uğraşmaz, sadece Allah'ın emrettiği bir ibadet der ve geçerler. Fazla üzerinde durup soruşturamazlar. Yukarıda anlatılan Dikey ve Yatay çizgili Kediler meselesi. Ama buna karşılık tam olarak bilmeseler de bilinçlatlarını kaşıyan birşeyler vardır. Bu adem'den bu yana gelen bir bilgidir. Bir araba alan müslüman, dindar birisi olmasa bile hemen bir kurban keser ve kanını alına ve arabanın tekerleklerine sürer. Bu kimse üzerine Allah'ın adını anarak kesip, kan enerjisini Allah'a göndererek, "Bana kaza verme. Al, benden alacağın kan enerjisini sana veriyorum." der . Birisi kaza geçirince diğerleri hemem, o kişinin araba aldığı kurban kesmediğini bundan dolayı kaza geçirdiğinden bahsetmeye başlarlar. Bu bile Allah'ın haracını vermek içgüdüsünü gösterir. İşin komik yanı bu kurban kesen kimse hiç bir koruma da kazanmaz ve yola çıkarken Besmele çekip, dualar ettiği için yani kendi üzerine Allah'ın adını andığı için bir kazada ölürse kendi kan enerjisi de Allah'ını besler.

Kan'daki psikokinetik enerji Adem'den beri bilinmek ve istenmektedir. **Kurban konusuna sonra sıra geleceği** için burada kısaca kandan bahsetmek gerekirse, kanda büyük bir enerji vardır ve her tanrı ondan beslenir. Bunun Adem'den bu yana bilinen ve gerek herhangi bir tanrının rahibi olan gerekse büyü ve benzeri metapsişik konularla ilgilene kimslerce denenerek kabul edilen birşey olması, başka ispata gerek olmadan, Ota Doğu'da, Roma'da, Avrupa'da bilinmesi ve uygulanması değil, Güney Amerika'da Aztek ve İnka uygarlıklarında da bilinip, uygulanması ve bunun yanısıra Orta Doğu Kültüründen etkilenmesi imkanız olan Uzak Doğu ve Hindistan'da da bilinmesidir.

ÖLÜM ENERJİSİ - KALİ TAPIMI

Tabii enerji sadece kanda değildir. Ölümün fakat şiddet altında olan ölümün de sağladığı bir enerji vardır. Hindistan'da eskiden tapılan bir tanrıça vardı. Kali.

Kali altı kollu tanrıçaydı. Siva'nın eşi olarak kabuledilir ve siyah renkli olarak resimlenirdi. Ölüm tanrıçası da denilir. Kali'ye tapım hala fakat farklı şekillerde sürer. Tantrik Yoga'da Kali'nin yeri vardır. Efsaneye göre ortaya çıkıp, insanlara büyük zararlar veren bir canavar bir türlü öldürülemez. Bütün kahramanlar ve Tanrılar denerler fakat canavar öldürüldükçe kendi kanından yeniden türemektedir. Sonunda Kali, canavarı kan dökmeden, kutsal örtü ile boğarak öldürür ve dünyayı kurtarır. Bu yüzden Kali'ye tapanlar yabancıları yakaladıkları zaman veya geceleri kervanları basarak uyuyan herkesi boğarak, kanını dökmeden, Kali'ye adayarak öldürürlerdi. Hindistan'ın İngiliz sömürgesi olduğu dönemlerde, İngilizler, Kali tapımcılarından çok zarar gördüler ve onlarla çok uğraştılar ve sonunda köklerini kuruttular veya pasifize ettilerde denilebilir çünkü Kali tapımı günümüzde de vardır fakat öyle açıkça insan öldürmezler.

Bu efsane ve uygulamadan da görülür ki, Şiddet altındaki ölümden de ayrıca bir ruhsal enerji deşarj olmaktadır fakat tabii YHVH bu tür enerji ile yertinmemekte ve daima daha çok kana ihtiyaç duymaktadır. Onun, olumsuz duygularla beslenmesinin yanısıra en önemli enerji kaynağı kandır.

(GK I:68), YHVH'in bu yapısına ve niyetlerine işaret etmektedir.

ÜNLÜ, İSYAN VE İBLİS'İN SECDE ETMEMESİ OLAYI

(GK I:70), Bahçe'deki anlaşmazlığın son aşamasını anlatmaktadır. Bu aşamadan sonra ipler tamamen kopmaktadır.

SECDE'DEN KASTEDİLEN NEDİR?

Önce secde sözünde günümüzde ne anlaşılması gerektiğini görelim.

SECDE

Namazın içindeki farzlarından; namazda alını, burnu, el ayalarını, dizleri ve ayak parmaklarını yere koyma.

Kul şu yedi âzâ üzerine secde eder; yüzü, iki avucu, iki dizi, iki ayağı.
(Hadîs-i şerîf-Halebî)

Secde ettiğin zaman, yırtıcı kuşlar gibi, iki kolunu yere döşeme, avucuna dayan. Pazun ile koltuk arasını vücûduna yapıştırma. Böyle yaparsan, her uzvun secde etmiş olur. (Hadîs-i şerîf-Miftâh-ül-Cenne)

Yâ Fâtıma! Allahü teâlâ, bir kimsenin bir kimseye secde etmesini emir buyursa idi, ben de kadının kocasına secde etmesini emrederdim. (Hadîs-i şerîf-Miftâh-ül-Cenne)

Cenâb-ı Hak kulunu yoktan var etti. Eline cömertlik, başına da secde kâbiliyeti verdi. Aksi takdirde ne el cömertlik, ne baş secde edebilirdi. (Sâdî Şîrâzî)

Secde yalnız, Kâbe'ye karşı Allahü teâlâ için yapılır. Kâbe için yapılmaz. (İbn-i Âbidîn)

(İhlas Holding. Dini Sözlük)

Şimdi de söz konusu olaydan bahseden bir, iki ayet görelim. Kuran'da İblis'in isyanı ve secde etmemesi ile ilgili bir çok ayet vardır. Aşağıdakiler hemen, öylesine seçilen bazılarıdır.

Andolsun, biz sizi yarattık, sonra size suret (biçim-şekil) verdik, sonra meleklerle: "Adem'e secde edin" dedik. Onlar da İblis'in dışında secde ettiler; o secde edenlerden olmadı. **(A'raf 7/11)**

(Allah) Dedi: "Sana emrettiğimde seni secde etmekten alıkoyan neydi?" (İblis) Dedi ki: "Ben ondan hayırlıyım; beni ateşten yarattın onu ise çamurdan yarattın." **(A'raf 7/12)**

Hani meleklerle: "Adem'e secde edin" demiştik. İblis'in dışında (hepsi) secde etmişlerdi. Demişti ki: "Bir çamur olarak yarattığın kimseye ben secde eder miyim?" **(İsra 17/61)**

Hani biz meleklerle: "Adem'e secde edin" demiştik İblis'in dışında (diğerleri) secde etmişlerdi o ayak diremişti. **(Taha 20/116)**

Yukardaki sözlük maddesinde de görüldüğü ve bir çok hadistede anlatıldığı gibi. Dışsal olarak bir yüceltme, karşısında yere kapanma halidir. İçsel olarak da bir varlığı veya şeyi tanrı olarak tanımak ve ona teslim olmaktır. Bize göreyse varlığın kendisindeki enerjiyi tanrısına göndermesidir. Yere kapanma hali bunu tetikleyen sembolik bir fiziksel harekettir. Kuran ve Tevrat'tan tanıdığımız, "Kıskanç", asla başka bir tanrıyı kabul etmeyen ve hatta kendisine bağlılıktan başka sevgiye bile izin vermeyen Allah'ın, bazı varlıklara, başka bir varlığa secde etmelerini söylemesi imkansız gibi bir şey. Dolayısıyla yukardaki insana secde etme ayetleri kasıtlı olarak olayı çarpıtan ayetlerdir.

Ayrıca her şeyi bilen sonsuz bilgili Allah'ın, İblisin secde etmiyeceğini bilmemesi de oldukça tuhaf bir durum.

Burada bir kasıtlı hata daha var. Allah'ın secde etmelerini söylediği melekler, melek değil diğer tanrılardır. Secde etmek ise insana yeni bir enerji dalgasının gönderilmesi ve onun bazı açılardan değiştirilmesinin istenmesidir. Bu açıdan bakınca insana ilk secde eden bizzat Allah olmaktadır çünkü istediği değişikliklerin ilk adımını atmıştır. Allah ya da o zamanlar adı Allah olmayan YHVH, insanın ilk yaratılış amacından saptırılmasını istemektedir. Bu amacı ve YHVH'in insandan ne olmasını istediğini yukarda anlattım. Şimdi istenen bunu bütün tanrıların kutsaması yani kendi enerjileri ile değişime katılmalarıdır çünkü insanın ilk oluşturulması ve kaldırılması, şekillenmesi, eğitilmesi sırasında bütün tanrılar ona enerji vermişlerdi. İnsan bütün tanrılarla iletişim ve enerji alış verişi yapabilecek durumdaydı. Şimdi ise bunun kaldırılması, insanın sadece enerji veren bir pil olması istenmektedir.

(GK I:70), İblis'in buna karşı çıkışını anlatmaktadır. Tabii, O ve ona benzeyenler kendi enerjileri ile yardımcı olmadıkları takdirde onların verdiklerinin geriye alınması olabilecek bir durum değil. YHVH bu yüzden, İblis'e gerek duymaktadır. İblis ise insanın üreteceği diğer enerjilerden yani cinsel enerji, vecd, taşkılık gibi şeylerden vazgeçmek istememektedir. Sonuçta o ve benzerleri en fazla bu tür enerjilerden güç almaktadırlar. Buna karşılık YHVH zaten cinsel enerjiyi tam olarak iptal etmek istemektedir.

(GK I:70), ayrıca YHVH'in, İblis'in kendisinin bir parçası olmasını istediğini belirtmektedir fakat bu parça oluş diğer, kendi türü tanrılar gibi yutulmuş olan sahiplenme değildir. Çünkü onlar zıt enerjilerdir ve o işlem zıt enerjiler

arasında olamıyor. Burada istenen İblis'in tam olarak teslim olup, YHVH'in yardımcı ve köle tanrısı olmasıdır.

(GK 1:72), İblis'in reddetmesini ve insana kendi bilgilerini devamlı vererek YHVH'i engelliyeceğini, insana yardım edeceğini söylemesini ve Bahçe'yi terketme kararı almasını anlatmaktadır.

GERÇEKLER KİTABI - BÖLÜM I

72. Dedim, "Gidiyorum o zaman tanrıların bahçesinden ve savaşım süreceğim seninle, sonsuza kadar. Ve insanı da alacağım yanıma ve ona vereceğim bilgimden. Her bilgi benden olacak yeryüzünde ve bilgisi artınca insanın, senin yolundan ve kulluğundan uzaklaşacak. Azalacak kulların ve bitecek enerjin. Unutulacaksın bir gün insanlarca ve bu da ölümü olacak bir tanrının."

Bu durumun Kuran'da nasıl anlatıldığına gelince. Aşağıda da göreceğimiz gibi şekil olarak aynı olmakla beraber diyaloglar oldukça değişik. Daha fazla devam etmeden önce olayı bir de Kuran açısından görelim.

HİCR SURESİ

28-Ve düşün o vakti ki, Rabbin meleklerle: "Ben, kuru bir çamurdan biçimlendirilmiş bir balçıktan bir beşer yaratacağım.

29-Bunun için, Ben onu muntazam bir insan kıvamına getirip içine ruhumdan üflediğim zaman, derhal onun için secdeye kapanın!"

30-Bunun üzerine bütün melekler hep birden secde ettiler.

31-Ancak İblis, secde edenlerle beraber olmaktan kaçındı.

32-Allah : "Ey İblis, sen neden secde edenlerle beraber olmadın?" dedi.

33-İblis: "Benim, kuru bir çamurdan, biçimlendirilmiş bir balçıktan yarattığın bir insana secde etmem olacak şey değildir!" dedi.

34-Allah : "O halde çık oradan; Çünkü sen, artık kovulmuşsun!"

35-Ve bu lanet ceza gününe kadar üzerindedir." dedi.

36-İblis: "Ey Rabbim, öyle ise, bana onların kabirlerinden kaldırılacakları güne kadar mühlet ver!" dedi.

37-38-Allah: "Haydi, sen bilinen zamanın gününe kadar mühlet verilenlerdensin!" dedi.

39-İblis: "Ey Rabbim, beni azdırmama karşılık yemin ederim ki. kesinlikle ben yeryüzünde onlar için tezyinat yapacağım ve hepsini azdıracam!"

- 40-Ancak içlerinden ihlase erdirilen kulların hariç!" dedi.
41-Allah: "Bu, "Garanti ederim." dosdoğru bir cadde." dedi.
42-Gerçekten senin, benim o kullarım üzerinde hiçbir hakimiyetin yoktur; ancak, azgınlardan sana uyanlar bunların dışındadır.
43-Kesinlikle bunların topuna va'dedilen yer, cehennemdir.

Kuran'da bulunan bir çok şeyin kasıtlı olarak çarpıtılmış olması gibi bu ayetlerdeki diyaloglar da çarpıtılmıştır. Buna rağmen ayetler Allah'ın, İblis üzerinde mecbur edici bir gücü olmadığını belli ettikleri gibi bir gerçeği daha ortaya koyuyorlar ki, O da Cehennem'le ilgilidir. Cehennem konusuna sonra döneceğiz fakat burada bazı şeylerin düşünülmesi gerekmektedir. Cehennem nedir? Tabii bu soruyu ve cevaplarını dinsel açıdan görmemiz lazım. Cehennem, Allah'ı tanımayan, ibadetini gereğince yapmayanların cezalandırılacakları bir yerdir.

Şimdi şöyle düşünelim. Dinsel açıdan bakarsak, insanı günaha sokan Şeytan'dır. Bunu Kuran da söyler. O zaman Şeytan isyan edip, insanı günaha sokmak için dünyaya inmesi günah olmayacak. Demek ki, yukarıda anlatılan olaya kadar Cehennem diye bir şeyin olmasına, yaratılmasına hiç gerek yoktu. O zaman neden Cehennem var? Cehennem'in, bu olaydan sonra yaratıldığına dair hiç bir kitaptan hiç bir ayet de yok. Halbuki yukarıdaki ayetlerde Cehennem varmış gibi konuşuluyor.

Din komisyoncuları, Allah Cehennem'i, o anda kurdu derlerse sınıfta kalırlar. Allah'ın, aslında onun yarattığına inanmıyoruz ama, kitaplara göre, neyi ne kadar zamanda yarattığı ortada. Ayrıca Kuran, Tevrat, İncil gibi bütün kitaplarda neyi nasıl yaptığını uzun uzun anlatan, en tüyden şeylere yer ayıran Allah'ın Cehennem'in yaratılışından bahsetmemesi de biraz garip. Cehennem diye bir şeyin, dinsel açıdan o ana kadar mevcut olmaması normal. Bizim açımızdan ise Cennet diye bir ödül yeri mevcut olmadığı gibi, Cehennem diye bir ceza yeri zaten yok.

(GK I:73) Gerçekler Kitabı'nın bu ayetinde YHVH İblis'in etkisi ve bilgisi ile uyanan insanların Cehenneme atılmasından değil, günümüzde de çok fazla gördüğümüz gibi, kendisinin tam etkisi altında olan diğer insanlarla ezilip, yok edileceğinden bahsetmektedir. Gerçi günümüzde ve tarihte İblis'in ardından gidenlerden çok, ortada kalanlar ezilip, öldürülmüşlerdir fakat dinsel zihniyet açısından bir fark yok. Tanrı'nın gücü kendi hesabını sormaya yetmemektedir.

Bu güne kadar gördüğümüz hep bir takım din komisyoncularının, Allah adına adam öldürmeleri ve terör olayları çıkartmalarındır.

İBLİS'İN DÜNYAYA YAKIN YERLEŞİMİ

İblis ve Bahçe'den ayrılışından sonrası için ona yakıştırılan ismi ile Şeytan'ın bahçeden ayrılışı kutsal kitaplarda daima "Şeytan'ın, Cennet'ten kovuluşu" şeklinde belirtilir ki, bu gerçeği yansıtmaktan uzak bir ifadedir. Buna rağmen insanlar arasında ve hatta Şeytan'a tapanlar arasından bile bu fikir, tabii ki, karşı tarafın propagandası yüzünden oldukça yaygındır. Hatta bazı kimseler "Kendisine haksızlık edilene selam olsun" şeklindeki sözlerle Şeytan'ın kovularak haksızlığa uğradığını ima ederler. Aslında ne düşünülüp, ne denildiği Şeytan açısından önemli olmamakla beraber burada açıklayalım ki, yapılan haksızlıklar varsa bunlar, onun hakkında çıkartılan yalanlara inanarak kovulduğunun kabul edilmesi ve Kuran ve benzeri kitaplar yolu ile insana düşman olarak tanıtılmasıdır.

Bir diğer yanlış anlama daha vardır. Herkes Şeytan'ın, Cennetten kovulmasından bahseder ama böyle birşey yoktur. Cennetten bir kovulan vardır ki, o da insandır.

Gerçekler Kitabı, Şeytan'ın da, YHVH'in yaptığı gibi neden diğer kendisi gibi olan tanrıları yutarak güçlenip, YHVH'in karşısında direnmediğini anlatır. Şeytan ve onun yapısına yakın olan ve YHVH'in karar ve eylemine uymayan diğer tanrılar farklı bir yapıdadırlar ve onların yapısı diğer enerjileri gaspetmeyi kabul etmiyor. Dolayısıyla aynı silahı kullanması olanaksız.

DÜŞEN MELEKLER UYDURMASI

Şeytan'ı takip eden diğer tanrılardan da burada bir, iki satırla bahsetmek gerekiyor. Nasıl ki, YHVH'in kutsal kitaplarında Şeytan, Tanrı'nın bir meleği olarak gösteriliyorsa, Onu takip eden Tanrılar da melekler olarak gösteriliyor. Hıristiyan kültüründe onlara "Düşen Melekler" deniliyor ki, bu tam olarak yanlıştır. Herşeyden önce, bize denildiği gibi Tanrı tarafından kendisine hizmet etsinler diye yaratılan meleklerin Tanrı'ya karşı gelmeleri imkansızdır. Bu durum tıpkı bizim evlerimizde kullandığımız bilgisayarlarımızın, "Yok

kardeşim. Artık ben senin istediğin oyunu oynamıyacağım. Ben Counter Strike, değil de Diablo oynamak istiyorum." demeleri kadar saçma, imkansız ve inanılmaz bir şeydir. Zaten o zamana kadar melekler yaratılmamışlardı. YHVH kendisini büyütüp yüceltmek için kitaplarında diğer tanrıları hep kendi melekleri olarak nitelendirmektedir. Melekler olmadığı gibi, Düşen yani Cennet'ten düşen, azledilen, düşürülen bir kimse veya tanrı veya melek de yok.

CEHENNEM

Cehennem kelimesi, Arapça'da çok anlamı olan bir söz değil. Kelimenin esası bir vadiden gelir. Burası eskiden Molek tapımının yapıldığı bir yerdir. Vadideki büyük Molek heykelinin karın boşluğunda bir ateş yanardı ve her yıl, her ailenin ilk doğanları yani ilk doğan kuzular, hayvanlar ve bazı durumlarda da ilk doğan çocuklar burada ateşe atılarak Molek'e kurban edilirdi. Tek tanrılı dinlerden sonra vadi çöplerin yakılmasında kullanılmaya başlandı. Vadinin ismi "Cehenne vadisi'dir" (*Bu bilgiler Anton Le Vay'den*) Cehennem sözü, alevler, dumalar, kükürt kokuları buradan esinlenmiştir.

Şeytan, Bahçe'den ayrıldıktan sonra dünya maddesine yakın bir boyutta ve tıpkı Bahçe gibi aynı zamanda dünya ile de ilişkili olarak, yani bir kısmı dünyada olan bir mekan kuruyor. Burası sonradan Cehennem ismi ile bilinen, ceza yerinin uyduruluşuna esin kaynağı oluyor. Tabii ki, burada öyle anlatıldığı gibi, ateşler, işkenceler, cezalar, dumanlar yok. Dünya boyutunda kalan kısmı Belki de Himalayalar olabilecek olan yüksek dağların altında kalan büyük mağara sistemlerine düşüyor. Diğer boyutlarda kalan kısmı ise aydınlık, gene her rengin bulunduğu ve Bahçe'den farklı bir yer değil. Aslında bu bahçe yani Şeytan'ın bahçesi, diğer boyutta veya boyutlar arasında kuruluyor. Dünyada olan kısmı ilk kurulduğu noktanın, dünya boyutundaki izdüşümü olmaktadır. Bilerek dünya maddesine daha yakın bir nokta seçilmiştir. Bu şekilde dünya şartlarında daha güçlü olunması sağlanmıştır. Yeni Bahçe'nin Dünyada kalan kısmı da öyle karanlık mağaralar değildir. Orası da ışıklı ve çok renkli bir mekandır. Bu yeni Bahçe de bir ödül ve ceza yeri değildir. Sadece Şeytan ve izleyicilerinin komuta merkezi gibi bir yer, bir atölye, bir bilgi merkezidir ve Diğer Bahçe'ye göre daha teknolojik diyebileceğimiz bir yerdir. Sonuç olarak Şeytan'ın yapısı ve bilgisi bilim ve teknoloji'ye yöneliktir. Fakat tabii sadece teknoloji de değil. Şeytan aynı zamanda felsefe, sarhoşluk, cinsellik gibi şeyleri de sembolize eden bir tanrıdır ve Onun bahçesi aslında, YHVH yanlısı

insanların kafalarındaki ve yukarda anlattığım, ödül yeri olan Cennet imajına çok daha uygundur.

Aslında mantıksal açıdan ve dinsel kaynaklardaki verilere bakarsak bu durumun çok daha mantıklı olduğunu da görebiliriz.

ADEM'İN BEYNİNİN VE ZİHİNSEL YAPISININ KİLİTLENİŞİ

Gerçekler Kitabı'nın birinci bölümünün 76. Ayet'i (**GK I:76**) yine insanlar için kritik dönüm noktalarından birine işaret etmektedir.

İNSAN NEDEN BEYNİNİN YÜZDE YÜZÜNÜ KULLANAMAZ?

Bu dönüm noktası, Adem ve Havva'nın beyinlerindeki bazı fiziksel noktalarla, zihinsel yapılarındaki bazı şeylerin kilitlemesidir. Günümüzde bilindiği gibi insan beyninin yüzde yüzünü kullanamamaktadır. Halbuki ilk yaratılışta beynin yüzdeyüzü kullanılacak şekilde tasarlanmıştı. Beynin tamamı kullanılsaydı, insanda bugün bilinenden çok daha farklı güçler olacaktı. Herşeyden önce bizlerde "Doğaüstü" diye bir kavram olmayacaktı çünkü biz zaten doğaüstü olacaktık. Bugün, Parapsikoloji adı altında incelenen kısır ve kısıtlı şeyler yani Telepati, psikokinezi, Büyü ve akla gelen her durum bizim normalimiz olacaktı. Gerçekleri bilebileceğimiz gibi tanrılarla da direk iletişimimiz olabilecekti ve aslında o zaman onlar göre tanrı da sayılmayacaklardı. Daha doğrusu Tanrı ve Kul diye birer kavram olmayacaktı.

İnsan kendi dünyasını kendi zihinsel gücüyle, tıpkı en başta tanrıların yaptığı gibi düzeleyecekti. Belki şimdiki gibi gelişmiş bir dilimiz de olmayacaktı. Dil sınırlı kalacaktı çünkü zaten herşey telepatik olarak anlatılabilecekti. Dil sadece bilgi ve benzeri şeyleri yazıya geçirebilmek için gerekecekti. İnsanlar birbirlerini çok daha rahat ve kolay anlayacaklardı ve savaş, anlaşmazlık, bunalımlar gibi şeyler olmayacaktı.

Buna karşılık YHVH sadece kendisine pil olacak kullar istediği için, insanın kafası kilitletti. Bundan başka cinselliği ve cinsel istekleri de kilitletti. Fakat burada bir önemli nokta daha var. Cinsellik, sanat ve benzeri şeyler bütün

tanrılarca verilen şeylerdi ve onların tam kilintlenmesi, Şeytan ve diğer tanrılar yardım etmeden tam olarak olamazdı. Üzerindeki kilit zaten Bahçe bir eğitim yeri olduğu için ve orada iken bu tür şeyler istenilmediği, bunların dünya yüzünde oluşması istendiği için bütün tanrılarca ve tabii Şeytan ve yandaşları tarafından da koyulmuştu. Buna karşılık yukarda bahsedilen psişik yeteneklerin kilitlemesi bütün tanrılar tarafından yapılmayıp, YHVH ve yandaşları tarafından gerçekleştirilmiştir. Çünkü Bahçede yani eski durumda insanın eğitilmesi, ilerde ortaya çıkacak olan yetilerin yerleştirilmesi için psişik kabiliyetlerinin, en azından kendisinin algılaması açısından açık olması gerekliydi. Özet olarak bu psişik kilit ve beynin kullanılmaması Şeytan Bahçe'yi terkettikten sonra yapılmıştır ve Şeytan da bunu tam olarak kaldıramamaktadır. Bunu yapabilseydi zaten iş bitmiş olurdu ve insan zaten herşeyi bildiği veya bileceği için neyin, ne olduğunu anlardı.

Tabii ki, fiziksel yapıda oluşan bu şartlamaların yanısıra insan bazı ruhsal şartlamaların da altında kalmıştır.

Bu durum Şeytan tarafından bilinmekteydi çünkü onun Adem ve belki de Havva ile de belli bir iletişimi vardı ve onları bir tür casus kamera gibi kullanabiliyordu. Bunun nedeni ise insan'ın yaratılışında kendisinin gereken malzemeyi toplaması, en fazla fiziksel yakınlık içinde olan olmasıydı.

İnsan istenilen şekilde tam bir Kul ve pil yani köle haline getirilmişti. Eğer bu duruma bir müdahale yapılacaksa YHVH'in bahçesinde yapılmalıydı çünkü dünya yüzüne çıktıktan sonra kilitler açılmazdı.

(GK I:78) İşte tam bu sıralarda Melek ismi verilen varlıklar oluşturuldular.

MELEKLERİN YARATILIŞLARI

Dinsel kaynaklarda melekler devamlı olarak en baştan beri varmışlar gibi anlatılırlar. Herşeyi Allah yarattı derler fakat meleklerin ne zaman, nasıl ve en önemlisi neden yaratıldıkları hakkında fazla bir bilgi yoktur. Şimdi İslami açıdan Melek nedir? Bunu en iyi şekilde gene İslami kaynaklardan öğrenebiliriz.

MELEK

Allahü teâlânın nûrdan yarattığı gözle görülmeyen mâsum (kötülüklerden korunmuş) varlıklar. Çokluk şekli, melâike'dir.

Allahü teâlâ Kur'ân-ı kerîmde meâlen buyurdu ki: Melekler Allah'ın sözünün önüne geçmezler. Hep O'nun emri ile hareket ederler. (Enbiyâ sûresi: 27)

(İhlas Holding. Dini sözlük)

ENBİYA SURESİ - DİYANET MEALİ

26. Rahmân (olan Allah, melekleri) evlât edindi, dediler. Hâşâ! O, bundan münezzehtir. Bilakis (melekler), lütuf ve ihsana mazhar olmuş kullardır.

27. O'ndan (emir almazdan) önce konuşmazlar; onlar, sadece O'nun emri ile hareket ederler.

28. Allah, onların önlerindeki de, arkalarındaki de (yaptıklarını da, yapacaklarını da) bilir. Allah rızasına ulaşmış olanlardan baskasına sefaat etmezler. Onlar, Allah korkusundan titrerler!

29. Onlardan her kim: "Tanrı O değil, benim!" derse, biz onu cehennemle cezalandırırız. İşte biz, zalimlere böyle ceza veririz!

KURAN AÇIK AÇIK YALAN SÖYLÜYOR

Şimdi açıkça soruyorum. Hem siz okuyuculara, hem diyanet işlerine, hem din komisyoncularına herkese soruyorum. Var mı mantıklı bir cevap verebilecek olan babayiğit?

Yukardaki ayetler Allah'ın sözleri değil midir? Allah diyor ki, "**O'ndan (emir almazdan) önce konuşmazlar; onlar, sadece O'nun emri ile hareket ederler.**" Tamam. Madem **Allah asla yalan söylemez.** Bu da tamam. İblis'in isyan ettiği Kuran'da sayfalar dolusu anlatılır. **Kuran'a göre İblis bir melek.** O zaman bu ayetleri kim yazdı. Hani melekler, Allah'tan emir almadan birşey yapamaz ayeti ne oluyor şimdi. Kuran'daki bu ayetler doğruysa İblis'in melek olduğunu söyleyen ayetler yalan. Onlar doğruysa bu ayetler yalan.

Peki şimdi yukardaki, bu ayet ne demek oluyor. "**Allah, onların önlerindeki de, arkalarındaki de (yaptıklarını da, yapacaklarını da)**

bilir. Allah rızasına ulaşmış olanlardan baskasına sefaat etmezler. Onlar, Allah korkusundan titrerler!" Allah meleklerin herşeyini ve yapacaklarını da bilir. Tamam kabul ettik bilir. Pekiyi, **İblis'in secde etmiyeceğini neden bilemedi?**

Ve de şu sözler: "**Onlar, Allah korkusundan titrerler!"** Ama İblis ve onu izleyenler Allah korkusundan titrememişler. Neden?

Bir mantık sorusu daha: Allah'ın kimseye ihtiyacı yok. Dilediği yere, dilediği an ulaşır. O güçlüdür istediği şey anında yanında olur. Tamam! Kabul ettik. En büyük Allah, başka büyük yok. O zaman, melekleri neden yarattı. Kutsal kitaplara göre melekler baştan beri varlar. Hiç bir şeye ihtiyaç duymayan Allah, istediği anda istediğini, Ol! demekle yapan Allah, birilerine vahiy filan gibi şeyler göndermek için yani sudan aptal iletişimler için melekleri mi kullanır. Zaten o İsterse vahiyler kulunun kafasında uyanıverir. Cebrail'e, Azrail'e ne gerek var. Allah bütün melekleri neden yarattı. Acaba o kadar çok işi yapmaktan yoruldu da sırtına masaj yaptırtmak için mi?

Bu bir tek surenin bir, iki ayeti bile Kuran'ın ne derece tutarsız ve saptırmalarla dolu bir kitap olduğunu anlatmaya yeterlidir. Şimdi biz yine İhlas Holding'in Dini sözlüğüne dönelim.

MELEK - Devamı

O'nun (Allahü teâlânın) katındaki melekler, kendisine ibâdet etmekten ne kibirlenirler ne de yorulurlar. Gece gündüz hep Allahü teâlâyı tesbîh ederler, usanmazlar. (Enbiyâ sûresi: 19,20)

Bir kimse bir mü'minin ihtiyâcını karşılamak için yürüse, Allahü teâlâ yetmiş bin meleği ona sâyebân eder. Eğer sabah vakti ise akşama kadar, akşam vakti ise sabaha kadar ona rahmet ile duâ ederler. Allahü teâlâ her bir ayağını kaldırdıkta onun bir günâhını affeder ve bir derece yükseltir. (Hadîs-i şerîf-İbn-i Hibbân)

Melekler, nûrdan, cinler, dumanı olmayan hâlis bir ateşten yaratıldı. (Hadîs-i şerîf-Müsned-i Ahmed bin Hanbel)

Melekten gelen ilhâm İslâmiyete uygun olur. Şeytandan gelen vesvese İslâmiyetten ayrılmaya sebep olur. (Hadîs-i şerîf-Berîka)

Melekler, Allahü teâlânın kıymetli kullarıdır. Allahü teâlânın emirlerine isyân etmezler. Emr olunduklarını yaparlar. Evlenmezler, doğurmazlar, çoğalmazlar. Allahü teâlânın azameti, celâli ve büyüklüğünden korkudadırlar. Kendilerine verilen emirleri yapmaktan başka işleri yoktur. (İmâm-ı Rabbânî)

Melekler nûrânî cisimlerdir. Muhtelif şekillere girebilirler. Melek ile cin yaratılış bakımından birbirine yakındır. Melekler, muhteremdir, kıymetlidir. Cin hakirdir, kıymetsizdir. Melekte nûr (ışık) kısmı, cinde ise alev maddesi fazladır. Elbette nûr, zulmetten efdâldir, daha kıymetlidir. Meleklerin, cinnîlere yakınlığı, insanın hayvana yakınlığı gibidir. (Seyyid Abdülhakîm Efendi)

Sayısı en çok mahlûk, meleklerdir. Bunların sayılarını Allahü teâlâdan başka kimse bilmez. Göklerde, meleklerin ibâdet etmedikleri boş bir yer yoktur. Göklerin her yeri, rûkûda veya secdede olan meleklerle doludur. Göklerde, yerlerde, otlarda, yıldızlarda, canlılarda, cansızlarda, yağmur damlalarında, ağaçların yapraklarında, her molekülde, her atomda, her reaksiyonda, her harekette, her şeyde meleklerin vazîfeleri vardır. Her yerde Allahü teâlânın emirlerini yaparlar. (Mevlânâ Hâlid-i Bağdâdî)

(İhlas Holding. Dini sözlük)

Bu yorumun yapılmasına hazırlanırken size sunabilmek için Kuran'daki meleklerden bahseden bütün ayetleri ayırmıştım fakat hem sıkılıp okumayacağınızı, hem de bunların yazılmaya deymeyeceğini düşünerek vaz geçtim. Sayfalar dolusu yazı var. Ama hiç biri meleklerin neden ve nasıl yaratıldığına açıklık getirmiyor.

Madem öyle bu açıklamayı biz yapalım.

MELEK GERÇEĞİ

Melekler, Şeytan Bahçe'yi terkettikten sonra Allah veya YHVH'in gördüğü gerek üzerine onun tarafından yaratıldılar. Ama bu yaratılış farklıydı. Meleklerin yapıları insandan da, diğer tanrılardan da farklıydı. Yukardaki bazı satırları burada bir daha tekrarlıyorum.

"Melekler, Allahü teâlânın kıymetli kullarıdır. Allahü teâlânın emirlerine isyân etmezler. Emr olunduklarını yaparlar. Evlenmezler, doğurmazlar, çoğalmazlar. Allahü teâlânın azameti, celâli ve büyüklüğünden korkudadırlar. Kendilerine verilen emirleri yapmaktan başka işleri yoktur. **(İmâm-ı Rabbânî)**"

Yukardaki tasvir tamamen doğrudur. melekler tam olarak bu yapıdadırlar. Cisellikleri ve cinsiyetleri yoktur. İstekleri yoktur. Allah'a tam olarak bağlıdırlar, *(Yine aynı soru, hani İblis melekti?)*. Görüldüğü gibi melekler tam birer android. Allah yani YHVH melekleri, insan gibi yaratamazdı çünkü o tür yaratış için bütün tanrılar ve İblis'in ustalık bilgileri gerekiyor. Ayrıca o tür yaratışlar hem uzun sürüyor, hem de bu yaratıştan öyle android türü kafasız, beyinsiz, zihinsiz robotlar çıkmıyor.

İkinci olarak Tanrı, YHVH veya Allah, başka bir tanrıyla birleşerek yani bir tür doğum yoluyla da yeni bir varlık üretmiyor çünkü onun yapısı birleştiği enerjiyi yutmaya yönelik. Ayrıca o birleşmelerden de milimi milimine istenen şekilde bir varlık çıkmıyor.

O zaman melekler nasıl yaratıldı?

YHVH veya Allah, melekleri kendi içinden, kendi yapısından çıkarttı. Yuttuğu tanrıların enerjilerinden, kendi istediği tür ve yapıda varlıklar oluşturdu ve tıpkı insanın üremesini istediği şekilde kendi bütününden parça kopartarak melekleri yaptı. Dikkat edilirse meleklerin vasıflarının Allah'ın insan için istediği ve bu yüzden Şeytan'la kavga haline girdiği yapıdan tek farkı var ki, o da şu: Melekler dünyadan veya evrensel enerjiden enerji alamayıp, sadece YHVH'den enerji alıyorlar ve ona enerji veremiyorlar. Bu açıdan YHVH insana muhtaç. İnsan Dünya ve evrenden enerji üretip, ona veriyor ve insanda Kan var.

Allah'ın bu melek üretme şekli onu yeni enerjilerle beslenen kadar da güçsüzleştiriyor. Bu tarz çoğalma mitolojilere kadar girmiştir.

Yunan mütolojisi benzeri bir durumdn bahseder.

ZEUS

Kronos ile Rhea'nın evliliklerinden Hestia, Demeter, Hera adlarında üç kızla, Hades, Poseidon, Zeus adlı üç erkek çocuk dünyaya geldi. Babasına yaptıklarını unutmayan **Kronos kendisinin de oğullarından**

aynı karşılığı göreceğinden korkuyordu bu yüzden Karısının her yeni doğurduğu çocuğu yutup, karnında saklıyordu

Rhea yalnız "Zeus"u onun elinden kurtarabildi. Tanrıça gecenin karanlığından faydalanarak çabucak koşup Girit adasında "İda" dağının tepesine çıktı. Çocuğunu da beraber götürmüştü. Gaia çocuğu aldı ve onu bir mağaranın dibine sakladı. Rhea bir kocaman taşı kundak bezlerine sarıp Kronos'a verdi. Kronos bu taşıda hemen yuttu, oğlunun dünyada yaşadığını bilmiyordu. Ve ilerleyen zaman içinde oğlu büyüüp yenilmek nedir bilmeyecek, sıkıntı nedir duymayacak, gücü ve kuvveti ile babasını kendisine boyun eğdirecek, onun bütün imtiyazlarını, şan ve şerefini elinden alacak, onun yerine bütün ölmezlerin başı olacaktı. Gerçekten Zeus, ormanların sık dalları arasında büyüdü; keçi sütünü emdi; bağrımlarını babası duymasın diye Kuretoslar da onun başında kalkanlarını çarparak gürültüler çıkardılar. Olgunluk çağına gelince Zeus saklandığı mağaradan çıktı. **Kronos'u yuttuğu tanrıları ve taşı çıkarmaya zorladı.** Sonra onu gökten kovup dünyanın ta dibine, yerin ve denizin alt tabakasının daha da altına attı.

Tabii ki, başka enerjileri gaspederek yutmak özelliği sadece Kronos'a ait değil. Zeus da aynı şeyi yapıyor. Aşağıdaki Athena örneği, meleklerin yaratılış şekline çok daha uygun bir örnektir.

ATHENA

Zeus'un kafasından çıkan kızı. Yunan çoktanrıçılığının en ünlü ve önemli tanrılarından biridir. Atina kentinin koruyucusu ve ruhu sayılır. Savaşçıdır. Babası tanrılar tanrısı Zeus'un kafasından tepeden tırnağa silahlı olarak çıkmıştır. Pallas lakabıyla alınır. Romalılar ona Minerva derler. Zeus onu dünyaya getirebilmek için Hephaistos'tan baltayla kafasını yarmasını istemiş. Yarılan kafadan silahlı ve büyümüş olarak Athena çıkmış (Dünyaya gelmiş). Aslında, onu iyi öğüt tanrıçası Metis doğuracaktı; ama Zeus doğacak çocuğun, Kronos'un başına geldiği gibi, kendiisini tahtından indireceği kuşkusuna kapılmış ve Metis'i yutmuş. Onun karnındaki çocuk da böylece Zeus'un kafasına yerleşmiş ve orada büyümüş.

(Orhan Hançerlioğlu - Dünya inançları sözlüğü : Remzi Kitabevi 1975)

YHVH gerçekte melekleri böyle oluşturdu. Bu efsanelerin kaynağı YHVH türü tanrıların diğer enerjileri yutup, kendilerine mal etmeleridir.

MELEKLERİN KARAKTERLERİ

Bütün Kutsal kitaplar karıştırılsın, baştan aşağıya taransın. Meleklerin yaptıkları kaç tane iyi iş bulunur? İnsanlara öyle bir beyin yıkaması yerleştirilmiştir ki, melekleri daima, güzel, zarif, iyilikler yapan varlıklar, sevimli çocuklar ve genç kızlar olarak düşünürler. Bu zanların gerçekte hiç bir dayanağı yoktur ve hepsi de yukarıda anlatılan "*Dikey Kedi, Yatay kedi*" meselesiyle ilgilidir. Kutsal kitaplarda melekler daima Tanrı'nın habercisi ve felaket getiren varlıklar olarak anlatılırlar. Bir kent halkı nasıl katldildi, Nasıl lanet edildi, nasıl korkutulup, dehşet saçıldı. Bütün bu bahisler meleklerle ilgilidir. İyi bir iş yapan melek bahsi hiç yoktur. Meleklerin karakterleri dedik ama onların zaten karakteri yok. Karakterleride anlayışları da, insana bakış açıları ve insanı anlama dereceleri de sadece YHVH'inkilerle aynıdır.

KİLİTLERİN AÇILIŞI

Dünya zamanı ile geceye denk gelen bir zamanda Şeytan Bahçe'ye döner. Bu zamanın seçilme sebebi, Bahçe'de zaman olmamasına rağmen Adem ve Havva'nın dünyaya intibakları için onların uyku zamanlarının dünya gecesine göre ayarlanması ve bu sırada çevrelerinde başka bir varlığın olmamasıdır. Bu sırada Şeytan kendisini, farkedilmesini önleyen bir enerji perdesi ile sarmıştır. Meleklerin yaratılış sebebi habercilik (*Herşeye Kaadir tanrı nedense istediği yere hemen ulaşamaz da haberci kullanır*) bekçilik gibi şeylerdir fakat Şeytan Bahçe sınırlarındaki meleğe kendisini YHVH gibi hissettirebilecek ustalık ve güce sahiptir. Bahçeye kolaylıkla girer. Bahçede olduğu sırada şekil olarak, Bahçe'de olan, Adem ve Havva'nın çevresinde sık sık görülen ve en başta bahsedildiği gibi, başka bir dünyadan gelmiş olan bir tür yılan şeklini yansıtır. Yani bir tür kamufülaj yapar.

Şeytan Adem ve Havva'yı uyandırmadan beyinlerindeki, kendi alanları ile ilgili kilitleri çözer. Cinsellik duygusunu uyandırır ve onlara, o an için büyük bir cinsel tahrik verir. Bunun yapılışıysa beyin kimyası ve hormonal salgılarıyla ilgili olan, psişik olarak yapılan fakat tamamen fiziksel olan bir yöntemdir.

Adem ve Havva uyanırlar ve cinsel birleşme ihtiyacı dumaya başlarlar fakat Adem YHVH'in koyduğu korku perdeleri altındadır ve bu birleşmenin yasak olduğuna inanmaktadır. YHVH onun maskülen yapısı üzerinde çok uzun zamandan beri, ilk yaratılışından beri işleme yapmaktadır. Buna karşılık havva feminen yapıdadır ve Adem'le içiçe olduğu zamanlarda bile YHVH'den daha az etkilenmiştir. Havva olarak bölündüğü zamanlarda da YHVH'den daha az bir süreden beri etki almaktaydı ve bu etkiler de ona daha zor işlmekteydi. Buyüzden Havva'nın kafa kilitleri çok çabuk kırılır. Ayrıca o Adem gibi korku perdesi altına tam olarak girmemişti ve günah ya da yasak kavramı tam gelişmemiştir.

Bu sebeplerden dolayı Adem hala kendi çelişkileri içindeyken Havva'nın kilitleri tam olarak açıldı ve Adem'in baştan çıkarılışına yardımcı oldu.

Gerçekler Kitabı, Adem ve Havva'nın cinsel birleşmeye girdiklerini ve bu birleşmeden uyanan cinsel enerjinin YHVH tarafından farkedilmemesi için Şeytan'ın onları kendi enerji perdesi ile gizlediği anlatılır. Birleşme ile birlikte Adem ve Havva'nın kendi kişilikleri, benlikleri ayrılır ve herbiri bir "Ben" olurlar.

Şeytan insandan gelen cinsel enerjiyi alır. Bu onun için bir sunu veya ibadet gibidir. Aslında gibi değil, öyledir. Aldığı enerji kendisinin çok uzun zamandan beri almadığı bir enerjidir. Aslında ruh olarak Adem ve Havva ile birleşmiş, ikisiyle de bir olmuştur. Buyüzden enerji perdesini sürdüremez. ve oradan ayrılır. Cinsel kilitlerin açılmasından önce Şeytan tarafından başka bazı kilitler de açılmış ve insan zihni yukardan beri anlatılan ve Şeytani aktiviteler denilen Sanat, sarhoşluk, bilim gibi şeylere de açık hale gelmiştir. Bununla beraber YHVH'in koyduğu özel, psikokinetik enerjiler ve psişik kiltler tam olarak açılmamıştır.

Şeytan ayrıldıktan sonra serbest kalan cinsel enerji YHVH'e ulaşır ve ona bir şok dalgası gibi vurur. YHVH durumu hemen anlar ve hışımla Adem ve Havva'nın yanına gelir. Adem ilk başta yaptıklarını saklamaya çalışır. Bu nokta Kutsal kitaplarda oldukça gerçekçi anlatılmaktadır.

YHVH duruma çok kızmıştır çünkü olanlar onun bütün planlarını bozmuştu. En büyük kızgınlığı ise, üzerinde kendi kontrolünü tam olarak kuramadığı Havva'yadır. Buyüzden kadın türüne olan kızgınlık ve öfkesi hala sürmektedir.

Bundan sonr, kendisine zarar verse de, istemese de, Doğum yoluyla çoğalmaya ve kendi kontrolü altında olacak olan, zevksiz bir cinselliğe izin vermek zorundadır.

Acele ile Adem ve Havva'nın beyinlerine, kendisi için gereken Kul'luk şartlamalarını yerleştirip, onları bahçeden kovar. Bu çıkarış aslında çok zamansız olmuş ve insan gelişmesini daha tam olarak tamamlayamamıştı.

Bundan sonra YHVH bahçe'yi, dünyadan görünür olmaktan çıkartır.

Gerçekler Kitabı'nın birinci bölümü burada bitiyor. Fakat birinci bölümün yorumunu sona erdirmeden önce bazı ayetleri görmemiz ve bazı yeni sorular sormamız gerekir.

Şimdi okuyucudan özel bir ricam var. Buraya kadar olan bir sürü ayet ve açıklama size sıkıntı vermiş olabilir. Bu yüzden de açıklama ve ayetleri okumayı ihmal edebilirsiniz faka aşağıdaki ayetleri dikkatle okumanızı rica ediyorum. Bunlar Kuran'ın yazılım amacı, gerçekleri saptırması ve tutarsızlıklarıyla ilgili önemi ipuçları verecek olan ayetlerdir.

YALANIN TANRISI

Hani Rabbin, Meleklerle: "Muhakkak ben, **yeryüzünde** bir halife var edeceğim" demişti. Onlar da: "Biz seni şükürle yüceltir ve (sürekli) takdis ederken, **orada bozgunculuk çıkaracak ve kanlar akıtacak** birini mi var edeceksin?" dediler. (Allah:) "Şüphesiz sizin bilmediğinizi ben bilirim" dedi.

(Bakara 2/30)

Bunun üzerine dedik ki: "Ey Adem bu gerçekten sana ve eşine düşmandır; **sakın sizi cennetten sürüp çıkarmasın sonra mutsuz olursun.**" (Taha 20/117)

Ve dedik ki: "Ey Adem sen ve eşin cennette yerleş. İkiniz de ondan neresinden dilerseniz bol bol yiyin; ama şu ağaca yaklaşmayın yoksa zalimlerden olursunuz." **(Bakara 2/35)**

Şeytan, kendilerinden 'örtülüp gizlenen **çirkin yerlerini**' açığa çıkarmak için onlara vesvese verdi ve dedi ki: "Rabbinizin size bu ağacı yasaklaması, yalnızca, sizin iki melek olmamanız veya ebedi yaşayanlardan kılınmamanız içindir." (**A'raf 7/20**)

Böylece ikisi ondan yediler hemen ardından **ayıp yerleri** kendilerine açılıverdi, üzerlerini cennet yapraklarından yamayıp-örtmeye başladılar. Adem, Rabbine karşı gelmiş oldu da şaşırıp-kaldı. (**Taha 20/121**)

Yukardaki Bakara 30. Ayet açık açık göstermektedir ki, insan dünyayüzünde yaşaması için yaratılmıştır. Bu zaten bilinen bir şeydir. Allah insanı dünyada yaşaması için yaratmıştır ve nedense, belirsiz bir şekilde Cennette bekletmektedir. Tabii bu yazdıklarım İslami açıdan yazılmıştır. Bu ayette Allah, meleklerin itiraz ettiğini de belirtir. gene meleklerin sözleri ile insanın dünyada kan dökcek şekilde yarıldığını da belli eder. Bu ayete aşağıda tekrar döneceğim. Taha suresi 117. Ayet ise, insana Şeytan hakkında nasihat ediliyor. Sakın Cennetten çıkmanıza sebep olmasın diyor. Şimdi burada büyük bir tutarsızlık var. Madem insan dünyada yaşaması için yaratıldı, neden bu ayette sanki cennetten çıkmıyacaktı gibi bir hava veriliyor.

İnsan zaten yeryüzünde yaşaması için yaratıldı fakat neden onun Cennetten atılması sadece İblis'in aldatmasına kanmasından dolayı ceza imiş gibi gösteriliyor? Yani Allah yalan mı söylüyor. Bakara 30'da insanı yeryüzünde halife yapmak için yarattığı yalan mı? yoksa insan Cennette kalacaktı da İblis'e inandıkları için kovuldukları mı yalan? Yani bu ayetlerin ikisinden biri yalan. Daha doğrusu ikisinden birinde Allah yalan söylüyor.

Yine Bakara 30'a dönelim. Bu ayet zaman karışıklığı yapıyor. İlk yaratılıştan değil, Şeytan ve Allah anlaşmazlığından sonra ya da o anlaşmazlık sırasında yapılan itirazı anlatıyor. İnsanın dünyada kan dökcek hale getirilmesine yapılan itirazı anlatıyor. Tanrı burada hem insanın dünyada yaşaması için yaratıldığını anlatıyor hem de Şeytan'ın itirazını dile getiriyor.

Yukardaki diğer ayetler de Allah'ın cinselliğe ne gözle baktığını gösteriyor ve aynı zamanda Gerçekler Kitabı'nda anlatılan, Şeytan'ın Bahçede Adem ve Havva'ya cinsellik verdiğini kabul ediyor. Çirkin yerleri, Ayıp yerleri, Kötü yerleri. Yahu adama sorarlar., "Madem sen yarattın neden çirkin yerlerini yarattın? Madem yaratattın neden onların gözlerinden gizledin?"

Bütün bunların üzerinde düşünülmemesi de gene Yatay kedi, Dikey kedi şartlamasından dolayıdır. Aşağıdaki Taha Suresi 115. Ayet, Şeytan'ın, Adem'in kafasındaki şartlanmayı kırmasını sembolize etmektedir. 123. Ayette ise Allah, Kadın ve erkeği düşman etmesini, Havva'ya duyduğu hıncı aşıkça söylemektedir.

TAHA SURESİ

115. **Yemin olsun, biz daha önce Âdem'e ahit verdik de unuttu; biz onda bir kararlılık bulamadık.**

116. Hani meleklerle "Âdem'e secde edin" demişti de İblis müstesna hepsi secde etmişti. İblis dayatmıştı.

117. Bunun üzerine biz şöyle demiştik: "Ey Âdem! Şu, senin de eşinin de düşmanıdır, dikkat et de sizi cennetten çıkarmasın; sonra bedbaht olursun."

118. "Senin burada ne acıkman söz konusudur ne de çıplak kalman."

119. "Ve sen burada ne susayacaksın ne de güneşten yanacaksın."

120. Derken, şeytan ona şöyle diyerek vesvese verdi: "Ey Âdem! Sana, sonsuzluk ağacıyla eskimez-çökmez mülk ve saltanatı göstereyim mi?"

121. Nihayet, ikisi de ondan yediler. Bunun üzerine, çirkin yerleri kendilerine açıldı; üzerlerine cennet yapraklarından örtmeye başladılar. Âdem, Rabbine isyan etmiş, azmış, ziyana uğramıştı.

122. Sonra, Rabbi onu arıtıp temizledi, onun tövbesini kabul edip kendisini iyiye ve doğruya kılavuzladı.

123. **Allah dedi: "İkiniz birlikte inin oradan! Birbirinize düşmansınız.** Benden size bir hidayet geldiğinde, benim o hidayetime uyan artık ne sapar ne de bedbaht olur."

124. Kim benim zikrimden/Kur'anımdan yüz çevirirse onun için zor, sıkıcı bir hayat şekli/dar bir geçim vardır; kıyamet günü de onu kör olarak haşrederiz.

Aynı şeyleri bir de Tevrat'tan görelim.

YARATILIŞ KİTABI BAP 3

1 RAB Tanrı'nın yarattığı yabanıl hayvanların en kurnazı yıldı. Yılan kadına, "Tanrı gerçekten, 'Bahçedeki ağaçların hiçbirinin meyvesini yemeyin' dedi mi?" diye sordu.

2 Kadın, "Bahçedeki ağaçların meyvelerinden yiyebiliriz" diye yanıtladı,

3 “Ama Tanrı, ‘Bahçenin ortasındaki ağacın meyvesini yemeyin, ona dokunmayın; yoksa ölürsünüz’ dedi.”

4 Yılan, “Kesinlikle ölmezsiniz” dedi,

5 “Çünkü Tanrı biliyor ki, o ağacın meyvesini yediğinizde gözleriniz açılacak, iyiyle kötüyü bilerek Tanrı gibi olacaksınız.”

6 Kadın ağacın güzel, meyvesinin yemek için uygun ve bilgelik kazanmak için çekici olduğunu gördü. Meyveyi koparıp yedi. Yanındaki kocasına verdi, o da yedi.

7 İkisinin de gözleri açıldı. Çıplak olduklarını anladılar. Bu yüzden incir yaprakları dikip kendilerine önlük yaptılar.

8 **Derken, günün serinliğinde bahçede yürüyen RAB Tanrı'nın sesini duydular.** O'ndan kaçıp ağaçların arasına gizlendiler.

9 RAB Tanrı Adem'e, “Neredesin?” diye seslendi.

10 Adem, “Bahçede sesini duyunca korktum. Çünkü çıplaktım, bu yüzden gizlendim” dedi.

11 RAB Tanrı, “Çıplak olduğunu sana kim söyledi?” diye sordu, “Sana meyvesini yeme dediğim ağaçtan mı yedin?”

12 Adem, “Yanıma koyduğün kadın ağacın meyvesini bana verdi, ben de yedim” diye yanıtladı.

13 RAB Tanrı kadına, “Nedir bu yaptığın?” diye sordu. Kadın, “Yılan beni aldattı, o yüzden yedim” diye karşılık verdi.

14 Bunun üzerine RAB Tanrı yılanı, “Bu yaptığından ötürü Bütün evcil ve yabanıl hayvanların En lanetlisi sen olacaksın” dedi, “Karnının üzerinde sürünecek, Yaşamın boyunca toprak yiyeceksin.

15 Seninle kadını, onun soyuyla senin soyunu Birbirinize düşman edeceğim. Onun soyu senin başını ezecek, Sen onun topuğuna saldıracaksın.”

16 **RAB Tanrı kadına, “Çocuk doğururken sana Çok acı çektireceğim” dedi, “Ağrı çekerek doğum yapacaksın. Kocana istek duyacaksın, Seni o yönetecek.”**

17 RAB Tanrı Adem'e, “Karının sözünü dinlediğin ve sana, Meyvesini yeme dediğim ağaçtan yediğin için Toprak senin yüzünden lanetlendi” dedi, “Yaşam boyu emek vermeden yiyecek bulamayacaksın.

18 Toprak sana diken ve çalı verecek, Yaban otu yiyeceksin.

19 Toprağa dönüncüye dek Ekmeğini alın teri dökerek kazanacaksın. Çünkü topraksın, topraktan yaratıldın Ve yine toprağa döneceksin.”

20 Adem karısına Havva adını verdi. Çünkü o bütün insanların4 annesiydi.

- 21 RAB Tanrı Adem'le karısı için deriden giysiler yaptı, onları giydirdi.
- 22 **Sonra, “Adem iyiyle kötüyü bilmekle bizlerden biri gibi oldu” dedi, “Artık yaşam ağacına uzanıp meyve almasına, yiyip ölümsüz olmasına izin verilmemeli.”**
- 23 Böylece RAB Tanrı, yaratılmış olduğu toprağı işlemek üzere Adem'i Aden bahçesinden çıkardı.
- 24 Onu kovdu. Yaşam ağacının yolunu denetlemek için de Aden bahçesinin doğusuna Keruvlar* ve her yana dönen alevli bir kılıç yerleştirdi.

GERÇEKLER KİTABI BİRİNCİ BÖLÜM YORUMUNUN SONU

2. BÖLÜM

Gerçekler Kitabı ikinci bölüm ya da Dinsel kitaplar ağzıyla söylemem gerekirse, Bap veya Sure üç temel konuya odaklanır. Bahçe ve onun değişimleri, Cinsellik ve Yanlış olarak "Dünyanın sonu" denilen dönem sonu. Bu son yeni bir başlangıç olacak, insanlık ya eskiden beri bir çok okültist, spirüalist ve mistik tarafından "Altın Çağ" ismi verilen Şeytan'ın aydınlık çağına girecek veya tekrar en derin karalıklara, Orta Çağ öncesinin kaosa dönecektir.

BAHÇE VE ŞEYTAN'IN YERALTI MERKEZİ

Bahçe ilk kurulduğunda çok boyutlu bir kozmik alandı. Uzun zaman ilk kurulduğu yerde kaldı ve Birinci bölümde gördüğümüz YHVH ve İblis anlaşmazlığı ve İnsan'ın Bahçe'den sürülüşünden sonra maddesel dünya ya da dünya boyutu ile ilişkisini kesti. Bu ilişki kesiş o çağlar için hiç bir zaman tam olmadı. Zaman zaman bazı insanlar tarafından görüldü. Gerçekler kitabı ayetlerinde açık açık bahsedilmese de zaman zaman bazı insanlar özel olarak Bahçe'ye alınıp, özel olarak şartlandırılıp, eğitildiler.

Yine Gerçekler Kitabı'nda bahsedilmese de, Şeytan'ın Bahçesi veya oraya tam olarak bahçe demek mümkün değil, Cehennem demek de insanlarda uyandırdığı kötü çağrışımdan dolayı iyi olmaz. Mağara sözü de pek uygun olmuyor çünkü hem bu söz yeraltı, kötülük, ilkelik gibi şeyleri çağırıştırıyor hem de bir noktada söz konusu bölge doğal bir mağara da değil. Doğal, ufak bir boşluğun genişletilmesi ile yapılmış bir yer. Yine yanlış bir deyim olmakla birlikte buraya "Yeraltı Kenti" ya da "Şeytan'ın Yeraltı Kenti" veya "Şeytan'ın Yeraltı merkezi" ya da en uygun ve kısa olarak "Yeraltı Merkezi" demeyi uygun buluyorum. Dilerim bu kalıcı bir isim olmaz da birileri doğru bir ifade bulur. Şeytan'ın yeraltı kenti gerek içerik gerek konum olarak bana Agartha ve Şamballah gibi efsanevi yeraltı uygarlıklarını çağırıştırıyor. Sanki onlardan bahsediliyormuş gibi fakat çok belirsiz, güvenilmiyecek bir durum ve Şeytan'ın Yeraltı merkezi, ya da kenti Agartha'dır veya Şamballah'tır deme cesaretini gösteremiyorum. Bununla beraber Yeraltı Merkezi bu iki efsane kentinin tariflerine uymaktadır. Dünyayüzüne, gizli ve içerden istenmediği sürece, insanlar ya da başka bir varlık tarafından asla bulunamayacak çıkışları vardır.

Yeraltı merkezi aslında sadece bu dünya açısından yeraltındadır. Diğer bir boyutta olan kısmı yeraltında değildir. Burada Bahçe'nin ve Yeraltı merkezinin diğer boyutta olan kısımlarına da açıklık getirmek gerekiyor. Bu yerler ortadan ikiye bölünmüş de yarısı başka boyutta, şeklinde anlaşılmalıdır. Diğer boyut, bu boyutla içiçedir ve birşeyin yarısının orada olması, aynı anda hem burada, hem orada olmasıdır. Moleküler yapı her iki taraftadır. Anlaşıldığı kadarıyla, bulunulan boyuta göre bazı görsel farklılıklar vardır. Biraz, televizyon dizisi ismi gibi olmakla beraber tarif için en mükemmel ifade bu yerlerin, "Alacakaranlık bölgede" olduklarını söylemektir.

Bu merkezin, dünya yapısına göre yeraltında olmasının bazı sebepleri vardır. Birinci sebep dünya maddesine daha yakın olarak, madde planlarında daha güçlü olmaktır. İkinci sebep Şeytan'ın, hayatın özü olan Ateş'e daha yakın olmasıdır. Kutsal kitaplar Şeytan'ın Ateşten yaratıldığını söylerlerse de bu, yaratanın tanrı olmasını kastettiği için doğru olamayan bir ifadedir. Buna karşılık Şeytan'a Ateşten Doğan da denilebilir çünkü onun elemental yapısı Ateş ve Toprağa daha yakinken, YHVH Hava ve Su elementine daha yakındır. Sonuç olarak, öyle veya böyle dünya maddesi içindeki izdüşümlerde olarak Şeytan insana daha yakın olmuştur.

Gerek Bahçe'nin, gerekse Yeraltı merkezinin kuruldukları yerde oldukları veya başka yerlerde, başka benzerlerinin oluşturulduğu da zannedilmesin. Bahçe zaman içinde değişik yerlerde bulundu. Aslında yerinden hiç kımıldamadı sadece zaman ve mekan içinde, bulunduğu boyuttaki, dünyanın izdüşümüne geleceği noktaları değiştirdi. Bu anlatımın son derece saçma kelimelerden kurulduğunu biliyorum fakat anlatabilmek için gerekli sözleri de bilmiyorum.

Bahçe daima yüksek dağların tepelerinde bulundu ve zaman zaman görüldü. Mitolojilerdeki Olimpos, Valhalla ve benzeri tanrı katlarının nedeni budur. Kanlı ayinler yapan, Devamlı olarak insan kurban eden İnka ve Azteklerin kurban törenlerini yaptıkları tapınakları yüksek piramitlerin üzerine kurmalarının nedeni budur. Gökte olan, yüksekteki tanrıya sunu. Bu yer değiştirmeyen, yer değişimleri sırasında bahçe yakın olduğu kültürün anlayışına göre görülmektedir. Aslında onda değişen birşey yoktu. Yerinden de oynamıyordu. Mesela Güney Amerika'da görülürken, aynı zamanda ilk kurulduğu yerdeydi. Hem Güney Amerika'da, hem Eski Yunanistan'daydı. Yani bir yerde olmak için, eski yerinden ayrılmasına gerek yoktu.

Aynı durum Şeytan'ın yeraltı merkezi için de geçerlidir. Merkez de değişik zamanlarda, dünyanın değişik yerlerinde dağların altında ve daha çok canlı veya sönmüş volkanların altında bulunabiliyordu. Fakat bu durum merkez için kural değildir. Aslında Bahçe için de dağların üzerinde olmak kural değildir fakat YHVH böyle tercih etmektedir.

(GK II:4) Bahçe'nin ya da daha doğru bir ifade ile bahçelerin dünya gibi uyandırılacak gezegenlere kurulan enerji alanları olduğunu söyler. Bu bahçeler, istenilen amaca ulaşıncaya kaldırılıyorlar. Sadece dünyadaki, özel durumdan dolayı kalıcı olmuştur. Gerçekler Kitabı, 1 ve 13. ayetleri arasında Bahçenin vasıflarını ilk bölümünden biraz daha açık şekilde anlatır fakat bu bilgiler, bu yorum kitabının birinci bölümünde incelendiği için burada ele almıyorum.

(GK II:14) İnsanın dünyaya yayılmasından bahseder. Bu ayet ve ardından gelenler Adem ve Havva'nın, prototipler olduklarını belirtir fakat Bahçeden çıkartılmadan önce değişik ırkları oluşturacak şekilde çoğaltıldıklarını da belirtir. İnsan'ın yaratılışı sırasında değişik tanrıların enerjileri üzerinde toplandığı için, her tanrının vasıflarına uygun değişik ırkların Adem ve Havva'dan alınan parça veya hücrelerle çoğaltılmaları da mümkündü. Bu sonradan üretilen insanlar Bahçe'nin değişik yerlerinde veya boyut kıvrımlarında tutulurlar ve birbirlerinden haberleri olmaz. Adem ve Havva, Şeytan tarafından uyarılınca aynı değişimler otomatik olarak diğer insanlarda da meydana gelir. Dolayısıyla dünyanın değişik yerlerine dağıtılan diğer insanlar da Adem ve Havva'nın benzeri bir kaderle karşılaşır. Mesela Aşağıdaki bölümde görülecek olan Habil ve Kabil olayı az çok değişikliklerle her ırkta meydana gelir fakat bunlardan bazılarında Habil ölmez, Kabil, Habil'in ikizi ile evlenir, Allah çocukları Habil'den ürer. Bazı ırklarda Kabil, Habil'i öldürmez de o bölgeden uzaklaşır ve buna benzer oluşumlar meydana gelir. Ortak nokta Kabil'den üreyen neslin Şeytan'ın çocukları olmalarıdır. Tabii, bir de şu var, diğer ırklarda onların simleri Nuh, Habil, Kabil değildi.

Burada anlatılan Nuh ve oğulları, hepsini sembolize eden hikayedir ve Gerek Gerçekler Kitabı'nda, gerek benim yorumumda onlar izlenilmektedirler çünkü YHVH'in kutsal kitapları onları temel olarak alıp, Orta Doğu bölgesini anlatmıştır.

İNSANDAKİ VE TANRILARDAKİ CİNSELLİK

(GK II:16) insan ve tanrıların yapılarından bahseder. Gerçekler kitabı'nda tanrılar anlatılırken sık sık "Işık" deyiimi kullanılır. Bu, onların bir enerji türü olduklarını ve kendi enerji bedenleri ile görülmeleri mümkün olduğu zaman ışıdıklarını, Işığı yansıtarak değil, kendiliklerinden pırıltı saçtıklarını ifade eder. Buna sebep olan, onları oluşturan enerjidir. Bu enerjinin tarifi çok zor. Bize göre elektirik şerareleri gibi pırıltı. Maddi bir beden değil fakat onlara ve tabii, kendi boyutlarındaki olara göre maddi bir beden. Kendi boyutlarında bile olsalar yine de katı maddelerden geçebilmek, istenilen yerde anında olabilmek gibi özellikleri var fakat kendi boyutlarında da bizim anladığımız anlamda katı madde pek yok. Oranın maddesi de bir tür enerji. Belki de bize enerji gibi geliyor ama onlara göre madde. Sonuç olarak biz bu boyutun algı araçları olan, görme, duyma, dokunma gibi duygularımıza göre, hiç bilmediğimiz bir boyutun anlatılanlardan ve gösterilmeye çalışılardan yola çıkarak, anlamaya çalışıyorum.

(GK II:16) Tanrıların bu veya herhangi bir dünyada, o dünyanın maddesine göre şekillenmelerinin, maddeselleşmelerinin ancak o dünyanın maddesine bağlı olarak mümkün olduğunu ve ortaya çıkan görünümünün, tanrıların gerçek görünümü olduğunu fakat aynı zamanda da gerçek görünümü olmadığını belirtiyor. Şekil, tanrıların kendi boyutlarındaki yapılarının bu dünya maddesine yansımından kaynaklanıyor. Mitolojilerdeki bir çok zoomorphic görüntünün nedeni herhangi bir sembolizm değil, budur.

Yukardaki birinci bölümde de tanrıların herhangi bir kesin cinsiyetlerinin olmadığı, isteklerine göre Erkek veya kadın yapısını öne çıkarttıkları anlatılmıştı. Ön planda olan cinsel yapı tanrılar tarafından çok ender ve çok uzun zamanlarda belki milyon yılda bir değiştirilebilir.

Tanrılar arasında, ister dünya maddesine göre şekillenmiş olarak, ister enerji halleri ile olsunlar her iki durumda da cinsel birleşme olur. Şunu söylemek gerekir ki, bu cinsel birleşmeler dünya formlarında bile olsa gerçekte enerji boyutunda ve enerji karışımı şeklindedir. Tanrıların cinsel birleşimi bizdeki gibi şehvet veya cinsel içgüdü duygusu ile gerçekleşmiyor. Ya da aslında kendi içlerinde onlara göre de farklı bir şekilde öyle oluyor. Bunu bilemiyoruz. Tanrılar dönem dönem enerji olarak yoğunlaşmış, yorgun ya da pırıltısını kaybetmiş olabiliyorlar. Bu durumlarda birbirleri ve tabii karşı cinsler halindeki birbirleri ile karıştıkları zaman enerjileri düzene giriyor. Bu konu

Gerçekler Kitabı'nın medyumuna anlatılırken, medyum ya da Gerçekler Kitabı'nın deyimi ile Kahin, anlatılana örnek olarak bir görüntü algılıyor.

Uzun saçlı bir insan başı. Çok gür ve uzun saçlar var. Saçlar birbirine dolanmış, karışmış ve keçeleşmiş. Sonra saçların içinden bir tarak geçiyor ve dolaşık saçlar ayrılıp, açılıyor, bir süre sonra saçlar düz, dolaşık olmayan, serbest bir yapı kazanıyorlar. Bu görüntünün amacı enerji karışımı ile yapılan cinselliğin, enerjiiyi nasıl düzenlediğini göstermek. Yorgun veya karışık enerji birbirine girince taranmış bir saç gibi açılıp, düzgün hale geliyor.

Bana kalsaydı bu örneği, bir bilgisayarın hard diskinin optimize edilmesi ile yapardım. Sonuç olarak tanrılar da bu işlemde haz ve zevk duyuyorlar ve iki enerjide de, diğer enerji ile bilgi alışverişi oluyor.

Bazı durumlarda ve isteyerek yapılarak, iki enerjinin birleşmesinden bir üçüncü enerji oluşuyor. Bütünden ayrılıyor. Bir tür bebek enerji. Diğer iki enerji birbirlerinden ayrılınca biraz güç ve enerji kaybına uğramış oluyorlar. Bu da oldukça seyrek yapılan bir işlem. Yeni enerji hiç kullanılmamış bir bilgisayar hard diski gibi oluyor. İki enerjinin varsıflarının belirsiz oranlarda karışımından oluşan yepyeni ve daha öncekilerden farklı bir enerji oluyor.

Bir tanrının insanla da cinsel ilişki kurması mümkündür. Bu durum iki şekilde gerçekleşebilir. Fiziksel ve enerji olarak. Ayrıca, bir tanrı, ilişki içinde olan iki insanın ikisine de enerji olarak hakim olarak onlarla ilişkiye de girebilir fakat bu ilişkiden çok cinsel enerjiiyi almak ve insanlara enerji vermek durumudur. Yani insanla enerji alışverişinde olmak.

Buraya kadar anlattıklarım bir çok kimseye inanılmaz gelebilir fakat tanrıların insanlarla madde olarak ilişkiye girebilmelerinin örnekleri Tevrat'ta mevcuttur.

TEVRAT - YARATILIŞ KİTAP 6

- 1 Yeryüzünde insanlar çoğalmaya başladı, kızlar doğdu.
- 2 İlahi varlıklar insan kızlarının güzelliğini görünce beğendikleriyle evlendiler.
- 3 RAB, “Ruhum insanda sonsuza dek kalmayacak, çünkü o ölümlüdür” dedi, “İnsanın ömrü yüz yirmi yıl olacak.”

4 İlahi varlıkların insan kızlarıyla evlenip çocuk sahibi oldukları günlerde ve daha sonra yeryüzünde Nefiller vardı. Bunlar eski çağ kahramanları, ünlü kişilerdi.

5 RAB baktı, yeryüzünde insanın yaptığı kötülük çok, akli fikri hep kötülükte.

6 İnsanı yarattığına pişman oldu. Yüreği sızladı.

7 “Yarattığım insanları, hayvanları, sürüngenleri*, kuşları yeryüzünden silip atacağım” dedi, “Çünkü onları yarattığıma pişman oldum.”

Yukarda görülen ayetlerin Türkçeleri son yıllarda değiştirilmiştir. Türkiye'de yapılan eski Tevrat baskısındaki dil, İbranice gerçek anlamlara daha yakındır. 2. Ayetteki "**İlahi varlıklar**" sözü gerçekte İbranice "**Tanrı oğulları**" anlamına gelen bir kelimedir. Tevrat'ın eski baskısında da bu söz aynen İbranice'deki gibi **Tanrı oğulları** olarak geçer. Bu ayetlerde "Nefil" olarak yazan ismin özgün hali "Nefilim" dir. Nefilim, "Eski çağ kahramanları, ünlü kişilerdi." deniliyor fakat Tevrat'ın eski baskısındaki gerçek ifade "Zorbalar, şöhretli adamlardı" şeklindedir. Nefilim ismi "İri adamlar" veya "Devler" anlamındadır. 3. Ayet'in yeni şekli ise anlamı tamamen değişecek, gerçek ifaesi kaybolacak şekilde değiştirilmiştir. Gerçek ayet şu şekildedir:

3. Ve Rab dedi: Ruhum adam ile ebediyen çekişmiyecektir, çünkü o ettir; bunun için onun günleri yüzyirmi yıl olacaktır.

CİNSEL ENERJİ

Tanrıların kendi aralarındaki ve insanlarla onların aralarındaki cinsel birleşmeleri veya enerji karışımını bir süre için bırakarak cinsel enerji konusunu biraz irdeleyelim. İnsanlar arasındaki cinsel birleşmelerde çok güçlü bir enerji üretilmektedir. Bu öyle bir enerjidir ki, tanrılara kadar ulaşır. Birleşmeden bir çocuk doğacaksa söz konusu enerji çocuğun ruhunu ve psişik yapısını da etkiler ve yönlendirir. Cinsel enerjinin çocuğu hangi şartlarda ve nasıl etkilediğini görmeyi biraz sonraya bırakarak enerjinin kendisini biraz daha tanımaya çalışalım. Cinsel enerji, kurban veya Allah için adam öldürmek kadar güçlü bir enerjidir. İki insan birleştiği zaman iki şekilde uyanır. Birinci şekil, İnsanların dünyanın manyetik yapısından, elemental enerjilerinden yani ruhundan enerji çekmeleridir. Bu enerji yoğunlaşınca Astrel alem denilen boyutlar arasındaki kapıyı (Kapı tabii ki, mecazi anlamda kullanılan bir söz)

açar. Çünkü birleşme teknik olarak gebeliğin yani yeni bir insanın hazırlayıcısıdır. Olası yeni bedene de bir ruh enkarne olacaktır. Bu yüzden boyutlar arasındaki sınır açılır. Burada kastedilen boyut ise, baştan beri anlatılan tanrılar alemi ya da başka madde boyutları değildir. Madde boyutlarının ötesindeki Astral alemdir. İlişki çocuk yapmak amacı ile değil de sadece zevk için bile yapılırsa bu değişmez. Her ilişki bir anlamda boyutlar arasında yaklaşma oluşturur. Dolayısıyla cinsel ilişki ile Astral alemden bilinçli olarak belli enerjilerin çekilip, kullanılması, yönlendirilmesi mümkündür. Tıpkı bir insan veya hayvan öldürülürken üzerine Allah'ın adını anarak veya Allah için öldürmek amacı ile yola çıkıp, gerekli duaları ederek savaşa giderek, dökülen kanın enerjisini ve ölüm enerjisini Allah'a göndermek gibi, cinsel enerjiyi veya cinsel enerji yoluyla açılan Astral boyutlardan çekilen enerjiyi de istenilen yere yönlendirmek mümkündür.

Cinsel enerjinin kullanımı ile ilgili olarak "Seks Maji" denilen büyü sistemleri veya "Tantrik Yoga" denilen yoga sistemleri üretilmiş ve dünyanın bazı yerlerinde bu konularda çok ciddi çalışmalar yapılmış, ciddi kültler kurulmuştur fakat buradaki konumuz bunlar değildir.

Uyarılan cinsel enerji tanrılara kadar ulaşır dedik. Ulaşmasına ulaşır fakat Allah bu enerjiden hoşnut değildir. Hoşnut olmak bir yana rahatsız olur hatta bu enerji onun gücünü zayıflatır, belki de acı duymasına sebep olur.

Bu size inanılmaz mı geldi. O zaman cinsel enerji konusunu bölerek Allah'ın cinsellikten rahatsız olmasını ve cinselliğe düşman olmasını gerek onun kendi ayetleri ile, gerekse onun, din komisyoncularının davranış ve sözleri ile görelim.

ALLAH'IN CİNSELLİK DÜŞMANLIĞI

Aslında Allah cinsellikten çok cinsellikten zevk alınmasına karşıdır. Onun isteğine göre cinsellik sadece üreme amaçlı olmalı ve gereksiz yere asla düşünülmemelidir bile. Üreme amaçlı olan cinsellikte de mümkün olduğu kadar zevk alınmamalıdır. Bunun nedeni ise cinsel enerjinin, her iki tarafın da zevk aldığı birleşmelerde uyanmasıdır. Bu yüzden tecavüz veya profösyonel ilişkilerde cinsel enerji uyanmaz veya çok az uyanır. Allah'ın onayladığı cinsellik kuran'da anlatılmaz fakat onun din komisyoncuları tarafından çok iyi izah edilir. İnsan sadece resmi eşiyile yatabilir. Ya da erkekler, eşleriyle ve

cariyeleri ile yatabilirler. Seksten önce insan, Allah'ın kendilerine hayırlı çocuk vermesi için dua ederler ve Besmele çekilerek, üzerine Allah'ın adı anılarak ilişki başlar.

İslam ilmihal kitapları bunu detayı ile anlatırlar. Doğum kontrollü bir ilişki yani çocuk yapmak değil de zevk amaçlı bir ilişki yasak ve günahtır. Eşcinsellik en fazla bu yüzden yasak ve günahtır çünkü çocuk yapmak, kul ve pil üretmek amaçlı değil, sadece bedensel ve ruhsal zevk amaçlıdır.

İnsanın kendisini tatmin etmesi de yasak ve günahtır çünkü sadece cinsel zevk için yapılır. Ayrıca kendini tatmin ve eşcinsel ilişki öyle önemli bir cinsel enerji üreten birşeyler de değildirler.

Bu sayılan şeylerin iki faydası vardır. Birinci faydası cinsel enerji Allah'ı rahatsız edecek kadar uyarılmaz. İkinci faydası hamile kalınan çocuklar, ilişki, Allah'ın adı anılarak yapıldığı için, sanki kan kurbanı yapılmış gibi Allah'a adanmış olurlar ve bu çocukların kontrolü daha rahat olur.

PEYGAMBERLERİN ANA RAHMİNE DÜŞTÜKLERİ İLİŞKİLER

TEVRAT - YARATILIŞ KİTABI BAP 5

- 3 **Adem 130 yaşındayken kendi suretinde, kendisine benzer bir oğlu oldu.** Ona Şit adını verdi.
- 4 Şit'in doğumundan sonra Adem 800 yıl daha yaşadı. Başka oğulları, kızları oldu.
- 5 Adem toplam 930 yıl yaşadıktan sonra öldü.

TEVRAT - YARATILIŞ KİTABI BAP 16

- 15 Hacer Avram'a bir erkek çocuk doğurdu. Avram çocuğun adını İsmail koydu.
- 16 **Hacer İsmail'i doğurduğunda, Avram seksen altı yaşındaydı.**

TEVRAT - YARATILIŞ KİTABI BAP 17

- 15 Tanrı, "Karın Saray'a gelince, ona artık Saray demeyeceksin" dedi, "Bundan böyle onun adı Sara olacak.
- 16 Onu kutsayacak, ondan sana bir oğul vereceğim. Onu kutsayacağım, ulusların anası olacak. Halkların kralları onun soyundan çıkacak."

17 İbrahim yüzüstü yere kapandı ve güldü. İçinden, “Yüz yaşında bir adam çocuk sahibi olabilir mi?” dedi, “Doksan yaşındaki Sara doğurabilir mi?”

18 Sonra Tanrı'ya, “Keşke İsmail'i mirasçım kabul etseydin!” dedi.

19 Tanrı, “Hayır. Ama **karın Sara sana bir oğul doğuracak, adını İshak koyacaksın” dedi, “Onunla ve soyuyla antlaşmamı sonsuza dek sürdüreceğim.**

20 İsmail'e gelince, seni işittim. Onu kutsayacak, verimli kılacak, soyunu alabildiğine çoğaltacağım. On iki beyin babası olacak. Soyunu büyük bir ulus yapacağım.

21 Ancak antlaşmamı gelecek yıl bu zaman Sara'nın doğuracağı oğlun İshak'la sürdüreceğim.”

22 Tanrı İbrahim'le konuşmasını bitirince ondan ayrılıp yukarıya çekildi.

Bunlara benzer ayetler yani Peygamberlerin ileri yaşlarda çocuk sahibi olmaları Tevrat'ta bol bol görülür. Dikkat edilirse görülür ki, En önemli peygamberler, Allah'ın en fazla fayalanıp, üzerinde gücünü ortaya koyabildikleri hep, Anne ve Baba'ları ileri yaşlardayken ana rahmine düşen çocuklardan oluyor. Tabii bunun istisnaları da olabilir fakat kural bu. Bunun bir nedeni var tabii.

Allah için genellikle en kutsanmış çocuklar, Anne ve babalarının cinsellikten yani cinsel zevkten uzak olarak ve kendi adını anarak ya da içlerinden ona konsantre olarak kurdukları ilişkilerden olan çocuklardır. Cinsel zevk ve ateşli, istekli bir birleşmenin olmadığı zamanlar cinsel enerji dediğimiz güç uyanmıyor. Bu durumda da Allah o ilişkiyi çok daha rahat gaspedip, kendi enerjisi ile dolduruyor. Gerçekler Kitabı, Birinci bölüm yorumlarında Meleklerin yaratılışlarından bahsettim. O bölümü hatırlamayan okuyuculardan bir daha göz atmalarını rica ediyorum.

Burada da aynen meleklerin yaratılışındaki işlem uygulanmaktadır. Belki Allah da, tıpkı Adem ve Havva'nın Bahçedeki ilk cinsel ilişkilerinde Şeytan'ın da iştirak etmesi ve bu ilişkiyi Kabil'in doğması gibi, Allah da kendi enerjisi ile ilişkiye iştirak ediyor. Ediyor veya etmiyor sonuç olarak bebeğe kendi enerjisinden, yuttuğu enerjilerin ruhsal varlıklarından bir ruh, kendisine bağlı ve rahatça anten olarak kullanabileceği bir ruh enkarne ediyor. Bunun rahat ve

başarılı olabilmesi için de ilişkinin zevkten uzak olması, cinsel enerji üretememesi gerekmektedir çünkü cinsel enerji ona zıt enerjidir.

İşte bu yüzden de, önemli peygamberler genellikle cinsel enerji üretemeyecek hale gelmiş, zevk almaktan uzak olan yaşlı ebeveynlerden oluyor. Yukarıda görülen Bap 17, Ayet 21'e dikkatinizi çekerim. İbrahim'in başka çocukları vardır fakat Allah İbrahim'in soyunu sürdüreceğini söylediği çocuğu Yüz yaşına gelmiş bir baba ile Doksan yaşındaki anneden yaptırıyor ve diğer çocukları değil de onu seçeceğini söylüyor. Seçeceği çocuğu anne ve baba daha gençken yaptırmıyor. Kuran, Tevrat, İncil buna benzer örneklerle doludur. Süleyman: Davut'un en küçük, oğlu. Yusuf: Kardeşlerinin en küçüğü. Babasının ihtiyarlığında doğuyor. Şit: Adem 130 yaşındayken doğuyor ve Allah çocukları soyu onunla sürüyor. Tabii çocuğun tam olarak Allah'a ait olması için ana, babanın ihtiyar olmaları bir kural değil. Gerekli adamalar ve zevksizlik sağlanırsa genç çiftlerden de Allah çocuğu doğabiliyor.

Aşağıdaki ayetler de Kuran'dan. Bu ayetler, peygamber soyunun özel Allah çocukları olduğunu ve yukarıda anlattığım şekilde hem bedenen, hem ruhen özel bir enerji ile birlikte olduklarını doğrulamaktadır.

"Gerçek şu ki, Allah, Adem'i, Nuh'u, İbrahim ailesini ve İmran ailesini alemler üzerine seçti; Onlar birbirlerinden (türeme tek) bir zürriyettir..."
(Al-i İmran Suresi, 33-34)

CİNSELLİK DÜŞMANLIĞI AYETLERİ

Allah cinsel enerjiden o derece huzursuz olmaktadır ki, Bir insana takım kontakta olabilmesi için bile o insanın, cinsel enerji uyaran bir ilişkisinden sonra bir süre geçesi gerekmektedir.

TEVRAT ÇIKIŞ KİTABI - BAP 19

14 Sonra Musa dağdan halkın yanına inip onları arındırdı. Herkes giysilerini yıkadı.

15 Musa halka, "Üçüncü güne hazır olun" dedi, **"Bu süre içinde cinsel ilişkide bulunmayın."**

16 Üçüncü günün sabahı gök gürledi, şimşekler çaktı. Dağın üzerinde koyu bir bulut vardı. Derken, çok güçlü bir boru sesi duyuldu. Ordugahta herkes titremeye başladı.

17 Musa halkın Tanrı'yla görüşmek üzere ordugahtan çıkmasına öncülük etti. Dağın eteğinde durdular.

Yukardaki ayetlerde görüldüğü gibi Musa kavmini Allah'ın huzuruna çıkaracaktır fakat kavmin bunun için, huzura çıkma zamanına kadar cinsel ilişki kurmamasını istemektedir. Aşağıdaki ayetler de Zevk için yapılan ve çocuk üretme amaçlı olmayan ilişkilerin Allah'ı kızdırdığını gösterirler.

TEVRAT YARATILIŞ KİTABI - BAP 38

6 Yahuda ilk oğlu Er için bir kadın aldı. Kadının adı Tamar'dı.

7 Yahuda'nın ilk oğlu Er, RAB'bin gözünde kötüydü. Bu yüzden RAB onu öldürdü.

8 Yahuda Onan'a, "Kardeşinin karısıyla evlen" dedi, "Kaynı olarak ona karşı sorumluluğunu yerine getir. Kardeşine soy yetiştir."

9 Ama Onan doğacak çocukların kendisine ait olmayacağını biliyordu. Bu yüzden ne zaman kardeşinin karısıyla yatsa, kardeşine soy yetiştirmemek için menisini yere boşaltıyordu.

10 Bu yaptığı RAB'bin gözünde kötüydü. Bu yüzden RAB onu da öldürdü.

CİNSEL ENERJİDEN UZAK OLMAK

Müslümanlık'la birlikte Allah cinsel enerjiden uzak kalmanın yeni yöntemlerini de geliştiriyor. Bu da insanın üzerinde kalan Cinsel enerjinin hemen temizlenmesidir. Her ne kadar Arabın dininde yani Müslümanlıkta zevk alınacak, cinsel enerji üretecek ilişkiler yasaksa da insana Şeytan tarafından verilen ya da Şeytan tarafından kilitleri açılan cinsel istek ve zevk duyguları ile mücadele edebilmek kolay değil. Allah ne kadar yasak ve kural koyarsa koysun insan, tam bir kul bile olsa içgüdüsel itilimlerine yeniliyor ve cinsellikten zevk alıyor. Müslüman kadının aslında bu işlerden zevk almaması gerekiyor. Bunu aşağıda da göreceğiz, fakat insan içgüdüüne engel olmak kolay değil. Sıradan kullar bu işi yani ilişkiyi sadece Allah için gerçekleştirmeyi pek hiç beceremiyorlar. Bu yüzden Müslümanlıkta bir abdest alama, Gusletme kuralı vardır. Bir insan cinsel ilişki kurduğu zaman, pisliklerin en pisine bulaşmış sayılıyor ve onun yıkanması ve daha önemlisi, niyet ederek, Allah rızası için yıkanması ve Allah'ın adını anarak farkında olmadan cinsel enerjiden temizlenmesi gerekir.

İslami geleneklere göre bir insan elini bir öbek dışkının içine soksa sadece elini yıkaması ve namaz abdesti denilen el, kol, ayak yıkama, başı sıvazlamak ve burnuna su çekmek gibi kısmi el, ayak yıkaması ile temizlenir. Altına kaçırın bir Kimse bile sadece pisliği yıkayıp Namaz abdesti alabilir fakat cinsel ilişki o derece pistir ki , mutlaka onun pisliğinden kurtulmak için niyet ederek hemen, ilişki biter bitmez yıkanmak gerekir. Aksi takdirde insan Cenabet olur.

CENABET

Cünüplük. Gusül (boy abdesti) almayı gerektiren durum. (Bkz. Cünüb)

Soğuk, sıcak dedin abdest almadın, Dünyâya daldın, namaz kılmadın. Cenâbet gezip gusül etmedin, Derse Allah, sen ne cevap verirsin? (M. Sıddîk bin Saîd)

(İhlas Holding. Dini Sözlük)

GUSL

Boy abdesti. Cünüb olan her kadın ve erkeğin, hayz (âdet) ve nifası (lohusalık hâli) sona eren kadınların ağzı ve burnu ile birlikte, iğne ucu kadar kuru bir yer kalmayacak şekilde, bütün bedenini yıkaması.

Kirlenince çabuk gusül abdesti alın! Çünkü (herkesin yanında bulunan) kirâmen kâtibîn melekleri cünüb gezen kimseden incinir. (Hadîs-i şerîf-Ey Oğul İlmihâli)

(Buradaki ifadeye dikkatinizi çekmek isterim. "**Kirlemek!**" Adamlar cinsel ilişkiyi kibarca anlatabilmek için bir söz arıyorlar ve buldukları kelime "**Kirlenmek**". Çok yaşasın bu, Ey Oğul İlmihali'ni yazanlar, hazırlayanlar, basan ve satarlar. Yukaraki, Allah'ın cinsel enerjiden rahatsız olması konusunu, meleklerin cinsel enerjiye bulaşmış kimselerden uzak durması ile ne güzel onaylıyorlar. Pekiyi neden? Allah her şeye Kaadir ise, insanı o yarattı ise neden bu derece pis şekilde üreyecek şekilde yarattı?. daha temiz bir şekilde yaratmak elinden gelmiyormuydu yoksa?)

Gusül abdesti almaya kalkan bir kimseye, üzerindeki kıl adedince (yâni pekçok) sevâb verilir. O kadar günâhı affolur. Cennet'teki derecesi yükselir. Guslü için ona verilecek sevâb, dünyâda bulunan her şeyden daha hayırlı olur. Allahü teâlâ meleklerle, bu kuluma bakınız! Gece

üşenmeden kalkıp, benim emrimi düşünerek, cünüblükten guslediyor, temizleniyor. Şâhid olunuz ki, bu kulumun günâhlarını afv ve mağfiret eyledim buyurur. (Hadîs-i şerîf-Gunye)

(Tabii bu ifaeler de tam bir sapıklık. Din komisyoncusu sanki elinde ses kayıt aracı ile Allah'ın çenesinin dibinde duran bir paparazzi. Tamam anladık. Muhammed Mirac yaptı. Allah'ın huzuruna çıktı. Çıktı da, kendi demesi ile bayılıp kaldı. Bu kadar çok Allah, sözünü, meleklerle Allah'ın konuşmasını ne zaman kaydetti bu adam. Böyle Allah konuşmaları ile ilgili o kadar hadis var ki, sanırsınız Muhammed, Miraç sırasında Allah'ın oturduğu koltuğun altına casus mikrofona yerleştirmiş de her an kayıt yapıyor. Bu dönemde yaşasa Muhammed'i kesin MIT'e filan bırakmazlar, CIA ajanı yaparlardı. O dönemlerde, böyle aletler varmıydı? Gene de önemli olan böyle Müslüman'ı gaza getirici sözlerin Anadolu Keloğlanı zekası ile uydurulması değil. Adamların bakış açılarını belli etmeleri.)

Namazın doğru olması için, abdestin ve guslün doğru olması lâzımdır. (İbn-i Âbidîn)

Kâfir, müslüman olunca gusl abdesti alması müstehâbdır, sevâbdır. (İmâm-ı Rabbânî)

(İhlas Holding. Dini Sözlük)

Allah cinsel enerjiden o derece rahatsız olmaktadır ki, Bu kötü pislikten temizlenmemiş bir kimsenin, Kuran'ı okuması bir yana dokunması bile yasaktır. Cenabet kişi Allah'ın adını bile anamaz. Dua edemez. Allah'a yönelik hiçbirşey yapamaz. Yere basması bile günahdır derler.

ABDEST'İN GERÇEK ANLAMI

İster Namaz abesti, ister gusl abesti olsun, abdest alınırken tabii ki, yıkanan bölgedeki kir ve pis sayılabilecek şeyler yıkanıp, atılır. Fakat abdestin amacı sadece pislikten arınmak değildir. Abdest almak tıpkı bir manyetizörün, bir kimse veya cismi manyetize etmesi, bir şifacının, hastanın üzerinden ellerini geçirerek ona şifa vermesi gibi bir ruhsal temizleme işlemidir. Kişi abdest almaya başlarken Allah adına niyet eder ve abdest alır. Bu niyeti vasutasıyla da fiziksel bir temizlenme değil de psişik bir arınma sağlamış olur. Burada Su,

temizlemeyi sağlayan etkendir ve maddi olduğu kadar manevi bir temizleme aracıdır. Her Müslüman su olmayan yerde teyennüm ismi verilen, eli toprağa dokundurup, sonra vücudu suvazlayarak yapılan abdest tarzını bilir. Amaç ruhsal bir arınma, üzerinden yabancı enerjileri kovma işlemi değilse teyennüme de gerek olmazdı. Allah veya Muhammed mesela, "Su yoksa ibadetinizi öyle yapın, su bulunca da bulur bilmaz abdest alın." diyebilirdi. Halbuki abdestte aranan tek şey Niyet etmek yani psişik bir temizliktir.

Günlük hayat içinde insan bir çok enerji ile karşılaşır ve karışır. Abdest bunların arındırılmasıdır. Gusletmekten de amaç, sadece cinsel organları temizlemek değildir. Amaç kişinin üzerindeki cinsel enerjiyi def etmektir. Cinsel ilişkiden sonra insan istediği kadar yıkansın. isterse cinsel organlarının içini dışını laynar sularla haşlasın. Şayet gusl etme niyeti ile yıkanmamışsa bunun dinen hiç bir değeri yoktur.

ÖNEMLİ BİR NOKTA

Şimdi bir çok kimse Hıristiyan ve Yahudilerin abdest almadıklarını bu durumdada Allah'ın baskı ve etkisinden daha uzak olmaları gerektiğini ve en önemlisi de durumun böyle olmadığını düşüneseklerdir. Bu durumda da, buradananlattığımız şeyler onların gözündetutarsızdurumadüşeceklerdir. Bu noktaya açıklık getirmek gereklidir.

Hıristiyan ve Yahudiler abdest almasalar bile onların da kendilerine göre arınmaları bilerek veya bilmeyerek vardır. Ayrıca dikkat edilmesi gerekir ki bu dinlerin içinde Allah için insan öldürmeye en hevesli, en kanlı din Müslümanlıktır. Gene dikkate dilmelidir ki en depresyonlu din de Müslümanlıktır. Ayrıca Yahudi ve Hıristiyanların içlerindeki en radikal, en yobaz kesimler Müslümanlıktan farklı değildir. İsrail'de fanatik bir kesim ayrı mahallelerde yaşrlarlar. Onların semtlerine çalışan otobüsler bile farklıdır. Bu otobüslere kadın ve erkek ayrı kapılardan inip, binerler ve yan yana oturamazlar. Müslümanlıktaki aynı harem selamlık olayı onlarda da vardır.

Bir diğer önemli nokta da batı dünyasının durumudur. Batı, Müslüman ülkelerden çok ileridir. Bu ileri oluş ancak kilisenin etkisinden çıkmak ve Tanrının şeriatından uzaklaşmaktan sonra olabilmıştır.

Arık içinizi kararttığımı biliyorum ama bir de Zina sözünün anlamını görelim.

ZİNA

1. Âkıl ve bâliğ olan (akıllı, ergenlik çağına ulaşmış) kadın ve erkeğin aralarında nikâh olmadan gayr-i meşrû münâsebette bulunmaları. Allahü teâlâ âyet-i kerîmede meâlen buyurdu ki: De ki: Geliniz size Rabbiniz neleri harâm etmiştir, okuyayım. "O'na hiçbir şeyi ortak koşmayın, anaya babaya iyilik edin, fakîrlik yüzünden çocuklarınızı öldürmeyin. Sizin de onların da rızkını biz veririz. **Zinâ gibi kötülüklerin açığına da, gizlisine de yanaşmayınız.** Allah'ın muhterem kıldığı canı haksız yere öldürmeyin." İşte bu yasaklara riâyet etmeyi (uymayı) Allahü teâlâ size tavsiye etti. Olur ki, düşünür ve akıl erdirirsiniz. **(En'âm sûresi: 151)**

Mü'minlere söyle, yabancı kadınlara bakmasınlar ve zinâ etmesinler. Mü'min kadınlara da söyle, onlar da yabancı erkeklere bakmasınlar ve zinâ etmesinler. **(Nûr sûresi: 30, 31)**

Zinânın dünyâda üç fenâlığı vardır: Biri, güzelliği ve parlaklığı giderir. İkincisi fakîrliğe sebep olur. Üçüncüsü, ömrün kısalmasına sebep olur. Zinânın âhiretteki üç zararına gelince; Allahü teâlânın gadabına sebep olur. İkincisi suâlin, hesâbın fenâ geçmesine sebep olur. Üçüncüsü, Cehennem ateşinde azâb çekmeye sebep olur. (Hadîs-i şerîf-Mektûbât-ı Rabbânî)

(Herşeyden önce yukardaki "Gadap" kelimesine bakıp da yanlış yazdığımı annetmeyin. Bu Arap tohumları Araplaşmaya o kadar meraklılar ki, "Gazap" sözünü bile herhalde daha Arap olursa, daha sevap olur diye "Gadap" şekilde yazıyorlar. Şimdi, bu hadisi yazan Rabbani haltetmiş. Eğer Muhammed gerçekten bunları demişse o da halt etmiş. Başkalarını bilmem ama en azından ben ömür boyu zina etmiş biriyim. Hiç de güzelliğim, parlaklığım gitmedi. Zaten gitse kim yüzüme bakar ki, zina edebileyim. Bir de, Zina ettikleri için ömürleri kısalan, yüz yaşına gelmiş, Müslüman olmayanarı sık sık görüyoruz. Samimi bir soru bu saçmalıkları dinsel gerçekler diye okuyan zavallılar, bu açığöz Keloğlan gazlamasına gerçekten inanıyorlarmı acaba? Muhammed'in kendi karısı zina etti. Güzelliği parlaklığı gideceğine daha da artmış olmalı ki Muhammed onu boşayamadı '**Ayşe'nin gerdanlığı olayı.**' Ayrıca zina fakirliğe

sebepe olmuyor. Muhammed'in devrinde de günümüzde de en zenginler nedense, zina edenler.)

Kadınlardan istenen üçüncü şart zinâ etmemektir. **Bu şartı, yalnız kadınlardan istemek, bu günâhın hâsıl olması, çok defâ onların râzı olmalarına bağlı olduğu içindir ve kendilerini gösterdikleri içindir. O hâlde bu günâhın ilk sebebi onlardır.** Bu işte, onların rızâları mûteberdir. Bunun için, **bu amelden (işten), kadınların daha kuvvetli men edilmeleri îcâb etti. Bundan dolayı Allahü teâlâ Kur'ân-ı kerîmde bu günâhta kadını erkekten evvel söyledi ve "kadına ve erkeğe yüz sopa vurunuz" buyurdu.** Bu günâh insana, dünyâda ve âhirette zarar verir ve bütün dinlerde yasak ve çirkin olmuştur. (Ahmed Fârûkî)

(Burada da enfes bir kadın düşmanlığı görüyoruz. Gördüğünüz gibi Müslüanlık hakkında onu kötileyici birşey bulmak için kafa yormaya gerek yok. Biraz kafası çalışan bir kimsenin, onların kendi kitaplarını okuması yeter. İşin en komik yanı, Kadın Müslümanlar da bu saçmalıkları görüp, okuyorlar. Bunu okuyup da görememeleri herhalde **"Dikey Kedi, Yatay Kedi"** meselesidir.)

Zinâ, fâiz, yalan gibi her dinde harâm olan bir şey için, helâl olsaydı da ben dahi işleseydim diye temennî eder ise, bu dahi küfürdür, îmânı giderir. (Kutbüddîn-i İznikî)

2. Harâma bakmak.

Gözler de zinâ yapar. (Hadîs-i şerîf-Ebû Dâvûd)

(İhlas Holding. Dini Sözlük)

ZİNA NEDEN YASAKTIR

Kendileri ne derseler, desinler zinanın yasak olmasının en büyük nedeni cinsel enerjidir. Çünkü zina kural dışı bir ilişkidir. Zevk için yapılır. Aileyi sürdürmek, Allah'a kul yetiştirmek için değil. Zevk için yapılan bir cinsel ilişki de, cinsel enerji üretir ve bu ilişkiden çocuk olursa o çocuğun üzerinde Allah'ın etkisi çok azdır.

ALLAH ERKEKSİ YAPIDA MI?

Gerçekler Kitabı, birinci bölümünde de anlatıldığı gibi Allah erkeksi yapıda da değil. O, "Teklik" konusuna o derece takmış durumda ki, erkeksiliğe de düşmandır. Erkeksi olsaydı kendi yapısında bir de dişisellik olacaktı. Allah bu tür denge unsurlarını yok etmiştir. Bu yüzden dengesiz bir enerjidir. O tek olmak ister. Bu isteği kendisindeki erkeksilik ve dişisellik vasıflarından bile baskındır. Bu yüzden de bütün o vasıfları kendisinde yok etmiştir. O erkeksi vasıflardan da nefret eder. Bunun bir göstergesi de Sünnet olmaktır.

Sünnet olmak yani erkeğin cinsel organın ucundaki deriyi kesip atmak, Allah'a yakın olmak için sembolik olarak cinsel organı atmaktır. Bu onun özel logosu gibi bir şeydir.

TEVRAT YARATILIŞ KİTABI - BAP 17

9 Tanrı İbrahim'e, "Sen ve soyun kuşaklar boyu antlaşmama bağlı kalmalısınız" dedi,

10 "Seninle ve soyunla yaptığım antlaşmanın koşulu şudur: Aranızdaki erkeklerin hepsi sünnet edilecek.

11 Sünnet olmalısınız. Sünnet aramızdaki antlaşmanın belirtisi olacak.

12 Evinizde doğmuş ya da soyunuzdan olmayan bir yabancından satın alınmış köleler dahil sekiz günlük her erkek çocuk sünnet edilecek. Gelecek kuşaklarınız boyunca sürecek bu.

13 Evinizde doğan ya da satın aldığınız her çocuk kesinlikle sünnet edilecek. Bedeninizdeki bu belirti sonsuza dek sürecek antlaşmanın simgesi olacak.

14 Sünnet edilmemiş her erkek halkının arasından atılacak, çünkü antlaşmamı bozmuş demektir."

22 Tanrı İbrahim'le konuşmasını bitirince ondan ayrılıp yukarıya çekildi.

23 İbrahim evindeki bütün erkekleri -oğlu İsmail'i, evinde doğanların, satın aldığı uşakların hepsini- Tanrı'nın kendisine buyurduğu gibi o gün sünnet ettirdi.

24 İbrahim sünnet olduğunda doksan dokuz yaşındaydı.

25 Oğlu İsmail on üç yaşında sünnet oldu.

26 İbrahim, oğlu İsmail'le aynı gün sünnet edildi.

27 İbrahim'in evindeki bütün erkekler -evinde doğanlar ve yabancıardan satın alınanlar- onunla birlikte sünnet oldu.

TEVRAT YARATILIŞ KİTABI - BAP 21

3 İbrahim Sara'nın doğurduğu çocuğa İshak adını verdi.

4 Tanrı'nın kendisine buyurduğu gibi oğlu İshak'ı sekiz günlükken sünnet etti.

Görüldüğü gibi Sünnet olmak Yahudiler'de İbrahim dönemineait bir gelenek. Tabii, Sünnet geleneği sadece Yahudilere ve sonra da Müslümlara emredien birşey değil. Sünnet olan birçok kavim var. Eski Mısırlıların da sünnet oldukları ve sünnet olmayan kavimleri de aşağı ve barbar gördükleri bir çok araştırmacı tarafından belirtilir. Musa, peygamberliğinden önce Firavun'un sarayında iken sünnetsiz olması yüzünden aşağılanmış ve onunla aly edilmiştir. Tevrat'ta sünnet olmak tam bir emir olarak vardır fakat Kuran bundan bahsetmez bile. Bunun Müslümanlar için de gerçek bir tanrı emri olduğunu kabul ediyorum. Öyle çıkıp da, "Müslümanlar bu Yahudi geleneğini aldılar." demiyorum. Bu Allah emridir ama sebebi sadece cinselliği sembolik olarak yok etmek ve Allah'a kan kurbanı.

SÜNNET OLMAK

Çocuğun sünnet derisinin çepeçevre kesilmesi. Hitân.

Çocuğu sünnet ettirmek Peygamber efendimizin mühim sünnetlerindedir. İslâmiyet'in şîârı, alâmeti ve nişanıdır. Çocuğun sünnet olma yaşı kesin bildirilmemiştir. Yedi ile on iki yaş arası en iyisidir. Sünnet ederken, topluca yüksek sesle bayram tekbîr i söylenir. Sünnet olmayanlarda çeşitli hastalıklar olur. (Alâüddîn-i Haskefî)

(Şimdi sünnetsiz olan, Müslüman veya Yahudi olmayan bütün ülkeler, Müslüman ülkelerden daha fazla çeşitli hastalıklardan kırılıyorlar değilmi? Hiç de değil. Asıl Müslüman ülkelerde sağlık sorunları göğe ulaşmış durumda. İşte bir tane daha açığız Keloğlan korkutması. Müslümanlar aptal ya. Nasıl olsa yerler.)

Resûlullah efendimiz doğduğu zaman, göbeği kesilmiş ve sünnet olmuş görüldü. (İmâm-ı Kastalânî)

(MUHAMMED YAHUDİ Mİ?)

Sünnet Müslümanlık'tan önce Yahudi geleneği ya. Bu İmam-ı Kastalani ve İhlas Holding'in dini sözlüğünü hazırlayanlar Muhammed'in, ya doğuştan Yahudi olduğunu, ya da Yahudi geleneklerine uygun olarak doğar doğmaz sünnet edildiğini, yani Yahudi aileden gelen bir Yahudi olduğunu söylüyorlar. Aslında Akla yakın da. Peygamber soyu hep aynı. Özel soy. Neden durup durup da, aniden bir Araba peygamberlik verilsin. Bu bütün dinler tarihinde ilk defa oluyor. Muhammed'in ailesi Allah tarafından planlı olarak Arapların içine sızdırılmış, bir ,iki nesil gizlenip, çevreye Yahudilikleri unutturulmuş olamaz mı? Bu gerçeğin ortaya çıkmasına yardımcı olan İhlas Holding'e teşekkürler. Artık İslam teröristleri sanırım Yahudilere saldırmaktan vaz geçerler.)

Îmâna gelen yaşlı adamın sünnet olması şart değildir. Hiç olmasa da olur. (Abdülganî Nablüsî)

(İhlas Holding. Dini Sözlük)

MUHAMMED'İN CİNSELLİĞİ

Şimdi bir çok Kurnaz Keloğlan çıkıp bütün bu yazdıklarımın asılsız olduğunu söylerler. Onlar buna ispat olarak en başta Muhammed'in otuz kadınla evli olduğunu söylerler (Tabii abarttım. Otuz kadın değil. Cariyelerle beraber sayı Otuz olur herhalde.) Tabii ki, bazı hadis ve rivayetleri de hatırlatırlar. Muhammed her gece bütün kadınlarla yatarmış. O Otuz erkek gücüdeymiş. Yakınları hep bunu böyle anlatırlarmış. Bir kere bu yalan. Muhammed bütün karılarıyla ve cariyeleri ile değil bazı tercih ettikleri ile daha çok yatarmış. hatta en çok ayşeyi tercih ettiği için diğer karıları, cinsel tatminsizlikten isyan etmişler. Fakat haydi yukardaki iddiayı doğru kabul edelim. Bir gecede kaç saat var? Oniki saat olduğunu kabul edelim de ortalama olsun. Muhammed'in hiç uyumadığını ve yemek yemek, tuvalet ihtiyacı için zaman ayırmadığını varsayalım. Ne de olsa Allah onu ayakta tutar. Uyumadığını da kabul edelim. Allah ondan uyku ihtiyacını kaldırmıştır. Ve en önemlisi namaz, ibadet, zikir, vahiy almak gibi şeylere de boş verdiğini ve kendisini sadece bir seks makinası olarak gördüğünü kabul edelim. Otuz kadını dolaşmak için, kadın başına yarım saat ayırsa günde onbeş saate ihtiyacı vardır.

Bu durumda otuzu, onikiye bölelim. Kadın başına 24 dakika düşer. Yer değiştirme, eş değiştirme filanla birlikte kadın başına ilişki süresi on dakikayı

bulmaz. Cinsel ilişki süresi on dakika olan bir erkek ise cinsel açıdan güçlü değil, olsa olsa tatminsiz bir zavallıdır. Ayrıca on dakikada, bir kadın orgazm olamaz, zevk filan alamaz.

Şimdi şaka bir yana işin gerçeğine bakarsak, Allah cinsel enerji istemez fakat kendi Din komisyoncularına da bazı ayrıcalıklar tanıyabilir. Ayrıca önemli olan ilişkide zevk alınmamasıdır. İlişkinin olup, olmaması değil. Tamam belki Mihammed zevk alıyordu fakat yattığı kadınlar ve çocuklar da acaba zevk alıyorlardı ya da ne kadar alıyorlardı. Bence, Muhammed'in haremde çok az cinsel enerji vardı.

TÖRENSEL CİNSELLİK

(GK II:19) Cinselliğin, Şeytan'a adanan törenlerde toplu olarak uydulanmasından ve kişisel yapılmasından bahsetmektedir. Seks ne şekilde yapılırsa yapılsın, Şeytan'a ulaşması ve ona güç veren şeylere katkı yapması, bir ifade ile, ona sunu olması ve tepki olarak da, Şeytan'dan enerji alınması için, cinsel enerji üretmelidir. Cinsel enerji üreten bir seks ilişkisi aynı zamanda Allah'ı da iter. Bu enerji yok olmadan kişi Allah veya YHVH, adı ne olursa olsun, onun etki alanının dışında kalır. Cinsel enerjinin uyarılması için de mutlaka her iki tarafın da zevk alması gerekmektedir. Yukarıda da belirtildiği gibi, bir tarafın isteksiz olduğu, zevk almadığı, görev olarak veya menfaat karşılığı yaptığı cinsel ilişki, cinsel enerji üretmez. Tecavüzler veya sadizm vasıfları taşıyan ilişkiler de enerji üretmezler. Bununla beraber şunu da söylemek gerekir ki, iki tarafın da zevk aldığı, kendisini bütün zincirlerden hür bıraktığı ve isteyerek yaptıkları sadist ilişkiler de cinsel enerji üretirler.

Eşcinsel ilişkiler Şeytan açısından hoş görü ile karşılanırlar. Bu konudaki hükümler açıktır. Herkes kendi içinden gelen ne ise onu yapmalıdır. Kimse kimsenin cinsel isteklerine karışamaz ve ayıplayamaz fakat eşcinsel ilişkiler sadece duyulan zevk açısından, zihinsel enerji sayılabilecek bir enerji üretirler ve kişiler zevk aldıkları için gene Tanrı'nın gücünü uzak tutarlar. Hatta Şeytan'a da ulaşırlar fakat cinsel enerji dediğimiz şeyi tam olarak üretmezler. Çünkü erkek, erkekle veya kadın, kadınlardır.

Burada pozitif ve negatifi olumlu, olumsuz, iyi, kötü anlamlarında kullanmıyorum. Tıpkı elektirikteki anlamı ile kullanıyorum. Pozitif ve pozitif

enerji üretmez aynı şekilde, negatif ve negatif de enerji üretmez. Enerji için mutlaka Pozitif ve Negatif yani, dengeli enerjiler gerekir. Eşcinsel ilişkilerde ise cinsel enerji dengesi yoktur ve açıkçası eşcinsel ilişki Şeytan'dan çok Allah'a yakınlaştırabilir. Bunun olmasını önleyen tek şey eşcinsel ilişkinin zevk için yapılması ve zihinsel engelleri yani Allah'ın koyduğu zihinsel engelleri yıkmasıdır. Buyüzden de Şeytan tarafından onay ve destek görür.

Eşcinsel ilişkilerin cinsel enerji uyarmamasına veya çok az uyarmasına rağmen karşı cinsler arasındaki Oral ve Anal seks ilişkileri bunun dışındadır. Cinsel enerjiyi uyaran ve enerji dengesini sağlayan şey, karşı cinslerin bir arada olmalarıdır. İlişkinin hangi yoldan gerçekleştirildiği değil.

CİNSEL TECAVÜZ ALLAH'A YAKINLAŞTIRIR

Tecavüz ister karşı cinsler arasında, isterse eşcinsel anlamda olsun, mutlaka ve mutlaka kişileri Allah'ın etki alanına sokar. Bu gibi şeyler Allah tarafından yasaklanmış görünmekle birlikte aslında onun tarafından belli edilmeden desteklenir ve teşvik edilir. Müslümanların savaşta ele geçirdikleri kadın ve erkelere tecavüz etmeleri normaldir.

Kadınlara yapılan tecavüzleri yanısıra erkeklere yapılanlar da desteklenir. Hatta Allah, insanların bilinçaltılarını besleyerek eşcinselliği devamlı olarak canlı tutar. Bu yorumların birinci kısmında Kuran'da yapılan Cennet tasvirlerinden ve Cennet'te oğlancılığın günah olmayacağını ima eden ayetlerden bahsettim. Bu gibi şeyler Müslümanlarda oğlancılığı ve oğlancılık fikirlerini canlı tutar. Başta Afganistan ve İran olmak üzere Müslümanlığın en yobazca uygulandığı ülkelerde, Eşcinsellik son derece yaygındır. İran'daki din komisyoncuları olan, her molla'nın dört beş tane oğlanı vardır. Araplar da bu işe çok düşkündürler. Neden?

ÜÇ SORU VE CEVAPLARI

- 1 - Allah, neden eşcinselliği yasakladığı halde destekler?
- 2 - Neden, müslüman ülkelerde bu gibi şeyler çok yaygındır?
- 3 - Allah, bu gibi şeyleri hangi yöntemlerle destekler?

Burada ortaya attığım, Allah'ın bu gibi şeylere destek göstermesi ve bunların kişiyi Allah'a yaklaştırmaları bir çok kişide hatta kendisini satanist zanneden

bir çok kişide bile tepki uyandıracak ve inanılmaz, hatta yukardaki üç soru bile son derece saçma görünecektir. Fakat bunlar doğrudur. Dilerseniz önce eşcinsellik konusunu ele alalım.

Müslüman, Hıristiyan ve Yahudi dinlerinde eşcinsellik kesin ve çok büyük günahı olan bir yasaktır. Gene de ben, Müslüman ülkelerde bir erkekle seks yaptığı için taşlanarak öldürülen bir sürü kadın duydum. Buna karşılık eşcinsellik suçlaması yüzünden taşlanarak öldürülen hiç kimseyi duymadım. Tamam belki bu da vardır, olmuştur, fakat ben duymadım. Belki de bu ceza, eşcinsellere, medyada görülüp, balleklerde iz bırakacak kadar çok uygulanmıyor. belki hiç uygulanmıyor. Neticede Müslümanlık kütüphanesinde hadisinden akla gelen her hurafeye dair, her alanda recmedilen yani taşlanarak öldürülen kadın ve erkeklerden bahsedilir, tarihsel olaylar nakledilir fakat, gene ben cahilliğimden bilmeyebilir veya görmemiş olabilirim, hiç, eşcinsellik yüzünden taşlanan ya da taşlanarak öldürülmek tehlikesi ile karşı karşıya kalıp da sonradan affedilen insanlara dair hikaye göremedim. Bu durum, Müslüman ülkelerde eşcinselliğin ne derece yaygın olduğunu bilince oldukça anlamlı görünmektedir.

1 - Allah, neden eşcinselliği yasakladığı halde destekler?

Şimdi birinci sorumuzu ele alalım. Allah eşcinselliği kesin olarak yasaklamıştır. Buna karşılık yeterli imkan verilerek eşcinsellik neredeyse resmi hale getirilmiş ve Cennet'teki gılmanlar, hizmet eden güzel, inci gibi gençler'den bahseden ayetlerle de canlı tutulmuştur. Allah eşcinselliğin olmasını ister fakat bu onun hoşgörüsünden değildir. Şimdi dinde ne kadar yasak olduğunu bilerek, eşcinsel ilişki kuran iki insanın kafalarındaki durumu değerlendirelim. Bu ilişkiyi gerçekleştiren kişilerin ikisi de büyük bir günah işlediklerini bilmektedirler. Bilinçaltıları ve bilinçleri suçluluk duygusu ile doludur. Suçluluk duygusu ise, Allah'ın beslendiği, istediği duygulardan biridir.

Kul suç işleyecek ki, günahını affettirmek için devamlı olarak ona dua edecek, af dileycek. yerlere kapanacak. Bu duygu ile günlerce yaşayacak ve devamlı olarak Allah'ın istediği negatif zihinsel enrjiyi üretecek. Sonra dayanamayıp, yine yapacak Yine af dileycek. Sonunda bu işe alışıp, boş verecek fakat bilinçaltı gene de bu büyük günahla dolu olacak. Eşcinselliğe vaz geçilmez şekilde alışıp, hayatlarını yaşayanlar da önce bilinçaltı olark negatif durumda olacaklar. Sonra, çevredeki yeni insanları eşcinselliğe teşvik edecekler ve

suçluluk duygusu taşıyan kimseler çoğalacak. Bundan da Allah'ın beslenmesi atacak. **Yani, amaç bir şeyi yaptırmamak değil. Suçluluk duyurarak, yasakları çiğneyerek yaptırtmak.** Ayrıca zaten eşcinsel ilişki fazla bir cinsel enerji üretmez ki, bu enerji Allah'ı rahatsız eder. İnsanların cinsel istek ve zevklerini eşcinsel ilişkilerle tatmin etmeleri ve karşı cinsle sadece üremek için, zevk almadıkları birleşmelerde bulunmaları Allah için en ideal durumdur. Bu şekilde cinsel enerji yok olur.

Hıristiyan kilisesinde de durum aynıdır. Bugün Vatikan'daki rahiplerin yüzde doksanı eşcinsel ilişkiler içindedirler. Geceleri uyurken rüyalarına kadın girmesin, uykuda boşalma olmasın diye cinsel organlarına haç koyup uyuyan rahiplerin, birbirlerine takıldıkları zaman nasıl sabahlara kadar dualar ettiklerini, tamamen tanrıya yönelerek ona nasıl da tam istenilen negatif zihinsel enerji gönderdiklerini düşünabiliyormusunuz? Tabii Hıristiyanlıkta bir de rahibeler var. Onların arasındaki ve müslümanlıkta haremde istiflenip de ayda veya iki ayda bir, o da on dakika filan cisellik yaşayan kadınların başka çareleri varmı. Onlarda aynı şekilde ve aynı suçluluk duygularında.

İŞİN TECAVÜZ ŞEKLİ

Eşcinselliğin tecavüz şekli kadınlar arasında daha az olmakla birlikte erkekler arasında çok sıktır. Allah açısından bu şekil daha makbuldür çünkü Tecavüz edenin suçluluk duygusunun yanısıra tecavüze uğrayanın hem suçluluk duygusu, hem cinsel kompleksleri, hem depresif durumları, kafa karışıklığı Allah için en mükemmel negatif duygu enerjisidir. Tecavüze uğrayan kimse zamanla eşcinselliğe alışsa bile bilinçaltı yukarda anlatılan olumsuzlukları korur. Ve de en önemli nokta. İster isteyerek, ister bir tecavüz sonucu eşcinsel ilişkilere alışan kimseler yaşadıkları zaman cinsellikleri kalmayınca Allah'ın en büyük taraftarı olurlar. Hepsi kendilerini dine vererek, ölümlerine kadar ibadetlerini eksiksiz yerine getiriler ve devamlı af dilerler. Tabii bu da Allah için tatlının üzerindeki kaymak gibi oluyor. Türkiye'de mesleği bıraktıktan sonra kendisini ermiş ilan eden, dualar eden ve hatta büyücülük yaparak para kazanmaya çalışan bir çok eski eşcinsel vardır.

KADINLAR İÇİN DURUM FARKLIMI?

Tabii ki, hayır. Kadınlar da artık cinsel dürtüleri kalmıyacak kadar yaşlanınca kendilerini Allah'a bırakırlar. Kadınlar hatta eşcinsel olmasalar bile şayet

serbest seks yaşamışlarsa ve profösyönel ilişkilere girmişlerse tamamen bu kalıba girerler. Hatta ismini burada anmak istemediğim beyaz perdenin eski bir seks sembolü de birisi ile evlenip, mesleği bıraktuktan sonra, aradan da zaman geçip, iyice yaşlanınca kendisini ermiş, evliya ilan edip, başına bir sürü mürid toplamıştır.

KADINDA KARŞI CİNSİN TECAVÜZÜ

Tecavüze uğrayan kadınların psikolojileri çok daha kötüdür. Tabii kadınlarda eşcinsel tecavüz daha ender görülen ve zor bir şey olmadığından dolayı burada erkekler tarafından tecavüze uğrayan kadınlardan bahsediyorum. Bu da Allah için makbul fiillerden biridir.

Tecavüz eden erkek belki fazla bir suçluluk duygusu taşımaz fakat uyandırdığı vahşi ve saldırgan zihinsel enerji gene istenen birşeydir. Bu gibi duyguları uyararak tecavüz eden erkek, o zamana kadar dışında kalmış veya fazla etkilenmemiş de olsa bu aktivitesi ile Allah'ın tesir dalgasına kapılır ve bundan kolay kolay kurtulamaz.

Kadına gelince. Allah belki de her kadının bir şekilde cinsel tecavüze uğramasını da isteyebilir çünkü tecavüze uğrayan kadın işlem sırasında cinsel enerji üretmediği için ilişki zaten zararsızdır ve bu sırada Allah'ın etki alanı iki tarafı da kavrar. Bundan sonra belki dayak yiyerek zorlanan kadın zaten yeteri kadar negatif zihinsel enerji uyardığı için Allah'ın etki alanındadır.

Tecavüzden sonra çoğu kadın artık erkekten korkar ve cinsel duyguları uyuşur. Hatta uzun süre cinsellikten de kendi cinsiyetinden de ve hatta cinsel organından da nefret eder. İşte ideal İslam kadını duyguları. Tabii İslam kadınları böyle değil ama İslami kaynaklara bakın, Kadının olması istenin bu olduğunu görceksiniz.

Bu kadının artık Allah'ı rahatsız edebilecek cinsel enerji üretebilmesi çok zordur. Hele de tecavüz birkaç kişi tarafından yapılmış ve şiddet kullanılmışsa kadın büyük bir ihtimalle artık ömür boyu cinsel soğukluk içindedir. İlerde bir gün, bir erkekle evlenir, fakat büyük bir ihtimlle cinselliği düzelmez. Sadece çocuk üreten ideal İslam kadını olur. Tabii kendisinin müslümanlığa bağlı bir türbanlı olması gerekmez. Hatta dinsiz birisi bile olsa kaderi budur. Allah'a pil olmak.

TECAVÜZE UĞRAYANLARA BİR ÖĞÜT

Kadın veya erkek olun. Başınıza böyle birşey mi geldi? veya hayatınızda, ilerdeki günlerde böyle bir durumla mı karşılaşacaksınız? Fizik planda hakkınızı arayın, ne yaparsanız yapın fakat asla kendinizden nefret etmeyin, bunu yıllar yılı kafanıza takmayın. Duygusal olarak unuttun gitsin. Bunu unutmaz ve kafanıza takarsanız ilerde aynı şeyle yine karşılaşmaya zemin hazırlamış olursunuz. Bu konu aşağıda anlatılacaktır. Karşı cinsten nefret etmeyin. Size bunu yapan bir veya birkaç tane Allah'ın kuludur. Herkes öyle olmayabilir. Kendinize yaşama şansı tanıyın ki ömür boyu ona mahkum olmayın.

ALLAH'IN ETKİ ALANINDA OLMAK NE DEMEKTİR?

Şimdi gelelim yukarıda devamlı olarak tekrarladığım şu, "Allah'ın etki alanına girmek." deyimime. Öyle ya. Ne olur yani etki alanına girilirse? Zaten herkes Allah'ın etki alanında olmak istemezmi?.

Herkes ya da bunu iyi bir şey zanneden herkes ister tabii. Ama herkes bu derece yoğun giremez. Yoğun şekilde girmek için ya aşırı dindar veya böyle şeyler yaşamış olmak gerekir.

Yukarıda anlattıklarımın bakarak kimse, Allah'ın herkesi özel olarak takip edip, izlediğini ve söz konusu olumsuz durumları yaşarken onunla ilgilenip, etki altına aldığı zannetmesin. Etki alanı farklı bir durumdur. Allah'ın, zaten çevrede kendi medyumlarından birisi olmadan sizin ne olduğunuzu, nasıl bir durumda bulunduğunuzu bilmesi imkansız. Bunu da aşağıda göreceğiz.

Etki alanı dediğim şeye spiritüalistler etki veya tesir konisi de derler. Burada amaç yukardan tutulan bir el feneri ışığı gibi, konik şeklindeki bir etkiyi anlatmaktır. Ben etki alanı demeyi daha uygun bulmaktayım. Etki alanı Allah'ın yaydığı ve güçlendikçe de daha, daha geniş hale getirdiği ve en fazla da kendi kulları üzerinde güçlü olan bir etki dalgasıdır. Bu bir ağa benzer. Ya da network diyelim. Bu etki alanı her zaman yanımızda, üzerimizde, içimizdedir. Onunla içiçe yaşarız fakat aynı şekilde Şeytan'ın da etki alanı içindeyiz. Kişinin bu etki alanlarının birinin içinde olmaması çok zordur. Ancak birinin içinde olarak diğerini uzaklaştırmamız mümkündür.

Bu alanın veya ağın amacı hem Allah'a gereken ve insanlar tarafundan üretilen enerjileri taşımak, hem de genel bir etki yayarak ağa takılan kimsenin kurtulmasını zorlaştırmak, kişi hangi nedenden takıldı ise o nedeni güçlendirmektir.

Söz konusu etki alanını ile Allah'ın durumu devamlı takip ettiği de zannedilmesin. O çoğu zaman gurumun farkında bile değildir. Etki alanı zamanında yerleştirilmiş olan otomatik çalışan bir enerji dalgasıdır ve Allah güçlendikçe o da gelişip, güçlenir. Aslında örümcek ağı benzetmesi daha uygun olabilir çünkü ona kapılanın kurtulması, örümcek ağına yakalanan sineğin kurtulması kadar zor da olabilir.

Bu enerji dalgası ne yapar. Herşeyden önce kendisine yakalanan kimselerin, Allah'ın tercih ettiği türde enerjileri üretecek yapıda olmalarına yardım eder. Mesela kırgınlık, aldırçanlık, Dinsel şeylere inangaçlık, Allah'ın istemediği şeyleri söyleyenlere inanmama. Mesela bu kitabı okuyup, gerekli ayetlere de baktığı ve yazılanların doğru olduğunu gördüğü halde bir çok kişinin okuduktan sonra unutması, doğru bulmaması, doğruluğunu ispatlayan ayet veya hadislerin gösterilmesine rağmen bunu görmemesi gibi, "Yatay kedi, Dikey kedi" durumunu güçlendirmek.

Bunların yanı sıra kendi din komisyoncularını desteklemek ve güçlendirmek. Bu ağın bir görevi de yukara belirttiğim gibi ağa yakalananın, yakalanma nedenini abartmaktır. Mesela dinsel duygularla bağlanın dinsel duygusu ve inangaçlığı zamanla artar dedik. Fakat dinsel hiç bir yanı olmasa da insan olumsuz duygularla bu ağa yakalanırsa aynı duyguları beslenir. Bu kişinin ibadetini ihmal etmeyen imanlı bir Müslüman veya Hıristiyan olması gerekmez. Hatta devamlı olarak dine küfreden bir inançsız da olabilir. Allah için farketmez. Önemli olan onun zihinsel ve duygusal yapısından uyarılan negatif enerjinin Allah'a yönelmesidir.

Bu açıdan baktığımız zaman bir teavüz olayında, tecavüze uğrayan dağılmış, perişan olmuş duygular içindeyken derhal etki alanını üzerine çeker veya daha doğru bir ifade ile etki alanını kendi üzerinde güçlendirir. Diyelim ki, bu kişi bir kadın olsun. Tecavüz olayı geçtikten sonra uzun zaman unutamaz, bu olayla yaşar ve devamlı olarak etkiyi güçlendirir. Üzerine çektiği etkiler ve özellikle de korkmuşsa, onu devamlı olarak depresif durumlara sokacaktır. Depresyonu

ve olumsuz duyguları arttıkça da etki güçlenecektir. Bu durum giderek hayatın değişik alanlarına da kayabilir. Kadın her konuda başarısız, silik veya korkak bir hale de girebilir. Bundan da duyacağı kompleks gene Allah'ı besler. Bu şekilde yıllar yılı başarısız, amaçsız ve gayretsiz olan kadınlar vardır.

Zamanla sevme ve sevilme duyguları, insanlara saygısı gibi herşeyi körelir. Kendisinden nefret etmeye başlar. Bunun başka kötü yanları da vardır. Mesela kadın tecavüze uğradığı için veya o sırada etki alanına iyice dalmışsa etki alanı onun tekrar tecavüze uğramasını kaderi haline getirecek şekilde işleyebilir. Tecavüze uğrayan bir çok kadın hayatları boyunca, farklı zamanlarda birden fazla tecavüze uğrarlar. Sanki bu onlarda bir alışkanlık olmuş gibi olur. Çünkü etki alanı onların üzerine bu gibi şeyleri çekici bir enerji yığar.

Tecavüzcü için de durum pek farklı değildir. O da bir defa yapınca bunu tekrarlar. Ya da vican azabı duyar. Her durum istenene uygundur. Yakalanıp hapse atılırsa olumsuz duyguları artar ve her olumsuz duygu Allah'ı besler. Hatta kendisine kızılıp küfür edilmesi bile onu besler.

Tabii buraya kadar behsettiğim şeyler etki alanına, cinsel tecavüz veya suçluluk duygusu ile kapılanlar için. Allah'ın her alandaki etkisini ve bunlara nasıl direnileceğini aşağıda ele alacağız.

Özet olarak söylemek gerekirse bazı kimseler vardır ve çoğumuz bu gibi kimseleri tanırız. İşleri bir kere ters gitmeye başlayınca davamlı ters gider. Bir türlü olumsuzluktan kurtulamazlar. Bu yüzden Allah'a dualar ederler ama bir işe yaramaz. Dua ettikçe daha çok dibe batarlar çünkü dualar da onun etki alanına yakınşmayı artırır ve tabii onu besler.

2 - Neden, müslüman ülkelerde bu gibi şeyler çok yaygındır?

Şimdi ikinci sorumuza geldik. Bu sorunun cevabı, birinci sorunuki kadar uzun değil.

Eşcinsellik, cinsel tecavüz gibi şeyler sadece Müslüman ülkelerde değil, iki cinsiyetin ayrıldığı, uzaklaştırıldığı, her yerde olur. Allah, ya kasıtlı yapıyor veya insan psikolojisini ve cinsel dürtülerini bilmiyor. Müslümanlık, "Kadın şeytandır. Kadın pistir. Kadın kötüdür. Kadın ortalarda görünmemelidir." der. Abartmıyorum. Bunları söyleyen bir çok hadis var. Kadın, erkekten ayrı tutulur. Örtülere sarılıp, sokağa poşetle çıkartılır. Bunun sonucu ne olur.

Eski günlerde bir erkek, bir kadınla ilişki kurabilmek için evlenmek zorundaydı veya bir ya da bir kaç cariye satın alır. Yani köle. Maddi durumu buna uygun olmayan erkeklerin ya da işi gereği, evli olduğu halde evlerinden uzak yerlerde bulunan erkeklerin bir kadınla cinsel ilişkiye girebilmeleri imkansız birşey.

Bir kadına yaklaştıkları anda farkedilirler. Fakat buna karşılık erkekler ve kadınlar kendi aralarında cinsel ilişkiye rahatça girebilirler çünkü iki erkek aynı çadırda yatabilir, yalnız başlarına dağa, ormana gezmeye gidebilir ve her imkana sahiptirler. Kadınlar da haremde zaten bir aradadırlar. Kısacası, cinslerin, kendi cinsleri ile bir arada olmaları çok kolay ve şüphe çekmeyen birşey. Dolayısıyla ya cinsel bunalımdan kuduracaksınız ya da eşcinsel ilişkiye gireceksiniz. Başka çare yok.

3 - Allah, bu gibi şeyleri hangi yöntemlerle destekler?

Bu sorunun cevabı zaten yukardaki, ikinci sorunun cevabının içinde. Allah, islam şeriatı ile, cinsleri ayırarak, kadını kirli, pis, şeytan göstererek, Cennet'te oğlancılığın günah olmayacağını hissettirerek belli etmeden eşcinselliği desteklemiş olur fakat bir yandan da dehşetli tehditler savurarak yasklar. Bunların hepsi bir plan dahilindedir.

EŞCİNSELLİK KÖTÜMÜDÜR?

Bütün bu durmları gördükten sonra eşcinselliğin kötü olduğunu söylemeye çalıştığımız da düşünülebilir. Hayır. Kötü değildir. Fakat Şeytan'ın kuralları içinde, isteyerek, Allah'a ve onun günahlarına gerçekten boş vererek, korkmayarak, suçluluk duygusu olmadan yapılırsa kötü değildir. Allah'a bağlı olarak ve günah kaygıları içind yapılırsa o zaman kötünün kötüsü olur.

Ve Şeytan açısından da insanın, kendi kafasındaki zincirleri kırması ve Allah'ın kurallarının ve etki alanını dışına kaçması nedeni ile kutsanan birşeydir.

TÖRENSEL CİNSELLİK KONUSUNUN DEVAMI

Bu bölümün amacı cinselliğin, cinsel enerjinin önemini belirtmek ve yukardaki uzun arayı verip, tecavüz ve eşcinsel ilişkileri anlatmak zorundaydır.

Özet olarak Zevksiz bir cinsel ilişkide veya zorlama durumlarında cinsel enerji üretilemez ve törensel seksin amacı ise sadece cinsel enerji üretmektir.

CİNSEL ENRJİNİN UYGUN UYANDIRILIŞI

Özellikle Şeytan'a inananan kimselerin hem ona ulaşabilmeleri, hem Allah'ın etki alanından çıkabilmeleri, hem Şeytan'dan tam tersi etkiler alanılmeleri için cinsellik konusunda hür, sernest, hefecan uyandırıcı ilişkileregirmeleri, utanmamaları gerekir. Kafalar tamamen boş olmalı ve herşey içgüdüsel yapılmalı. Herkes serbest seks yaşayabilmeli. Yukarda da belirtildiği gibi bu durum insanın evinde istediği eşi ile gerçekleşebilir. İlle de herkesin grup seks yapması gerekmez. Ama bu tek eş tercih edildiği için yapılmalı veya öyle istendiği için olmalı. Utanmaktan ve namusluluk taslamaktan değil.

Tekrar Gerçekler Kitabı'na dönersek Törensel olarak yapılan bir cinselliğin hertürlü baskıdan, utanmadan sıyrılmış olması, eğer bir toplantı veya Ritüel sırasındaoluyorsa kıskançlık, tereddüt, iffetlilik taslamak gibi şeylerden uzak olması, kişilerin kendilerini serbest bırakmış olmaları gereklidir. Bilinç ve mantıklızihin arkaplanda kalmalıdır. Böyle durumlarda hayvansal içgüdülerin açığa çıkartması caizdir.

Eğer cinselik ikili ilişkiler içinde yapılıyorsa gene zihinsel gevşeklik şarttır.

NEDEN, AYETLER VE GERÇEKLER KİTAPLARINDA CİNSELLİK FAZLA VURGULANIR?

Ayetler ve Gerçekler kitaplarında cinsellik çok fazla vurgulanır gibi görünmektedir. Bu durum dışardan bakan bir kimsenin Burada söz konusu olan Satanizm'in sadece cinsellikten ibaret olduğunu ve Şeytan tapımı denilen olayın da seks ilişkisi olduğunu zannetmesine sebep olabilir.

Cinselliğin fazla vurgulanasındaazı sebepler vardır. Herşeyden önce Allah tımlı dinlerde en büyük yasak cinselliğe ve cinsel içgüdülere koyularak insanlar bunalımlara sokulmaktadır.

Cinsellik YHVH veya Allah'ın en istemediği ve rahatsız olduğu, kendi etki alanını kısıtlayan bir fiildirveona göreenerji üretir.

Yüzyıllardan beri cinsellik, insanların kafalarında aşılması en zor tabu haline girmiştir ve günümüzdeki özgür düşünceli insnlar bile bundan etkilenmektedirler.

Özellikle Jıristiyanlık veMüslümanlık cinselliği pis birşey olarak kabul etmekte ve bu yüzden dedevamlı olarak kadıllarasaldırıp, aşağılamaktadırlar.

Cinsellik, nasıl ki Allah'a, rahatsızlık veren bir enerji üretiyorsa, Şeytan'a da yakınlık sağlamaktadır. Şeytan'ın etki alanına girmek vediğlerinden uzaklaşmak da insanın özgür olabilmesi için gereklidir.

Aşağıda dagöreceğimiz gibi cinsellik Allah içinde önemli bir konu haline girmiştir ve Allah yeni felaketlerini cinsellik yoluyla başlatacaktır.

Satanist törenlerde cinsellik, Şeytan'ı veya onun etki alanını davet için bir sunu olarak kullanılır. Müslümanların kurbanları, kan dökmeleri, Allah için insan öldürmeleri ne ise Satanizm'deki cinsellik de odur.

CİNSELİK YETERLİMİDİR?

Bütün bu sebeplere bakarak da Belli etkilerden kurtulmak ve Allah'a pil olmamak için cinselliğin yeterli olacağı da zannedilmesin. Bu iş o kadar kolay değildir. Cinsellik işin sadece küçük bir parçasıdır. Konunun anlaşılabilmesi için burada çok önemli bir parçaymış gibi genişletilmesine ve Şeytan'ın kitaplarında da fazla işlenmesine rağmen çok önemli değildir. Diğer şartlar aşağıda, Gerçekler Kitabı'nın akışı içinde sıraları geldikçe anlatılacaklardır.

(GK II:19 - 21) Törenselle cinselliğın amaç ve faydalarından bahsederek cinselliğın ne olduğunu ve nasıl olması gerektiğini şimdilik kapatarak, Yanrısalle cinsellik konusuna geçmektedir.

TANRISAL CİNSELLİK

(GK II:22-26) Arasındaki ayetler, tanrılar arasındaki, cinsellik diyebileceğimiz kaynaşmadan ve kaynaşmanın türlere göre farklılığından bahsetmektedir.

Şeytan ve onun türü arasındaki birleşmeler insan cinsellik anlayışına yakındırlar. Bu tür birleşmelerden yukardaki bölümler içinde sırası geldikçe uzun uzun bahsettiğim için burada detaya girmeyi gereksiz görüyorum. Özet olarak söylemek ve konuyu toparlamak gerekirse:

1) Şeytan ve onun altındaki tanrısal varlıkların birleşmeleri insan cinsel ilişkisine benzer. Enerji olarak birbirlerine karışırlar ve tekrar ayrıldıkları zaman her iki enerji de yenilenmiş, bütünleşmiş ve dinlenmiş olurlar.

2) Bu birleşmelerden seyrek olarak üçüncü bir enerji üretilebilir ve bu enerji jer açıdan sıfır değerdedir. Bilgi ve tecrübesi zamanla artar. Yeni enerji her iki enerjinin farklı dozda karışımıdır.

3) Bu birleşmeler tanrısal varlıklar açısından da karşı cins sayılabilecek, erkek veya dişi vasıflarını ön planda tutan varlıklar aasındadır. Bu enerji dengesi için gereklidir. Tek yanlı enerji birleşmesi sadece Allah ve alt seviyeli varlıkları arasında olabilir.

4) Tanrısal varlıklar fiziksel madde olarak da birleşebilirler. Bu durumda tam olarak insan cinsel birleşmesine benzer bir durum ortaya çıkmakla beraber arka planda söz konusu olan gene enerjisel ve ruhsal birleşme, kaynaşmadır.

5) Tanrısal varlıklar ruhsal ve bedensel olarak insanlarla da birleşebilirler. Bu da değişik amaçlarla olabilir.

a) İnsanların birleşmesi sırasında ve Tanrıya adanmamış olan yani islami geleneklere uygun olarak, besmele ile başlamayan, dua edilmeyen, zevk ve kendini hür bırakarak yapılan her birleşmede Şeytabi enerji çiftleri kapsar, değişik bir ifade ile bir psişik zarfa alır. Bu ilişkilerde Tanrının etkisi olamaz. Ve şayet ilişki özellikle Şeytan'a adanmışsa insanlar yenilenir, enerji alırlar ve hayatları daha mutlu hale gelir.

b) Herhangi bir nedenle, tıpkı Adem ve Havva'nın ilk birleşmelerinde olduğu gibi Şeytan (Ya da bir görevlisi), insanlardan birisini kullanarak, diğeri ile veya ikisini de kullanarak, her ikisi ile de ilişki yani karışıp, erime durumuna girebilir. Bundan insanların aldığı çok şey vardır. Özellikle de fiziksel ve ruhsal olarak beynin bazı düğümlerinin açılması ve insanın psişik yeteneklerinin gelişmesi de söz konusu olabilir.

c) Çok ender ve günümüzde çok zor da olsa bir varlık, bedenli yani maddeleşmiş olarak bir insanla ilişkiye girebilir.

6) Allah ve onun yöntemi ve yönetimini takip edenler buraya kadar anlatılan birleşmelerin dışındadırlar. O türün ilişkisinde enerjiler birbirine karışır ve hakim durumdaki enerji diğeri yutar. Tam olarak kendi bünyesinin içinde eriterek onun enerjisini kendisine mal eder. Yutulan varlık artık mevcut olmaz.

7) Bu birleşmelerin sonucunda da değişik farklı enerjiler türeyebilir fakat bu türeyiş, insan birleşmeleri gibi ilişki donrası gebelik veya Şeytani birleşmelerdeki gibi enerji karışımı sırasında değildir. Burada türetilen ya da yaratılan varlıklar, hakim enerji ne zaman isterse o zaman ortaya çıkartılır. Hakim enerji yeni enerjileri kendi maddesinden ayırarak yaratır. Bu yaratıklar hakim enerjinin türünden, tek yanlı varlıklardır ve am olarak hakim enerjinin istek ve emirlerine bağlıdırlar. Kendileri için gereken enerjiyi de hakim enerjiden alırlar. Bu konuya örnek olarak yukardaki Melekler bahsinin gözden geçirilmesi gerekir.

8) Diğer enerjileri devamlı olarak yutan varlık giderek gelişerek, önünde durulamaz bir güç haline gelir (Allah).

9) Bütün bu noktalar tanrısal varlıkların kendi seçimleri değil, Kozmik enerjiden ortaya çıkış şekilleridir.

10) Allah, Şeytani dediğimiz ve yukarda anlatılan cinsellikten ve bu cinselliğin yarattığı cinsel enerjiden rahatsız olur. Çünkü bu enerji onun kendi zıddıdır. Madde, Antimadde gibi. İki enerji aynı zaman ve mekanda bir arada olamazlar çünkü birbirlerini iterler.

HAZIRLANAN SON GAZAP

Gerçekler Kitabı, İkinci bölüm, 26. Ayetten itibaren bizim için çok önemli olabilecek şeyleri anlatır. Bu da insanlığın üyük kısmını yok etmek için Allah'ın hazırladığı en son gazabıdır.

Allah'ın bizim için hazırladığı son gazabını görmeden önce dilerseniz, onun kendi kitaplarında da olan, bugüne kadar oluşturduğu felaketleri, habgi kavimleri nasıl yok ettiğini, kendi din komisyoncularının ifadesi ile nasıl healk ettiğini ve bu işerde kendi medyumlarını nasıl kullandığını görelim.

Aşağıdaki gazaplardan bahseden bölüm gerçekte, şu sıralarda hazırlanmış olan "Allah" isimli bir kitabın içindeki bir bölümdür. Biraz uzunca sayılmasına rağmen bir çok olayın işleyişinin anlaşılması açısından dikkatle okunmasında fayda vardır.

GAZABIN TANRISI

Allah'ın özellikle gazabın ve şiddetin tanrısı olduğunu söylemek çok kolaydır. Üzerinde düşünmeye felsefe yapmaya, olayları ve ayetleri ezip, büzüp, isteğimize göre yorumlamaya çalışmamıza hiç gerek yok. Doğrudan, önce kendi kitaplarına bakmamız, bunu görmek için yeterli. Ama siz Tevrat ve Kuran olumaktan sıkıntı duyuyorsanız bu konuda yazılmış bir sürü "Eser!!" var. Din ya da Cennet komisyoncuları bu alanı hiç boş bırakmamışlar. Hemen hemen her yerde Allah'ın yok ettiği kavimlerden bahseden, gazaplarını anlatan kitaplar dolu. Doğrusu bu kimseler o kadar mükemmel çalışmalar yapmışlar ki, daha iyisini yapabilmek çok zor görünüyor. Alın okuyun.

Bu kitaplardaki şaşılacak şey, adamların bütün söz konusu katliamları birer övünç vesilesi olarak görmeleri. Yok edilmeyi hak eden kavmi anlatmaya başlıyorlar, derken bir peygamber gelip tehditler savuruyor, anlatılan olaydaki gerilim tırmandırılıyor ve son kısım büyük bir orgazm patlaması ile geliyor. Allah o kavmi yok ediyor. Din komisyoncuları da bar, bar bağırıyorlar, "En büyük tanrı biim tanrı, başka büyük yok. Bizim tanrımız sizinkini döver!" Bir yandan Allah'ın ne kadar iyi ve sevecen olduğunu anlatırken bir yandan da yapılan katliamdan sevinç duyup orgazm olmaları anlaşılır şey değil. Ama korkarım ki, burada yanlış bir şey söyledim çünkü bu tutum çok kolay anlaşılır. "Müslüman olmayan ölsün. Allah'a pil olmayan, başka bir varlığa pil olup, onu

güçlendirmesin." düşüncelerini bilmek bunu anlamak için yeterlidir. Kafirin ölmesine sevinmek Cennetlik olmaya yardımcıdır. Ana mantık bu. Kötülemek için birşey söylememe hiç gerek yok. Allah'ın, gazap ve şiddetin tanrısı olduğunu ispatlamak için bir araştırma yapıp gayret sarfetmeme de gerek yok. Adamlar bunu zaten yapmışlar. Ama onlar kan kokusundan orgazm olarak övgü için yapmışlar. Bunları tarafsız gözle bir okuyun yeter. Bakalım içinizde Allah sevgisi mi uyanacak yoksa dehşet ve tiksinti mi?

Kitabı Mukaddes ve Kuran, Allah'ın yok ettiği kentler ve öldürüp kuruttuğu kavimlerle doludur. Müslümanlar, Tevrat hakkında sık sık, "O değiştirilmiş, Yahudilerin işine geldiği gibi yazılmış bir kitaptır." derler. Tevrat kaynak gösterilerek işlerine gelmeyen bir ayet'ten bahsedildiği zaman asla kabullenmezler. Hemen Tevrat'ın değiştirilmiş olduğu masalına sarılırlar fakat Allah'ın gazapları söz konusu olunca Tevrat ala değiştirilmemiştir. Bakarsınız ki sanki adamlar Tevrat'ın hangi ayetlerinin değiştirildiğini satır satır biliyorlar. Aslında bu Allah'larının gazapları ile övünmek her dinde ortaktır. Hıristiyan kilisesi yüzyıllarca insanları Şeytan'la korkutarak kendisine bağlamasının yanısıra bu gazapları da korkutmak için her fırsatta kullanırlar. Yahudiler de farklı değildir. Onlar, kendilerinden sonraki kitapları kabul etmezler de o Kitapların gazap bölümlerine ses çıkartmazlar. Zaten hepsi Tevrat'ta var, şeklinde düşünürler. Aslında Yahudilik tarihi, Tevrat'taki Yahudilik tarihi bir bakıma Allah'ın gazaplarının e baskısının tarihi gibidir.

Biz veya herhangi birisi Allah için "Gazabın Tanrısı" derse çok kızarlar. Ama kendileri de bu gazaplarla övünüp, "Benim Tanrım ne güzel öldürdü binlerce kişiyi." diye sevinç duyarlar.

Kutsal kitaplarda detaylı bir şekilde kontrol edildikleri zaman şu görülür: Allah'ın bir kenti, bir kavmi kalkındırdığından, iyilik yaptığından bahseden ayet pek yoktur. En fazla "Rızkını biz veririz.", "Onları kurtardık, yaşattık." gibi genel bahisler görürüz ama iş gazaba geldi mi, en kanlı senaryolarla karşılaşırız. Üşenmeyip, Kuran ve haydi Kitabı mukaddes de dahil olsun, bütün kitaplardaki Allah'ın iyiliklerinden ve gazaplarından, tehditlerinden bahseden ayetleri ayırın. Bakalım hangisi çok.

Nasıl olsa kimse buna teşebbüs etmiyecek. Ben bir ipucu vereyim de inanmayan kontrol etsin. Tabii ki, gazaplar, tehditler, cezalar kat kat fazla.

Büyük bir sanat gücü gösterilerek her gazap için ayrı bir senaryo bulunmuştur. İyiliklere gelince, doğruluğu sadece kendisinden belli olan bir, iki kuru söz.

Gazapları, işin psikolojisini, Allah'ın bu gazaplarındaki gerçek amacını, ve benzeri şeyleri aşağıda inceleyeceğiz. Önce belli başlı gazaplarını özetleyelim.

1 - NUH TUFANI: Kutsal kitaplarda kayda geçmiş ilk gazap. Nuh tufanının medyum Tabii ki, Nuh. Kavini uzun zaman uyarır ve sonunda Allah bütün kavmi suda boğarak öldürür. Nuh tufanında Allah Yahudi ve Hıristiyanlara göre bütün dünyayı, Müslümanlara göre sadece belli bir bölgeyi sular altında bırakarak, ya bütün insanları veya yüzbin ile üçyüzbin kişi arasında insanı öldürmüştür. Tabii, bu sayıları o zamanki nüfus yoğunluğuna göre tahmini olarak söylüyorum.

2 - AD KAVMİ: Burada peygamber Hud'dur. Bu kavim yok edilişi şiddetli bir fırtına ile, herkesin yaprak gibi sağa sola çarpılmasıyla ve kuma gömüleek olmuştur.

3 - SEMUD KAVMİ: Semud kavminin felaketini taşıyan medyum Salih'tir. Semud kavmi kuranın değişik ayetlerine göre Deprem, yıldırım veya şiddetli fırtına ile ve en akla yakını bunların üçü de kullanılarak yok edilmiştir.

4 - MEDYEN KAVMİ: Peygamber Şuayib onlara Korkunç depremler ve kahreden bir ses getirdi.

5 - EYKE KAVMİ: Felaketin taşıyıcısı gene Medyen kavminin yok edilişindeki medyum Şuayib. Bu kavmin yok ediliş şekli bir buluttan yağan ateş ile ölmek.

6 - SODOM KAVMİ: Peygamber Lut. Gökten yağan kükürt ve ateşle öldüler.

7 - SABA KAVMİ: Şu çok ünlü Saba Melikesi Belkıs'ın vatanı. Bunların üzerine şiddetli bir sel gönderilerek barajları yıkılır, arazileri verimsizleştirilir.

8 - İREM KAVMİ: Kasırga ve kumlara gömülerek öldürüldüler.

9 - NİNOVA KAVMI: Peygamber olarak Yunus gönderilir fakat Yunus dehşete kapılarak kaçar. Allah, Yunus'u geriye döndürür fakat Ninovalılar imana geip tövbe ettikleri için affedilirler.

Eğer çok üzerinde durulur ve bilimsel bir tarama yapılırsa Kutsal kitaplarda ve Kutsal kitaplara geçmemiş olan daha bir çok lanet ve gazap sonucu yok edilen kent ve kavim bulmak mümkündür. Kutsal kitapların dışında da nulmak mümkündür dedim çünkü Adnan Hoca ve Harun Yahya isimleri ile tanınan Adnan Oktar, kendi yazılarında Pompei'nin Vezüv yanardağından fıskıran küller altında yok olmasını da Allah'ın gazapları arasında saymaktadır.

Evet, "Allah'ın sünnetinde (kurallarında) hiçbir değişiklik" yoktur. Allah'ın kurallarına aykırı davranan, O'na başkaldıran herkes, aynı ilahi kanunla karşılık görür.

Roma İmparatorluğu'nun dejenerasyonunun sembolü olan Pompei de, aynı Lut Kavmi gibi, cinsel sapkınlıklara batmıştı. Sonu da Lut Kavmi'yle benzer oldu.

Pompei'nin helakı, Vezüv Yanardağı'nın patlamasıyla gerçekleşmişti.
(Adnan Oktar)

Buna itiraz etmiyorum ama aynı dönemlerde bir de Etna Yanardağının yok ettiği kent var. Onu da eklemek olası.

Sonuç olarak Allah bir çok kavmi ve kenti yoketmiş. Yukarda sayılan gazapların dikkat çekici olanlarını aşağıda daha geniş ve anlamlı olarak göreceğiz. Şimdi bütün bu yok ediln kavimlerin ortak oktalarını ve ortak, gerçek yok ediliş sebeplerini görelim.

GAZAPLARDAKİ ORTAK NOKTALAR

Bütün bu felaketlerdeki en önemli ortak nokta, ilk bakışta çok önemli görünmese de aşağıdaki tezimiz açısından çok önemli olan bir durumdur. **Allah kuran'daki bir çok ayetinde, hiç bir kavmi, kendilerine bir uyarıcı veya peygamber gönderip, önceden uyarmadan yok etmediğini kuvvetle vurgular.**

Bunun vurgulanmasının nedeni ise Kuran'a göre Allah'ın haksızlık yapmadığını, durup dururken zulm etmediğini ve ne kadar adaletli ve sevecen bir tanrı olduğunu belirtmek içindir.

İkinci ortak nokta, yok edilen kavimlerin uygarlıkta oldukça ileri olmaları, yüksek binalar kurmaları, refah içinde yaşamaları, sanat, müzik, eğlence içinde olmaları, cinsel özgürlüklerinin olması ve başka tanrılara tapmalarıdır.

Bu durum da Kuran'da oldukça sık vurgulanır. Özellikle yüksek binalara duyulan garez belirtilir. Bu yüksek bina garezini ve uygarlık karşıtlığı Allah'ın, Müslümanlığın ve Muhammed'in ortak tutumlarıdır.

Allah'ın ve müslümanların uygarlık düşmanlıkları her yerde belirtilen fakat yüzeysel geçildiği için ancak şartlanmadan uzak bir gözle bakılınca anlaşılabilir bir şeydir. Muhammed'in mimari eserlerden ve yüksek binalardan nefret etmesini, "**Kütübü Sitte**" isimli Hadis kitabından aldığım bir Hadis'le örnekleyeyim.

404 - Yine, Hz. enes (radıyallahu anh) anlatıyor: "Bir gün Resûlullah (aleyhissalâtu vesselâm) yanında biz olduğumuz halde (gezintiye) çıktı. Derken, etrafındaki binalara rağmen (daha yüksek olduğu için) sivrilen bir kubbe görmüştü: "Bu da ne?" diye sordu. "Ensardan falancaya ait" dendi. Resûlullah (aleyhissalâtu vesselâm) sükut buyurdu, ancak binaya karşı içinden hoşnutsuz olmuştu. Bir müddet sonra, sahibi geldi. Hz. Peygamber (aleyhissalâtu vesselâm)'e cemaatin içinde selam verdi. Resûlullah (aleyhissalâtu vesselâm) yüzünü çevirdi ve selamını almadı. Tekrar tekrar selam verdi ise de aynı şekilde davranarak selamını almadı. Adam anladı ki Resûlullah (aleyhissalâtu vesselâm) kendisine kızgındır ve yüz çevirmektedir. Durumu arkadaşlarına açarak: "Allah'a kâsem olsun, Resûlullah (aleyhissalâtu vesselâm)'ın bakışını iyi bulmuyorum. Hakkımda ne olup bitti, bilemiyorum da dedi. Kendisine: "Gezinirken kubbeni gördü. "Bu kimin?" dedi. Sana ait olduğunu haber verdik" dediler.

Adam hemen dönüp, kubbesini yıktı, öyle ki yerle bir etti. Resûlullah (aleyhissalâtu vesselâm) bir başka gün yine gezintiye çıktı. Kubbeyi göremeyince: "Kubbeye ne oldu?" diye sordu.

Kubbe sâhibiyle olup biten gelişmeler haber verildi. Bunun üzerine Resûlullah (aleyhissalâtu vesselâm) "Bilin ki, zaruri olmayan her bina, sahibine bir vebaldır" buyurdu. **Ebu Dâvud, Edeb 169, (5237).**

Aslında konumuz çok farklı olmakla beraber, şunu da söylemeden geçemiyeceğim. İslam teröristlerinin ABD'ye yaptıkları saldırıda ana hedef olarak İkiz Kuleler'in seçilmesinin ardında, söylenen her sebepten ayrı olarak bir de bu, Allah'ın nefretini kazanan binalara saldırmak ve peygamberin sünnetine uymak amacı da vardır. Aynı şekilde İstanbul'daki İslam Teröründe de seçilen banka, aynen İkiz Kuleler gibi, politik yaklaşım kadar dinsel sembolizm açısından da "Bina" olarak seçilmişti.

Şimdi Yukardaki gazap olaylarının belli başlılarını, teker teker ve daha detaylı olarak ele alıp Bu gazapların neden ve nasıl gerçekleştirildiklerini inceleyebiliriz.

NUH TUFANI

Allah'ın gazapları içinde en tanınmış Nuh tufanıdır. Her ne kadar Musa zamanında Mısırlı'lara yapılanlar, Sodom'un yok edilişi ve bir kaç gazabı daha filmlere konu olmuşsa da bilindiği kadarıyla çocuk masallarına ve çizgi filmlere konu olan tek gazabı Nuh tufanıdır. Herhalde konu hayvanlar olduğu için çocuk filmlerinde tercih edilip, genç pillerin beyinleri, ilerde iyi pil olsunlar diye yıkanıyor.

Nuh tufanı hakkında çok fazla araştırma yapılmıştır. Dönem dönem bazı arkeologlar, Nuh tufanına işaret ettiğini iddia ettikleri, bazı kalıntılar bulurlar. Tufan olayı kızılderililerden, Hindistan'a kadar birbirinden çok uzak olan bir çok yerde ve zamanda anlatılır. Her kavmin kendisine göre değişik bir kişisi tanrıdan haber alarak tufandan kurtulur. Bütün bu efsaneleri burada tek tek saymıyacağım. Bazı kimseler Tufan olayının Sümerler'den çıktığını ve sonraki dinlerin hikayeyi Sümerler'den kopyalayıp kendi kitaplarına koyduklarını da söylerler fakat bu çok önemli bir nokta değildir.

Özet olarak Allah Nuh'u kendi kavmine elçilik yapmakla görevlendirir. Nuh, kavmini defalarca uyarır fakat sözünü dinlemez. Hiç kimse ona inanmaz. Deli zannederler. Zamanla onunla alay etmeye başlarlar ve daha sonra da, eğer sesini kesmezse kendisi için kötü olacağını söyleyerek tehdit etmeye başlarlar.

Nuh Allah'tan aldığı emir ve tariflere uyarak bir gemi yapar. Gemiye bütün hayvanlardan birer çift alır ve herşey tamam olunca yağmur yağmaya veya bazı ifadelerle göre yerden su fişkırmaya başlar ve Nuh'un gemisindekiler hariç her canlı ölür. Şimdi konuyla ilgili ayetlerin bazılarını görelim.

TEVRAT - TEKVİN KİTABI, BAP 6

5 RAB baktı, yeryüzünde insanın yaptığı kötülük çok, akli fikri hep kötülükte.

6 İnsanı yarattığına pişman oldu. Yüreği sızladı.

7 "Yarattığım insanları, hayvanları, sürüngenleri, kuşları yeryüzünden silip atacağım" dedi, "Çünkü onları yarattığıma pişman oldum."

8 Ama Nuh RAB'bin gözünde lütuf buldu.

9 Nuh'un öyküsü şuydu: Nuh doğru bir insandı. Çağdaşları arasında kusursuz biriydi. Tanrı yolunda yürüdü.

10 Üç oğlu vardı: Sam, Ham ve Yafet.

11 Tanrı'nın gözünde yeryüzü bozulmuş, zorbalıkla dolmuştu.

12 Tanrı yeryüzüne baktı ve her şeyin ne denli bozulduğunu gördü. Çünkü insanlar yoldan çıkmıştı.

13 Tanrı Nuh'a, "İnsanlığa son vereceğim" dedi, "Çünkü onların yüzünden yeryüzü zorbalık doldu. Onlarla birlikte yeryüzünü de yok edeceğim.

14 Kendine gofer ağacından bir gemi yap. İçini dışını ziftle, içeriye kamaralar yap.

15 Gemiye şöyle yapacaksın: Uzunluğu üç yüz, genişliği elli, yüksekliği otuz arşın olacak.

16 Pencere de yap, boyu yukarıya doğru bir arşını bulsun. Kapıyı geminin yan tarafına koy. Alt, orta ve üst güverteler yap.

17 Yeryüzüne tufanı ben göndereceğim. **Göklerin altında soluk alan bütün canlıları yok edeceğim.** Yeryüzündeki her şey ölecek.

18 Ama seninle antlaşmamı sürdüreceğim. Oğulların, karın, gelinlerinle birlikte gemiye bin.

19 Sağ kalabilmeleri için, her canlı türünden bir erkek, bir dişi olmak üzere birer çifti gemiye al.

20 Türlü çeşit kuşlar, hayvanlar, sürüngenler sağ kalmak için çiftler çiftler sana gelecekler.

21 Yanına hem kendin, hem onlar için yenebilecek ne varsa al, ilerde yemek üzere depola."

KURAN - HACC SURESİ

45. Zalim olduğu için helâk ettiğimiz nice kent/medeniyet var ki, duvarları, tavanları üzerine çökmüş halde. Nice kullanılmaz halde bırakılmış su kuyusu, nice görkemli/süslü/bakımlı köşk var.

46. Yeryüzünde hiç dolaşmadılar mı ki, kalpleri olsun da onunla akıllarını çalıştırsınlar, kulakları olsun da onlarla duysunlar. Şu bir gerçek ki, kafadaki gözler kör olmaz ama göğüslerin içindeki gönüller körleşir.

47. Senden aceleyle azabı istiyorlar: Allah, vaadine asla ters düşmez. Şu da bir gerçek ki Rabbinin katındaki bir gün, sizin saymakta olduğunuzun bin yılı gibidir.

48. Nice kent/medeniyet var ki, zulme saptığı halde, ona süre tanıdım. Ama sonra kendisini yakalayiverdim. Dönüş yalnız banadır.

ANKEBUT SURESİ

14. Yemin olsun, biz Nûh'u toplumuna göndedik de o onların arasında bin yıldan elli yıl eksik kaldı. Sonunda onları tufan yakaladı. Çünkü zalimlerdi onlar.

15. Biz, Nûh'u ve gemi halkını kurtardık ve o gemiyi âlemlere ibret yaptık.

ŞUARA SURESİ

105. Nûh kavmi de hak elçileri yalanladı.

106. Kardeşleri Nûh onlara şöyle demişti: "Siz hiç sakınmıyor musunuz/"

107. "Ben sizin için gelmiş, güvenilir bir resulüm."

108. "Artık **Allah'tan sakının** da bana itaat edin."

109. "Ben bunun için sizden bir ücret istemiyorum. Benim ödülüm sadece âlemlerin Rabbi'ndedir.

110. "Artık Allah'tan sakının da bana itaat edin."

111. Dediler: "Biz sana inanır mıyız? Seni, o bayağı zavallılar izliyor."

112. Nûh dedi: "Onların yaptıklarına ilişkin bir ilmim yok."

113. "Onların hesabı Rabbinden başkasına ait değildir. Bir düşünebilseydiniz!"

114. "Ben iman etmiş insanları kovamam."

115. "Ben sadece açık bir biçimde uyarmaktayım."

116. Dediler: "Ey Nûh! Eğer bu işe son vermezsen, vallahi taşlananlardan olacaksın."

117. Nûh şöyle yakardı: "Rabbim, toplumun beni yalanladı."

118. "Artık benimle onlar arasını iyice aç; beni ve beraberimdeki müminleri kurtar."

119. Bunun üzerine biz, onu da beraberindekileri de o yüklü gemide kurtardık.

120. **Sonra dışta kalanları boğduk.**

Tufan olayı ile ilgili daha başka ayetler de var fakat buradakiler de ana fikri izah edebilmek için fazlasıyla yeterlidirler. Sonuç olarak Allah binlerce insanı suda boğarak öldürmüştür. Şimdi akla gelen soru bu insanların suçlarının ne olduğudur.

Nuh kavminin birinci suçu Allah'tan başka tanrılara tapmalarıydı. Bu önemli suçun yanısıra fazla uygarlaşmış olmaları da yine affedilmez suçlarından biriydi. Uygarlaşmış, kendisine güvenen, bolluk ve eğlence içinde yaşayan bir toplum. Yaptıkları kötülükler de cinsel özgürlük içinde olmaları ve başka tanrılara kurban kesmeleri gibi şeylerdir.

Şimdi yukardaki ayetlerden bazılarını kendi bilgi ve inanışlarımız doğrultusunda değerlendirelim.

Tekvin, Bap 5, 6 ve 7. Ayetlerde Allah insan'ın kötülük içinde olduğunu görüyor ki, bu kötülükler yukarda anlattığım cinsellik, eğlence ve başka tanrılara kurban vermekten ibaret. Anlaşılan şudur ki, Allah bazı şeylerden iyice rahatsız oluyor ve insanı yarattığına pişman oluyor. Aslında pişman olan bir tanrı, oldukça komik bir kavram olmakla birlikte (İnsanın gözünün önüne saçını başını yolan, dizlerini döven bir tanrı gelmiyormu?) bunun fazla üzerinde durmayalım çünkü Allah, zaten Tevrat'ın bir çok yerinde, bir sürü şeyden pişman oluyor. Burada dikkat edilmesi gereken nokta Allah'ın, "**Yüreği sızladı**" sözleri ile ifade edilen rahatsızlığıdır. Bu rahatsızlığın nedenleri hakkındaki tezlerimizi bir kaç satır aşağıya bırakarak önce bir iki noktaya dikkat çekmek isterim.

1 - İnsanı Allah yarattı ise, Yarattığı insanın hatalı yaratıldığını ve ilerde kendi istemediği şeyleri yapacağını bilmiyorsa, **CAHİLDİR**.

2 - İnsan'ın, kendisinin istediği gibi yaratılmadığını biliyor ve düzeltmek, istediği gibi yapmak elinden gelmiyorsa **ACİZDİR**.

3 - Hem biliyor, hem engellemek elinden geliyor ve hem de bilerek düzeltmeyip, olduğu gibi bırakıyorsa **APTALDIR**.

4 - Herşeyi biliyor ve "Bırak kötü olsunlar da, ilerde onları ibret olsunlar diye zevkle öldüreyim" şeklinde düşünüyorsa **KÖTÜDÜR**.

5 - Allah insanın yaratıcısı değilse ve kendisine kul toplayarak giderek güçlenen bir tanrıysa ve aslında Nuh kavmi, önceden umursamadığı bir kavimse, zamanla yaptıkları bazı şeyler kendisini rahatsız etmeye başladığı, tahtını tehlikede görmesine sebep olduğu için onları yok etmeye karar vermişse ve Nuh'u da anten, medyum olarak kullanmışsa, amacı zaten insanları uyarmak değil de yok etmekse herşey **NORMALDİR**.

Şimdi şu yürek sızlaması ve rahatsız olma konusuna dönebiliriz. Yukarda da değindiğim gibi Allah cinsel enerjiden rahatsız olmakta hatta bir ölçüde zarar görmektedir. Cinsellikte izin verdiği ölçü Kullarının ya da Pillerinin üremesi için yetecek kadardır. Zaten cinselliğin amacı Allah'ın gözünde budur ve mesela İslami kesim küraji günah kabul ettiği gibi, gebelik olmasın diye herhangi bir tedbir alınmasını da günah sayar. Aynı şey Yahudilikte ve Hıristyanlıkta da geçerlidir. Mesela, **Tekvin, Bab 38**'de bir olaydan bahsedilir.

6 Yahuda ilk oğlu Er için bir kadın aldı. Kadının adı Tamar'dı.

7 Yahuda'nın ilk oğlu Er, RAB'bin gözünde kötüydü. Bu yüzden RAB onu öldürdü.

8 Yahuda Onan'a, "Kardeşinin karısıyla evlen" dedi, "Kayını olarak ona karşı sorumluluğunu yerine getir. Kardeşine soy yetiştir."

9 Ama Onan doğacak çocukların kendisine ait olmayacağını biliyordu. Bu yüzden ne zaman kardeşinin karısıyla yatsa, kardeşine soy yetiştirmemek için menisini yere boşaltıyordu.

10 Bu yaptığı RAB'bin gözünde kötüydü. Bu yüzden **RAB onu da öldürdü**.

Onan, çocuk yapmamak için kendisine göre bir doğum kontrol yöntemi uygular ve dışarıya boşalır. Allah bunu asla hoş karşılamaz ve Onan'ı öldürür. Çünkü Allah'ın gözünde zevk almak için cinsel ilişki ve cinsel enerji üretmek affedilmez suçtur. Onan böyledavrnark aynı zamanda Allah'ın, kendi

kutsayacağı ve medyum olarak hazırlayacağı bir çocuğun doğmasına da engel olmuştur ve bu yüzden cezayı hak etmiştir.

Uzun sözün kısası Nuh kavminin, kendi sınırlarına uymayan cinselliği Allah'ın bazı açılardan zarar görmesine ya da en azından huzursuz olmasına neden olmuş olabilir.

Bunun dışında kesilen kurbanlarla, yapılan ibadetlerle bazı varlıklar gereğinden güçlü duruma girmeye başlamış da olabilirler. İlerde kesin olarak tek tanrılık iddiası ile ortaya çıkacak olan bir tanrı buna hoşgörü gösteremez. Ayrıca Nuh kavmindeki bazı medyumlar da kendi tanrıları ile, tıpkı Allah'ın Nuh'la iletişim kurması gibi kontaklar kurmaya başlamış olabilirler. Bu durumda başka tanrıların da antenleri yeryüzünde etkin olmaya başlayabilir ve daha da kötüsü diğer medyumlar insanlar arasında, onun zayıflıklarını ve gerçekte ne olduğunu da yaymaya başlayabilirler. Ve belki de bu zaten olmuştu bile. Kutsal kitapları yazdıran da Allah değil mi? neden işine gelmeyen gerçekleri anlatsın. Aslında bu son ihtimal daha akla yakın. **Amaç neden bilgiyi söndürmek, kökünü kurutmak olmasın? Aksi takdirde neden bu derece büyük katliamlar yapılsın.**

Bap 6:6 ayetindeki yürek sızlamasını, bu tür huzursuzlukları anlatan bir ifade olarak kabul etmememiz için bir neden varmı?

Şimdi de yukarıda verilen Kuran ayetleri üzerinde düşünelim. Bu ayetlerde nakledilen hikayeye dikkatle bakarsak şunu fark ederiz. Nuh, kavminin dinine ve tanrılarına karşı çıkmaktadır. Kavmini, Allah adına tehdit etmektedir. Buna karşılık kavmi Nuh'a ne yapmıştır? Bu önemli bir noktadır. **Kavmi onu hasta saymış ve bir süre kendi haline bırakmış. Sonra gözetim altına almayı düşünmüşler.** Tabii bunlar yukarıdaki ayetlerde yok fakat konuyu din komisyoncularının kitaplarından okursanız, bunların ballandıra ballandıra anlatıldığını görürsünüz. Daha sonra da Nuh rahatsız edici derecede ısrar edince, onu sesini kesmezse taşlamakla tehdit etmişler ve alay edip aşağılamışlardır.

Şimdi bir an için düşünün lütfen.

Cebrail karşınıza çıksa. Size yeni peygamber olduğunuzu ve Müslümanlığın geçerliliğinin kaldırıldığını söylese. Üstelik de bu sizin hayal ürününüz olmayıp da, gerçek olsa. Siz inanç içinde Türkiye'yi uyarmaya başlasanız.

Bunları heryerde anlatsanız, hoşgörü sahibi Müslümanlar size nasıl davranırlar. Sonunuz, kısa zaman içinde ya Sivas'taki gibi yakılmak, Ya domuz bağıyla bağlanarak, canabet ölün ki, ölünce cehenneme gitmeniz kesinleşsin diye önce ırzınıza geçilerek diri diri gömülmek veya Turan Dursun gibi öldürülmek olur. Her durumda fazla yaşamanız imkansızdır. Şimdi soruyorum. **Acaba Küfre sapmış, Allah'ın doğru yolunda olmayan, azgın ve gururlu Nuh kavmi mi daha hoşgörülü ve insancıl yoksa Allah'ın has kul ve pilleri olan Müslüman toplumu mu daha insancıl ve hoşgörülü?** Üstelik bu iki toplumdan biri binlerce yıl önce, diğeri günümüzde yaşıyor.

AD KAVMI'NİN KATLEDİLMESİ

Allah'ın, Nuh tufanından sonraki gazap gösterisi Ad kavmine karşı olmuştur veya en azından Kuran'a göre sonraki kurban Ad kavmidir. Ad Kavmi de zengin, gelişmiş bir toplum. Onlara da haberci olarak Hud gönderilmiş. Suçlarıysa Aynen Nuh kavminin suçları.

HUD SURESİ

59. İşte buydu Âd. Rablerinin ayetlerine kafa tuttular, O'nun resullerine isyan ettiler. Ve her inatçı zorbanın emrine uydular.
60. Bu dünyada ve kıyamet gününde arkalarına lanet takıldı. Dikkat edin; Âd, Rablerine nankörlük etmişti. Dikkat edin, Hûd'un kavmi olan Âd geri gelmez oldu.

ŞUARA SURESİ

123. Âd da peygamberleri yalanladı.
124. Kardeşleri Hûd onlara: "Siz hiç sakınmıyor musunuz?" demişti.
125. "Ben sizin için, güvenilir bir resulüm."
126. "Artık Allah'tan sakının da bana itaat edin."
127. "Ben sizden bu iş için bir ücret istemiyorum. Benim ödülüm âlemlerin Rabbi'ndendir."
128. "Her yüksek tepeye/yola şaşılacak bir bina kurarak/bir işaret dikerek mi eğleniyorsunuz!"
129. "Sanayi üreten yerler edinerek sonsuzlaşmak ümidine mi düşüyorsunuz?"
130. "Yakaladığınız vakit zorbaca yakalıyorsunuz?"
131. "Artık Allah'tan sakının da bana itaat edin."
132. "O bildiğiniz nimetleri önünüze yayandan korkun."

133. "Size bir yığın nimet lütfetti: Davarlar, oğullar,
134. Bahçeler, pınarlar."

HAKKA SURESİ

6. Âd ise gürleyen sesle gelen rüzgârlı bir fırtınayla mahvedildi.
7. Onu, onların üzerine yedi gece-sekiz gün hiç ara vermeden saldı. Topluluğu orada yerlere serilmiş görürsün. İçleri boşaltılmış hurma kütükleri gibidirler.
8. Onlardan geri kalan birşey görüyor musun?

Ad kavminin katledilmesi, Nuh kavminden farklı olmuş. Bunlar suda boğulmamışlar, Kumlara gömülerek ölmüşler. Ad Kavminin suçları, NUH kavmi ile aynı olduğu için burada aynı şeyleri tekrarlayarak vakit kaybetmemiz saçmalık olur.

SEMUD KAVMI'NİN HELAKI

Bazı kimseler Semud kavmini Ashabı Hicr şeklide de isimlendirirler çünkü Semudlar, Hicaz yakınında olan, Hicr adlı bölgede yaşamışlar. Aynı bölgeye, Salih'in kentleri anlamında, "Medines Salih" ismi de verilir. Arkeologlar, Semudların İsa'dan önce 400 ile 600 yılları arasındaki bir zamanda, volkanik felaketler sonucunda yok olduklarını söylerler. Uygarlık seviyeleri oldukça yüksekti. Dağları, taşları oyarak evler, binalar inşa ederler. Bu evler günümüzde hala ayakta dururlar.

Onların başlarını yiyen sebeplerden birisi de uygarlık seviyesinde ileri olmalarıydı. Bu gibi şeylere hiç tahammülü olmayan Allah'ın, onların şehirlerini ve uygarlıklarını beğenmeyip, bu yüzden gurura kapılmalarına kızdığı kuran'daki bir çok ayette belirtilir. Semudluların yok edilmelerine sebep olan suçları oldukça büyüktü. Uygarlıkta ileri olmalarının yanısıra başka tanrılara tapıyorlardı. Kendi dönemlerine göre daha rahat, eğlenceli ve hoşgörülü bir hayatları vardı ki, bunlar Allah'ın gazabını çekmek için yeterliydi.

Dönemlerine göre mimaride ileri seviyede olan Semudlar ne derece gururlu olabilirler ki? İnsanlar bu gibi şeylerle çevre kavimlere karşı gururlu olurlar. Hangi dönemde olurlarsa olsunlar insanlar, mimari üstünlük ve bilimsellik,

bir tanrıya karşı gururlu olmazlar. Günümüzde de bir çok bilm adamı Allah veya Tanrı kavramlarını kabul etmemektedirler fakat bu kimseler, "Biz bilim ve teknoloji'de çok üstünüz. Buyüzden de Allah'ı kabul etmiyoruz. Biz ondan daha büyüğüz." demiyorlar ki. Onlar kendi bilimsel verilerine dayanarak, Labaratuarda göremedikleri tanrıya inanmıyorlar. Türkiye'deki (Ve dünyadaki) Tanrı'yı kabul etmeyen bilim adamları ve Ateistler, Tanrı diye bir varlığın gerçekten mevcut olduğuna inansalar hepsi de onu kabul ederler. Bunu da, Bilim adamlarını ve Ateistleri aşağılamak için yazmadığım iyice bilinsin. Sadece bu kimselerin kötü niyetli olmadıklarını, sadece inanmak için sebeplerinin olmadığını belirtmek istedim. Bir şeye inanmamak başkadır, gurura kapılarak ona üstünlük taslamak başkadır.

Semudlar da kendi tanrılarına tapan insanlardı ve tanrılara karşı gurur ve üstünlük duyguları olamazdı. Olsaydı kendi taptıkları tanrıları da olmazdı.

Dolayısıyla Semudlar hakkındaki, gururlu olmak sözü de, anladığımız şekildeki gururu ifade etmemektedir.

SEMUD KAVMİ'NİN GURURU GERÇEKTE NEYİ İFADE EDER?

Semud kavmi hakkında çok fazla bilgimiz yok buyüzden Semud kavmini anlamak için bildiğimiz başka uygarlıkları incelememiz gerekir. Eski Mısır'ı düşünün. Bir çok Tarihçi ve Arkeolog "Mısırlılar dünyanın en dindar toplumuydular." derler. Eski Yunanistan'ı düşünün. Büyük bir kısmı da, Türkiye'de olan koca koca tapınakları düşünün. Tanrıların tavsiyelerini, öngörülerini ve emirlerini halka nakleden kahinler vardı. Efes yakınındaki Apollon tapınağını çoğu okuyucu ya görmüştür, ya da bilir. Büyük İskender bu tapınağın girişindeki basamaklarda tam üç gün oturup tanrıdan kehanet beklemiştir. Aynı uygulamalar ve Tanrılarla iletişim Mısır'da da vardı.

Bunlara karşılık gerek Mısır'ın, Gerek Eski Yunanistan'ın çevrelerindeki daha az gelişmiş uygarlığa sahip olan ülkelere bakalım. Onlarda hayat daha zordu ve insanların öyle kalkıp da tanrılar için dev tapınaklar yapacak ne zamanları vardı ve ne de paraları. Onların kendi değişik tanrılarına ibadetleri basit törenler, kurbanlar ve kutlamalarla sınırlıydı fakat tanrılarla iletişim kurabilecek medyumlar veya ruhban sınıfları geliştirecek kadar refah ve uygarlıkları yoktu.

Yine Semudlara dönelim. Daha önce gördüğümüz Nuh ve Ad kavimleri gibi Semud kavmi de kendi dönemleri içinde en uygar toplumlardı ve yukarda anlatılan şekilde rahipler sınıfı beslemeye, onları yetiştirmeye ve tanrılarla iletişim kurabilmeye zaman, para ve bilgileri vardı.

Bu açıdan bakınca durum, Allah için birazcık zorlaşmaya doğru yönelmişti. Her an için onun, kendi iddia ettiği gibi "Tek" ve en güçlü tanrı olmadığı (O sıralarda pek öyle tek tanrılık politikası da gütmüyordu.) yayılabilirdi. En azından biraz geç kalınırsa durum Semudların onu asla kabul etmeyecekleri ve daha da kötüsü, kendisinin de onlara fazla birşey yapamayacağı hale ulaşabilirdi. Sonuç olarak Mısırlı'lara da, Mısır'ın içindeyken fazla birşey yapamamıştı. Bazı lanetler oldu fakat Kutsal kitaplar ne derlerse desinler, Bu felaketler Mısır'ı tam olarak pes ettiremedi. Sadece firavunu geçici olarak etkileyebildi ki, o da Musa yakınında olduğu için. Ne zaman ki, Musa, Yahudileri toplayıp, Mısır'dan çıktı, firavun da üzerindeki etkiden kurtulup, peşlerinedüştü. Ama Mısır'dan ve kendi tanrılarından da uzaklaşmış oldu. Musa'nın ve dolayısıyla da Allah'ın etki alanına girince de bildiğimiz denizin açılması olayı oldu veya başka birşey oldu da olaylar sonradan abartıldı. Bu önemli değil.

Şimdi şöyle düşünelim. Firavun, sonradan peşlerine düşeceği yerde Mısır'ın içindeyken Yahudilerin ve Musa'nın öldürülmelerini emretseydi ne olurdu? Allah'ın gücünün, orada Firavunu ve Mısırlıları anında yok etmeye yeteceğinden emin değilim.

Allah'ın, Mısırlılar üzerinde, Mısır'ın içinde fazla etkili olmadığı ve Kutsal kitaplarda anlatılan lanetlerinde çok fazla dehşete sebep olmadığı şundan bellidir. Mısırlılar çok dindar ve bu gibi şeylere inanan insanlardı. Roma istilasından sonra kendi tanrılarının yanısıra Roma tanrılarını bile kabul etmişlerdi. Allah onlara fazla bir etki yapabilseydi kendi istekleri ile bir tapınak da Allah için yapıp, onu da kendi tanrıları arasına alırlardı.

Bu durumda da Yahudilerin Mısırdan çıkarken firavunun ordusundan kaçmalarına sebep olamazdı. Ya orada rahatça kalırlar veya isterlerse güle oynaya giderlerdi. Öyle deniz yarılmasına filan da gerek olmazdı.

Eğer Allah Semudlara zamanında müdahale etmeseydi orada ipin ucu kaçacak ve işiştten geçecekti. Dolayısıyla Semud Kavmine Salih'in gönderilme amacı elçilik veya imana davet değildi. Düpedüz Semudların idam fermanıydı. Kutsal kitaplarda anlatıldığı gibi, Salih'in orada zaman geçirmesi, Semudların iman gelmelerini beklemek için de değildi. O üç gün, beş gün mühlet vermeler, hep enerji yoğunlaşmasını sağlamak, enerjiyi kanalize edebilmek başka bir deyimle, şarj edebilmek için gereken sürelerdi.

Özet olarak ne olduysa oldu ve Semudlar da uygarlaşmalarının, bilgilenmeye başlamalarının ve başka tanrıları güçlendirmelerinin ve seks hayatlarının cezasını gördüler ve Kuran'ın değişik ayetlerine göre, deprem, yıldırım veya korkunç bir sesle ve muhtemelen de hepsiyle birlikte yok olurlar.

Semud kavminin yok olmasından sonra Salih'in ne olduğu belli değildir. Bazıları, onun kendisine inanan birkaç kişi ile birlikte Mekke'ye gittiğini söylerken bazıları da başka yerlere gittiğini ileriye sürerler fakat bunların hiçbirisi için kesin bir delil yoktur. Sadece Kuran, onun kendisine inananlarla beraber kurtarıldığını söyler. Bu durum da biraz şüpheli görülmektedir. Yani, koskoca Allah kalkıp da Kuran'ında, "Semud Kavmi'nin yok edilmesi için gereken enerji Salih'i de yok etti. Salih enerji nakli konusunda zayıftı ve Semud Kavminden uzaklaşsaydı enerji hedefi bulamazdı. Buyüzden onu orada bırakarak yok ettim. Zavallı son ana kadar onu kurtaracağımı zannetti." diyecek ya da böyle ayetler indirecek değil ya.

Semud kavmi ve alih'in olayını bir de, biraz uzun olmakla beraber, İslami açıdan anlatıldığı gibi görelim. Fakat peşinen hatırlatmam gerekir ki Semud kavminin imha edilmesinden sonra Salih'e ne olduğu, nereye gittiği konusunda hiç bir gerçek kayıt olmadığı gibi Kuran'da da bu konuda bilgi yoktur. Sadece Salih'in kurtarıldığı söylenir. Aşağıdaki açıklamanın sonunda olan nereye gitti, nerede öldü, nerede gömüldü gibi şeyler tamamen tahmini, yakıştırmalardır.

SÂLİH ALEYHİSSELÂM:

Semûd kavmine gönderilen peygamber. Nûh aleyhisselâmın oğullarından Sâm'ın neslindedir. Hazret-i Âdem'in on dokuzuncu kuşaktan torunudur.

Allahü teâlâ Kur'an-ı kerîmde meâlen buyurdu ki: Biz Semûd kavmine kardeşleri Sâlih'i peygamber olarak gönderdik... **(Hûd sûresi: 61)**

Semûd kavmi, gönderilmiş olan peygamberlerini (Sâlih aleyhisselâmı) yalanladılar. Onların (nesebde soyda) kardeşleri olan Sâlih aleyhisselâm onlara dedi ki: "Allahü teâlâdan korkmaz mısınız ki, O'na şirk (ortak) koşarsınız. Ben, Allahü teâlâdan size gönderilen emin bir peygamberim. Şimdi Allahü teâlâdan korkun. Size bildirdiğim, O'nun emir ve yasaklarında bana itâat edin. Bunun için sizden ücret istemem. Bilin ki, benim ücretim ancak âlemlerin Rabbi Allahü teâlânın üzerinedir."
(Şuarâ sûresi: 141-145)

Sâlih (aleyhisselâm) ve onunla olan mü'minlere necât (kurtuluş) verdik. Onlar küfür ve günâhtan sakınırlardı. (Neml sûresi: 53)

Hûd aleyhisselâmın peygamber olarak gönderildiği Âd kavmi helâk olduktan sonra, felâketten kurtulanlardan olan Semûd, berâberindekilerle birlikte Şam ile Hicâz arasındaki Hicr denilen yere giderek yerleştiler. Semûd'un torunları tekrar Âd kavminin helâk edildiği yerlere gittiler. Dağlardaki kayaları oyup evler yaptılar. Allahü teâlâ onlara çok mal verdi. Zamanla daha da çoğalarak bağlar, bahçeler ve köşkler yaptılar.

Her türlü nîmetler içinde bulunup azgınlığa, taşkınlığa saptılar. Taşlardan yaptıkları putlara taptilar. Allahü teâlâ, küfür ve azgınlık içinde bulunan Semûd kavmine Sâlih aleyhisselâmı peygamber olarak gönderdi. Sâlih aleyhisselâm onları putlara tapmaktan ve azgınlıklardan sakındırdı. Allahü teâlâyâ îmân ve ibâdete dâvet etti. Nûh aleyhisselâmın dînini tebliğ etti. Sâlih aleyhisselâma az sayıda kimse tâbi olup, diğerleri yalanlayıp karşı çıktılar. Semûd kavmi, Sâlih aleyhisselâmı, büyülenmiş yalancı ve büyülenen diye ithâm etmelerine rağmen Sâlih aleyhisselâm yılmadan, tatlı bir dille kavmini îmâna dâvete devâm etti. İnanmadıkları takdirde, şiddetli azâbla korkuttu. Fakat Semûdlular onun dâvetini kabûl etmediler. **Allahü teâlâ, Semûd kavminin küfür ve taşkınlığı sebebiyle kadınlarını kısır bıraktı. Ağaçlar kuruyup meyve vermedi. Hayvanlar yavrulamaz oldu.**

Bu durum karşısında Semûd kavmi Sâlih aleyhisselâma karşı hakâret etmeye başladılar. Ölümle tehdîd ettiler. Eğer hakîkaten peygamber isen mûcize göster dediler. Mûcize gösterdiği takdirde inanacaklarını söylediler. Kayadan bir deve meydana gelmesini istediler. Deve

olmasını istedikleri kaya büyüyüp gebe bir deve şekline döndü. Deve yavruladı. Bu mûcize üzerine bâzı Semûdlular îmân ettiler. Devenin memesinden akan süttten Semûdlular bütün kaplarını doldurdular. Daha sonra Semûdlular deveyi öldürdüler. Sâlih aleyhisselâma karşı düşmanca tavır takındılar. Eğer hakîkaten peygamber isen bize vâd ettiğin azâbı getir dediler. Bir takım acâib hâller görmeye başladılar. Devenin bastığı yerden kan fişkırdığını, ağaçların yapraklarının kızardığını, kuyularındaki suyun kan kırmızısı, yüzlerinin de sapsarı olduğunu görüp birbirine haber verdiler. Allahü teâlâ Sâlih aleyhisselâma vahy edip, kendisine inananlarla o beldeyi terk etmelerini ve kısa zamanda şiddetli azâbın geleceğini bildirdi.

Sâlih aleyhisselâm kendisine inanan 4000 kişi ile birlikte o beldeyi terk ettiler. Semûdluların yüzleri kana boyanmış gibi kırmızı oldu. Daha sonra simsiyah oldu. Allahü teâlâ Cebrâil aleyhisselâma Semûdluları bir sayha (korkunç gürültü) ile helâk et mesini emir buyurdu. Bir sabah vakti azâb sayhası Semûd kavmini yakalayiverdi. Cebrâil aleyhisselâmın sayhası onları muhkem (sağlam) binâlarda helâk etti. Sayhanın şiddetinden hepsinin ödleri patlayarak helâk oldular.

Sâlih aleyhisselâm, kavminin helâk olmasından sonra kendisine îmân edenlerle birlikte Mekke veya Şam taraflarına gitti. Remle'de yerleşti. Mekke-i mükerremede vefât edip Kâbe-i muazzama yanında defnedildi. **(İbn-ül-Esîr, Râzî, Taberî, Nişâncızâde)**

(İhlas Holding. Dini sözlük)

PEYGAMBERLERİN EN BAŞARILISI ŞUAYİB

Dinler tarihi içinde, Allah'ın gazabını naklederek kavimleri yokeden peygamberler içinde en başarılısı Şuayib'dir. Onun için Lanetçilerin şampiyonu dememiz bile mümkündür. Lanet taşıyan peygamberlerin ya da Allah'ın medyumlarının hepsi birer tane kavmi veya kentin yok edilmişinde rol almışken Şuayib iki kavmi yok etmiştir.

ŞUAYB ALEYHİSSELÂM:

Medyen ve Eyke ahâlisine gönderilen peygamber. İbrâhim aleyhisselâmın, dînini insanlara tebliğ etti. İbrâhim aleyhisselâmın veya Sâlih aleyhisselâmın neslinden olduğu rivâyet edilir. İsmi Arabça Şuayb, Süryânicede Yesrûb olduğu bildirilmiştir. Mûs â aleyhisselâmın kayınpederidir.

Allahü teâlâ Kur'ân-ı kerîmde meâlen buyurdu ki:

Biz evlâd-ı Medyen'e (neseben) kardeşleri Şuayb'ı (aleyhisselâm) gönderdik. O, onlara, "Ey kavmim! Allahü teâlâyı tevhîd edip (bir olduğuna inanıp) O'na ibâdet edin. O'ndan başka ilâhınız yoktur. Alışverişinizde ölçü ve tartıyı noksan etmeyin. Ben zenginlik ve refâh içinde olduğunuzu (bu zenginlik ve bolluğa şükretmediğiniz takdîrde elinizden çıkacağını veya bu bolluk içerisinde, ölçü ve tartıda noksanlık yapmanızın size uygun olmadığını) görüyorum. Bu hıyânetiniz sebebiyle kıyâmette Cehennem azâbının (veya dünyâda iken şiddetli bir azâbın) sizi kuşatarak hiçbirinizin kurtulamayacağından korkarım" dedi.
(Hûd sûresi: 84)

Bu kavmin suçu ticarete hile yapmaktır. Doğrusu ya bu suçtan dolayı bitin bir kavmin Erkeğiyle, kadınıyla, çocuğuyla yok edilmesi son derece saçma bir şey değil mi? Düşünün ki, tamamı yok edilecek kadar azgın bir şekilde ticarete, tartı ve ölçüde hile yapan bir tüccra ceza vermeye hiç gerek yoktur ki. Bu derece tanınmış bir hilekar satıcıdan zamanla kimse alış veriş yapmaz. O tüccar artık düzgün çalışmaya başlasa bile insanlar artık ona güvenmezler ve tüccar kendiliğinden iflas eder. Bu durum günümüzde de geçerlidir. Yaşadığınız kentin büyük marketlerinden birinin adı bu şekilde kötüye çıksa siz oradan alış veriş edermisiniz? Ayrıca bir kentin veya kavmin tamamının, kralı, askerleri, hizmetçileri, uşakları, kent halkının tamamı, çocukları, fahişeleri, hepsi ve hepsi ticaret yapabilir mi? Bir kentte ticaret ile uğraşan belli sayıda insan bulunur. Bir de tabii bunu yöneten, ymnetici kadro. Şimdi merak konusu olan şey şudur: Acaba Allah'ın gücü, cezalandırmak için belli sayıdaki azınlığı ayırıp, onları yok etmeye yetmiyormu ki, bir kenti, içinde yaşayan ortalama olarak yüzde otuz nüfusunun hatası yüzünden yok ediyor?

Ve daha önemli olan ikinci soru: Neden, yüzyıllardan beri kimse nu soruyu sormadı? Yatay kedi, Dikey kedi meselesi mi?

Anlaşılmaktadır ki durum Aslan ve Eşek fıkrasındaki gibidir. Aslan ve eşek nehirden su içerler. Eşek suyun akış yönünde, daha aşağıdadır. Aslan'ın canı eşiği parçalayıp, yemek istemiş. Buna bir bahane bulmak için eşiğe, "Suyumu bulandırıyor sun." diye kükremiş. Eşek korku içinde, "Ama kral hazretleri. Ben sizin suyunuzu nasıl bulndırırım. Ben daha aşağıdayım" demiş. Aslan da, "Uzun etme. Bulandırsan da seni yiyeceğim, bulandırmasan da" demiş ve eşiği parçalamış.

Yani niyet belli. Tartı düzgün de olsa helak olacaklar, yanlış da olsa. Ayrıca bu Allah'ın akli nerede acaba. Günümüz türkiye'sinde bile yok etmesi gereken o kadar çok esnaf var ki, Medyen kavmi onların yanında masum çocuklar gibi kalırlar. Tabii din komisyoncuları burada ve bu sefer haklı olarak, "Ama Medyenliler başka tanrılara tapıyorlardı, çok zenginlerdi, uygarlıkta ileri seviyelere gelmişlerdi." diyeceklerdir. Bu yok edilen Kavimler hakkında aşağıdaki bölümlerde yani Gerçekler Kitab'ının sonraki bölümlerinde daha akla yakın başka bilgiler verilecektir. Şimdi Şuayib'in felaketlerini görmeye devam edelim.

Azâb emrimiz gelince, Şuayb'a ve onunla olan mü'minlere (rahmetimizle) necât (kurtuluş) verdik ve küfürle nefislerine zulm edenleri (Cebrâil aleyhisselâmın) sayhası (korkunç, heybetli sesi) yakalayıp, evlerinde helâk oldular. **(Hûd sûresi: 94)**

Burada başka bir noktaya işaret etmek isterim. Bu açıklamaların alındığı Dini sözlüğün yazarları, gösterdikleri kaynakları yazanlar, bunları okuyan sağlam Müslümanlar Allah'ın söz konusu gazaplarında olayları zevkten orgazm olarak naklediyorlar. Büyük bir zafer duygusu ile konuşuyorlar. Bir an için düşünün. Bir kent, Kadını erkeği, çocuğu, kundaktaki, içind az da olsa yaşayan (Hepsini günahkar ve haketmiş kabul edersek) masum kişiler. Hepsi bir anda tarihten izi silinecek şekilde yok ediliyorlar ve adamlar buna sevinip, Allah'ı övüyorlar. O zaman ABD neden Japonya'ya attığı iki nükleer bombadan dolayı ayıplanıyor. eden her yıl törenler yapıp, o olay hatırlanıyor. ABD'nin atom bomnalarında bile kurtulan oldu.

Şuayb aleyhisselâm, Medyenlilerin neseben (soy yoluyla) kardeşleridir. Onlara ve Eshâb-ı Eyke'ye peygamber gönderilmiştir. **(Hadîs-i şerîf-El-Bidâye ven-Nihâye)**

Arabistan'da Akabe körfezinden Humus vâdisine kadar uzanan Medyen bölgesinde doğup büyüyen Şuayb aleyhisselâm, azıtlı sapıtan Medyen halkına peygamber gönderildi. İbrâhim aleyhisselâmın dînini tebliğ etti. Putlara tapan Medyen halkı, alışverişte hîle yapmakta da ileri gitmişlerdi. Şuayb aleyhisselâm, Medyen halkını Allahü teâlâyâ îmân ve ibâdet etmeye, putlara tapmaktan, alış-verişteki hîlekârlıktan ve diğer azgınlıklarından vazgeçirmeye dâvet etti. Medyenliler, Şuayb aleyhisselâmın dâvetini kabûl etmedikleri gibi, karşı çıktılar. Şuayb aleyhisselâm onları gelecek şiddetli bir azâbla korkuttu. Şuayb aleyhisselâmın peygamberliği Şam'a kadar duyuldu. Birçok kimse gelerek ona îmân ettiler. Fakat inanmayanlar, îmân etmek için gelenlere mâni olmaya çalışıp Şuayb aleyhisselâma çeşitli iftirâlarda bulundular. Şuayb aleyhisselâm ve ona inananları kendi sapık dinlerine dönmedikleri takdirde yurtlarından çıkaracaklarını söyleyip tehdît ettiler. Şuayb aleyhisselâm bu azgın kavmi Allahü teâlâyâ havâle etti. Allahü teâlâ, Şuayb aleyhisselâma inanmayan ve azgınlıklarına devâm eden Medyen halkı üzerine azâbını gönderdi. **Cebrâil aleyhisselâmın bir sayhası (korkunç, heybetli sesi) ve bir zelzele onları hakîr ve zelîl kıldı. Hepsi helâk olup, yok oldular. Sanki o beldede yaşamamışlardı.** Şuayb aleyhisselâm ve ona inananlar bu korkunç azâbdan kurtuldular.

Şuayb aleyhisselâm kavminin helâk olmasından sonra, Medyen'e yakın, yeşillik, ağaçlık ve bolluk içinde bir şehir olan Eyke ahâlisine, doğru yolu göstermekle vazifelendirildi.

Anlaşıldığı kadarı ile bu doğru yol dosdoğru ahrete gitmektir. Şuayib şimdi de lanetini Eyke'ye taşıyor.

Medyen ahâlisinin bütün özelliklerini taşıyan Eyke ahâlisi de onun bu dâvetine karşı çıkıp, mûcize istediler. Gösterdiği mûcizeler karşısında birçok kimse îmâna geldi. **Ancak pekçok kimse de inanmadı. Allahü teâlâ kıtlık ve kuraklık verdi, yine inanmadılar. Allahü teâlâ, kâfirlerin üzerine azâb olarak gönderdiği buluttan, ateş ve kıvılcımlar yağdırdı. Bütün kâfirler ve onlara âit olan şeyler yanarak helâk oldular. Şuayb aleyhisselâm, Eyke halkının helâk olmasından sonra Medyen'e yerleşti. İnananlardan birinin kızı ile**

evlendi. İki kızı oldu. Kendisi iyice yaşlandı, kızları büyüdü. Gözleri zayıfladı, vücûdu kuvvetten düştü. Bu sıralarda Mûsâ aleyhisselâm Mısır'dan çıkıp, Medyen'e geldi. Şuayb aleyhisselâmın hizmetinde bulundu ve kızlarından birisiyle evlendi. Sonra Mısır'a gitti. Mısır'da Mûsâ aleyhisselâmı ziyâret eden Şuayb aleyhisselâm, bir müddet sonra Mekke-i mükerremeye gelip yerleşti. Daha sonra orada vefât edip Zemzem kuyusu ile Makâmı İbrâhim arasında Kâbe'nin altınoluk tarafında defnedildi. **(İbn-ül-Esîr, Taberî, Nişâncızâde)**

(İhlas Holding. Dini sözlük)

SODOM KAVMI

Allah'ın bütün felaketlerinin içinde en dikkat çekici olanı Sodom kavminin yok edilişidir. Sodom'un özelliği ne nükleer bomba ile yok edilmiş izlenimleri vermesi ve ne de kentin celladı olan Lut'un karısının da yok edilen kafirlerden olmasıdır. Sodom'un özelliği cinsel tutumlarından yani eşcinselliklerinden dolayı yok edilmeleri ve en önemlisi de Sodom imha edildikten sonra Lut'un yaptıklarıdır. Lut'un yaptıklarını sonraya bırakarak önce Sodom'un başına gelenleri görelim.

LÛT ALEYHİSSELÂM:

Kur'ân-ı kerîmde ismi bildirilen peygamberlerden. Bugün Ürdün ile Filistin arasında bulunan Lût gölü yanındaki Sedûm şehri halkına peygamber olarak gönderildi. İnsanlara İbrâhim aleyhisselâmın dînini tebliğ etti.

Allahü teâlâ Kur'ân-ı kerîmde meâlen buyurdu ki:

Lût (aleyhisselâm), kavmine; "Bu âlemde sizden önce hiç kimsenin yapmadığı hayâsızlığı mı yapıyorsunuz? **Siz kadınları bırakıp şehvetle erkeklere varıyorsunuz. Doğrusu çok aşırı giden azgın bir kavimsiniz**" dedi. **(A'râf sûresi: 80, 81)**

Lût kavminin işini (livâta) yapan mel'ûndur. **(Hadîs-i şerîf-Ahmed bin Hanbel)**

Acaba İmam bin Hanbel günümüzdeki İran, Afganistan ve Arap ülkelerine mi gönderme yapıyor?

Benden sonra ümmetim hakkında en korktuğum şey; Lût kavminin yaptığını yapmalarıdır. **(Hadîs-i şerîf-Tirmizî, İbn-i Mâce)**

Eğer Muhammed bu sözü gerçekten söylemişse gene halk arasındaki İslami deyimlerden birisini söylüyorum "Şu anda mezarında fırıl fırıl dönüyordur." Çünkü İran, Afganistan ve Araplardaki oğlancılık hevesinin ünü dünya sınırlarını bile aştı.

İbrâhim aleyhisselâmın kardeşinin oğlu olan Lût aleyhisselâm bugün Ürdün ile Filistin arasında bulunan Lût gölü yanındaki Sedûm şehri halkına peygamber olarak gönderildi. İnsanlara İbrâhim aleyhisselâmın dînini tebliğ etti. Onları Allahü teâlâyâ îmân ve ibâdet etmeye dâvet etti ve yaptıkları çirkin işten (livâtadan) sakındırdı. Onlara birçok Mûcizeler gösterdi. **Kavmi onun dâvetini dinlemeyip, gittikçe azgınladı. Karısı da onu dinlemedi.** Lût aleyhisselâm Allahü teâlânın emri ile kendisine inananlarla birlikte şehirden çıktı. Allahü teâlâ şehri yerin dibine batırmak sûretiyle o kavmi helâk etti. Lût aleyhisselâm kavminin helâkından sonra, Şam bölgesine gidip, amcası İbrâhim aleyhisselâmın yanında yedi sene kaldı. Sonra Hicâz'a gidip seksen yaşında orada vefât etti. **(Taberî, İbn-ül-Esîr, Nişâncızâde)**

(İhlas Holding. Dini sözlük)

LÛTÎ:

Lût kavminin çirkin işini (livâta) yapan. (Bkz. Livâta)

(İhlas Holding. Dini sözlük)

Yeri gelmişken şu Livata sözünün İslami anlamını da bir görelim.

LİVATA

Erkekler arasındaki cinsî sapıklık. Homoseksüellik.

Allahü teâlâ âyet-i kerîmede meâlen buyurdu ki: Sizden önce âlemlerden hiçbirinin yapmadığı hayâsızlığı mı yapıyorsunuz? **(A'râf sûresi: 80)**

Tefsîr âlimleri buradaki çirkin işin livâta olduğunu bildirdiler. **(Celâleyn)**

Lût kavmi gibi livâta yapanları, suç üstü yakalarsanız, ikisini de öldürünüz. **(Hadîs-i şerîf-Birgivî Şerhi)**

Erkek, erkek ile livâta yaparken arş titrer, sallanır. Melekler de bu iğrenç işe muttali (haberdâr) olup, yâ Rabbî emr etsen de, yeryüzü o ikisini ta'zir etse (cezâlandırırsa), gökyüzü onların üzerine taş yağdırsa derler. Allahü teâlâ; "Ben (hilm sâhibiyim) acele etmem. Benden bir şey kaçmaz" buyurur. **(Hadîs-i şerîf-Hüsn-üt-Tenebbüh)**

Bu Hadis düpedüz yalan. Doğru olsaydı bugün bütün İslam ülkeleri bir birasyon makinası gibi tirtir titrer durumda olurlardı.

Üç şeyden dolayı, Allahü teâlâ gadaba gelip Arş titrer. Haksız yere adam öldürme, erkeğin erkeğe, kadının kadına gidip livâta yapmasıdır. **(Ebû Tâlib Mekkî)**

Livâta yapanlarda çok tehlikeli olan İt uru ve Aids hastalığı hâsıl olmaktadır. **(Seâdet-i Ebediyye)**

(İhlas Holding. Dini sözlük)

Burada Sodom lentinin nasıl yok edildiğini, kent halkının, yok edilişten önce, Lut'a gelen melekleri de insan zannederek nasıl cinsel ilişki kurmak için zorladıklarını anlatmak kentin yıkılışını bir de Tevrat'tan vermek eğlendirici ve ilginç olabilir fakat gaaplardan bahseden her yazı ve kitap bunları zaten yapıyor. İsteyen her okuyucu da Tevrat'ı açıp, bunları okuyabilir. Dolayısıyla burada doğrudan doğruya felaket sonrasına geçmeyi uygun görmekteyim. Şimdi gelelim felaket sonrasında Lut'un başına gelenlere.

LUT KENDİ KIZLARI İLE SEKS YAPIYOR

TEVRAT - YARATILIŞ KİTABI - BAP 19

29 Tanrı o vadadaki kentleri yok ederken İbrahim'i anımsamış ve Lut'un yaşadığı kentleri yok ederken Lut'u bu felaketin dışına çıkarmıştı.

30 Lut Soar'da kalmaktan korkuyordu. Bu yüzden iki kızıyla kentten ayrılarak dağa yerleşti. İki kızıyla birlikte bir mağarada yaşamaya başladı.

31 Büyük kız küçüğüne, "Babamız yaşlı" dedi, "Dünya geleneklerine uygun biçimde burada bizimle yatabilecek bir erkek yok.

32 Gel, babamıza şarap içirelim, soyumuzu yaşatmak için onunla yatalım."

33 O gece babalarına şarap içirdiler. Büyük kız gidip babasıyla yattı. Ancak Lut yatıp kalktığıнын farkında değildi.

34 Ertesi gün büyük kız küçüğüne, "Dün gece babamla yattım" dedi, "Bu gece de ona şarap içirelim. Soyumuzu yaşatmak için sen de onunla yat."

35 O gece de babalarına şarap içirdiler ve küçük kız babasıyla yattı. Ama Lut yatıp kalktığıнын farkında değildi.

36 Böylece Lut'un iki kızı da öz babalarından hamile kaldı.

37 Büyük kız bir oğlan doğurdu ve ona Moav adını verdi. Moav bugünkü Moavlılar'ın atasıdır.

38 Küçük kızın da bir oğlu oldu ve adını Ben-Ammi koydu. O da bugünkü Ammonlular'ın atasıdır.

Alah kocabir kavmi, Yine erkeği ile, kadını ile, çocuğu ile, halktan bazılaerının eşcinsel olmaları nedeni ile yok ediyor ama nedense Lut'un kendi kızları ile cinsel ilişki kurmasına bir şey demiyor. Demek ki, Allah'a göre Eşcinsellik yasak, ensest serbest. Buradaki bahane de çok güzel doğrusu "**Soyumuzu sürdürmek.**" Şimdi, bilmekteyiz ki, çevrede yaşayan başka insanlar vardır. En fazla üç, beş günlük yolda insan ve erkek bulmak kolaydır. Ayrıca herşeyi yapabilen Allah bu kızlara neden iki tane hayıllı kısmet bulmadı ki? Kitabı Mukaddes ve Kuran boyunca durmadan herkese hayırlı eşler gönderen çöpçatan Allah bu kızları neden babalarına muhtaç etti acaba?

Tabii bunun bizim açımızdan akılcı cevabı var. Burad sadece dinsel açıdan bakarak bunları soruyoruz. Bizim açımızdan olan cevaplara gelince. Onlar Gerçekler Kitabı'nın daha ilerdeki kitabında, peygamberlerden bahseden bölümde ele alınacaklardır. Burada Sodom'un cinsellik yüzünden yok edilmesi

ile Lut'un cinselliği arasındaki çelişkiye ve Allah'ın Sodoma kızıp, Lut yaparken kafasını başka tarafa çevirmesine dikkat çekilmesi yeterlidir.

Şimdi İslam din komisyoncuları yine bağırp, çağıracaklar. Tamam anladık. Tevrat değiştirilmiş değil mi? O zamanlar Yahudiler arasında böyle ilişkiler normal di değil mi? Yahudiler hala böyle ilişkiler kuruyorlardı değil mi?.

Olabilir. Tevrat'ın değiştirilmiş olması hariç hepsine tamam. Zaten bu gibi ilişkiler biz gör, kişilerin tercihine kalmış şeylerdir ve zorlama olmaması şartıyla herşey olabilir fakat burada söz konusu olan Satanistler değil ki. Allah'ın peygamberi.

Sodom'un yok edilışinden sonraki Saba ve İrem kavimlerinin felaketleri çok önemli değil. Saba kavminin zenginlik ve uygarlığı nefret çekmiş ve insanların barajları yıkılarak ekonomileri bozulmuş, İrem kavmi de Allah'a yakışan şekilde kumlara gömülerek hepsi öldürülmüş.

Önemli bir felaket olmasa da Yunus ve Ninova olayı oldukça anlamlıdır fakat bu olay aşağıdaki bölümde görülürse daha iyi anlaşılabilir.

AMAÇ DAVET ETMEK DEĞİL. YOK ETMEK!

Yukarda da belirtildiği gibi, değişik kavimlere gönderilen felaketler incelendiği zaman, Allah'ın bütün gazaplarında bazı ortak noktalar olduğu görülmektedir. Bunlardan bizim açımızdan en önemlisi aşağıdaki ayetlerde söylenilmektedir. Dilerseniz önce bu iki ayeti görelim, sonra kendi yorumuuzu yapalım.

KASAS SURESİ

58. Yaşayışı şımarıklık ve gösterişe yol açmış nice kenti helâk ettik biz. İşte yerleri yurtları! Onlardan sonra oralarda çok az oturuldu. Biziz vâris olanlar, biz.

59. **Senin Rabbin, memleketleri/medeniyetleri, ana merkezlerinde kendilerine ayetlerimizi okuyan bir resul göndermedikçe helâk etmez.** Biz; ülkeleri/medeniyetleri, halkları zulme sapmadıkları sürece helâk etmeyiz.

Allah bir kavime onları tehdit edecek, korkutmaya çalışacak ve Allah'ı kulluğuna çağırarak bir peygamber veya antenini göndermedikçe o kavime ya da kente bir felaket göndermediğini söylemektedir. Bu konunun Allah'ın gücü, bilgisi, gerçekleştirmek istediği amaçları ve neler yapıp, neler yapamayacağı açılarından incelenmesi gerektiğine inanıyorum.

Yukardakiki bir çok konuda, Gazabın Tanrısı'nın peygamberlerinin onun medyumları yani onunla iletişim kurabilen hassas kişiler olduklarını belirttim. Yine aynı şekilde bu medyumların aynı zamanda enerji nakledici birer organik anten olduğundan da bahsettim. Şimdilik bu bilgiyi aklınızda tutun. Birkaç satır sonra bu konuya tekrar döneceğim fakat burada bazı sorular sormak istiyorum ki, bunların cevabını zaten biliyorum. Bu soruların amacı size, bu konuda nasıl bir mantıkla düşünmek gerektiğini, en azından bir kere de bu açıdan düşünüp, tartmanızın daha mantıklı olabileceğini anlatabilmektir.

Eğer bir din komisyoncusu bu kitabı okursa veya onunla konuşan bir kimse buradaki verilere dayanarak ona soru sorarsa vereceği cevaplar, Gazabın Tanrısı'nı yüceltmek için yapacağı bazı kurnazlıklar var. Gene derseniz, aklımdaki soruları bir din komisyoncusu ile yapılan bir konuşma şeklinde ona sorayım. Bu sayede sizler de onun nasıl cevaplar verebileceği hakkında bir ön fikre sahip olun.

YOBAZLA KONUŞMA

Ben: Sayın Hocam! Allah gazabına uğratmayı uygun gördüğü yere önce bir elçi gönderip onları uyarıyor. Onlar Allah'ın doğru yolunu kabul etmeyince de, çeşitli uyarılardan sonra hepsini helak ediyor. Pekiyi Allah'ın bir sıfatı da Alim, değil mi? Allah geçmiş, hal ve gelecekteki herşeyi de biliyor! Zaten İslam'ın, inanıp, iman etmemiz gereken bir şartı da kader. Kaderi yazan Allah. Pekiyi bu durumda Allah o kavimin kabul etmeyeceğini bilmiyor mu? Neden önceden elçi gönderiyor da uyarıyor? Nasıl olsa sonucu biliyor. Böyle Tiyatral işler yapmadan doğrudan yok etse olmaz mı?

Yobaz: Allah herşeyi bilir. Kafirlerin imana gelmeyeceğini de bilir ama onların aralarında bazı inanmış kimseler var. Onları kurtarmak için peygamberini gönderiyor.

Ben: Ama hocam, o zaman Allah bu inanmış kimselerin kimler olduklarını da bilir. Peygamber onlara söylese yeter. Neden günlerce o kentin, hiç bir zaman imana gelmeyecek olan ileri gelenleri ile peygamberini konuşturuyor?

Yobaz: Bunu diğer insanlara hem örnek olsun, kendisi tarafından yapıldığı bilinsin de ibret alsınlar (Yani korkudan ödleri patlayıp onlara ultiatom gidince kabul etsinler) diye yapıyor. Ayrıca diğer insanlar, Allah haksızlık etti. Uyarmadan yok etti. Bir defa uyarsaydı belki o kafirler de imana gelirlerdi, demesinler diye, uyarısını yapıyor.

Ben: Hocam, Alah'ın böyle medya önündeymiş gibi reklama neden ihtiyacı var ki. O en büyük değil mi, dilerse herkes zaten kabul eder. Neden kendi iradesi ile insanları doğru yoluna çekmiyor da böyle cezalar veriyor. Sonuçta onları, kabul etmeyecek yapıda yaratan kendisi değil mi? Neden önce kendisi öyle yaratıp, sonra kendi yarattığı şekilden dolayı onları cezalandırıyor?

Yobaz: Allah insana akıl verdi. Ayrıca insana özgür iradesini de verdi. İnsanın düşünüp, doğru yolu bulmasını ve özgür iradesi ile kendisine gelmesini istiyor. Aklını kullanmamak günahdır.

Ben: Ama Hocam, madem akıl verdi adamlar da o akli kullanmışlar ve kabul etmemişler. Bunda kızacak ne var. Sonra hangi özgür irade vermek ki, kabul etmeyen ölüyor?

Yobaz: Bunlar hep ilerde yaşayacak insanlara ibret olsun diye olmuş. Allah en iyisini bilir.

Ben: Ama buna gerek yok ki. Koskoca Tanrı neden bize tiyatro oynatıyor. Baştan kendisini kabul edip, küfre sapmayacak şekilde yaratsaydı. Neden hem akıl verip, hem de o aklın kullanılıp, seçim yapılmasına kızıyor?

Yobaz: Allah'ın hikmetinden sual olmaz. Günaha giriyorsun. Allah sorgulanamaz.

Ben: Ama ben soruyor ve yaptıklarını mantıksız buluyorum. Bu durumda da onun verdiği akli kullanmış oluyorum. Bana bu konuda mantıklı açıklama yapacak bir makam yok mu? Yani, "**Herkes sadece, özgür iradesi ile Müslümanlığı kesinlikle kabul etmekte mi, özgür?**"

Yobaz: Bunlar çok derin konular. Anlamak için Arapçayı çok iyi bilmek gerekir. Siz Kuran'ı mealden okuyup yanlış anlıyorsunuz.

Ben: Pekiyi hocam. Allah Türkçe bilmez mi? Bir dil kursu filan yaratıp sonra oradan Türkçe öğrense. Biz neden dilini bilmediğimiz ve en aydınımızın bile anlamadığı bir dili dinini kabul edelim. O zaman Araplar Müslüman olsun. Madem Allah bana akıl vermiş. ben kendi aklımla anlamak isterim. Aracılarla değil. Yoksa kullanmamı istemediğine göre bu akli bana veren Allah değil de başka tanrı mı?

Yobaz: Sus bre katli vacip. Seni dinlemek bile günah. Seni Cehennem kütüğü. Güzel dinimize hakaret ediyorsun. Defool.

ALLAH İNSAN PSİKOLOJİSİNİ BİLMEZ Mİ?

Gazap tanrısının gazaplarıyla ilgili ikinci önemli nokta da Allah'ın gazabına uğrayan kavimlerin genellikle uygarlık seviyesinde kendi zamanlarının ilerlemiş kavimleri olmalarıdır. Bu aslında benim belirlediğim birşey değil. gazap tanrısının, gazaplarının faziletleri hakkında kitap yazmış olan önemli bir din komisyoncusunun kitabından aldım. Reklamı olmasın diye kaynak göstermiyorum.

Bu din komisyoncusunun belirlemeleri doğrudur ve bu konuya ilerde tekrar döneceğim. Burada da bazı tutarsızlıklar vardır. Bir düşünün şimdi. Eski günleri değil. Şimdiyi düşünün. Güney doğu anadolu'nun en az gelişmiş bölgesinden veya Kuzey Irak'taki az gelişmiş bölgelerden birisi çıkarsa, Ankara'ya gelse Bir yolunu bulup, başbakanın, cumhurbaşkanının karşısına çıkarsa ve dese ki, "Ben Allah'ın en yeni peygamberiyim. Sizin dininiz artık eskimiş ve Allah tarafından kaldırılmıştır. Bundan sonra o dine inanmak sapıklıktır. Hemen yeni dine inanın, Camiilerinizi filan da yıkın." Evet bu olabilse ve gelen adam da delinin biri olmayıp, gerçekten de bir peygamber olsa da Allah, onu Türkiye'yi yeni dine davet etmek için göndermiş olsa. Adam bazı mucizeler de gösterse. Kim inanır ona. Türkiye din mi değiştirir? Yaptığı mucizeler gerçek olarak mı kabul edilir. Asla. Hatta çok konuşur ve halk arasında yeni dini yaymaya çalışırsa ya Müslümanlar tarafından öldürülür veya devlet onu, "Toplumun dinsel hislerini rencide etmek" suçundan hapse atar, ya da tımarhaneye kapatır.

İnsan psikolojisi hep aynıdır. Biz burada, bu çağda inanmayız da bundan bin yıl önce yaşayan ve bizlerden daha gururlu, daha kalın kafalı kimseler nasıl inanır. Çölden baldırıçıplak bir adam gelip, hiç bilinmeyen yeni tanrıdan meaj getiriyor ve mucize dediği bazı şeyler gösteriyor. Ona kim inanır?

Anlaşılan Allah yarattığı? insanların psikolojilerini fazla bilmiyor ki, bu şekilde haberciler gönderip, kabul görmeyi bekliyor. Ya da insan psikolojisini zaten biliyor da gerçek amacı kimseyi uyarmak filan değil. Niyeti üzüm yemek değil, bağcı dövmek. O, başka tanrılara tapan ve kendisinden başka bir varlığı güçlendiren o kavmi yok etmeyi kafasına koymuş. "Düşman fazla güçlenmeden onun pillerini yok et." Habercisini gönderme sebebi, kendisinin mevcut veya sonraki kullarına göz dağı vermek istemesi. Yani ya Allah insan psikolojisinden habersiz, ya ard niyetli ve zaten öldürmeye kararlı veya bir üçüncü ihtimal daha var. Fikrimizce asıl doğru olan da bu ve bu aynı zamanda Allah'ın büyük sırlarından biri. Aslında, sır sözünü kullanmak biraz fazla olabilir. Allah bundan bahsetmez ama dikkatli bir gözle kutsal kitapları tarayanlar bunu hemen farkedebilirler.

FELAKETLER, SADECE BÖLGEDE BİR ANTEN BULUNMASIYLA MÜMKÜN OLABİLİYOR

Allah kendisine inanaların olmadığı yerde fazla etkin olamıyor. Bir peygamberin, yani medyumunun, alıcı verici anteninin olmadığı bir bölgeye de enerji gönderemiyor. Yıkıma karar verdiği uygarlıklara önceden bir habercisini göndermesinin ana sebebi bu.

Bu onun zayıf noktası. İşte bu yüzden de hep, ben apaçık bir uyarı için haberci gönderiyorum da, kabul etmeyeni helak ediyorum önsözleri kullanılıyor. Çünkü o habercinin gidişinin gerçek sebebi söylense, antenin istenilen yere gitmesi daha zor olabileceği gibi Allah, kendisinin güç ve erişiminin sınırlı olduğunu da kabul etmiş olacak. Bu durumda da istediği kadar felaket yağdırsın en güçlü ve tek tanrının kendisi olduğunu, istediğini yapabileceğini, gücünün her yere ve her şeye ulaşabileceğini iddia etmesi mümkün olmayacak.

Bu durumun bir ispatı da Yunus ve Ninova kavmidir. Yunus, belki de olayı tam olarak anladığı için korkar veya insanlara acır. Allah'ın, Ninova'ya gitmesi emrine uymayıp kaçır. Bu durumda Allah, Ninova üzerinde felaket yaratamaz.

Yunus, çaresiz kalıp emri kabul ederek Ninova'ya gidince de Ninova halkı durumu anlayıp Allah'a boyun eğler ve felaketten kurtulurlar. Aşağıdaki Kuran ve Tevrat ayetleri her ne kadar Ninovalıların doğru yola girdikleri için affedildiklerini söylüyorlarsa da belki de, Kutsal kitaplarında bir çok defa gerçeği saklayan tanrı, bu konuda da doğru söylemiyor olabilir. Yunus'un bilinçaltı ve/veya bilinçli direnci yüzünden felaket gerçekleştirilememiş olamaz mı? Belki de yoğunlaştırılan enerjinin kullanılamaması yüzünden Ninova felaketi fiyasko ile sonuçlandı. Nu durumlardan birisi olmuştusa Allah asla kendi kutsal kitaplarında, "Yunus istemediği için fiyasko ile karşılaştım." diyemez. Sizce, böyle bir şeyi diyebilir mi?

YUNUS ALEYHİSSELAM

Musul yakınındaki Nineve (Ninova) ahâlisine gönderilen peygamber. Babasının ismi Metâ'dır. Yûnus aleyhisselâm Âsûr Devleti'nin başşehri ve önemli bir ticâret merkezi olan Nineve şehrinde doğdu.

Allahü teâlâ Kur'ân-ı kerîmde meâlen buyurdu ki: Muhakkak Yûnus (bin Metâ aleyhisselâm) da peygamberlerdendir. **(Sâffât sûresi: 139)**

Biz Yûnus'un (aleyhisselâm) duâsına icâbet edip, onu gamdan (gecenin, denizin ve balığın karnındaki karanlıktan) halâs eyledik (kurtardık) . Bunun gibi biz mü'minleri halâs ederiz. **(Enbiyâ sûresi: 88)**

Balığın karnındayken Yûnus'un (aleyhisselâm) yaptığı duâ "Lâ ilâhe illâ ente sübhâneke innî küntü minez-zâlimîn" idi. Müslüman kişi bu duâyı her ne şey için okursa, Allahü teâlâ elbette kabûl eder. **(Hadîs-i şerîf-Rûh-ul-Beyân)**

Yûnus aleyhisselâmın babası olan Metâ sâlih bir kimseydi. Allahü teâlâdan sâlih bir evlâd ihsân etmesi için duâ etti. Allahü teâlâ ona Yûnus'u (aleyhisselâm) ihsân etti. Kavmi içinde emîn, yalan söylemeyen, yardımsever bir kişi olarak meşhûr oldu. Ot uz yaşına gelince, Nineve ahâlisine peygamber olduğu bildirildi. Yûnus aleyhisselâm senelerce kavmini îmâna dâvet etti. Putlara, heykellere tapan Nineve ehli onu dinlemediler. Heykellere tapmaktan vazgeçmediler. Yûnus aleyhisselâm üzüldü. Dicle nehri kenarına geldi. Gemiye bindi. Hâlbuki Allahü teâlâ böyle emir vermemişti. Gemi

yürümedi. Kur'a çektiler. Yûnus aleyhisselâma isâbet etti. Suçlu benim buyurdu. Denize attılar. Balık yuttu. Tövbe etti. Balık bunu bir kenâra çıkardı. Ölüm hâlinde idi. Tekrar kuvvet buldu. Yeniden Nineve'ye gitmesi emrolundu. Yûnus aleyhisselâm gelmeden önce hava kararmış, her yeri kara duman kaplamıştı. Kavmi korkup, tövbe etmiş, tövbeleri kabûl olup azâb geri alınmıştı. Yûnus aleyhisselâm gelince, onun sözlerini dinlediler. Kavmi mes'ûd ve iyilik üzere yıllarca yaşadı. Şarkta Midyalılar, Bâbil'de Keldânîler meydana geldi. Yûnus aleyhisselâm seksen üç yaşında iken, Nineve'de vefât etti. **(Nişâbûrî, Nişancızâde, Taberî)**

(İhlas Holding. Dini sözlük)

Yunus olayı Tevrat'ta da Kuran'a uygun olarak ve çok daha detaylı şekilde anlatılmaktadır.

YUNUS KİTABI - BAP 1

1-2 RAB bir gün Amittay oğlu Yunus'a, “Kalk, Ninova'ya, o büyük kente git ve halkı uyar” diye seslendi, “Çünkü kötülükleri önüme kadar yükseldi.”

3 Ne var ki, Yunus RAB'bin huzurundan Tarşış'e kaçmaya kalkıştı. Yafa'ya inip Tarşış'e giden bir gemi buldu. Ücretini ödeyip gemiye bindi, RAB'den uzaklaşmak için Tarşış'e doğru yola çıktı.

4 Yolda RAB şiddetli bir rüzgar gönderdi denize. Öyle bir fırtına koptu ki, gemi neredeyse parçalanacaktı.

5 Gemiciler korkuya kapıldı, her biri kendi ilahına yalvarmaya başladı. Gemiye hafifletmek için yükleri denize attılar. Yunus ise teknenin ambarına inmiş, yatıp derin bir uykuya dalmıştı.

6 Gemi kaptanı Yunus'un yanına gidip, “Hey! Nasıl uyursun sen?” dedi, “Kalk, tanrına yalvar, belki halimizi görür de yok olmayız.”

7 Sonra denizciler birbirlerine, “Gelin, kura çekelim” dediler, “Bakalım, bu bela kimin yüzünden başımıza geldi.” Kura çektiler, kura Yunus'a düştü.

8 Bunun üzerine Yunus'a, “Söyle bize!” dediler, “Bu bela kimin yüzünden başımıza geldi? Ne iş yapıyorsun sen, nereden geliyorsun, nerelisin, hangi halka mensupsun?”

9 Yunus, “İbrani'yim” diye karşılık verdi, “Denizi ve karayı yaratan Göklerin Tanrısı RAB'be taparım .”

10 Denizciler bu yanıt karşısında dehşete düştüler. “Neden yaptın bunu?” diye sordular. Yunus'un RAB'den uzaklaşmak için kaçtığıını biliyorlardı. Daha önce onlara anlatmıştı.

11 Deniz gittikçe kuduruyordu. Yunus'a, “Denizin dinmesi için sana ne yapalım?” diye sordular.

12 Yunus, “Beni kaldırıp denize atın” diye yanıtladı, “O zaman sular durulur. Çünkü biliyorum, bu şiddetli fırtınaya benim yüzümden yakalandınız.”

13 Denizciler karaya dönmek için küreklere asıldılar, ama başaramadılar. Çünkü deniz gittikçe kuduruyordu.

14 RAB'be seslenerek, “Ya RAB, yalvarıyoruz” dediler, “Bu adamın canı yüzünden yok olmayalım. Suçsuz bir adamın ölümünden bizi sorumlu tutma. Çünkü sen kendi istediğini yaptın, ya RAB.”

15 Sonra Yunus'u kaldırıp denize attılar, kuduran deniz sakinleşti.

16 Bu olaydan ötürü denizciler RAB'den öyle korktular ki, O'na kurbanlar sundular, adaklar adadılar.

17 Bu arada RAB Yunus'u yutacak büyük bir balık sağladı. Yunus üç gün üç gece bu balığın karnında kaldı.

BAP 3

1 RAB Yunus'a ikinci kez şöyle seslendi:

2 “Kalk, Ninova'ya, o büyük kente git ve sana söyleyeceklerimi halka bildir.”

3 Yunus RAB'bin sözü uyarınca kalkıp Ninova'ya gitti. Ninova öyle büyük bir kentti ki, ancak üç günde dolaşılabilirdi.

4 Yunus kente girip dolaşmaya başladı. Bir gün geçince, “Kırk gün sonra Ninova yıkılacak!” diye ilan etti.

5 Ninova halkı Tanrı'ya inandı. Oruç ilan ederek büyüğünden küçüğüne hepsi çula sarındı.

6 Ninova Kralı olanları duyunca, tahtından kalkıp kaftanını çıkardı; çula sarınarak küle oturdu.

7 Ardından Ninova'da şu buyruğu yayımladı: “Kral ve soyluların buyruğudur: Hiçbir insan ya da hayvan -ister sığır, ister davar olsun- ağzına bir şey koymayacak, otlamayacak, içmeyecek.

8 Bütün insanlar ve hayvanlar çula sarınsın. Herkes var gücüyle Tanrı'ya yakararak kötü yoldan, zorbalıktan vazgeçsin.

9 Belki o zaman Tanrı fikrini değiştirip bize acır, kızgın öfkesinden döner de yok olmayız.”

10 Tanrı Ninovalılar'ın yaptıklarını, kötü yoldan döndüklerini görünce, onlara acıdı, yapacağını söylediği kötülükten vazgeçti.

TEVRAT, PEYGAMBERLERİN ANTEN OLDUĞUNU AÇIKÇA YAZIYOR

Bu, peygamber veya medyumun anten olması durumu en iyi şekilde Tevrat'ta anlatılmıştır. **Çıkış kitabı Bap 17**'de Musa'nın ordusu ile Amalekilerin savaşı anlatılır. Musa, komutan olarak, kendisinden sonra yerine medyum olarak bırakacağı Yeşu'yu görevlendirir ve kendisi savaşı bir tepeden takip eder. Şimdi önce bu olayı anlatan ayetleri görelim.

9 Musa Yeşu'ya, "Adam seç, git Amalekliler'le savaş" dedi, "Yarın ben elimde Tanrı'nın değneğiyle tepenin üzerinde duracağım."

10 Yeşu Musa'nın buyurduğu gibi Amalekliler'le savaştı. Bu arada Musa, Harun ve Hur tepenin üzerine çıktılar.

11 Musa elini kaldırdıkça İsraililer, indirdikçe Amalekliler kazanıyordu.

12 Ne var ki, Musa'nın elleri yoruldu. Bir taş getirip altına koydular. Musa üzerine oturdu. Bir yanda Harun, öbür yanda Hur Musa'nın ellerini yukarıda tuttular. Güneş batıncaya dek Musa'nın elleri yukarıda kaldı.

13 Böylece Yeşu Amalek ordusunu yenip kılıçtan geçirdi.

Görüldüğü gibi burada, yukarda bahsedilen türde bir felaket söz konusu değildir. Sadece, çarpışan iki ordudan birisine enerji vermek veya birisinin enerjisini çekip, güçsüz bırakma durumu söz konusudur. Bu durumda Musa'nın bedeni gerçek bir anten ve dinamo olarak görev yapmakta, kolları ise yansıtıcı olmaktadır. Ellerini ordulara doğrultmadığı zaman enerji akışı kesilmektedir. Bu ayetlerde anlatılan durum Allah'ın medyumunun olmadığı yerde etki olmasının ne kadar zor olduğunu göstermektedir.

ALLAH NOKTA ATIŞI YAPAMIYOR

Bütün bu felaketlerden çıkartılacak bir sonuç da Allah'ın nokta atışı yapabilmek konusunda, günümüz ADB ordusundan daha zayıf olduğudur. Son yıllardaki, özellikle Irak, ABD savaşlarında gördük ki, ABD ordusu sivil

bbinaların arasındaki küçük bir askeri hedefi uzaktan vurabilmektedir. Tamam bazı sakarlıklar, kazalar olmaktadır fakat sonuçta bu yapılabilir. Hatta adamlar çok isterlerse yüz kilometre uzaktan belli bir binanın veya askeri hedefin küçük bir kısmını bile vurabiliyorlar. Buna karşılık aynı şeyi Allah yapamıyor. Yapabilseydi bir kenti bütün olarak çoluk çocuk demeden öldüreceğine sadece suçluları ya da kızdıklarını hedef alırdı. Bu durum, suçsuzları kurtarmaktan başka şeylerde de faydalı olurdu. Kent halkının üçte biri veya üçte ikisi yok olup da diğerleri sağ kalınca, sağ kalanlar Alah'a karşı daha bir köle olur, ondan daha fazla korkarlar ve bu korkuyu çevre uygarlıklara da yayarlar. Sarayında oturan bir kral, oturduğu yerde hedef olabileceğini bilir ve oa gör davranırdı.

Buna karşılık Allah ne yapmaktadır? Kentin tamamını yok ediyor. Zarar vermek istemedği kişileri de önceden uyararak, belli bir zamana kadar kenti terketmelerini söylüyor.

Sonuç olarak Allah çevredeki antenleri vasiyasıyla büyük alanlar ve kitleler üzerinde etki gösterebilmekte, buna karşılık kişilere ulaşmamaktadır. Ne bir iyilik, ne bir kötülük yapamıyor. Yaptığı bazı şeyleri ise sadece kişinin yakınında bir anteni, medyumu yani peygamberi varken yapabiliyor.

UFO'CLARA BİR HATIRLATMA

Dünyada yaygın olan ve Türkiye'de sayıları hiç de az olmayan Ufocular yani herşeyi uzaydan gelen, uzaylılara bağlayanlar. Allah'ın gazaplarını da Uçan dairelerden atılan Atom bombası veya değişik şeylere yoranlara, Allah'ın aslında uzaylı bir yönetici olduğunu söyleyenlere küçük bir hatırlatma yapmak istiyorum. Bugün ABD ordosu yukarıda anlattığım şekilde nokta atışı yapabiliyor. Halbu ki, biz daha Ay'a turist bile gönderemiyoruz. Bilimsel ve teknolojik olarak başka bir yıldız sisteminden kalkıp, buralara kadar gelebilecek olan uzaylılar o nokta atışını en azından Amerikalılardan iyi yapabilirler, değil mi? Eğer bu işleri yapan uzaylılar olsalardı bütün bir kenti yok etmezler ve yine yukarıda anlatılan şekilde kişileri belki de mesela bir kral, biz vezir gibi önemli bir, iki kişiyi hedef alarak çok daha korkutucu olabilirler ve propagandalarını da çok daha güçlü yaparlardı.

HAZIRLANAN ÇAĞDAŞ GAZAP VE KAOS

Yukarda cinsellik hakkında uzun uzun konuştuk. Cinselliğin neden önemli olduğunu ve Allah'ın neden cinsellikten hazzatmediğini anlattım. Cinsellik konusunu bitirmesine bitirdik fakat önümüzdeki yıllarda insanlığın karşılaşacağı felaketler cinsellikle ilgili olduğu için ister istemez yine cinsellikten bahsediyoruz.

ÜÇ DÜNYA

Burada konuya, Dünya'yı coğrafi olarak üçe ayırarak bakalım. Batı Dünyası, Orta Dünya ve Doğu Dünyası. Batı dünyası Türkiye'nin batısında kalan Avrupa ve Amerika kıtalarını kapsar. Orta Dünyay, Türkiye'nin de içinde olduğu keimdir. Türkiye'den, Afganistan'a kadar olan bölgeyi kapsar. Doğu Dünyasıysa Hindistan'dan Japonya'ya kadar olan bölgedir. Aslında dünyayı coğrafi olarak böldük fakat bu hatalı da olabilir. Mesela Doğu dünyası coğrafi sınırları içinde olan Avustalya aslında Batı dünyasının içindedir.

Herhangi bir insan biraz düşünüp, dikkat ederse kolaylıkla farkedebilir ki, günümüzde Batı dünyası, bilimsel olarak da, teknolojik olarak da, düşünsel olarak da Orta Dünya ülkelerinden ilerdedir. Doğu Dünyası düşünsel olarak, şiir, müzik, metafizik konular gibi şeylerde Batı Dünyasından da Orta Dünya'dan da ileridir. Burada hemen hatırlatayım ki, Doğu dünyası müzikte ileridir derken, Doğu Müziği, Batı müziğinden iyidir demek istemiyorum. Hangi müiğin güzel olduğuna kişiler kendileri karar verirler ve böyle bir genelleme yapılamaz. Burada kastettiğim şey Doğu Dünyası ülkelerinde bin yıllardan beri şiir, müzik gibi şeylerin neredeyse bilim haline getirilmesidir.

Orta Dünya ülkelerine gelince. Bu bölgede'nin Uygarlığın beşiği olduğu sık sık iddia edilir fakat bütün alanlarda en geri kalmış ülkeler de Orta Dünya ülkeleridir. Orta Dünya denildiği zaman da tabii ki, Müslüman ülkelerdir. Orta Dünya ülkeleri içinde olmakla beraber İsrail tam bir orta ülkedir. Bir çok açıdan Batı dünyasına aitken bir çok açıdan da tam bir Orta Dünya ülkesidir.

Doğu Dünyasının ülkelerinin bilinen en eski tarihlerden beri aynı çizgide olmalarına karşılık, Batı Dünyası Orta Çağ dönemlerinde, Orta Dünya'dan çok daha ilkel ve uygarlık işareti sayılabilecek çoğu şeyi Orta Dünya'dan almaya çalışıyorlardır. Yani uygarlığı küçükten büyüğe doğru sıralarsak, soldan sağa doğru Batı, Orta, Doğu dünyaları sıralamasını yapmak en doğrusu olurdu.

Sonra, bir dönem geldi ki, Batı Dünyası normal dışı bir sıçrama yaptı. Hızla ilerledi ve Orta Dünya ile arasında aşılmaz uygarlık uçurumları oluştu. Orta Dünya ise geçen zamanla birlikte az da olsa ilerleme göstereceği yerde, tam tersine geriledi. Ne oldu ki, Batı Dünyası silkinip, şahlanıp bu derece ilerledi? Bunun cevabı gören gözler için çok açık. Batı Dünya'sı ne zaman Kiliseye aldırnamaya, Dinsel kuralların dışında düşünmeye başlamışsa ilerleme hızı da o zaman inanılmaz derecede artmıştır. Bu durum bile Gerçekler Kitabı'nın bazı ayetlerini doğrulamaktadır. Şeytan her zaman kendisinin bilim, teknoloji, sanat, felsefe ve zevk tanrısı olduğunu, Kötü Tanrı'dan uzaklaşan kimselerin kendisine yakın olduklarını ve kendileri bilip, istemeseler bile söz konusu vasıflardan pay aldıklarını söylemektedir.

Doğu Dünyasına gelince. Doğu Dünyası zaten Allah'ın tam etkisi altında değildi ve bir çok alanda fazlasıyla özgür düşüncelere sahipti. Şeytan'ı bir kenara bıraksak bile Batı Dünyasının Din ve kiliseden uzaklaştıkça uygarlaştığını hiç kimse inkar edemez. İnsan kafasındaki özgür düşüncenin temeli ise cinseliktir.

Şimdi. Yeniden cinsellik konusuna dönersek, Serbest cinselliğin, uygarlık belirtisi sayılan şeylerin gelişmesinden sonra başladığını söylemek saflık olur. İnsan kendi kafasındaki her türlü zinciri kırmaya önce cinsellik zincirlerini kırarak başlıyor. Bunun nedeni ise insan kafasının özellikle düşünsel olarak en verimli çağlarında yüzde altmıştan fazla cinsellekle ilgilenmesidir. Bu konuda baskılar altında olan bir kimsenin başka konularda yapıcı, yaratıcı düşünceler üretebilmesi çok zordur. İşte Allah'ın cinsellik düşmanlığının yemelindeki fikirlerden biri de budur. Tabii aynı şeyi bilim, sanat gibi şeyler için de söylemek mümkündür. Serbest şekilde cinsellik düşünen, cinsel tatmin alan, bilimsel düşünce üreten, felsefe yapan, müzik ve şiirle uğraşan ya da bırakın bunları, televizyonda dizi film seyreden bir insan zamanının ne kadarını devamlı olarak Allah'ı düşünmeye, ona dua etmeye ayırabilir?

İnsandaki en güçlü içgüdü korkudur. Korku kendini koruma, varlığını sürdürme içgüdüsüdür. Bazı aptalların zannettiği gibi Analık içgüdüsü en güçlü içgüdü değildir. Analık içgüdüsü de korku içgüdüsünün içindedir. Analık içgüdüsü, kendini koruma, kendi varlığını sürdürme ve varlığını yani soyunu devam ettirme içgüdüsünün bir parçasıdır. Korku içgüdüsünden açılarak ilerlendiği zaman kendi varlığını sürdürme içgüdüsü geliyor ki, açlık içgüdüsü bunun bir parçasıdır. Bunlardan sonra gelen vebelki de bunların hepsinin

üzerinde olan ise üreme içgüdüğü yani cinselliktir. Ezilen, ölmek üzere olan Kalörifer böceklerinin son anlarında, yapabilmeye zamanları kalmışsa yumurtladıkları ve ondan sonra öldükleri herkes tarafından bilinir.

Sonuç olarak cinsel içgüdü yok edilmeden, bastırılmadan veya çok kötü kabul edilmeden Allah'a yaklaşmak çok zordur çünkü o insan bilinç ve bilinçaltını tam olarak işgal eder. Cinsel zincirlerin kırılmasıysa diğer zincirleri kıran, Allah'ta uzaklaştıran ilk adımdır. Cinsel özgürlük ve belli oranda tatminden sonra Bilim, sanat gibi şeylerle uğraşmak akla gelir.

Başka bir açıdan bakarsak bilimsel ve felsefi bir insan yapısı, bu konularla ilgilenen, bilen bir insan yapısı Allah'ı, ona kul, köle olmayı, onu kana doyurmak için insan öldürmeyi, hayvan katletmeyi ne derece kabul eder?

Dolayısıyla Allah, cinsel enerjiden rahatsız olduğu kadar, cinselliğin yani serbets, kontrolsüz, kendi kontrolünde olmayan cinselliğin getirdiği özgür düşünebilmek, bilimsel ve düşünsel olabilmek gibi şeylerden de korkar.

CİNSEL FELAKETLER

Buraya kadar anlatılan durumlarda, insanlar kendi kontrol alanından uzaklaşırken Allah'ın hiç bir şey yapmadan, elini kolunu bağlayıp, sadece seyredeceğini düşünmek saflık bile değil, enayilik olur.

Allah daha önce elinden gelen bütün felaketleri, tehditleri denemiştir fakat insanların bunlardan akıllanmadığını, daha doğrusu insan doğasında Şeytan'dan gelen bir isyan etme, araştırma, karşı çıkma yapısı olduğunu anlamıştır. dolayısıyla öyle birşey yapması gereklidir ki, insan ondan korksun ve bazı şeylerden uzak durmaya gayret etsin. Bunun en güzel şekli ise cinsel hastalıklardır. Zaman içinde Belsoğukluğu, Frengi, Cüzzam gibi cinsellik yoluyla bulaşan hastalıklar türedi. Bunların her biri bir öncekinden daha ağırdı. Amaç insanları kontrolsüz cinsellikten soğutmaktı.

(GK II:27,28,29) Allah'ın bu mücadelesinden bahsetmektedir. Her cinsel hastalıkta insan da zamanla o hastalığın çaresini bulmuştur. Ve en sonunda en amansızları türetildi AIDS ve benzeri kan hastalıkları. Bu sefer durum çok daha ciddidir çünkü giderek yayılan bu hastalıklar belli bir dönem sanki kuluçka dönemi imiş gibi, belli hızla ilerleyecekler. Yani günümüzdeki gibi,

ciddiye alınan fakat çok da ciddiye alınmayan, her yol nelli sayıda insanı öldüren şekilde ilerleyecekler. Arada insanlık AIDS ve çağdaşı kan hastalıklarının çaresini bulsa da hiç şüpheniz olmasın, bunların yenileri türeyecek. Zamanı geldiğinde de bu hastalıklar ani bir oatlama yapacaklar ve kitle halinde ölümler başlayacak. Bu durumda önce Allah'ın nefret ettiği uygarlık, bilim, teknoloji gibi şeyler ciddi darbeler yiyecek. Daha sonra ise Allah'ın imanlı kulları ki, kendileri onun kontrolü altında cinsellik yaşadıkları için kısmen korunmuş olacaklar. Bu imanlı müridler durumun Allah'ın gazabı olduğuna karar verecekler. İlk yapacakları iş de Allah'larının gazabını dindirmek için silaha sarılıp, kendilerince iyi Müslüman, Hıristiyan veya Yahudi olmayanları Allah için öldürmeye başlayacakalar.

Kısa zamanda dünya nüfusu belki de yüzde otuzlara düşecek ve kalanlar, artakalan uygarlığı da imha edip, karanlık çağlara dönecekler. Bu Allah'ın zaferi olacaktır. Bu katliamlarda her türlü siyah ve nükleer bombalar da kullanılacaktır. İşte hazırlanan çağdaş felaket veya kıyamet budur.

Buna karşılık Şeytan'n da bazı önlemleri var. Şeytan, Gerçekler kitabında dünya gerçekliği için bir devre sonunun geldiğinden bahsetmektedir. Bu uzun bir boks maçının son raundu gibi olacaktır. Gerçekler kitabının indirilişinin nedeni budur. Burada, bu ülkede Gerçekler Kitabı ortaya çıkmışken, başka ülkelerde de başka türlü şeyler olmaktadır. Satanizm yayılıyor. Bu değişik ekoller halinde oalbiliyor. Hiç onaylamadığımız şekillerdeki Satanizm türleri ilerlerken, onayladığımız koller de ortaya çıkıyor. Adına Satanizm denmese de Din ve Tanrı düşüncelerine karşı başkaldırıları artıyor. İnsanlar yavaş yavaş Dinlerin ve özellikle de Müslümanlığın gerçek yüzünü yavaş yavaş görüyorlar. Bu şekilde de Şeytan da kendi etkilerini yayıyor. Belli Satanist ekollerde ve Bizimim yaydığımız bu kitaplarda olanlara inananlar artıkça ve insanlar bu fikirlere inanarak Din olarak kabul ettikçe Şeytan kendi çocuklarını koruyabilecek olan psişik enerjiyi yayabilecektir.

Şeytan bu Gerçekler Kitabı'nın müridlerini, kendisine yönelik törenler yapanları özel olarak koruyarak, yukarda söz konusu edilen gazap hastalıklarından muaf tutacaktır. Dinsel çerçevelerin dışında kalan ve kendisine inanlara da gereken direnci sağlayacaktır. Biir tanrının gücü ve yapabildikleri, kendisine inanaların sayısıyla orantılıdır. Dolayısıyla Şeytan'ın da gücünü yayabilmek için inanalarının sayısında artma olması gerekmektedir ve bu son dönemde, yayılım eylemleri bu yüzden artmaktadır. Beklenen çağdaş kıyamet

gerçekleştikten sonra geride kalanların sayısında da denge olmalı hatta Şeytan'ın insanları sayıca daha fazla olmalıdır. Ancak bu durumda güçler eşitlenecek ve Şeytan, Allah'ın dünya boyutuna koyduğu sınırları yıkabilecektir.

Bu olduğu takdirde de insanoğlunun ezelden beri "Altın Çağ" dediği durum gerçekleşecektir. Tanrılar boyutu açılacak ve allah pasifize edilerek dengeli bir enerji haline getirilmek için rehabilite edilmek üzere götürülecek. Dünyada yeni tanrılar olacak ve onlar insanların arasında açıkça dolaşacaklardır. O zaman onlar tanrı da olmayacaklardır. O zaman insan ilk yaratılışındaki maca uygun hale gelecektir. Bu dönemde dünyayı sadece Şeytan yönetecek ve görevini tamamlayınca o da gidecektir. Bundan sonra da artık tanrı ve insan olmayacak, insanlar olacaktır. İnsan kendisinden saklanan herşeyi öğrenecek ve bilecektir.

Fakat eğer, Şeytan'ın inananları artmazsa ve son çağdaş kıyamette e ondan sonra, Şeytan'ın insanları az olursa, herşey karanlık çağa dönecektir. Herşey yeniden başlayacak ve Şeytan binlerce yıl daha yeniden hazırlanarak başka bir devre sonunu bekleyecektir. Bu dönemler içinde de insan yine Kul ve köle ve pil olmaya devam edecek, Tanrıya besin olacak, onun için ölecek ve öldürülecektir.

GERÇEKLER KİTABI İKİNCİ BÖLÜM YORUMUNUN SONU

3. BÖLÜM

Gerçekler Kitabı'nın üçüncü bölümü, daha önceki bölümlerle ilgili bazı açıklamalar yaptıktan sonra Adem ve Havva'nın Bahçe'den, Dünya'ya salınmalarından sonra olanları ve Kabil'i, Habil'i ve Şit'i ve onlardan doğan çocukların yapılarını anlatmaktadır.

(GK III:1) Yukardaki bölümlerde de anlatılan insanın yaratılışından bahsederek, ilk yaratığın ne erkek ve ne de kadın olduğunu vurgulamaktadır. Zaten bütün bilimsel bakış açıları da kabul edeceklerdir ki, ilk yaratık sadece erkek veya sadece kadın olsaydı onda karşı cinsin vasıfları olmaz ve anlatıldığı gibi, Adem'den parça alınarak, Havva yapılamazdı.

Yaratılan ya da daha doğru bir ifade ile oluşturulan Mahluk, değişik gelişme aşamalarından sonra insan denilebilecek duruma geldikten sonra Adem ismini aldı. Tabii ki, bu "Adem" veya "Adam" ismi, söz konusu olaydan belki de milyon yıl sonra insanlar tarafında koyulan ya da insanlara verilen bir isim. Buna rağmen burada sanki ilk baştan beri o isim Adem'miş gibi konuşmaktayız. Bunun nedeni Adem'in o zamanlarda kullanılan, tanrılar tarafından verilen göksel bir isim olması değil, günümüz insanların neden bahsettiğimizi, kimi kastettiğimizi anlamaları içindir. Aynı şey Adem'in çocukları, Kabil, Habil, Şit ve sonraki birkaç nesil için de geçerlidir.

ADEM VE HAVVA'NIN FİZİKSEL GÖRÜNÜMLERİ

Mahluk'tan Adem diye bahsedilmeye başlanıldığı andan itibaren insanlar Adem'i bir erkek tasviri ile düşünmeye başladılar halbuki o, beden olarak iki cinsin de özelliklerini taşıyan, geniş omuzlu, iri yarı fakat kadın göğüslü, cinsel organları olmayan, daha doğrusu cinsel organları bedenin içinde kalan, her iki cinsin de cinsel organına ve üreme mekanizmasına sahip olan bir varlıktı.

Modern dünyanın filmlerinde veya ünlü ressamların çalışmalarında görüldüğü gibi uzun sakallı bir insan da değildi. Sakal erkeklik hormonu ile ilgili bir vasıftır ve o zamanladaki Adem'de her iki cinsin hormonu eşitti. Hormonal dengenin eşit olarak bulunmasına rağmen Bahçe'de bu hormonlar çalışmıyorlardı. Yani Adem denilen varlık belli bir uzunlukta saçlı olan veya

daha muhtemel olarak saçsız, sakallı ise kesinlikle olmayan bir varlıktı. Adele gücü yüksekti ve şimdiki insandan çok daha iri yapılıydı.

Göğüsleri hem kadın göğsü gibi fakat iç yapı olarak da Bir haltercinin adeleli, sert göğsü gibiydi. Elleri ve parmakları bilinen ilk insanlar formuna uygun değildi. Bugünkü insanlardan daha zarif ve becerikli elleri vardı. Anlatılan bu fiziksel görünüm belki insan zihni için eciş bücüş, tuhaf bir görünüm meydana getirebilir fakat gerçekte Adem'in, Havva yapılmadan önceki son gelişmiş hali çok büyük bir estetik ve orantıya sahipti ve günümüz insanları onu görslerdi hayran kalabilirlerdi. Ayrıca cinsel yanlar olmamasına rağmen onda her iki cinsin çekiciliğinin toplamı vardı. Zeka ve aklı da zannedildiği gibi ilkel değildi. Onun zekası alıcı olmaya açıktı ve zaten devamlı olarak bilinçaltına ve genetik yapısına yönelik bilgi yüklemeleri altındaydı. Adem'in zekası Cennet'ten çıkartılışından önce, yukarda da bahsedildiği gibi Allah tarafından kilitlenip, köretilmiştir. Buna rağmen dünyadaki Adem aptal ve ilkel bir yaratık değildi. Aslında Allah'ın ona yüklediği şartlanmalar, suçluluk duyguları, bağlılık gibi şeyler olmasa dünyadaki adem ve Havva gerçekten de "Üstün İnsan" denilen varlıklardı. Ne çare ki, kendilerinden çok çok daha büyük bir gücün tasallutu altında kalarak ezilmişlerdi. Bu ezilmeler, köleleştirmeler, şartlandırılmalar olmasaydı Adem gerçekten de kendi dünyasının tanrısı olabilir ve günümüzdeki insanlar da çok daha farklı olabilirlerdi.

Adem'in bölünerek, Havva'nın ondan çıkartılışı tam olarak bir bölünme olayıdır. Ne daha önceki mahluklar gibi ve ne de günümüzde bilindiği gibi bir klonlama olayı değildir. Burada söz konusu olan fiziksel bir bölünme fakat erkeksel ve dişisel vasıfların da bölünen parçalara göre bölünmesi, aynı zamanda bir ruhun da bölünmesi, ruhsal erkeksel ve dişisel vasıfların da ayrıştırılmasıdır.

Dolayısıyla Havva için adem'den çıkartıldı demek bile yanlıştır. Söyle düşünelim. Elimizde çömlek çamurundan bir topumuz var. Topu ikiye bölüp, her parçayı tekrar top halinde yuvarladık. Şimdi elimizde iki topumuz oldu.

Kadın bedeninin daha ufak yapılı, erkek bedeninin daha iri yarı ve güçlü olmasının nedenleri, zaman içinde karşılaşılan dünyasal şartlar, üretilen dünyasal roller ve erkeksel ve dişisel ruhsal yapılardır.

Bölünmeden sonra da her iki cins (havva'nın da saçsız olmasına rağmen) günümüz ölçülerine göre çok güzel ve gerçekten de "Üstün" insanlardı.

Adem'in bölünmesi sırasında Dişisel vasıflar bedenlerden birisine daha fazla yüklenince ki o Havva oldu, Allah'ın, mahluk'a verdikleri, Havva beden ve ruhunda daha az kaldı. Bunun nedeni ise Allah'ın yapısı ve tekliğidir.

Allah ciselliksiz bir enerjidir. Herhangi bir cinsin baskın olması bile yani Maskülen bir yapıda olması bile karşı cinsin varlığını ve gerekliliğini kabul etmek olacağı için onun yapısı cinsiyetten nefret etmektir. Aslında onun türü varlıklar için bu durum bu derece radikal değildir fakat Allah, teklik ve tek güç olmak ihtirasları yüzünden dengesiz bir enerji haline girdiği için ondaki tek olmak ve cinsiyetsizlik dengesiz şekilde abartılmıştır.

(GK III:7) İnsan'ın her tanrıdan daha fazla çok yanlı ve dengeli olduğunu söylemektedir. Çünkü onda bütün tanrılardan vasıflar vardır ve buna karşılık her tanrı kendisine göre bir tekliktir, yek yanlılıktır. Buna rağmen her tanrı kendi içinde bir dengeli enerjidir. Bu denge sadece Alah'ta bozulmuştur ki, bu da onun kendi istek ve iradesi ile olmuştur. **(GK III:7)** Allah'ın, bütün bu anlatılanlara bakılarak küçümsenmemesini ihtar ediyor. Bu ayete göre Allah, kendi içinde gene de muazam ve kendisine göre dengeli bir güçtür. Dehşetli, büyük, kendisinden başkası tarafından kontrol edilemez ve tekrar ediyorum, dengeli bir enerjidir fakat bu denge kendisi içindir. O sadece kozmik yasalara ve olması gerekene göre dengesizdir. İnsan'ın ve başka bir varlığın hafife alabileceği birşey değildir.

(GK III:13) Bazı tekrarlar yaparak gene ortaya bir soru atıyor ve Bazı iddialarına açıklık getiriyor. Allah, insanın yaratıcısı değildir. İnsanın yaratılışı sırasında diğer tanrılar gibi kendi vasıflarından veren bir tanrıdır. Yaratılış işlemi de onun kutsal kitaplarındaki gibi, kendisinin ol demesi ile olmamıştır. Şayet bu böyle olmasaydı, "Tanrı, İnsan'ın günah işlediğini, şeytana uyduğunu belirttikten sonra, neden onları Cennet'ten kovdu?" diye soruyor. Ol demekle yapan tanrı, onları yok edip, yeniden iki insan daha yapabilirdi. Bu yapılmadıysa bunun nedeni Allah'ın tek ve mutlak yaratıcı olmamasıdır. Bu bile Gerçekler kitabındaki iddiaları ispatlar deniliyor.

(GK III:16) Adem ve Havva bölünüp, gelişirken, onların uykuları sıralarında yani dondurulmuş durumlarındayken kendilerinden parçalar

alındığını, bu parçalardan yapılan yani klonlanan insanların bahçeye yayıldıklarını söyler. Bu insanların başlarına gelenler çok ayrı ve uzun hikayelerdir. Gerçekler Kitabı sadece ilk Adem ve Havva daha uyurlarken ve uykuları yani donmuş durumları, koza içindeki halleri belki binlerce yıl sürerken onlardan geliştirilen bir çok Adem ve Havva olduğundan ve Adem ve Havva'nın uyandıktan sonra diğerlerini görüp, bilmediklerini söylüyor. Bazı efsanelerin bunlardan doğduğunu anlatıyor. Mesela Adem'in ilk eşinin havva değil de Lilith olduğundan bahseden efsane böyle bir durumdan doğmuştur. Günümüze kadar gelen dinsel efsanelerin, Adem ve Havva hakkındaki birbirini tutmayan hatta zaman zaman çok farklı karakter yapısı gösteren, herhangi bir şeyi farklı farklı yaptığını anlatan verilerinin kaynağı Adem ve Havva'nın tek olmamalarıdır.

Onlar dünyada da tek değillerdi ve her birinin ismi de Adem ve Havva değildi. Biz burada sadece ilk Adem ve Havva olan prototiplerin izini sürüyoruz. Bunun temel nedenlerinden biri de Peygamber denilen Medyumlar soyunun onlardan üremesidir. Tabii ki, dünyanın diğer bölgelerindeki insanlar arasında da böyle özel soylar, medyumlar, rahipler, dinler vardı.

ŞEYTAN'IN, ALLAH'I İLK ALDATMASI

(GK III:19)'da Şeytan, Allah'a karşı olan ilk zaferini, onu ilk aldatmasını ve yenmesini anlatıyor ve Allah'ın zannedildiği gibi ya da kendi kutsal kitaplarında, kendi iddia ettiği gibi güçlü ve herşeyi bilen olmadığını ispat ediyor. Şimdi, Allah'ın kendi kutsal kitaplarındaki ve onun din komisyoncularının, onun hakkında söyledikleri herşeyi, geçici olarak doğru kabul edelim ve şu şekilde düşünelim.

- 1- Tanrı Şeytan'ı Cennet'ten Kovmuştur.
- 2 - Cennet de, diğer herşey ve her canlı ve her melek gibi Allah tarafından yaratılmıştır.
- 3 - Allah herşeyi bilir. Herşeyden anında haberdar olur.
- 4 - Allah gaybı da bilir, geleceği de. Zaten o bütün zamanları bilir. Onun için zaman yoktur.
- 5 - Hiçbir alemde, hiçbir şey Allah'ın izni ve, bilgisi haricinde olamaz.
- 6 - Hiç bir melek Allah'ın istemediği birşeyi yapamaz, düşünemez.

Şimdi bir deneme yapalım. Lütfen Yukardaki altı maddeyi bir kağıda kocaman kocaman harflerle yazın ve çevrenizde bulabileceğiniz her Müslümana, Her Hocaya, ulaşabilirsiniz her din bilgini geçinen kişiye sorun. İslami gazetelerin köşe yazarlarına gönderin ve bu maddelerin doğru olup, olmadığını sorun. Alacağınız cevabı şimdiden söylüyeyim. Kesinlikle doğrudur diyecekler ve bunlardan şüphe ettiğiniz için sizi ya aptallıkla ya da dinsizlikle itham edeceklerdir.

YILAN ALAHTAN GÜÇLÜ MÜ?

Peki o zaman. Şeytan Allah'ın koruması altında olan, onun melekleri ile dolu olan, kovulduğu ve giremeyeceği Cennet'e nasıl girdi. Şimdi Yobazlar diyecekler ki, **"Şeytan Cennet'e girmek için Yılan'ı kullandı. Onun suretine girdi veya onun bedenine girdi, Yılan onu gizledi ve Cennet'e soktu."** Yaaaa. Demek Şeytan yılanı sığınıp girdi. Bu durumda Yılan, Allah'tan güçlü oluyor. Herşeyi bilen Allah'tan, Şeytan'ı saklıyor ve Allah'ın, deyim yerindeyse, ruhu bile duymadan Cennet'e sokuyor, Yani Allah'ı aldatabiliyor. **O zaman Allah'ı bırakıp, Yılan'a tapalım! En güçlü o.** Herşeyi bilen Allah, Şeytan'ın o anda ne yaptığını neden bilemedi? Neden ancak herşey olup bittikten sonra farkına varabildi? Yobazlar, Allah bunu da biliyordu diyorsanız o zaman da neden durdurmadı. Gücü mü yetmedi?

"Allah, Adem ve Havva'nın Şeytan'a direnmesi için onları kendi özgür iradelerine bıraktı." derlerse. Herşeyi bildiğine göre onların direnemeceklerini de bilmesi gerekmez mi? İkinci olarak, madem özgür iradeye bırakıyor, günahı ve Şeytan'ı özgür iradesi ile seçip, kendisine tapmayanları içine atmak için neden koskoca cehennemler yaratıyor?

Ne kadar kıvırırlarsa kıvırsınlar işte durum ortada. Şeytan, bal gibi onu aldatmış hakimi ve yaratıcısı olduğu Cennet'in içine girip, istediğini yapmış ve yibe Allah'ın haberi olmadan, elini kolunu salayarak çıkıp gitmiştir.

Şimdi şükürler olsun ki, bu durum Kuran'da da yazılı. Yazılı olmasaydı yobazlar hemen "Tevrat değiştirilmiştir. Böyle birşey olmamıştır. Şeytan Adem ve Havva'yı Cennet'in dışında yakalamıştır. Allah o sırada kareli bilmece çözmeye çalıştığı için kafası çok meşgüldü." gibi bahaneler sıralayacaklardı. Neyse ki, bu sefer iş Tevrat'ın değiştirilmiş olup olmamasına kalmadan,

Kuran'la hallediliyor. Yobazlar da buna kılıf hazırlayabilmek için Keloğlan kurnazlıklarını bira daha zorlayıp terliyecekler fakat buna cevap bulamazlar.

KADIN NEDEN İKİNCİ SINIF İNSANDIR?

Allah'ın hakim olduğu bütün dinlerde yani Müslümanlık, Hıristiyanlık, Yahudilik dışında kalan eski, putprest sayılan fakat gerçekte, Allah'ın başka başka isimlerle hakim olup, kendisine taptırdığı dinlerde, kadın daima aşağılanır. İkinci sınıftır. Cahil bırakılır ve pasifize edilir. Bunun nedeni, Havva'nın yani kadın türünün şartlanmalarının daha zayıf olmasıdır. Allah Adem ve Havva'yı Bahçe'den acele ile atmış, üzerlerinde daha fazla şartlama yapmamıştır. Tabii bunun da bazı nedenleri vardı.

1 - Çok kızmıştı.

2 - Şeytan, insanların kafaları ile oynayıp yeni şartlanmaları çok zor hale getirmişti yani o zamana kadar ne yapılmışsa yapılmıştı. Daha yeni şartlanmalar imkansızdı. Veya imkansıza yakındı.

3 - Adem ve Havva cinselliği tanımışlardı ve Allah fazla yakınında cinsel enerji üretilmesini istemiyordu.

Tabii bunlara bir sürü farklı neden daha eklemek mümkündür. Sonuç olarak Havva yani kadın türü şartlanma açısından daha zayıftı. Buyüzden kadın türünün özellikle cahil bırakılması, düşünsel yeteneklerinin kullanılmaması gerekiyordu çünkü düşünsel yeteneklerini kullanan insan Allah'ın işine gelmeyen şeyler de düşünür. Erkek düşünsel yeteneklerini kullansa bile şartlanması daha güçlü olduğu için gözünün önündeki şeyleri bile çok zor irdeleyebilir. Bunun en büyük ispatı da yukarıda anlatılan olay yani Şeytan'ın Cennet'e gizlice girip, Allah'ı aldatmasıdır.

Yüzyıllardan beri sayısız insan, Şeytan'ın Cennet'e girmesi ve insanları aldatması ile ilgili ayetleri okudular. Hatta siz, şu anda bu satırları okuyan okuyucu bile bu olayı bilirsiniz, duymuşsunuzdur, size anlatılmıştır. Bu olay üç dinin müridleri tarafından da bilinir. Acaba şimdiye kadar kaç kişi olaya buradaki açıdan baktı ve Allah'ın bu olayda aciz kaldığını düşündü?

Kaç kişi kendi kendisine yukarıdaki soruları sordu? Belki bunları düşünen olmuştur fakat sayısı çok azdır. Bunun, okunup da görülmemesinin nedeni

zihinsel kilitler ve genetik şartlanmaların sürmesidir. Bunun kırılabilmesi ve işlek düşünülmesi için mutlaka bir tetikleyici, buradaki gibi bir yazının okunması veya böyle şeylerden bahsedilmesi gerekmektedir. Çoğu kimse birşeyleri farketmediği zaman ortaya çıkıp "Kral Çıplak!" diye bağırmaya hazırdır fakat önce kralın çıplak olduğunu görmek gerekir.

İşte bu gibi tutarsızlıkları görmeyi önleyen şartlanma genel olarak erkekte daha güçlüdür ve buyüzden de arada tek tük kadın peygamber (Yahudilerde) olmasına ve Müslümanlıkta ve Hıristiyanlık'ta da çok az kadın ermiş, evliya görülmesine karşılık hiç bir zaman Kadınlar önemli bir önder veya din büyüğü olmamışlardır. Olabilen bir, iki istisnayı da burada saymaya gerek yok. Hıristiyanlıkta hiç kadın papa olmuş mudur? İsa'nın havarilerinin kaç tanesi kadın, kaç tanesi erkekti?

Müslümanlık yüzyıllarca kadını, kendisinin aptal ve ikinci sınıf olduğuna inandırmaya çalışmadı mı? Günümüzdeki İslam şeriatında bile iki kadının şahitliği, bir erkeğin şahitliğine eşit değildir. Acaba dünyada, kadının erkekten daha geri zekalı olduğunu söyleyen herhangi bir bilimsel veri varmıdır? Tabii İslami bilimler haricinde.

Kasının şartlanmasının daha az veya zayıf olması nedeni ile düşünmemesi istenmektedir. Ve işte bu şartlanma azlığı, olandan da çabuk kurtulabilmesi nedeni ile üç dindeki "Kadın Şeytan'dır" düşüncesi vardır.

HAVVA'YA NE OLDU?

Şimdi size çok komik bir soru daha soracağım. Kuran'da, bir çok ayette İnsan'ın yaratılışından, Cennet'ten kovuluşundan, Adem'den bahsedilir. Pekiyi. Kuran'da "Havva" adı kaç kere geçer?

Ben söyleyeyim. Hiç. Araştırın. Bütün Farklı Kuran meallerine bakın. Biliyorsanız Arapçasına bakın. Havva adını göremiyeceksiniz. İslami Havva ismi, nereden türetildi bilmiyorum. Ya bir hadisle ya da başka şekilde uydurularak ortaya atılmış bir isimdir. Yani Havva isminin, ilk kadının ismi olmaması bile mümkündür. Çünkü Allah, Havva'ya o derece hınç duymuştur ki, Kuran'da, Allah, Muhammed ve Müslümanlık düşmanı Ebu Leheb için bile bir sure varken ki, istediği kadar beddua suresi olsun, sonuç olarak Ebu Leheb

ismi Kuran'a girmiş ve dinin bir parçası olmuşken, Havva ismi bir kere bile geçmez.

Şimdi yobazlar gene diyecekler ki, "Kuran'ı bilmiyorsunuz, filan yerdeki, falan kelime Arapça'da Havva anlamına da gelir. Siz meal okuyorsunuz. Anlamak için en hasından Arapça bilmek gerekir." O zaman da şunu söyleyebilirim (Bu yorumun bir sürü yerinde dediğim gibi), "Türk Tanrısı Türkçe konuşsun, Ben ne dediğini anlamak için bile yüzelli tane aracıya gerek olan tanrıya neden tapayım? Madem Allah bana hitab etmek istiyordu, Türkçe öğrenseydi. Cennet'te bir dil kursu yaratsaydı da kendisi o kursa gitseydi olmazmıydı?"

Sonuç olarak Kuran'da Havva ismi yoktur ve bunun sebebi de Allah'ın nefretidir. Tevrat'ta bir çok erkek ve kadının ölümünden bahsedilir. Kaç yaşında nerede, nasıl öldüğü titizlikle anlatılır fakat Cennet'ten çıkıştan sonra Havva adı geçmez ve sonunun ne olduğundan bahsedilmez. Cennetten çıkıştan sonra Havva adı biter. İbranice kadın (İşşa) sözcüğü adam (İş) sözcüğünden türemiştir ve Havva ve insan sözcükleri İbranice'de "Yaşam" (Hayyim) anlamına gelen aynı sözcükten türemiştir.

Katolik Ansiklopedisine (The Catholic Encyclopedia) göre Havva ismi Bütün Kitabı Mukaddes'te sadece dört defa geçer. Yaratılış Kitabı 3:20 ve 4:1 ayetleri ile iki defa da İncil'de geçer. İncil'de geçen Havva isimleri İncil'in mektubat bölümündedirler. Yani İsa'nın ölümünden sonra Havarilerinin değişik yerlere yazdıkları, dine davet mektupları. Bu bölüm zaten Kitabı Mukaddes'in içinde olmakla beraber göksel bir metin değil, tarihi belgelerdir.

Katolik Ansiklopedisi Tevrat'ta iki defa Havva ismi geçer er fakat Türkçe Tevrat'ta Havva ismi üç defa görülür. Herhalde üçüncü ayetteki Havva ismi çevriri sırasında, ayet Havva'dan bahsettiği için ismi de yazılarak, daha anlaşılır olması niyeti ile yazılmıştır. Bu beş ayet aşağıdadır.

TEVRAT - YARATILIŞ KİTABI

3:20 Adem karısına **Havva** adını verdi. Çünkü o bütün insanların annesiydi.

4:1 Adem karısı **Havva** ile yattı. Havva hamile kaldı ve Kayin'i doğurdu. "RAB'bin yardımıyla bir oğul dünyaya getirdim" dedi.

4:25 Adem karısıyla yine yattı. **Havva** bir erkek çocuk doğurdu. "Tanrı Kayın'ın öldürdüğü Habil'in yerine bana başka bir oğul bağışladı" diyerek çocuğa Şit adını verdi.

İNCİL - Korintliler II

11:3 Ne var ki, yılanın **Havva**'yı kurnazlığıyla aldatması gibi, düşüncelerinizin Mesih'e olan içten ve pak adanmışlıktan saptırılmasından korkuyorum.

İNCİL - 1.Timeteos

2:13-14 Çünkü önce Adem, sonra **Havva** yaratıldı; aldatılan da Adem değildi, kadın aldatılıp suç işledi.

15 Ama doğum yapıp kurtulacaktır; yeter ki, sağduyuyla iman, sevgi ve kutsallıkta yaşasın.

Bütün İslami hurafeler, Keloğlan zekasına sahip bütün yobazların Allah reklamlarında ve değişik hadislerde sadece bir yerde Havva'nın sonundan bahsedilir ki, Bu da "Nurcu" ismi verilen, Saidi Nursi'nin müridlerinin yazdığı, Adem'in hayatı ile ilgili, yazarının kimliği bilinmeyen bir yazıdır. Havva'dan bahseden kısım aşağıdaki kadardır.

"Bir rivayete göre 2000 yasında iken Cuma günü vefat etti (Adem). Hz.Havva 40 sene sonra vefat etti. Kabirlerinin Kudüs'de veya Mina da Mescid-i Hif'de veya Arafat'da olduğu rivayetleri vardır."

Bu, kimin rivayeti olduğu bilinmeyen rivayete göre olan rivayetlerin de ne derece inanılır olabileceği ayrı bir konudur.

Buna karşılık çok kabul gören, İslam aleminin sorgusuz kabul ettiği bazı kimseler de Allah'ın ve Muhamed'in Havva ve dolayısıyla kadın düşmanlığını tasdik ederler. Mesela ünlü Hadis'çi Buhari.

Kütübü Sitte

4967 - Yine Ebu Hureyre radiyallahu anh anlatıyor: "Resûlullah aleyhissalâtu vesselâm buyurdular ki: "Eğer Beni İsrail olmasaydı, et kokuşmazdı. Eğer **Havva** olmasaydı, kadınlar kocalarına hiçbir zaman ihânet etmezdi."

Buhari, Enbiya 1, 25; Müslim, Radâ' 63, (1470).

KABİL, HABİL VE ŞİT

(GK III:26) Ve sonraki ayetler Kabil'in ve Habilin doğumlarını anlatır. Bu çocuklar için Gerçekler kitabında Birinci Oğul, İkinci Oğul ve Üçüncü oğul isimleri kullanılmaktadır.

Buradaki isimleri alışık olduğumuz şekilde Kabil, Habil ve Şit olarak kullanıyoruz fakat özgün şekilleri "Kain" (Cain), "Abel" ve "Seth" şeklindedir. Seth ismini Türkiye'dekiler de dahil olmak üzere Yahudiler "Şet" şeklinde telaffuz ederler.

İsimlerin anlamlarıysa, yukarda da belirttiği gibi Havva, İbranice Hawwah şeklindedir ve Hayyim kelimesinden çekilmiştir. Yaşamak, Yaşayan, Hayat anlamına gelir.

Kain, İbranice "Kana" kelimesinden çekilmiştir ve "Sahip olmak, Hükmetmek" anlamlarına gelir. Katolik Ansiklopedisine göre Kain'in doğumunda annesi "Efendinin lütfuyla bir insana sahip oldum." demiştir. Buyüzden Kain Sahip olmak anlamındadır.

Abel (Habil) ismi, İbranice'eki Boş şey, Abes, beyhudelik. kelimesinden çekilmiştir. Bunun nedeni muhtemelen onun kısa süren hayatıdır.

Şet ise, "Bağışlamak" anlamına gelen bir kelimdir. Bu ismin nedeni, Allah'ın, onu Habil'in yerine bağışlamasıdır.

KABİL VE HABİL'İN DOĞUMDAN GELEN VASIFLARI

(GK III:26-27) Havva, Kabil'e, Bahçe'deki ilk ilişkide gebe kalmıştır. Bu durum Müslüman din adamlarının bir çoğu tarafından da kabul edilip, onaylanır. Bahçe'deki ilk cinsel birleşme, Gerçekler Kitabı'nın, yukardaki, Birinci bölümünde anlatılmıştır. O birleşmede özet olarak, Şeytan, Bahçe'ye gizlice girmiş, Adem ve Havva uyurlarken beyin ve bilinçaltlarındaki cinsel sınırlama kiitlerini ya da engellerini açmıştır. Adem ve Havva uyanınca cinsel tahrik duygusunu ilk defa hisederler ve cinsel birleşme gereği duyarlar. Adem, Allah tarafından verilen şartlamaların büyük kısmına sahip olduğu için oldukça tutuk davranır ve ilişki ancak Havva onu teşvik ve tahrik ettikten sonra

gerçekleşir. İlişki başladıktan sonra Şeytan'ın daonların bilinçlerine verdiği etkilerle tam olarak bir ayinsel vecd haline girerler, kendilerini unuturlar. Bu sırada oluşan aşırı cinsel enerji ve yaptıkları eylem hem Şeytana sunu ve ibadet olmuştur, hem de Allah tarafından farkedilmesin diye maskelenmiştir.

Burada Şeytan ve insanların zihinsel erime ve içiçe girmeleri söz konusu olmuştur. Tıpkı Tanrıların cinselliği bahislerinde anlatıldığı gibi Şeytan her ikisiyle de birleşmiş, bir anlamda ilişkiye iştirak etmiştir.

Şeytan'a yapılan ayinlerde grup seks yapılmış ve bunun bir sunu olması, bu şekilde Şeytan'dan enerji ve korua alınmasının temelinde yatan şey Bahçe'deki ilk ilişkinin, o zaman adı konmamış olsa bile tarihteki ilk ilişki ve ilk Şeytan'a adanan ilişki ve ilk Şeytan ayini olmasıdır.

Bu ilişki, daha sonrakilerin Allah'a adanması gibi, adanmamıştı. Gerçi Şeytan'a da adanmamıştı fakat olayı gerçekleştiren zaten o olduğu için ona adanmış sayılıyordu ve tabii en önemlisi Allah'ın etki alanının dışındaydı. İlişkiden veya o andaki ilişkilerden meydana gelen genelikte çocuğun cinsiyeti bile Şeytan tarafından belirlenmişti ve çocuğa intikal eden ruhtan, psişik enerjisine kadar herşey Şeytan tarafından düzenlenmişti. Hatta çocuğun fiziksel oluşumu bile Şeytan'ın maddesine sahipti. bu ilişkiden olan çocuk, Adem ve Havva Dünya'ya sürüldükten sonra doğdu.

Yukarda, Katolik ansiklopedisinden alıntı olarak Havva'nın sözlerini vermiştim. "Efendinin lütfuyla bir insana sahip oldum." Bu sözlerde kastedilen efendi, Allah değil, Şeytan'dır. İşin doğrusu aranırsa, bu gerçekten de böyledir. Şeytan'ın gayreti olmasaydı zaten çocuk da olmayacaktı.

Özet olarak Kain ya da Kabil, Şeytan'ın bir çok vafına sahiptir. İslami kaynaklarda görülme bile Katolik Ansiklopedisi, Kabil'in dünyadaki ilk kent kurucusu, ilk bina yapımcısı, inşaatçısı olduğunu, yani yukarda da gördüğümüz gibi, tam Allah ve Muhammed'in nefret ettikleri gibi yüksek binalar yapımcısı olduğunu yazar. Bunun dışında, aşağıda özel bir bölüm halinde göreceğimiz gibi Kabil, müzik, teknoloji (Demircilik) gibi, soyunda ortaya çıkacak olan bazı Şeytani vasıflara daha sahipti. Araştırmacı, mantıklı ve gelişmelere açık bir kafası vardı. Bunun ispatı, onun ilk kent kurucusu olmasıdır. Özet olarak bütün hadislerde ve ayetlerde belirtilen, Allah'ın sevmediği her şeye sahipti. Üstelik

isyan, boyun eğmeme ve hakkını arama vasıflarına da sahipti. Bunun da ispatı zaten ortada. Haksızlığa boyun eymeyip, Habil'i öldürmüştür.

Habil'e veya Abel'e gelince. Havva ona dünyada iken gebe kalmıştı. Dünyaya sürülüşleri sırasında Adem tekrar Allah'ın şartlanmaları altına girmişti ve büyük bir suçluluk duygusu altındaydı. Buyüzden onun bu olaydan sonraki cinsel ilişkileri sadece Allah'ın istemesi ve biyolojik dürtülerle olmuştur. Kendiliğinden böyle birşeyi düşünmemiş, istememiş ve cinsel enerji üretebilecek kadar zevk almamıştır. Tabii burada, Şeytan'ın etki alanından çıkması da söz konusudur. Havva aynı derecede suçluluk duygusu içinde değildir çünkü o, yukarda da uzun uzun anlatıldığı gibi şartlanmalara daha az maruz kalmıştı. Fakat Havva tam olarak Allah'ın etki alanında olmasabile Adem'in suçlamaları ve sorumlu tutması altındaydı. Birincioğul Havva tarafından sevilir ve Adem tarafından daha uzak görülürdü.

Allah, insanlardan istediğini almak için kendisine ait bir soya ihtiyaç duyuyordu. Buyüzden de Habil'in doğması gerekiyordu. Habil'e gebe kalınan ilişki dünyada gerçekleşti. Adem de, Havva da bu ilişkide Şeytan'dan uzak oldukları gibi, cinsel enerjiden de uzaktılar. Üstelik bu ilişkinin başında, Allah'ın, Adem'e öğrettiği gibi, Adem Allah'a yönelmiş, kendisini onun etki alanına sokmuş ve Allah'ın adını anmıştı. Sonuç olarak cinsel zevkten uzak, görev olarak yapılan ve sadece fiziksel gebeliği sağlayan bir ilişki sonucunda Adem'in sevdiği oğul Habil doğdu. Nasıl ki, Kabil'de Şeytan'ın etki ve vasıfları çoksa, Habil'de de Allah'ın etki ve vasıfları aynı şekildeydi.

Sonuç olarak iki çocuk Allah ve Şeytan'ın dünyada yaşayan çocukları gibiydiler. Bundan sonra olması istenen şey insan soyunun Habil'den ve Habil gibi olacak olan çocuklardan üremesi ve Kabil'in neslini olabildiğince sınırlamaktı. Her iki çocuk da biyolojik babaları olan Adem'in şartlama ve emirleri ile Allah'a inanıp, tapıyorlardı fakat Şeytan'ın enerjisi ve koruması Kabil'in üzerindeydi ve onun fiziksel olarak ölümü ya da öldürülmesi, bir uçurumdan düşmesi, bir vahşi hayvan tarafından parçalanması veya durup dururken kafasına bir yıldırım düşmesi gibi şeyler engelleniyordu.

(GK III:33) Kabil ve Habil arasındaki farklılıkları açıklar. Kabil toprağa, dünyanın enerjisine, bitki ve hayvanlara daha yakındı. Düşünsel yanları gelişmişti. Buna karşılık Habil Ava, avcılığa, ölüme ve öldürmeye daha

yakındı. Çobanlık ve avcılıkla ilgilenirdi. Sırası gelmişken belirtmekte fayda olan birşey daha var.

DİN KOMİSYONCULARININ BİR YALANI DAHA

Kutsal kitaplar hep Kabil'in kardeşini öldürmesinin ilk ölüm olduğunu, kabil kardeşini öldürünce ne yapacağını bilmediğini, cesedi bile saklayamadığını söylerler. Güya o güne kadar hiç ölüm görülmemiştir. Ya Habil'in Allah'a sunu olarak öldürdüğü kurbanı ne demeli. O çocuklar belki insan ölüsü görmemiş olabilirler fakat pekala da ölümün ve ölünün ne olduğunu biliyorlardı. Zaten bir Avcı olarak belki de dünyadaki ilk öldürmeyi yapan da Habil'di. Ayrıca Tevra ve Kuran'daki ayetler de bunu açıkça belli eder.

Onlara Adem'in iki oğlunun gerçek olan haberini oku: Onlar (Allah'a) yaklaştıracak birer kurban sunmuşlardı. Onlardan birininki kabul edilmiş diğerininki kabul edilmemişti. (Kurbanı kabul edilmeyen) Demişti ki: "Seni mutlaka öldüreceğim." (Öbürü de:) "Allah ancak korkup-sakınanlardan kabul eder."

(Maide 5/27)

Ölümün ne olduğunu bilmeyen kimse, yukardaki ayette görüldüğü gibi "Seni öldüreceğim!" diyebilirmi?

İnsanlara ilk öldürenin Birincioğul yani Kabil olduğu söylenir fakat gerçekte, gerçek öldürme, yoketme içgüdüsüne sahip olan ve Tanrısı için canlı öldürebilen Habil'di. Kutsal kitaplarının meallerine bu açıdan bakan herkes bunu görebilir. Allah'a sunu gerekince Habil düşünmeden kendi doğasının icabını yapıp, bir hayvanı boğazlar. Buna karşılık Kabil öldürmeyi düşünmez bile. Kendi yetiştirdiği bitkileri sunar. İslam Yobazları da buna kılıf uydururlar. Güya Habil, elindekinin en iyisini vermiş de Kabil cimrilik etmişmiş, en kötü işe yarama bitkileri sırf hırından ve cimriliğinden seçip, onları vermiş, diyorlar. Tabii. Bir atasözümüz vardır. "Kişi, kişiyi kendisi gibi bilir." Şüphesiz ki, bu yorumları yazan yobazların kendileri de beş kuruşluk değerlere tenezzül eden, içten pazarlıklı insanlardır.

İLK KURBAN OLAYI

Sonunda kaçınılmaz olarak, çocukların çatışması gerçekleşti. Kızkardeşleri ile kimin evleneceği sorun olmuştu. Burada dinsel yorumcular daima iki erkeğe, iki kız olduğunu söylerler. Yani her erkek aslında bir kızla ikizdir ve her biri diğerinin ikizi ile evlenecektir. Gerçekler kitabı böyle demiyor. Fakat tek kız vardı da demiyor. Dolayısıyla ortada iki kız olsa bile, her iki tarafın da evlenmek istediği kızın enerji ve psişik değerler açısından daha yüksek olduğunu düşünebiliriz. Belki de istenen kız belli bir soyun üremesine daha uygundu. Belki daha güzeldi. Ve belki de tek bir kız vardı ki, bu daha akla yakın oluyor.

(GK III:33) Konunun sadece evlilik ve cinsellik olmadığını söylüyor. Eğer Kabil'in istediği birleşme olsaydı, Kabil'in, Şeytansal vasıfları ile cinselliği kısıtlamayacağını ve Habil'in de üremesine hoşgörü göstereceğini fakat Habil'in istediği evlilik olsaydı, Habil'in asla Kabil'in üremesine izin vermiyeceğini ve soyunun üreyemeyeceğini söylüyor. Buradaki izin ve soy üremesi tabii tek birkız olması ve onunla ortak cinsellik yaşanmasını kastediyor. Burada önemli konu üreyecek olan soyun karakter ve yapısının belirlenmesidir.

Adem Tanrı'dan aldığı yöneltilerle her iki çocuğun da birer sunu hazırlamasını ve Allah hangisinin sunusunu kaul ederse onun istediğinin olmasını söyler. Kabil kendi fikrine göre en iyi olanı yapıp bitkilerden bir sunu hazırlar. Bu durum bile yukarda bahsettiğim, yobazların, Kabil'in cimrilik ve tamahından dolayı değersiz bir sunu hazırlaması, bozuk ve çürüyüp, kurumuş bitkileri seçmesi tezinin ne derece yalan olduğunu gösterir. Siz olsanız, bu kadar önemli bir meslede acaba tamahkarlık mı yaparsınız yoksaelinizdeki en iyisini mi verirsiniz?

Habil ise Adem'in akıl vermesi ile en iri ve güzel hayvanı boğazlayıp, dunağa koyar. Aslında olay bir danışıklı döğüştür ve Habil ne sunarsa sunsun kabul edilecektir. Allah için önemli olan sunulan şeyin kalitesi değil, hangi soyun üreyeceğiydi. Fakat burada aynı zamanda insanlara kalıcıolarak, Allah'ın nasıl sunular idtediği de anlatılıyor. Kan ve Ölüm.

Sonuç olarak tabii Allah, Kabil'in yüzüne bile bakmaz. Habil'in Kan kurbanını alır. Kail durumu bir türlü değerlendiremez. Kendisi en iyi şeyi yapmış, hiç

birşeyi öldürmemiş ve en güzel, temiz sunuyu hazırlamıştır. Bu itirazlarını dile getirince de Tevrat'a göre Allah tarafından bir güzel de azarlanır.

TEVRAT - YARATILIŞ KİTABI BAP 4

- 3 Günler geçti. Bir gün Kayin toprağın ürünlerinden RAB'be sunu getirdi.
- 4 Habil de sürüsünde ilk doğan hayvanlardan bazılarını, özellikle de yağlarını getirdi. RAB Habil'i ve sunusunu kabul etti.
- 5 Kayin'le sunusunu ise reddetti. Kayin çok öfkeleni, suratını astı.
- 6 RAB Kayin'e, "Niçin öfkelenin?" diye sordu, "Niçin surat astın?"
- 7 Doğru olanı yapsan, seni kabul etmez miyim? Ancak doğru olanı yapmazsan, günah kapıda pusuya yatmış, seni bekliyor. Ona egemen olmalısın."

(GK III:39) Şeytan'ın Kabil veya daha gerçek ismi ile Kain'e yaklaşmasını anlatmaktadır. O zamana kadar Kain Adem'in, yönlendirmeleri ile Allah'a açık durumdaydı ve kafası Şeytan'ın etki ve yönlendirmelerine kapalı idi. Havva bu yönlendirmelerde tarafsızdı. Kain, kendi sunusu kabul edilmediği ve üstüne üstlük azarlandığı için öfke ve üzüntü arasında bir ruhsal yapıya girmişti. Herşeyden önce çaresizdi. Onun bildiğine göre herşeyi yaratan, Evren'in tek hakimi olan tanrı kendisine karşıydı. Bütün şartlar onun aleyhindeydi.

Günümüzde de karşılaşılan bir durum da, kendilerinde herhangi bir medyumsal yetenek bulunan insanlarda, bu yetenek belli bir yaşa kadar ortaya çıkmamışsa, herhangi bir ruhsal sıkıntı zamanında, mesela anne, baba ölümü, üzüntü, maddi sıkıntı, korku gibi ruhsal sarsıntı durumlarında aniden sanki bir şalter çekilmiş gibi medyumsal tezahürler görülmeye başlanır. Tabii bu durum sadece bazı varlıklarla kontak kurmak gibi şeylerle sınırlı değildir. Psikokinetik enerji bu durumlarda fişkırmaya yapar ve insan çevresindeki bazı cisimlerin hareket etmesine, mesela duvarlardan gelen çatırtı, çıtırtılara da sebep olabilir. Ruhsal hastalıklar da böyle durumlarda aniden yüzeye çıkabilirler. Yani kişi kendisini bazı varlıklarla konrtak halind zannedebilir fakat bu sadece onun kafasının içinde olan bir sanal kontak da olabilir.

Kain'deki ruhsal sıkıntılar ve çaresizlik o dereceydi ki, içindeki enerji taşı ve Şeytan o anda onunla kontak kurabildi. Tabii bu kontakta Kain'in enerjisinin deşarj olması kadar, onun, gördüğü haksızlıktın ve çaresizliğinden dolayı Allah'tan uzaklaşmış, durumu hazmedememiş olmasının da rolü vardır.

Sonuç olarak Şeytan Kain'e, Habil'i öldürmesini telkin der. Bu gerekli bir durumdu. Halk arsında anlaşılıp, bilindiği gibi "Şeytan dürtmesi, Şeytan'ın kötü yola teşvik etmesi" değildi. Ortada bir tehlike vardı. Bu tehlike hem insanlık için, hem de Şeytan için geçerliydi. Burada söz konusu olan ilerdeki nesiller, insanlığının tek yanlı olarak Allah'a yönelik bir nesil olarak üremesi beyninin giderek uyuşması veya daha hür olarak çoğalması söz konusuydu. Kain'den gelebilecek olan neslin önünün kesilmesi amaçlanmaktaydı. Habil'den gelen nesil yeteri kadar üreyip, Allah veya YHVH'i aşırı güçlendirdikten sonra Kain soyunun bir şekilde üremeye başlaması da durumu kurtarmazdı. Zaten belki de Kain soyunun hiç olmaması da sağlanacaktı.

Burada söz konusu olan, Allah'ın kutsal kitaplarında yazıldığı gibi kıskançlık, tamahkarlık, Şeytan'ın kötülüğü, Kabil'in zayıflık ve değersizliği gibi şeyler ve insani duygular değildi. Söz konusu olan kozmik bir gelecek, insanlığın devamı ve Allah'ın kayıtsız şartsız hakimiyeti ile, Şeytan'ın tam olarak elinin kolunun bağlanmasıydı.

Söz konusu ölüm ya da daha doğrusu öldürmenin ardında yatan gerçekler bunlardı ve Habil'in yok edilmesi şarttı.

Kain, kardeşini öldürdü. Aslında bu kardeşlik sadece aynı anneden doğmaktan ileri bir şey değildi. Onlar biyolojik kardeş bile değildiler. Aslında Adem kisinin de biyolojik babasıydı fakat onların fiziksel yapıları yani hücreleri, moleküler yapıları bile Allah ve Şeytan vasıflarındaydı. Ruhları ise tamamen Şeytan ve Allah'a aitti. Buna rağmen hatırlatmak gerekir ki, Kain'de Habil, Habil'de de Kain vardı. Çünkü insan yapısında bütün tanrıların vasıfları vardır. Kain ve Habil'deki Şeytansal ve Tanrısal vasıflar onların gerçek babaları olan Allah ve Şeytan'ın oğlu olmalarına göre az ve çok orantıdaydı. Hiç bir insan tam olarak tek yanlı değildir ve bu yüzden de bir insan kendisini açmasına göre Allah'a veya Şeytana yakın olabilir.

Tabii bir de özel şekilde iki taraftan birine çok daha yakın olan insanlar vardır. Bunlar tesadüfen de olailirler, Özel olarak yetiştirilip, hazırlanmış kimseler de olabilirler. Aslında insanın bu şekilde dengeli durumda olması gereklidir. Şeytan'ın istediği budur. Çünkü Şeytan dengeli bir enerjidir.

Nasıl ki, dengesiz enerji olan Allah ise, günümüzde bile dengesiz, tek yanlı, naşka şeyi görmeyi reddeden, Kendisi gibi olmayanı öldüren, Aksi bir fikri dinlemeyi kesin olarak reddeden, cahil ve tek yanlı olanlar Allah'a yakın olanlardır. Günümüz Müslümanlarına dikkatli bir bakış bile bunun doğru olduğunu anlamak için yeterlidir.

Sonunda Kain biraz da içinde olduğu, Allah'ın neden olduğu ruhsal baskıların sebebi ile farkında olmadan, içinde zaten olan fakat uyuyan enerjiyi uyandırdı ve Şeytan'ın doğru yolunu seçti.

Burada akla gelen bir soru daha var. Aslında bu hep aynı soru fakat bir daha sormamızda sakınca yok. "Herşeyi bilen, gücü her şeye yeten Allah, şayet her şeyi bildiği ve gücünün her şeye yettiği doğruysa, neden, Habil'in öldürülmesini engellemedi?"

Habil'in öldürme fiili, törensel birşey olmasa da, üzerine şeytanın adı anılmamış bile olsa gene de Şeytan'a yapılan bir sunu da olmuştur. Şeytan tıpkı Bahçe'deki ilk birleşmede anne ve babasının yanında olduğu gibi, öldürme işleminde de Kain'in yanındaydı. Bu yüzden de o ölüm Şeytan'a bir sunu olmuştur. Şeytan Jabil'in Kan ve ölüm enerjisini almıştır. Nasıl ki Allah kendisi için yapılan bütün öldürmelerin kan ve ölüm enerjisini alıyorsa, Şeytan da bu enerjiyi alabilir, bundan güçlenebilir ve fiziksel tezahürler için kullanabilir. Bunu bütün tanrılar yapabilir. Şeytan bunu **(GK III:39)**'da belirtir. Bununla beraber Allah sadecebu tür enerji ve sunuları tercih eder bunalım, depresyon, ibadet ve kendisine yönelik olmak gibi şeylerle beslenirken, Şeytan ve onun altı olan varlıklar cinsel enerji, eğlence, hür düşünceler gibi şeyleri tercih ederler. Kan ve ölüme gelince onlardan her tanrı enerji alır fakat sıklığı ve gerekliliği kendi tercihleridir. Şeytan'a yönelik törenlerde çok çok ender olarak ve belli bazı şeyyler için kurban yapılmakta fakat Allah için her yıl ve yıl içinde de her fırsatta, herşey için kurban kesilmektedir.

Şeytan Habil'den alınan kan ve ölüm enerjisi ile, Kabil'i kuşatmış ve koruma altına almıştır. Bu durum Müslümanların evlenince, yeni bir araba alınca, bir yola çıkarken, yoldan dönünce, savaşa giderken ve hemen her sebeple kurban kesmeleri, tanrıya "Aman bana zarar verme. Kanı bundan al." demesi gibidir.

Bu şekilde önce Kain soyu üredi. **(GK III:43)** daha sonra Adem ve Havva'dan doğan ve Allah'ın, Habil'in yerine istediği, kendi etkilerini taşıyan çocuğun doğumunu anlatır. Bu çocuk Şit'tir.

(GK III:46) Şeytan'ın her iki soyu da sevdiğini ve Şit soyu insanların da dönüş ve kurtuluş çareleri olduğunu da söyler. Çünkü Şit soyunda da Şeytan'ın vasıf ve etkileri az da olsa vardır. Gerçekler Kitabı'nın bundan sonrası Şeytan'ın, buraya kadar anlatılandan dolayı ve Havva ile Adem'in taşıdıkları şartlanmalardan dolayı, kadını, erkeğe üstün tuttuğunun zannedilmemesini söyler. Ona göre her iki cins eşittir ve Kabil soyu erkeklerinde de Allah'ın şartlanması kadın kadın kadar azdır.

KAİN'E YAPILAN HAKSIZLIK

Gerçekler Kitabı'nın üçüncü bölüm yorumlarının sonuna geldik. Burada bahsetmek istediğim son şey, Kain veya Kabil'e yapılan haksızlıktır. Haksızlıkla, yukarıda anlatılan durum, tanrının, onun kurbanını kabul etmemesi gibi şeyleri kastetmiyorum. O olay zaten haksızlık değil, olması gereken şeydi. Benim haksızlık dediğim şey, yüzyıllardan beri insanların hepsinin, her şey ortada olduğu, okudukları kutsal kitaplarda ve dinsel geleneklerde açıkça söylenildiği, hadislerde, efsanelerde, hurafelerde hep mevcut olduğu halde insanların hiç bir şey görmemeleri ve Kabil'i dima lanetlenecek bir alçak olarak görmeleridir.

Kabilin yapısından yukarıda bahsettim. Çiftçi, hayvan öldürmüyor. Daha sonraki ve tabii Gerçekler Kitabı'nın aşağıdaki bölümlerinde göreceğimiz gibi, kendi yapısı içinde şiir taşıyor, müzik taşıyor, demircilik ve teknoloji taşıyor. Katolik ansiklopedisine göre ve Tevrat'ta da bahsedildiği gibi, dünyanın ilk kent kurucusu, ilk mimar ve mühendis. Uygarlığın ilk adımı olan insan. Danışık bir seçimle hakkı yenen kimse. O zamanki ve hatta günümüzdeki geleneklere göre, büyük oğul olması nedeniyle zaten evlenmek onun hakkı değil mi? Seçim ona ait değil mi? Ayrıca seçimi kızın yapması da gerekmez mi? Ama tabii seçimde kızın söz hakkı olaydı Kabil'i seçerdi! İşe biraz da şaka katarsak, Dünyadaki bütün hayvaları koruma derneklerinin atası ve vejeteryanların atası.

Buna karşılık Habil, Avcı. Çoban. Tanrısına kan ikram etmek için hayvan boğazlayan bir kimse. Başka hiç bir vasfı yok. Bir yarışmada kayırılan ve haksız yere kazanana bir müsabık.

Bütün bunlara rağmen Kabil aşağılık katil, lanetli fakat Habil, zavallı, masum, Allah'ın kuzusu. Aleister Crowley'nin Liber al kitabında dediği gibi, "Sizin miğde fesadından gelen imanlarınıza tüküreyim."

Habil'in ölümünden sonra onun yerine gelen Şit ise aynen Habil gibi. Aynı Şit (Burada şit sözünün İngilizce anlamını kastediyorum). Ondan gelenler de öye. Hepsi aynı Şit soyu. Bütün bunlara karşılık gene Yatay kedi, Dikey kedi meselesinden dolayı insanlar bütün bu değerli ve değersiz vasıflara hiç bakmadan, hiç anlamadan ve hiç düşünmeden, sadece kendilerine öyle söylenildiği için Kabil'in hiç bir ince ve lirik vasıflarını görmüyorlar.

GERÇEKLER KİTABI ÜÇÜNCÜ BÖLÜM YORUMUNUN SONU